

போகர் 7000

4-ம் காண்டம்

Acc.No:AA761

R 689

தாமரை நூலகம், சென்னை - 600 026.

போகர் சத்தகாண்டம்

நான்காம் பாகம்

பதிப்பாளியர்
ஆர்.சி.மோகன்

தாமரை நூலகம்

7, என். ஜி. ஓ. காலனி 3வது தெரு

வடபழனி, சென்னை - 600 026

தொலைபேசி எண் - 044 - 23620249

தாமரை வெளியீடு எண்	: 59
முதல் பதிப்பு	: ஜனவரி 1995
இரண்டாம் பதிப்பு	: மார்ச் 2005
மூன்றாம் பதிப்பு	: நவம்பர் 2012
நான்காம் பதிப்பு	: பிப்ரவரி 2018
ஐந்தாம் பதிப்பு	ஆகஸ்ட் 2021
ஆறாம் பதிப்பு	நூலைப்பற்றி ஆகஸ்ட் : 2022
நூலின் பெயர்	: போகர் 7000 பாகம் 4
பதிப்பாசிரியர்	: ஆர். சி. மோகன்
வெளியிட்டோர்	: தாமரை நூலகம் 7, என். ஜி. ஓ. காலனி வடபழனி, சென்னை - 26.
பதிப்பு ஆண்டு	: ஆகஸ்ட் : 2022
உரிமை	: பதிப்பகத்திற்கு
நூல் வடிவம்	: டெமி
அச்சுத்தாள்	: 16 கி.வெள்ளைத்தாள்
எழுத்துக்கள்	: 11 புள்ளி
மொத்த பக்கங்கள்	: 262
பிரதிகள்	: 1200
நூல் விலை	: ரூ.150/-
அச்சிட்டோர்	: கிரியேட்டிவ் ஆப்செட் நுங்கம்பாக்கம், சென்னை -34

அருள்மிகு பழனி தண்டபாணி தேவஸ்தானம் முதல் மூன்று ஆயிரங்களைத் தனித்தனி நூல்களாக வெளியிட்டபோது, அப்போது மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சராக இருந்த மாண்புமிகு பேராசிரியர் க. அன்பழகன் எம். ஏ., அவர்கள் அளித்த

அணிந்துரை (சில பகுதிகள்)

முன்தோன்றிய - மூவா - முதன்மொழியாம் தமிழுடனும் அதன் நாகரிகத்துடனும் பிறந்து வளர்ந்த - சித்த மருத்துவத்தின் நன்மையும் மேன்மையும் உலகம் என்றும் இழந்து விடாது காப்பது நம் கடன். தமிழகத்திலும் பிற தென் மாநிலங்களான திராவிடத்திலும் சித்த மருத்துவம் இன்றும் பலரால் - வழிவழியாகவும் கற்றறிந்தும் - கையாளப்பட்டுவரின்னும் அதன் சிறப்பும் புகழும் நிலைபெறுதற்கு நாம் ஆற்ற வேண்டிய பணிகள் பலவாகும். தமிழக அரசின் ஆதரவாலும் இத்துறை வல்லுநர்களின் முயற்சியாலும் - மருத்துவ முறைகளுள் சித்த மருத்துவமும் இடம் பெற்று வளருகிறது. எனினும் அதன் தனிச்சிறப்புகள் அறிவியல் ஆய்வாளர்கள் ஒப்புக் கொள்ளுமாறு ஆய்வுகள் மூலம் நிலை நிறுத்தப்பட்டாக வேண்டும் என்பதை நாம் கருத்தில் கொண்டு செயற்பட வேண்டும். அந்த நிலை உருவாவதற்கு - ஒலைச் சுவடிகளாகவும், ஒரு காலத்தில் அச்சேறியும் இன்று கிடைத்தற்கரிதாகவும் உள்ள நூற்றுக்கணக்கான சித்த மருத்துவ நூல்கள் உடனடியாகப் பதிப்பிக்கப்பட வேண்டும். இவை வெளிவந்தால்தான், இன்று சித்த மருத்துவம் பயிலும் மாணவரும், இளம் மருத்துவரும், அவற்றைப் பயின்று பயன் பெற இயலும். மருந்து செய்முறைகளை ஒப்பு நோக்கி உண்மை தெளியவும், மருந்துகளின் தரத்தை உறுதிப்படுத்தவும் அரிய மூலப் பொருள்கள் கிடைக்காத விடத்து மாற்று மூலப் பொருள்களைக் கொண்டு மருந்து செய்திடவும், மருந்து உற்பத்தியைப் பல மடங்காகப் பெருக்கி மக்களுக்குப் பரவலாகக் கிடைக்கச் செய்யவும் வாய்ப்பாகும்; பரவலாக எங்கும் எளிதில் கிடைப்பதால் செல்வாக்குப் பெற்றுள்ள அலோபதி மருந்துகட்கு ஈடு கொடுத்து மக்களிடம் செல்வாக்குப் பெறவும் முடியும்.

மிகக் கொடிய நோய்களையும், அறத்தீர்க்கும் பற்பம் செந்தூரமாகிய முறைகள். நமது நாட்டு மருத்துவத்தில் இருப்பதுபோல மற்ற மருத்துவத்தில் இல்லையென நமது மருத்துவ நூல் பயிற்சியுள்ள

ஐரோப்பிய மருத்துவர்கள் மனப்பூர்வமாக ஒப்புக் கொள்கின்றார்கள். ஆங்கில மருத்துவம், நாட்டு மருத்துவம் ஆகிய இரண்டிலும் சிறப்புள்ளவர்களான சிறந்த பண்டிதர்களின் தீர்மானமாவது:

“அறுவை செய்தல் முதலிய இரண மருத்துவத்தில் ஆங்கில முறை வைத்தியம் மிகவும் மேலானது. மற்ற நோய்களின் மருத்துவத்தில் தற்கால சாந்தியாகச் செய்வதிலும் ஆங்கில வைத்தியமே அதிகம் சிறந்தது; ஆனால், நாட்பட்ட நோய்களையும் பெரிய நோய்களான குன்மம், நீரிழிவு, சயம், எருவாய் நோய், பாண்டு, மந்தாக்கினி, மேகம், தாது இழப்பு முதலிய கடின நோய்களையும் அறத் தீர்ப்பதற்கு நாட்டு மருத்துவ முறைகளே மிக மேன்மையானவை. அவற்றுள்ளும் முறைக் கிரமமாகச் செய்யப்பட்ட பற்ப செந்தூரங்களே மிக மேன்மை பெற்றவை” என்பதே

இந்த அபிப்பிராயமானது மிகவும் சரியானதெனவும் உத்தமமானதெனவும் அதிகம் வாய்மையானதெனவும் சிறந்த மருத்துவர்களான ஒவ்வொருவரும் முழுமனதோடு ஏற்றுக் கொள்வார்கள்.

இக்கூற்று உண்மையாவதை, நவீன கருவிகள் வளர்ச்சியால் ஆலென வளர்ந்து அடர்ந்து நிற்கும் அலோபதி மருத்துவமும் ஏற்கும் வண்ணம் நடைமுறையில் செயல்படுத்தி காண்பிக்கும் வல்லமையும், ஆராய்ச்சி முறையில் சான்றுகளை உருவாக்கும் முயற்சியும் ஓங்க வேண்டும் என்பதே எனது பேரவா

பதிப்புரை

போகர் ஏழாயிரம் என்ற இந்த நூலின் பெருமையை உணர்ந்து பழனி தேவஸ்தானம் இதை அச்சிட்டு வெளியிட முன் வந்தது. ஆனால் புத்தக வியாபாரத்தை ஒரு கடமையாக ஏற்றுக் கொள்ள விரும்பாததால் புத்தகத்தை வெளியிட்டு தமிழக அரசுக்கு இலவசமாகச் கொடுத்தது.

முதல் மூன்று ஆயிரம் பாடல்கள் மூன்று புத்தகங்களாக வெளிவந்தன. கழக ஆட்சி மாறியதும் அம்முயற்சி நின்றுவிட்டது. அதன் பின் பல ஆண்டுகள் அம்முயற்சி மேற்கொள்ளப்படவில்லை.

எனவே நான்காவது ஆயிரம் முதலாகத் தாமரை நூலகத்தின் வாயிலாக வெளியிடுவது என்று துணிந்தேன். எனக்கேற்பட்ட சோதனைகள் ஏராளம். முதலாவதாக மூல நூலின் பிரதியே அகப்படவில்லை.

பல ஆண்டுகளுக்கு முன் மூர் மார்க்கெட்டில் திருவள்ளூர் புத்தக நிலையத்தில் போகர் ஏழாயிரம் ஒரு பிரதியை என்னிடம் கொடுத்து “இதை வாங்கி வையுங்கள். உங்களுக்கு உபயோகமாகும்” என்று வற்புறுத்தினார்கள். ஆனால் அப்போது எனக்கு மனம் வரவில்லை. அன்று பதினைந்து ரூபாய்க்கு கிடைப்பதாக இருந்த இந்நூலின் ஒரு பிரதிக்காக நான் சில ஆயிரம் ரூபாய்கள் வரை செலவிட நேர்ந்தது. புத்தகம் வைத்திருந்தவர்கள் கொடுக்க முன்வரவில்லை. விலை சொன்னவர்கள் நெருங்கிப் போனவுடன் மேலும் மேலும் விலையை உயர்த்தினார்கள். மணலி, காஞ்சிபுரம், வேலூர், கோவை என்று பல ஊர்களுக்கு அலைந்துதான் மிச்சமாயிற்று.

இந்நிலையில் தாமரை நூலகத்திற்கு வந்திருந்த கடிதம் ஒன்று திடீரென்று என் கவனத்துக்கு வந்தது. திருச்சியிலிருந்து திரு ஜி. துரை என்பவர் “போகர் நிகண்டு கிடைக்குமா?” என்று கேட்டு எழுதியிருந்தார். அவர் எழுதிய கடிதத்தைத் தேடி எடுத்து அவருக்கு உங்களிடம் போகர் ஏழாயிரம் இருக்கிறதா? என்று கேட்டு எழுதினேன். “இருக்கிறது” என்று பதில் வந்தது. “நான் பதிப்பிக்க விரும்புகிறேன். பிரதியைத் தர முடியுமா? என்று கேட்டு எழுதினேன்” புத்தகம் என்னிடம் இல்லை. என் உறவினரான திரு ஆர். திருமலை அவர்களிடம் உள்ளது. அவரிடமிருந்து வாங்கித் தருகிறேன்.” விலைக்குத் தரமுடியாது, பார்த்து எழுதிக் கொண்டு புத்தகத்தைத் திருப்பித் தருவதானால் தருகிறோம் என்று பதில் வந்தது.

உடனே என் மாப்பிள்ளை திரு பு. சுகுமாரும், மகன் ராஜேந்திரனும் திருச்சிக்குச் சென்று துரையைச் சந்தித்தனர். அவர்களை நன்கு உபசரித்து விருந்து வைத்துப் புத்தகமும் கொடுத்து அனுப்பினார் துரை. அதோடு புத்தகம் தேடு படலம் முடிந்தது.

கிடைத்த புத்தகம் மிகப் பழைய பிரதி. பக்கங்கள் ஒடிந்து விடும் நிலை. ஜோராக்கஸ் எடுக்க வரவில்லை. வரிகளின் ஓரத்தில் இருந்த எழுத்துக்கள் விழவில்லை. அவ்வளவையும் பார்த்து எழுதுவதென்றால் அது பெரிய இடுப்பை ஒடிக்கும் வேலை.

எழுதும் வேலை ஆரம்பமாயிற்று. சங்கிலித் தொடராக இடைவெளியில்லாமல் பாடல்கள் அச்சிடப்பட்டிருந்தன. வரிகளைப் பிரிப்பது சிக்கலிழக்கும் வேலை. சிறிதளவாவது யாப்பிலக்கணம் அறிந்தவராக இருக்க வேண்டும். அதோடு பல இடங்களில் சொற்கள் சிதைந்து போயிருந்தன. எழுத்துக்கள் இடம் மாறியிருந்தன. வரிகளில் வேண்டாத சொற்கள், இரட்டிப்புச் சொற்கள் என்று இப்படியாகப் பல சோதனைகள் குறுக்கிட்டன.

போகர் எழாயிரம் ஆரம்பகாலத்தில் ஓலையிலேயே எழுதப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஒருவர் சொல்ல மற்றவர் எழுதும்போது ஏற்பட்ட பிழைகள், ஓலையிலிருந்து அச்சுக்கு மாற்றும்போது காகிதத்தில் பெயர்த்தெழுதும் போது ஏற்பட்ட பிழைகள், அச்சுக்கோர்ப்பவரால் ஏற்பட்ட பிழைகள், பிழைத்திருத்தம் பார்ப்பவர் கவனக் குறைவாக விட்ட குறைகள், திருத்தப் போகும் போது எழுத்துக்களை இடம்மாறிப் போட்டதால் ஏற்பட்ட பிழைகள் - இப்படியாக எல்லாவிதமான பிழைகளையும் இந்தப் புத்தகத்தில் பார்க்க முடிந்தது. பல இடங்களில் சொற்கள் என்ன என்பதே புரியவில்லை.

இருப்பினும் வரி வரியாக ஆராய்ந்து கூடுமானவரை பிழைகளைத் திருத்தி இந்தப் பதிப்பை வெளியிட்டிருக்கிறோம். படிப்பவர்கள் எளிதில் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக முக்கியமான இடங்களில் சந்தி பிரித்துக் கொடுத்திருக்கிறோம்.

ஆயினும் இப்பதிப்பில் குறையே இல்லை என்று உறுதி கூற இயலவில்லை. சில இடங்களில் புரியாத சொற்களை அப்படியே விட வேண்டியதாக இருந்தது சில இடங்களில் கருத்துக் கோவை ஒழுங்காக வரவில்லை என்பது தெரிந்தும் அப்படியே விட நேரிட்டது. அவற்றுக்காக வாசகர்கள் மன்னிக்க வேண்டுகிறோம். அறிஞர்கள் தவறுகளைச் சுட்டிக்காட்டினால் அடுத்த பதிப்புகளில் திருத்தி வெளியிட முயல்வோம்.

இந்த நூல் தயாரிப்பில் வைத்தியர் மே.சி சுப்பிரமணியம் அவர்கள் செய்த உதவிகளுக்கு அவரை மிகவும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அவருக்கு எங்கள் என்றி.

ஒரு அரிய நூல் அறவே அழிந்து போகாமல் காப்பாற்ற முயன்றிருக்கிறோம். தமிழ் மக்களின் ஆதரவு மேலும் இப்பணியில் ஊக்குவிக்கும் என்று நம்புகிறோம்.

வணக்கம்

எஸ். பி. ராமச்சந்திரன்

பதிப்பாசிரியர்

அபிதான சிந்தாமணியில் போகரின் வரலாறு வருமாறு

“இவர் காலாங்கி நாதருக்கு மாணாக்கர்.” இவர் சித்தராய்ச் சத்த சமுத்திரங்களையுந் தாண்டிச் சஞ்சீவி மூலிகைகள் கண்டுபிடிக்கையில் அது கையில் அகப்படாதிருக்க, தம்பன மந்திரத்தால் அதை ஓரிடத்தில் நிலைக்கச் செய்து பிடித்து வந்தவர். மேருவுக்கு அப்பாற் சென்று தாதுவகை கொண்டு வந்தவர். சிங்கத்திற்கும், புலிக்கும், பூனைக்கும் ஞானோபதேசம் செய்தவர். இவர் ஆதிரசம் கொண்டு வந்தவர் என்று சொல்வர். இவர் தட்சிணாமூர்த்தி சக்திக்கு அருளிச் செய்த ஏழு லட்சத்தை ஏழு காண்டமாக்கித் தமது மாணாக்கருக்கு உபதேசிக்க, சித்தர்கள் இதைத் தட்சிணாமூர்த்தியிடம் கூற, தட்சிணாமூர்த்தி இவரை வருவித்து நீர் செய்த நூலைச் சொல்லுமெனக் கேட்டுக் களித்து, சித்தருக்கு நீங்கள் இதைப் பற்றி ஒன்றும் கவலை கொள்ள வேண்டாம். அவரவர்கள் தங்கள் சமர்த்தைத் தெரிவிக்கின் அதையேன் தடுத்தல் வேண்டுமெனக் கூறி இருபுகளைத் தங்கள் இருப்பிடம் அனுப்பினர். அதுமுதல் சித்தர் பலர் இவரிடம் வந்து குளிகை பெற்றுப் போவர். இவர் ஒரு நாள் மலையடிவாரஞ் செல்ல அங்கு ஒரு புலி துரத்த, இடையனை விட்டுக் குகையில் ஒளிந்துக் கருவிமுதியின் பலத்தால் காயகற்பம் பெற்று ஒரு கன்று போட்டு வசித்திருந்த பசு தன் கன்றுடன் இவரை வந்து திருவடியில் மோப்ப, இரங்கி அதற்குபதேசித்து நீங்கினர். இவர் செய்த தீட்சை என்னும் நூலைச் சட்டைமுனி கிழித்தெறிந்தனர். இவர் செய்த நூல்கள் போகர் 7000, நிகண்டு 1700, சூத்திரம் 700 யோகம். இவர் கந்த மூர்த்தியால் சித்தி பெற்றவர், இவர் சதுரகிரி, சிவகிரி முதலிய இடங்களில் வசித்ததாகத் தெரிகிறது. கருவூர்த் தேவருக்குச் தஞ்சை சிவப்பிரதிட்டைக்காகக் காக்கையின் கழுத்தில் ஒலை அனுப்பினார். இவருக்கு மாணாக்கர் கொங்கணர் கருவூர்த் தேவர், சுந்தரானந்தர், மச்சமுனி, நந்தீசர், இடைக்காடர், கமலமுனி, சட்டைமுனி முதலியவராம். இவர் மீது இன்னும் சில பொய்க்கதை கூறுவர்.

**போகர் தம்மைப் பற்றி போகர் ஏழாயிரம் - ஆறாவது
காண்டம் 870வது பாடலில் இவ்வாறு கூறுகிறார்**

உருவான மார்க்கமது இன்னம் சொல்வேன்

உத்தமனே போகரது பிறப்பு கேளே

உருவான மாதமது வைகாசி அப்பா

கருத்தான பரணியது ரெண்டாம் காலாம்

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

குருவான பஞ்சணத்தில் ஒருவன் அப்பா
கொற்றவனே விசுவகர்மன் மைந்தன் ஆகும்
திருவான போகரிடி என்றும் அல்லோ
செப்பினார் பல நூல்கள் வேதமாமே.

இதனால் போகர் விசுவகர்ம குலத்தைச் சேர்ந்தவர் என்பது தெளிவாகிறது. இவரது பரம்பரையில் பதினெட்டுத் தலைமுறைகள் வரை அறியப்பட்டிருப்பதாக இன்னொரு ஆராய்ச்சியாளர் குறிப்பிடுகிறார். ஏகநாதருக்கு ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டவர் என்றும் சீனாவில் யோ - யாங் - சிங் உடலில் கூடுவிட்டுக் கூடு பாய்ந்து பனிரெண்டாயிரம் ஆண்டுகள் வாழ்ந்ததாகவும் கூறுகிறார். போகர் பழநியில் சொரூப சித்தி அடைந்ததாகக் கூறப்படுகிறது. ஆயினும் பழநி சமாதியிலிருந்து வெளிப்பட்டு பின்னும் வேறிடங்களுக்குச் சென்று விட்டதாகவும் கருத இடம் உள்ளது.

திரு. டி. வி. சாம்பசிவம் பிள்ளையவர்கள் போகரின் வரலாற்றைப் பின்வருமாறு கூறுகிறார்

போகர், ஒரு சித்தர், இவர் தமிழ்நாட்டு வேட்கோவர் வகுப்பைச் சார்ந்தவர், இவரைச் சர்வ சாஸ்திரங்களில் துறை போய காரணம் பற்றிப் போகர் என்றழைப்பார்கள். இவர் காலாங்கி நாதருக்கு முதல் மாணாக்கர். இவர் சதுரகிரியிலுள்ள காயகற்ப மூலிகைகளால் தேகசித்து செய்து விளங்கியவர். இவர் எல்லா நாட்டு மொழிகளிலும் நன்கு தெரிந்து வாத வைத்திய யோக ஞானங்களைப் பல நாட்டிலும் ப்ரப்பிப் பல நாட்டு மொழிகளையும் திரட்டித் தமிழில் (1700) ஆயிரத்தெழுநூறு பாடல்களால் ஒரு நிகண்டு செய்து தந்தவர். இவர் புலிப்பாணி, கருவூரார், கொங்கனவர், இடைக்காடர், முதலியோருக்கு அட்டமா சித்தி முதலிய சர்வ ஞானங்களையும், போதித்த ஆசிரியராவார். இவருடைய மாணாக்கருள் புலிப்பாணி பழனியிலும், இடைக்காடர் அருணாச்சலத்திலும், ஆசிரமம் கொண்டு அமருவராயினர். ஆசிரியராகிய போகரோ தமிழ் மாணவர் சிலருடன் சீன தேசத்திற்குச் சென்று பல கருவிநூல்களும் இயந்திர நூல்களும் இயற்றி அங்குள்ளவரைப் படிப்பித்து அரசரால் மதிப்புப் பெற்றுத் திரும்பி வந்து சதுரகிரியில் அமர்ந்தார். பிறகு இவ்விடத்தை விட்டு பழனி மலையை அடைந்து வாழ்வார் ஆயினார்.

இவர் செய்ததாக சப்த காண்டம், நிகண்டு, வைத்தியம், சரக்குவைப்பு, பலதிரட்டு, கற்ப குத்திரம், உபதேசம், முப்பூ குத்திரம், அட்டாங்கயோகம், பூஜாவிதி முதலிய நூல்களும் இன்னும் பல நூல்களும் பஞ்சபட்சி சாத்திரமும் இருக்கின்றன.

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

போகர் இயற்றிய அல்லது அவரால் இயற்றப்பட்டதாகச் சொல்லப்படும் மற்ற நூல்கள் மிகப்பல.

போகர் ஜெனன சாகரம் 557, போகர் ஞானகுத்திரம், போகர் சிவஞான யோகம் 12, போகர் 700, போகர் சமாதி தீட்சை 10, போகர் ஞானகுத்திரம் 8, போகர் திருமந்திர ஞானம் 10, போகர் ஞான பூஜாவிதி 13, போகர் அஷ்டாங்க யோகம் 24, போகர் முப்பது குத்திர ஞானம் 51, போகர் ஞான கற்ப குத்திரம் 54, போகர் ஞான சாராம்சம் 100, போகர் மெய்ஞான போதம் 2, போகர் கற்பம் 300, போகர் உபதேசஞானம் 156, போகர் 7000, போகர் நாடி சாத்திரம் 11,

போகர் சுத்தி குத்திரம், போகர் 1000, போகர் அஷ்டகர்மயோகம், போகர் சிகிச்சை வெண்பா, போகர் கருக்கிடை 500, போகர் கற்பம் 700, போகர் காரச்சுண்ணம், போகர் நாட்வரோக தயிலம் 9, போகர் பரங்கிப் பாஷாண வைப்பு 9, போகர் சரக்கு வைப்பு 800, போகர் சுடலை குத்திரம், போகர் உபரச நிகண்டு, போகர் உலக நிதி 16, போகர் வயித்திய குத்திரம், போகர் பிள்ளை தோஷம், போகர் வெண்பா, போகர் வேதாந்த குத்திரம், போகர் வாத குத்திரம், போகர் யாவோஷிங் தோதேசிங் (196 பாடல்)

இந்தப் பட்டியலில் பெரும்பாலான நூல்கள் கிடைப்பதில்லை. ஒரு சிலவற்றில் சிற்சில பாடல்களே கிடைக்கின்றன.

போகர் பெயரில் உள்ள ஒலைச்சுவடிகள் நூலகங்களில் சேர்த்து வைக்கப்பட்டுள்ளன. அதைப் பற்றிய பட்டியல்கள் அரசாங்க ஆதரவுடன் தொகுத்து வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

சென்னை அரசினர் கீழ்த்திசை சுவடிகள் நூலகத்தில் இருபத்தி எட்டு சுவடிகளும், தஞ்சாவூர் சரபோசி மன்னரின் சரசுவதி மகாலில் ஆறு சுவடிகளும், அரசினர் சித்த மருத்துவ வாரியத்தில் பத்து சுவடிகளும் உள்ளன. மத்திய அரசின் சித்த, ஆயுர்வேத மருத்துவ ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் ஏழு சுவடிகளும், திருவனந்தபுரத்தில் உள்ள கேரள பல்கலைக் கழக கீழ்த்திசை ஆய்வு நிறுவனத்தில் எட்டு சுவடிகளும், திருப்பதியில் உள்ள வெங்கடேஸ்வரா சுவடிகள் நூலகத்தில் மூன்று சுவடிகளும், தஞ்சாவூர் தமிழ் பல்கலைக் கழக சுவடிகள் நூலகத்தில் மூன்று சுவடிகளும் உள்ளன.

பிரெஞ்சு நாட்டின் தலைநகரான பாரீஸ் நூலகத்தில் மூன்று சுவடிகளும், பாண்டிச்சேரி பிரெஞ்சு இந்திய ஆய்வுக்கழகத்தில் சில சுவடிகளும், தமிழ் நாடு அரசின் தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறையில் போகர் வைத்தியம் என்னும் சுவடியும் உள்ளன.

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

அச்சில் வெளிவந்துள்ள போகரின் நூல்கள்

1859ம் ஆண்டு போகர் நிகண்டு 1700 அ, வீராசாமி நாயுடு என்பவரால் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. அதே ஆண்டு ஆறுமுக முதலியார், கந்தசாமி முதலியார் ஆகியோரால் போகர் வைத்திய காவியம் 1000 வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

1870ம் ஆண்டு அ, வீராசாமி நாயுடுவால் போகர் நிகண்டு 1200 போகர் கருக்கிடை 500 வெளியிடப்பட்டுள்ளது. அதே ஆண்டு நரசிம்மலு நாயுடுவால் போகர் பலதிரட்டு 700 வெளியிடப்பட்டுள்ளனது.

1884ம் ஆண்டு டி. இ. பரசுராம முதலியாரால் போக முனிவர் பெருநூல் நிகண்டு, போகர் கருக்கிடை 500 ஆகியன வெளியிடப்பட்டுள்ளன. 1888ம் ஆண்டு மாணிக்க முதலியார் கந்தசாமி முதலியரால் போகமுனிவர் சத்தகாண்டம் 7000 வெளியிடப்பட்டது. இதே நூல் 1892ல் கங்காதரத்தேவரால் போகமுனிவர் 7000 என்னும் பெயரால் வெளியிடப்பட்டது. 1982 சிதம்பரம் அண்ணாமலை நகர் யோகி. சா. அ. அ. இராமைய்யா அவர்கள் போகர் சப்த காண்டம் 7000 என வெளியிட்டுள்ளார்.

1892ம் ஆண்டு மகுது ராவுத்தரால் தொகுக்கப் பெற்ற போகமுனிவர் ஜனனசாகரம் 557 வெளியிட்டுள்ளனர். இதே நூல் பின்னர் 1923ல் கருப்பையா நம்பியாலும், 1981ல் யோகி சா. அ. அ. ராமைய்யாவாலும் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

1893ம் ஆண்டு போகர் சரக்கு வைப்பு 800 என்னும் நூல் ஆறுமுக சுவாமிகளால் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

1959ம் ஆண்டு போகர் கற்பம் 300 என்னும் நூல் மதுரை ஜி. இராமசாமிக்கோன் வெளியிட்டுள்ளார். பின்னர் இதே நூலை 1969ல் இ. ரா. ம. குருசாமிக்கோனார் வெளியிட்டுள்ளார். அதே ஆண்டு மதுரை இராமச்சந்திர விலாசம் பிரசிலும் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

1975ல் டாக்டர் இரா. தியாகராசனால் தொகுக்கப் பெற்ற போகர் அருளிச் செய்த வருமகுத்திரம் 131 தாராபுரம் சித்த வைத்திய சங்கத்தால் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

1980ம் ஆண்டு வெங்கடராசன். எஸ். சரசுவதி ஆகியோரால் தொகுக்கப்பட்டு தஞ்சை சரசுவதி மகால் நூலகத்தால் போகர் நிகண்டு அட்டவணை வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

பொருளடக்கம்

பக்கம்

பூநீர் எடுக்க விதி	1
முப்பூவினால் சரக்கு சத்துருசங்கம்	10
கேசரவித்தை	12
குறளி ஜாலமாளிகை	14
உச்சாடனம்	19
பூதங்கள் வாத்தியங்களை வாசிக்கும் ஜாலம்	25
போகர் கோகர்ண ஜாலம்	26
போகர் அஞ்சனத்தில் ராமர் திரவியத்தை எடுத்தது	28
வைத்திய சூட்சுமுப்பு	30
சித்தர்கள் மகிழ் லேகியம்	35
லேகியத் தத்துவம்	40
சிறுகற்பம்	42
காயகல்ப சூரணம்	43
செப்பிடுவித்தை	48
மகா காயகற்ப செந்தூரம்	51
அயச்சத்து	52
அப்ரேக சத்து	54
கெந்தகச் சத்து	56
நாகச் சத்து	59
வங்கச் சத்து	61
தாம்பரச் சத்து	63
காயகல்ப செந்தூர சத்து	65
பொற்றலை கையாந்தகரை	66
பொடுதலை மூலி	66
விலாரி மூலி	67
வல்லாரை மூலி	68
புளியாரை மூலி	69
பொன்னாவரை மூலி	69
பொன்னுமத்தை மூலி	72
செந்தூரப் பெருமை	73
கற்பமுண்டவர்கள் அஷ்ட சித்திபெற	77
சீடர் ஆசானுக்கு அஞ்சலி செய்தது	78
கொங்கணவர் காயகல்பம்	81

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

சீனபதியில் நவவித வர்ணம் செய்தது	85
கருவங்க பற்பம்	87
வெண்வங்க பற்பம்	89
குதச்செந்தூரம்	91
மேகரோகத் தயிலம்	93
ஸ்நானவிதி	93
சாரணை குருமுலி	94
தாம்பிர பற்பம்	95
தங்க பற்பம்	97
பொன்னாவரை குரணம்	101
பேய்கள் ஆட	102
பெருங்கொடுப்பை நெய்	103
வல்லாரை நெய்	104
சதாவரி நெய்	106
காயகற்பமுண்டவர்க்கு புகை	109
தத்துவப் புரட்டு	113
வழலை அறுக்கச் குரணம்	115
மகோதரங்களுக்கு	116
பித்தபாண்டுக்கு	118
கர்ப்பந் தரிக்க	118
விநாயகர் உற்பவம்	122
வீரபத்திரர் உற்பவம்	124
பத்திரகாளி உற்பவம்	126
கிருஷ்ணன் உற்பவம்	127
நந்தி குதமுனிக்கு உபதேசம் கூறல்	130
ஸ்ரீராமன் செந்தூரம்	135
தாம்பரச் சுத்தி	137
கெந்தக சுத்தி	137
துருசு செம்பு	139
பாம்பாட்டி சித்தர் உற்பவம்	140
சுப்பிரமணியர் உற்பவம்	143
கெந்தகத் தயிலம்	144
தாளக செந்தூரம்	146
அனுமார் உற்பவம்	146
சிவ வாக்கியர் உற்பவம்	149
யுகி முனிவர் உற்பவம்	151

யூகி முனி திருஷ்டாந்தம்	153
புலிப்பாணி உற்பவம்	155
புலிப்பாணிக்கு சாபம் தீர்த்தது	157
கொங்கணவர் உற்பவம்	159
கௌதம ரிஷியைக் கண்டது	161
கொங்கணவர் வரலாறு	162
கொங்கணவர் சமாதியிலிருந்து வந்தது	164
கௌதமர் கொங்கணவருக்கு சாபம் கொடுத்தது	164
கொங்கணவருக்கு பராசரரிஷி சாபம் தீர்த்தது	165
குருபரரிஷி யாகம்	171
கபிலர் சமாதிக்கு போகும் போது அதிசயங்கள்	174
மச்சமுனி உற்பவம்	176
சட்டமுனி உற்பவம்	179
சட்டமுனி நாதரிடம் அசரீரி வாக்கு பிறந்தது	181
சட்டமுனி நாதர் பொதிகை சார்பில் சமாதியடைந்தது	184
சட்டமுனி நாதர் வேதாந்த ரிஷியைக் கண்டது	184
சட்டமுனி நாதர் சமாதியில் சிலம்போசை கேட்டது	185
சட்டமுனி நாதர் மறுபடியும் சமாதிக்கு போகுதல்	186
சட்டமுனி நாதர் சீடர்களுக்கு புத்திகூறல்	188
கமலமுனி உற்பவம்	191
சீடருக்கு கமலமுனி புத்திகூறல்	192
கமலமுனி சமாதிக்குப் போகும்போது புஜண்டரை நினைத்தது	193
கமலமுனி இரண்டாவது சமாதிக்கு ஏகல்	197
கமலமுனி சீடர்களுக்கு அசரீரி வாக்கு கூறுதல்	197
காலாங்கி நாதர் உற்பவம்	201
போகருக்கு காலாங்கி புத்திகூறல்	203
போகர் சீடனாகிய புலிப்பாணிக்கு கூறல்	206
மறுபடியும் போகருக்கு புத்தி கூறுதல்	206
போகர் இமயகிரி போவாரானால்	208
இராமதேவர் யாகோபு உற்பவம்	210
யாகோபு மக்காவில் சமாதியடைதல்	211
நபியின் சமாதியிடம் வாக்கு பிறந்தது	213
ஐந்துதலை நாகம் சொன்னது	214
யாகோபு சமாதியில் இருந்து வருதல்	215
யாகோபு இரண்டாவது சமாதிக்கு ஏகல்	217
அசரீரி வாக்கு கூறல்	217

யாகோபு சாபத்தால் சீடர் குருடானது	218
யாகோபு கடைசி சமாதி	220
புலஸ்தியர் உற்பவம்	222
புலஸ்தியர் சமாதிக்கு போகும் போது தேரையருக்கு அறிவுரை	223
புலஸ்தியர் சமாதியில் இருந்து வருதல்	225
புலஸ்தியர் இரண்டாவது சமாதி ஏகல்	227
தன்வந்திரி உற்பவம்	227
தன்வந்திரி சீடர்களுக்கு யோக மார்க்கம் கூறல்	228
தன்வந்திரி சீடர்களுக்கு ராசி கூறல்	230
தன்வந்திரி சமாதிக்கு ஏகல்	231
தன்வந்திரி சமாதியிடம் சீடர்களுக்கு புத்திகூறல்	231
தன்வந்திரி சமாதியில் இருந்து கொண்டு அசீரி கூறல்	232
தன்வந்திரி சமாதியை அகத்தியர் காண வந்தது	233
தன்வந்திரி சமாதியை நந்தீசர் காண வருதல்	233
தன்வந்திரி சமாதியை காண அசுவனி தேவர் வருதல்	234
தன்வந்திரி மறுபடியும் சமாதிக்கு ஏகல்	235
சுந்தரானந்தர் உற்பவம்	236
ஐராவதம் அருகில் சமாதி அடைதல்	236
டமராநந்தருக்கு சுந்தரானந்தர் சமாதியில் அசீரி கூறல்	239
சுந்தரானந்தர் மறுபடியும் சமாதிக்கு ஏகுதல்	241
போகர் திக்கு அதிசயம்	243
அரும் பொருள் உரை	245

உ

கடவுள் துணை

மஹாமகத்துவம் பொருந்திய

போக முனிவர்

திருவாய் மலர்ந்தருளிய

சத்த காண்டம் - 7000**நான்காவது காண்டம்****காப்பு**

ஓடியே சதாசிவம்தான் பாதம் காப்பு

உரைத்திடுவேன் போகர் ஏழாயிரத்தில்

தேடியே சத்த சாகரமதாக

திறமாகப் பாடிவைத்தேன் சத்தகாண்டம்

கூடியே காலாங்கி நாதர்பாதம்

குருவான நாதாக்கள் பாதம்போற்றி

ஆடியே வயித்தியமாம் நாலாம்காண்டம்

அப்பனே வாதமது காப்பதாமே.

3001

தானான சத்த சாகரமும் கண்டேன்

தாக்கான சத்ததீ வுகளும் கண்டேன்

வேனான சத்தநதி தானும் கண்டேன்

வேசமுடன் அஷ்டதிக்கு தானும் கண்டேன்

கோனான அஷ்டபாலகரை கண்டேன்

கொடிதான அஷ்டதேவாலயம் கண்டேன்

பானான பராபரியை மனதில் எண்ணி

பாகு பெறப்பாடி விட்டேன் காண்டம்பாரே.

3002

பூநீர் எடுக்க விதி

பாரேதான் குளிகையது பூண்டுகொண்டு

பண்புடனே சீனபதி சென்றேன் யானும்

நேரேதான் சீனபதி மூன்றுகாதம்

நேர்மையுடன் சுத்திவந்து உளவு கண்டேன்

சீரேதான் பூமிவளம் யானும் கண்டேன்
சிறப்பான அளர்பூமி அதுவேயாகும்
கூரேதான் நாதாக்கள் கண்டதில்லை
கொற்றவனே யான்கண்டேன் பூநீராமே.

3003

ஆமேதான் பூநீரின் வளப்பம் கேளீர்
அகிலம்எலாம் பூநீர்கள் மெத்தஉண்டு
தாமேதான் பாண்டிவளம் மெத்தநாடு
தாக்கான யாவடையார் பிரம்மதேசம்
நாமேதான் கண்டபடி சேரநாடு
நாதாக்கள் சோழவளமெடுப்பார் பூமி.
போமேதான் நெடுங்காலம் தன்னில் சென்று
பொங்கமுடன் தான்எடுப்பார் பூநீர் ஆமே.

3004

பூநீரில் இன்னம் வெகுதளமும் சொல்வேன்
புகழான காளஸ்தி சிவகெங்கைதானும்
பூநீராம் பாலைவனம் பும்பாரையாகும்
புகழாவது திண்டிக்கல் பசுமலையுமாகும்
சோநீராம் தில்லைவனம் காளிங்கமடுவுமற்றே
சொர்ணமென்ற பூமியதுவட மதுரையாகும்
தேநீரான் தென்மதுரை அயோத்தி நகராகும்
தெளிவான பொன்னகரம் தானும்ஆமே.

3005

ஆமேதான் பாஞ்சாலன் பூமிவளமாகும்
அப்பனேதென் புவனம் வடபுவனமாகும்
தாமேதான் புல்லானிதீர்த்த கரையாகும்
தென்விளையும் நர்மதாவட மேருமாகும்
போமேதான் யித்தாதி தேசநாடு
பொலிவான அளர்பூமி என்னலாகும்
பாமேதான் பூநீரு எடுக்கும்காலம்
பகருவேன் காலமது செப்பக் கேளே.

3006

கேளேதான் சித்திரா பருவமுன்னும்
கெணிதமுடன் பங்குனிக்கு முன்னதாக
தாளேதான் அமாவாசை பூர்ண வட்டம்
நாள்தேடி பரிபாஷைதாம் உணர்ந்து
பாளேதான் போகாமல் நாளைப் பார்த்து
பாரினிலே எல்லவரும் நூல் ஆராய்ந்து

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

வேளேதான் சித்தர் நூல்நுணுக்கம் பார்த்து
வேதாந்தத் தாயின் உபவாசம் கொண்டே. 3007

கொண்டேதான் உபவாசமிருந்து கொண்டு
கோடான கோடி மலைதேசம் கண்டு
கண்டேதான் கானாறு தேசம்விட்டு
காடுமலை நதிவளமும்தான் கடந்து
விண்டேதான் பூநீறு எடுக்கும்காலம்
விண்ணுலகில் சித்தர் முனிசொல்லைப் போல
அண்டர் முனிராட்சதர்கள் இருக்கும் காலம்
அங்கனவேதாம் போனார் மாந்தர்தாமே. 3008

மாந்தராம் தவயோகி சிவயோகி தானும்
மார்க்கமுடன் முப்பவனம் காண என்று
வேந்தர்பதி முதலான தேசராஜர்
வெகுகோடி மாந்தரெல்லாம் முப்பைக்காண
போந்தமுடன் நிலாப்பருவம் தன்னில் சாமம்
பொங்கமுடன் நடுச்சாம வேளைதன்னில்
சாந்தமுடன் பிரணவத்தின் மாறல்கொண்டு
சட்டமுடன் பூநீரும் எடுப்பார்தாமே. 3009

எடுக்கையிலே சீனபதிதேசம் தன்னில்
எழிலான பூநீரும் எடுக்கும் மார்க்கம்
அடுக்குடனே ஓர் ஆளின் கீழ்மட்டமாக
அப்பனே அவர்பூமி தன்னைத் தோண்டி
இடுக்கமென்ற குழிதனிலே மண்ணைத் தானும்
எழிலாகத் தான் பரப்பி மூடிப்போடு
ஒடுக்கமுடன் கெட்டணைகள் அதிகங் கொண்டு
உத்தமனே பன்னாடை மேலே சாத்தே. 3010

சாத்தியே மூங்கலென்னும் குழல்கள் தன்னை
சட்டமுடன் தான்நிறுத்தி சாற்றக்கேளு
நேர்த்தியுடன் குழல்தனையே பூமிதன்னில்
நேர்மையுடன் தான்அடித்து சில்லுபோடு
பூர்த்தியுடன் மூன்றாம்நாள் வெடியச் சாமம்
பொங்கமுடன் தான்திறந்து பார்க்கும்போது
காத்திரமாய் கதிர்கதிராய் பூநீர்தாமும்
கதிரவன் போல் பூர்த்திருக்கக் கண்டிட்டோமே. 3011

கண்டிட்டோம் வாநிகளும் ஒன்றாய்க் கூடி

கருகெனவே பூநீரை எடுத்து வந்து

அண்டம் எனும் கற்கண்ணம் முடிப்பதற்கு

அரகரா பிண்டமென்ற செயநீர் தன்னால்

விண்டபடி மேகமென்ற பனிநீர் தானும்

விருப்பமுடன் தான்எடுத்து பூநீர் தன்னை

கொண்டபடி பாண்டமதில் இட்டு மைந்தா

கூறுவேன் காச்சல் என்ற விபரங்கேளே.

3012

கேளேநீ பூநீரைக் காச்சவேதான்

கெணிதமுடன் தான் கறைத்து மைந்தாகேளு

மாளவே மறுபாண்டம் தெளிவு இருத்து

மார்க்கமுடன் காச்சிடுவாய் பூநீர் தன்னை

மாளவே தசதீட்சை இப்படியே செய

மானிலத்தில் செய்வார்கள் இந்தமார்க்கம்

குளவே இன்னம்ஒரு பாகம்கேளு

கடரொளியாம் பரிதிமுகம் செய்வார் பாரே.

3013

செய்வாரே தினந்தினமும் தீட்சை யப்பா

செம்மையுடன் பூநீரை ரவியில் வைத்து

பெய்யவே பனிநீரைப் பூநீரில் விட்டு

பேரான ரவி முகத்தில் வைத்தபோது

துய்யவே பூநீராம் பூவே பார்க்கும்

துகளற்ற வெண்மையது கதிர் போலாகும்

மெய்யுடனே இப்பாகஞ் செய்வார் மாந்தர்

மேதினியில் இன்னம் ஒரு பாகம்கேளே.

3014

பாகம்என்றால் பாகம்அது சொல்லொண்ணாது

பாவையுட கருவான செய நீராகும்

போமென்ற செய நீராம் பிண்டமாகும்

பொங்கமுடன் பனிக்குடமாம் சலமே யாகும்

வேகமென்ற பூநீரை விட்டு மைந்தா

விருப்பமுடன் சலம்அதனில் கரைத்து நீயும்

சாகமுடன் தசதீட்சை யிப்படியே ஆகும்

சட்டமுடன் செய்து வந்தால் பூக்கும்பாரே.

3015

பூத்ததொரு பூஎடுத்துச் சொல்லக் கேளும்

புகழான பூவுடனே பச்சைப் பூரம்

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

நேர்த்தியுடன் வீரம்அது கால்அதாக

நேர்மையுடன் சீனம்அது வரைய தாகும்

கீர்த்தியுடன் வெடியுப்புச் சமன்அதாக

கிருபையுடன் பூரமதுதானும் கூட்டி

மாத்தியே சரக்கெல்லாம் ஒன்றாய்ச் சேர்த்து

மன்னவனே கல்வமதில் மாட்டிடாயே.

3016

மாட்டவே பிண்டமென்ற செயநீர் தன்னால்

மயங்காமல் நாற்சாமம் அரைத்து தீரு

வாட்டமுடன் பில்லை தட்டிக் காயவைத்து

வளமாக அகல் தனிசே மூடி மைந்தா

நீட்டமுடன் சீலையது வலுவாய்ச் செய்து

நேர்மையுடன் ரவிதனிலே காய வைத்து

நாட்டமுடன் தான் போடு கோழியாக

நாயகனே பில்லையது பூக்குந்தானே.

3017

தானாக பில்லையது பூக்காவிட்டால்

தகைமையுடன் புடமதுவும் பின்னும் போடு

கானான பில்லையது கறுப்பு ஏறாது

கடும்சுருக்கு ஒரு வேளை சிவக்கும்பாரு

மானான பில்லையது மறுபடியும் அப்பா

மயங்காமல் செயநீரில் அரைத்துக் கொண்டு

கோனான குருவருளால் பில்லை தட்டி

கொப்பெனவே ரவிதனிலே காயப்போடு.

3018

போடவே பில்லையது சத்தமிட்டால்

பொங்கமுடன் ஒட்டிலிட்டு சீலை செய்து

நீடவே ரவிமுகத்தில் காய வைத்து

நேர்மையுடன் சீலையது வலுவாய்ச் செய்து

கூடவே கோழியென்ற புடம்தான் போடு

கொப்பெனவே பில்லையது பூக்கும் பாரு

தேடவே பூநீராம் சுன்னமாகும்

தெளிவான சரக்கெல்லாம் தட்டிப்போடே.

3019

போமென்று விடுக்காதே பின்னும் கேளு

போக்கான சரக்கு எல்லாங் கட்டுதற்கு

வேமென்ற சத்துருவும் மித்துருவும் சேர்த்து

வேகமுடன் கவசமது செய்து கொண்டு

நாமென்ற வாக்குப் பொய்யாகாமல் தான்

நலமாக சட்டிதனில் மணல்தான் கொட்டி

தாமென்ற மேல்சட்டி கொண்டு மூடி

சட்டமுடன் தானொரிப்பாய் சாமம் நாலே.

3020

நாலான சாமமது எரித்த போது

நலமான பில்லையது பூக்கும் பாரு

காலான பில்லையது காரம் மெத்த

கடுங்காரச் சுண்ணம் என்றே செப்பலாகும்

பாலான சுன்னமதை மஞ்சள்தன்னில்.

பாச்சினால் மஞ்சளது சிவந்து போகும்

மேலான சரக்குக் காலன்ஆகும்

மேன்மையுடன் சரக்கு அனைத்தும் கொல்லும்தானே.

3021

கொல்லுமே பாஷாணம் முப்பத்திரண்டும்

கொடிதான சரக்கு அனைத்தும் நீற்றும்பாரு

வெல்லுமே நவலோகம் நீறிப் போகும்

வேகமுடன் குதமது துடித்துக் கொல்லும்

புல்லுமே காரசாரங்கள் தானும்

புகழான முப்புவால் மடிந்து போகும்

கல்லுகளு முப்புவால் நீறிப் போகும்

காடெல்லாம்தான் விளையும் மூலியாமே.

3022

மூலியாம் சாறு வராத்தழைகள் எல்லாம்

முப்பூவில் அனுஅளவு பட்டிட்டாக்கால்

கேலியாம் தழைகளெல்லாம் சலமாய்ப் போகும்

கேவனமுடன் குளிகைக்கு முப்புவாகும்

வாலிப்பெண் ருதுவாவான் முப்புவாலே

வளமுடனே காயமது கல்தூண் ஆகும்

சாலியனாம் வண்ணானும் காண மாட்டான்

சட்டமுடன் முப்பூவின் வளமை பாரே.

3023

வளமுடனே முப்பூவைக் கண்டபோது

வாகுடனே ஏமத்துக்கு உறுதியாச்சு

பளமையுடன் வயித்தியமும் வாதயோகம்

பலிக்குமடா முப்பூவின் மார்க்கத்தாலே

இளமையுடன் மூப்பகலும் முப்புவாலே

எழிலுடனே நீயும்ஒரு சித்தன் ஆவாய்

நளபதியு முப்புவை உண்ட போது
நரை திரையு மாற்றும் அல்லோ ராஜனாமே. 3024

ராஜனாம் ராசாதி ராசனாவான்
நலமான முப்புவின் தன்மார்க்கத்தால்
போஜனுமே இவர்க்குண்டு சொல்லப் போமோ
பொங்கமுடன் முப்புவின் பெருமையாலே
கோஜபீஜங்கள் அது முப்புவாலே
குவலயத்தில் காயகற்பம் முப்புவாலே
பாசமுடன் சித்தர்முனி ரிஷிகள் தாமும்
பாரிலே கல்பமுண்டு இருந்தார் தாமே. 3025

இருந்தாரே கோடி ரிஷிசித்தர் தாமும்
எழிலான முப்புவை முடித்துக் கொண்டு
திருத்தமுடன் சமாதியினிலிருந்து கொண்டு
சீர்பெறவே அநேகவித சித்து செய்தார்.
பொறுந்தவே பூமியிடப் பாகங் கண்டு
புகழான முப்புவைக் கண்டறிந்து
வருந்தியே முடிந்தவர்கள் கோடா கோடி
வளமுடனே பதங் கெட்டார் கோடியாமே. 3026

கோடியாஞ் சித்தர்களில் ஒருவர் உண்டு
குவலயத்தில் குருமுடிப்போன் ஒருவன் உண்டு
தேடியே பார்த்தாலுங் கிடைப்பதில்லை
தேசத்தில் விட்ட குறை நேருமானால்
கூடியே அவர் தனக்குக் கிட்டும்பாரு
கிட்டாவிட்டால் விட்ட குறைஇல்லை என்று
நாடியே கர்மாஅனு பவத்தினாலே
நாட்டமுடன் அறிந்து கொள்ள நீதியுண்டே. 3027

உண்டான சாத்திரத்தில் அநேகம் சொன்னார்
உத்தமர்கள் ரிஷிகோடி முனிவர் தாமும்
அண்டமுடன் பின்டங்களை அறியாமல்தான்
அனேகமதாய் சுட்டலைந்து கெட்டார் கோடி
கண்டபடி சாத்திரங்கள் தாறுமாறாய்
காசினியில் தம் மனம்போல் பாடிவிட்டார்
விண்டவர்கள் கண்டவர்கள் ஆருமில்லை
விருப்பமுடன் பூநீரைக் கெடுத்தார் தாமே. 3028

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

தாமான பிண்டமது நடுப்பிண்டத்தை
தாக்கான மடிப்பிண்டம் தலைப் பிண்டந்தான்
கோமான மாதர்களும் கொண்டுவந்து
கொப்பெனவே பூற்று காச்சுவென்று
நாமான சாத்திரத்தின் உளவு காணார்
நாட்டிலே மெய்நூலைப் பாராமல்தான்
சாமான மானகவி ஏழாயிரத்தை
சாங்கமுடன் பாராமற் கெட்டார் தாமே.

3029

கெட்டானே கோடி மனுராஜ ரெல்லாம்
கேடுகெட்ட கருமிகளும் மாந்தர் தாமும்
கட்டாரே முப்புவைக் காணா மல்தான்
கட்டதினால் லாபம்என்ன லோபம் கண்டார்
விட்டகுறை இருந்ததினால் இன்னால் பார்த்து
விருப்பமுடன் வாதமதை காணலாச்சு
இட்டமுடன் சத்தகாண்டம் ஏழாயிரத்தில்
எழிலாகப் பாடிவைத்தேன் மறைப்பில்லைதானே.

3030

மறைவான பொருளெல்லாம் கண்டு ஆராய்ந்து
மார்க்கமுடன் வாதமதைச் செய்ய வேண்டும்
குறைவான பொருளறிந்து சேர்க்காவிட்டால்
குற்றம் வரும் வாதத்துக்கு உறுதியில்லை
நிறைவான பொருளை யல்லோ விட்டார் மாந்தர்
நீநிலத்தில் வெகுகோடி கெட்டார் வீணில்
பறைவான சாத்திரத்தை பின்னாக பின்னம் இன்றிப்
பாடுபட்டு பாராமல் மடிந்தார் தாமே.

3031

மடிந்ததினால் மானிலத்தில் கல்பம் உண்டு
மறைவாக மண்மேலே இருந்தார் தாமும்
முடிந்ததொரு காயாதி கல்பம் தன்னை
முதுலகில் பாடுபட்டுக் கிடையாமல்தான்
படிந்ததொரு கூடுவிட்டுக் கூடுபாய்ப்
பாழான தேகமதை மெய்என்று எண்ணி
வெடிந்த மட்டு மாய திசாகரத்தை
விட்டொழிக்க வகைதேடி மாண்பர் தாமே.

3032

மாண்பான பயிர்களெல்லாம் ஒன்றாய்க்கூடி
மயக்கமுடன் சாத்திரத்தில் பிரிவு தோன்றா

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

வாண்பான அவரவர்கள் செய்த காப்பு
கடையேடு முடியேடு நடுவேடுந்தான்
வீண்பான முப்புவகை மெய்என்று எண்ணி
விண்ணுலகில் சாத்திரத்தின் வழிபோகாமல்
சாண் பாம்பே யானாலுந் தடி கொண்டடிக்கத்
தாரணியில் மறந்துவிட்ட காதையாமே. 3033

காதையாம் இப்படியே தெளிவு காணார்
காசினியில் ஊசி கொள்ளத் திராணிஅற்று
பாதையாம் துலாம் கொண்ட கணக்கைப்போல்
பாரினிலே குரு முடிக்க சூட்சம் காணார்
மேதையாம் பஞ்சணையில் சுகம் கண்டாற்போல்
மேதினியில் சாத்திரத்தைப் பார்த்ததும் என்ன
வேதையாம் பொருள் அறிந்து போனவர்க்கு
விருப்பமுடன் வாதமது லபிக்கும் பாரே. 3034

பாரேதான் அண்ட பிண்டம் அறிய வேண்டும்
பாரினிலே அண்டமதை யாரும் காணார்
நேரேதான் முப்பூவு பார்க்கும்போது
நெடிதான அண்டம்என்ற கல்தானப்பா
கூரான பிருதிவியால் உற்பத்தியாச்சு
கொடிதான விஷக்கல்லு அண்டக்கல்லாம்
சேரேதான் சிற்றண்டம் பேரண்டமாகும்
சிறப்பான நடுவண்டம் என்னும் பாரே. 3035

பேரான சுக்காங்கல் பிரம்மக்கல்லாம்
பெருமையுள்ள மூதண்டக் கல்லும்ஆகும்
சீரான படிக்கக்கல் என்னும் பேரு
சிறப்பான குழியானை என்னும் பேரு
தாரான குடுக்கக்கல் என்னும் பேரு
தாக்கான கண்ணக்கல் என்றும் பேரு
பாரான பச்சைஎன்ற கண்ணக்கல்லு
பாங்கான உதகம்என்ற கல்லும் ஆச்சே. 3036

கல்லான கல்அதனைக் காண வேண்டும்
காசினி யில்ஆருந்தான் காணமாட்டார்
புல்லான பூநீரை அறிய மாட்டார்
புகழான சோணக்கல் கண்ணமப்பா

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

மல்லான மணகட்டி என்பார் பாரு

வையகத்தில் தாம் அறியார் மகிமைதன்னை
செல்லான புத்துக் குள்ளிருக்குங்கல்லாம்
ஜெகஜோதி மகிமைதனைக் காணார் தாமே.

3037

காணாரே கருவாளி காண்பான்ஆனால்

காசினியில் விண்டிடுவான் கருத்து உள்ளோர்க்கு
தோணவே பூவுலகில் தொட்டாலும்தான்
தொல்உலகில் மாண்டிடுவார் மாந்தர் தாமும்
நாணவே சாத்திரத்தை மிக ஆராய்ந்து
நாதாக்கள் சொல்உறையும் மிகவும்கேட்டு
நீணவே கற்பாந்திரம் இருப்பதற்கு
நீள்நிலத்தில் கைமறைப்பு யாவும்கேளே.

3038

கேட்கையிலே சாத்திரமாம் யுகாந்த காலம்

கீர்த்தியுட னிருப்பதற்கு வாசி நோக்கு
நீட்கமுடன் வாசியிலே இருந்து கொண்டு
நீடாழி உலகத்தை வெறுக்கப் பண்ணி
குட்சமுடன் சின்மயத்தை அறிந்துபோற்றி
சுருதியுள்ள கருவி கரணாதி யெல்லாம்
தாங்காமல் பீடமதைப் பணிந்து போற்றி
சதாகாலம் சமாதியிலே யிருக்க நன்றே.

3039

முப்பூனினால் சரக்கு சத்துரு சங்கம்

நன்றான சரக்குகளைக் கொல்ல வென்று

நாட்டமுடன் சத்துருமித் துருவும் கண்டு
குன்றான மலைகளிலே பாஷாணம் உண்டு
கொப்பெனவே கொண்டுவந்து பூநீர் சுண்ணம்
பன்றான வுமிழ்நீரால் மத்தித்தேதான்
பாலகனே கண்ணமென்ற பாஷாணத்தில்
தன்றான கட்டிக்கு வங்கி பூட்டி
தகைமையுடன் கோழியென்ற புடத்தைப் போடே.

3040

போடையிலே பற்பமது கடுங்காரம்தான்

பொலிவான கண்டர் தமைக்கொல்லும் பாரு
சாடவே முன்போல வுமிழ்நீர் தன்னில்
சட்டமுடன் தான் குழைத்துப் புடத்தைப் போடு

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

நீடவே கடுங்காரச் சுன்னமாகும்

நேர்மையுடன் சத்துருவுக் கால மித்ரன்

வாடவே திரியாதே மைந்தா கேளு

வளமுடனே சுண்ணமதை யெடுத்துக் கொள்ளே.

3041

கொள்ளவே குதமதுக் கணுவு போடு

கொடிதான யேமரசம் துள்ளிப் போகும்

விள்ளவே குதமது மடிந்து தானாய்

வேகமுடன் கவனமென்ற குளிகையாச்சு

மெள்ளவே குளிகையது கொண்ட பேர்க்கு

மேதினியில் சதாகாலம் சாவேயில்லை

உள்ளபடி காலாங்கி நாதர்பாதம்

உத்தமனே நாம் வணங்கிப் பாடினோமே.

3042

பாடினோம் போகரிஷி சொன்ன மார்க்கம்

பாருலகில் பொய்யாது மெய்யேயாகும்

தேடியே இவ்வேரை முப்பின் மார்க்கம்

தெளிவுறவே பாடிவிட்டேன் சத்தகாண்டம்

நீடவே நான்காவது இந்தக் காண்டம்

நீடவேசாகரம்போல் இதுவே யாகும்

கூடவே ஏழாயிரக் காண்டம் அப்பா

கூறவே முடியாது திண்ணம் தானே.

3043

திண்ணமுடன் இப்பாகம் யாரும் சொல்வார்

திறமையில்லா சுந்தரனார் மறைத்தார் தாமும்

வண்ணமுடன் கொங்கணவர் சுருதி சொல்லி

வளமையுடன் தாம் மறைத்தார் பிண்டப்போக்கை

சுண்ணமுடன் செய்வதற்கு கொங்கணவர் பாதம்

சுத்தமுடன் செயநீரை மறைத்துச் சொன்னார்

எண்ணமுடன் இடைக்காடார் தமாரநந்தர்

ஏற்றமுடன்என் போல சொன்னார் பாரே.

3044

சொன்னதினால் விதிமுறைகள் காணாதப்பா

துரைதேடி முகங்கோடி தொந்தங்கோடி

வின்னமிலா செய்வதற்கு ரிஷிகள் தாமும்

விட்டகுறை வெட்டவெளியென்று விட்டார்

தன்மையாய் நாதாக்கள் அடிபணிந்து

நலமுடனே பாடிவைத்தேன் முப்பூதிட்சை

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

பன்னவே யிந்நூலின் தீட்சை பார்த்து
பாசமுடன் செய்பவனே வாதியாமே.

3045

கேசர வித்தை

வாதியாம் இன்னம்ஒரு மார்க்கம் பாரு
மகத்தான வேதை இதுகளுக்கு வேதை
சோதியாம் கேசரத்தின் வித்தையப்பா
சுருக்கிலே எவரும்தான் சொல்ல மாட்டார்
நிதியுடன் சூதமென்ற ராஜர்தம்மை
நேர்மையுடன் சேரதுதான் கொண்டு சென்று
பாதியுமை தாள் பணிந்து மைந்தா நீயும்
பட்சமுடன்முப் பூவில் ஒருமா போடே.

3046

போடையிலே மதயானை வீறுஅடங்கி
பொங்கமுடன் சூதமது கட்டும்பாரு
கூடையிலே சூதமது குளிகையானால்
கோடான கோடி வித்தைகளுக்கும்
வாடையிலே சீவனத்துக் கில்லா விட்டால்
வளமாக வங்கமதை யுருக்கிக் கொண்டு
முடையிலே குளிகையது போட்டுப்பாரு
முனையான வங்கமிது வெள்ளியாச்சே.

3047

ஆச்சென்ற வெள்ளியது பூசைக்கப்பா
அப்பனே நாதாக்கள் முனிவர் தாமும்
மாச்சப்பா வாத வித்தை செய்துமல்லோ
மகதேவ ஆலயங்கள் பூசை செய்தார்
பாச்சவே தேவாலயங் கட்டுதற்கு
பாகமுடன் தங்கமென்று போக்குச் சொல்வேன்
காச்சவே செம்புதனை யுருக்கிக் கொண்டு
கருவான முப்பூவைப் போட்டிடாயே.

3048

போடவே செம்பதுவு முறலேகி
பொலிவான தங்கமது வாகும் பாரு
வீடவேமுன் சொன்னக் குருவைத் தானும்
நினைவாக நவலோகந் தன்னிலிய
கூடவே மாற்றதுவும் அதிகம் காணும்
குணமான யேமமது வென்ன லாகும்

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

தேடவே சீவனத்துக் கில்லாவிட்டால்
திறமான முப்புவை யறிந்து காணே. 3049

காணவே இன்னமொரு கருமானங் கேள்
கருத்துடனே சொல்லுகிறேன் மைந்தா நீயும்
தோணவே பூனாகஞ் சேர்தானப்பா
தேற்றமுடன் தானெடுப்பாய் செம்பையல்லோ
பூணவே செம்புதனைப் பரணை பண்ணி
போக்கான சூதமது உள்ளே விட்டு
வேணவே பூநீரில் குன்றி போடு
வேகமுடன் மேற்பரணை கொண்டு மூடே. 3050

மூடவே மண்சீலை வலுவாய்ச் செய்து
முனிநாதர் சொற்படியே புடமே போடு
கூடவே கோழியென்ற புடத்தைப் போடு
குணமுடனே புடம் ஆறியெடுத்துப் பாரு
வாடவே சூதமது மடிந்துமே தான்
வளமான களங்கமது போலேயாகும்
தேடவே செம்புதனில் நூற்றுக் கொன்று
தெளிவான களங்கமதைக் கொடுத்திடாயே. 3051

கொடுக்கையிலே மாற்றுஅதுவும் எட்டேயாகும்
குணமான பொன்அதுவும் சவளை போலாம்
விடுத்துமே பொன்னதனை வாரடித்து
விருப்பமுடன் பூங்காவி புடத்தைப் போடு
கொடுத்திடவே மாற்றதுவும் பத்தேயாகும்
தேராமல் பசுமை நிறச் செம்பொன்னாகும்
எடுத்துமே சிவாலயங்கள் கட்ட நன்று
எழிலான சூதமென்ற குருவுமாமே. 3052

குருவான சூதமதைப் பின்னும் மைந்தா
கொப்பனவே ரவியெடுத்துப் பரணைக் குள்ளே
திருவான பரணைதனில் வைத்துப் பின்பு
திகமுடனே கெந்திதனை களஞ்சிபோடு
மருவான பரணையது மூடிப் பின்பு
மார்க்கமுடன் புடம்போடக் கட்டிப் போகும்
உருவான களங்கமது வாகும் பாரு
உத்தமனே களங்கெடுத்து செப்பக் கேளே. 3053

செப்பவென்றால் நாவில்லை பாவுமில்லை
 செம்மையுடன் வெள்ளிதனில் நூற்றுக்கொன்று
 ஒப்பமுடன் தானுருக்கிக் கொடுத்துப் பாரு
 ஒகோகோ நாதாக்கள் வித்தையாகும்
 அற்பம்என்று நினையாதே மைந்தா கேளு
 அரசர்களும் இந்த முறை காணமாட்டார்
 சொற்பமுடன் மாந்தர்க்கு உண்மையாக
 தோற்றவே இந்தமுறை தெளிந்திட்டேனே.

3054

தெளியவே யின்னம்ஒரு மார்க்கம் பாரு
 தோற்றமுடன் நாமுறைப்போம் மாந்தர்க்காக
 ஒளிவுடனே சீனபதி மார்க்கத்தார்கள்
 ஒக்கமுடன் செய்து வரும் வித்தையாகும்
 வெளியாக செத்தவரைக் காண்பதற்கு
 வெட்கமுடன் ஜாலமொன்று சொல்வேன் பாரு
 வளியான வட்டாரந் தன்னிலே தான்
 வளமுடனே மாளியொன்று செய்தார் தாமே.

3055

(போகர் செத்தவரைக் காணுதலும், அவர்களிடம் பேசுதலுமாகிய)

குரளி ஜால மாளிகை

தாமான மாளிகையாம் செப்பக் கேளு
 தடநீளம் சதுரமது சொல்வேன் பாரு
 வாமான குறுக்கு வரை யிருபதாகும்
 வாகான நெடுக்குவரை நாற்பதாகும்
 நாமான கணக்கு வகை வீடு சொல்வோம்
 நாற்சதுரமெழு நூற்றும் இருபதாச்சு
 சாமானமாக வல்லோ துரைகள் தோறும்
 சட்டமுடன் கண்ணாடிக் கதவு மாட்டே.

3056

மாட்டவே கண்ணாடி வாசலுக்குள்
 மார்க்கமுடன் குழலொன்று நிறுத்தியங்கே
 நீட்டமுடன் எழுநூற்று இருபதுக்கும்
 நெடிதான குழலொன்று வெவ்வேறாகும்
 வாட்டமுடன் கண்ணாடி கற்றோரந்தான்
 வாகுடனே காந்தமென்ற கம்பிதானும்

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

தேட்டமுடன் தானமைத்து நடுமையத்தில்
தெளிவாகக் குழல்தனிலே பின்னிப் போடே. 3057

பின்னவே நாகமென்ற குழலில்தானும்
பேரான கம்பியது சேர்ந்தபோது
நன்மையாய் வேகமுடன் வாய்வினாலே
நளினமுடன் காற்றதுவும் மிகவே தங்கி
பன்னவே சப்தமது மிகவுண்டாச்சு
பாங்குடனே வாசல்வழி தன்னிலப்பா
சொன்னது போல் செவிதனக்கு கேட்கும் பாரு
குட்சமது கருவாளி காண்பான் பாரே. 3058

பார்க்கவென்றால் வாசல்முகம் ஒவ்வொன்றுக்கும்
பாங்குடனே பிரதமைகள் தான் அமைத்து
ஏர்க்கவே ஆண்பெண்ணாய் ரூபம் அமைத்து
எழிலான ஆடைகளும் கொண்டு சாத்தி
திர்க்கமுடன் பூதமென்ற கண்ணாடிக்குள்
திறமையுடன் பூதமதைக் காணலாகும்.
சேர்க்கவே கண்ணாடி வருக்கந் தோறும்
சிறப்பான கருமையைத் தீட்டிடாயே. 3059

தீட்டவே கருமையை நாட்டிப் பாரு
திறமான அஞ்சனமுமிதற் கீடல்ல
நீட்டமுடனெழு நூற்று சொச்சம் வீட்டில்
நிலையான மைதனையே வமைத்த பின்பு
கூட்டமுடன் ஒவ்வொரு கண்ணாடி தன்னில்
குறித்துள் வாகுடனே பரிதியது வொளிவுகாணே 3060

காணவே விழிதனிலே அஞ்சனமும் இட்டு
கருத்துடனே பிரணவத்தை மாறிக் கொண்டு
தோணவே வெட்டவெளி தன்னில் நின்று
தோற்றமுடன் பரிதிதனைக் கண்டபோது
மாணவே விழிதனிலே நிமையொட்டாமல்
மார்க்கமுடன் கடிகையது பத்தேயாகும்
பூணவே பூமிதனில் நின்று கொண்டு
புகழான நடுநெற்றி மையம் பாரே. 3061

மையமாய் மட்டமது நின்று கொண்டு
 மயங்காமல் விண்ணுகம் பார்க்கும்போது
 பையவே தோற்றுவது ரூபங்காட்டும்
 பான்மையுடன் சுயரூபந் தன்ரூபம் போல்
 மெய்யான தேகமது வடிவந்தோன்றும்
 மிக்கான ரூபமது வர்ணங்காணும்
 பொய்யான தரிசனமும் மெய்யே யாகும்
 போக்கான ரூபமது மெய்போ லாமே. 3062

ஆமேதானிப் படியே ரூபங்காட்ட
 அனேகவித பான்மைகளும் இதனால்ஆகும்
 நாமேதான் சொன்னபடி நான்காம் காண்டம்
 நாட்டிலே மானிடர்கள் பிழைக்கவென்று
 போமேதான் போகர் ஏழாயிரத்தில்
 பொங்கமுடன் மாண்டவரைக் காணவென்று
 தாமேதான் மாளிகை ஒன்று செய்தேன் அப்பா
 சட்டமுடன் ஜெகஜால மாளியாச்சே. 3063

ஆச்சப்பா ஜகசாலமாளி தன்னில்
 அப்பனே யாம்கோடி வரைதான் சொல்வோம்
 பேச்சப்பா பேசுதற்கென்ன சொல்வோம்
 பேரான செத்தவர்பேர் கேட்கச் சொல்லி
 கூச்சலுடன் பின்னிருந்த பிரணவத்தைக்
 குறிப்புடனே மாறியல்லோ குறளிதன்னால்
 மூச்சிருந்து பேசுமது பேச்சைப்போல்
 முன்னிருந்து பேசும்வகை மொழிசொல்வேனே. 3064

மொழிசொன்ன வார்த்தைக்கு முன்னே நின்று
 மூர்க்கமுடன் குறளியது பின்னே சென்று
 வழிசெல்லும் பிரதமையின் வாசல்முன்னே
 வழிமடக்கி வார்த்தையது முன்னே கூறும்
 பழியில்லா மாந்தருக்கு செகசாலத்தை
 பாங்குடனே பூதமது கூறும் பாரு
 முழியுடனே முகம் காட்டி பல்லைக் காட்டி
 மூர்க்கமுடன் கோபித்துப் பேசுந்தானே. 3065

தானான குறளியென்ற பூதந்தானும்
 தகமையுடன் நாம் நினைத்த காரியத்தை

வானாக மாளிகையினுள்ளே சென்று

மார்க்கமுடன் ஜாலமென்ற கண்ணாடிக்குள்

பானமுட னுள்ளிருந்து பேசும் பாரு

பாலகன் போல் வார்த்தையது மிகவேசொல்லும்

தேனமிர்தங் கொண்டதொரு சொல்லைப் போல

தெளிவாக முன்னின்று பேசும்பாரே.

3066

பேசுகையில் ரூபமதை யாருங்காணார்

பேருலகில் மாயவித்தை சாலவித்தை

காகபணங் கேட்டாலும் கொடுக்கும்பூதம்

காசினியில் பூதமதை வசமே செய்வார்

தேசுலவு நாட்டு வளமெல்லாம் தோன்றும்

தேசத்தில் அதிகம் என்ற வித்தையப்பா

வீசபுகழ் மண்டபத்தில் ஜாலவித்தை

வெகுவாகச் செப்புகிறேன் இன்னம் கேளே.

3067

கேளேதான் பூதநாதி வித்தை சொல்வேன்

கெடியான குறளியென்ற பூதம் தானும்

வீடேதான் பிரணவத்தின் வசமதாக்கி

வேகமுடன் ஜாலமென்ற மாளி தன்னில்

நானேதான் போகாமல் கதிரோன் முன்னே

நளினமுடன் பூதமதை ஏவல்செய்து

குளேதான் ஜாலமென்ற மாளி தன்னில்

குட்சமுடன் குறளிதனை வசியமாட்டே.

3068

ஆட்டேதான் ராசாதி ராசர்தானும்

அங்கனவே தான் மயங்கி வார்த்தை சொல்வார்

கேட்டேதான் காலாங்கிநாதர் தம்மால்

கிருபையுடன் சாலமென்ற மாளிதன்னில்

நீட்டமுடன் வாசல்வழி சென்றவர்க்கு

நிலையான அட்சரத்தை மாரல்செய்து

கூட்டமென்ற குழல்தனிலே ஒதிப்பின்பு

கூர்மையுடன் ஓசையது கேட்குந்தானே.

3069

ஓசையாம் எழுநூற்று இருபதுக்குள்

ஒப்பமுடன் சப்தமது கேட்கும் பாரு

ஆசையுடன் தலை மாளி முதலில் நின்று

அப்பனே நடுமாளிமைய மட்டும்

புகழான உயிரெழுத்தை மாறல் செய்து.

சொல்லுதற்கு சோடசமாம் வாலை சக்கரம்
தெளிவுடனே போட்டுமல்லோ மாறிக்கொல்லு.

3074

உச்சாடனம்

கொள்ளவே உச்சாடனம் உரைப்பேன் கேளு

கொடிதான பவம கற்றி நியுமைந்தா
விள்ளவே பாணமுடன் சத்தி பூசை

விருப்பமுடன் தான் செய்தால் எல்லாஞ் சித்தி

துள்ளவே அனுமாரை வரவழைத்துத்

துறையுடனே அறுகோணச் சக்கரத்தில்

எள்ளளவும் பிசகாமல் வழி சேராமல்

எழிலான பிரணவத்தை முன்னே கூறே.

3075

கூறவேயங், மங்-சிங் கென்றே ஒது

கொடிதான உருவது தான் லட்சமாகும்

தீறமுடன் நிருவாணமா யிருந்து

திறமுடனே முக்கோண வட்டத்துள்ளே

சீறலுடன் வராகி தன்னே வரவழைத்து

சிறப்புடனே பூசையது செப்பக் கேளும்

நேரமுடனே நடுச்சாம வேளை தன்னில்

நேர்மையுடன் மசானக் கரையிருந்து செய்யே.

3076

செய்யவென்றால் பூசையது இன்னும் கேளு

தெளிவுடனே மசானமதில் சக்கரந்தான்

மெய்யுருவுங் கொண்டு மல்லோ புவனை வாலை

மேதினியில் கைவசமாய் செய்துகொண்டு

பொய்யுடலை மெய்யென்று நம்பியேதான்

புகழான அஞ்சனத்தை மாற்றுதற்கு

மைவிழியான் பாசமதை மிகவும் நீங்கி

மார்க்கமுடன் தவநிலையில் நின்றிடாயே.

3077

நின்றுமே வராகமென்ற சிரசின் மேலே

நிலையான பதிவிளக்கை ஏற்றி வைத்து

தன்றுடனே மசானத்தின் சுவத்தின் மேலேற

சட்டமுடன் தீயெரிந்து வேகும்போது

வென்றிடவே வராகத்தின் சிரசின் மேலே

வினயமுடன் பதிவிளக்கை ஏற்றி வைத்து

சென்றிடவே குறளிதனை வரவழைத்து
சிறப்புடனே கொள்ளிதனைக் காவல்வையே. 3078

வைத்தவுடன் கொள்ளிவாய்ப் பிசாக்தானும்
வாகுடனே குறளிக்கு காவல் நின்று
செத்ததொரு சுவத்தின்மேல் இருந்த பன்றி
சேரவே சிரசதுவும் எகிரித்தானும்
மெத்தவே ஓங்காரமிட்டுமே தான்
மேன்மையுடன் குறளிக்கு யெதிர் முன்னாக
சத்தமுடன் கூச்சலிட்டு வராகன் தானும்
சதுர்முகமாய்க் குறளிமுன் பேசும் பாரே. 3079

பாரேதான் மசானத்தில் பூசை செய்து
பட்சமுடன் குறளியைத் தான் வசியஞ்செய்து
நேரேதான் ஜாலமென்ற மாளிதன்னில்
நேர்மையுடன் நாலுபறம் காவல் வைத்து
சீரேதான் செத்தவர் பேர் கேட்கும்போது
சிறப்புடனே குறளிவந்து முன்னேகூறும்
வேரேதான் சஞ்சார மனிதரில்லை
வினாவுக்கு விடைகொடுக்கும் குறளியாமே. 3080

குறளியாம் ஜாலமென்ற மாளிதன்னில்
குறிப்பான நடுவாசல் திட்டுவாசல்
திறமுடனே கூட்டமது எட்டுப் பேராய்
தீறமுடன் எண் திசையாம் திக்குப்பாலர்
மறளுடை மேல்வாசல் முன்னே நின்று
மதிப்புடைய நாகமென்ற குழல் சந்தாலே
சுறளுடனே மேல்வட்ட பரிதி முன்னே
குட்சமுடன் செத்தவரைக் காணலாமே. 3081

காணலா மவரவர்கள் அடையாளத்தைக்
கண்டுமே முகத்தெதிரே பேசலாகும்
தோணவே பேசுதற்கு முன்னே தானும்
தோற்றமுடன் மயினமது நிறம்போல் நிற்கும்
பூணவே அந்த வண்ணமென்ன லாரும்
புகழான ரூபமது கண்ணில் தோன்றும்
வேணவே உபசாரம் மிகவும் பேசும்
விருப்பமுடன் முன்னின்று மறையும் பாரே. 3082

மறையிலே நாம் நினைத்த ரூபந் தோன்றும்
 மன்னவனே மயங்கா தேமதி கொள்ளாதே
 திரையுடனே மூடியல்லோ கண்ணாடிக்குள்
 தீரமுடன் முன்னின்று வார்த்தை கூறும்
 முறையுடனே தான் புகலும் முனிநாதா கேள்
 முன்னின்று பேசுதற்குப் பின்னே சென்று
 குறையின்றி முன்நடந்த காரியத்தைக்
 கூறிடுமே மனிதரைப் போல் கூறுமாமே.

3083

கூற என்றால் எழுநூற்று இருபதுக்குள்
 கொப்பனவே மந்திரத்தையுச் சாடித்து
 தீரமுடன் குறளிதனை கிட்டழைத்து
 திகழுடனே ஞானோப தேசஞ் சொல்லி
 கோறமுடன் கைதனிலே மையைப் பூசி
 கொப்பனவே கண்ணாடி மேலே வைத்து
 பாறமுடன் வட்டமொத்த விண்ணைப் பார்க்க
 பருவமுடன் உருவமது தோணும் பாரே.

3084

தோணுமே ஜெகஜாலமாளி தன்னில்
 தோற்றமுடன் கருவெல்லாம் இதற் குள்ளாடும்
 காணுமே கையொளியில் வட்டந்தானும்
 களிப்புடனே மையுருவாய்க் காணலாகும்
 ஏனவே கருமறைப்பைக் காணலாகும்
 எழிலான சமயமது வாக்கும் பாரு
 பூணவே வட்டமென்ற பக்கல் நின்று
 உத்தமனே நடு மையத்திலர் தந்திட்டே.

3085

திட்டையிலே கருமான மின்னமொன்று
 திறமுடனே செப்புகிறேன் மைந்தர்க்காக
 வாட்டமுடன் ஜெகஜாலக் கொள்ளிதன்னை
 வாகுடனே தானழைத்துத் திட்டங்கூறி
 தாட்டமுடன் பிரணவத்தை முன்பின் ஆகத்
 தெளிவுடனே ஒதிவைத்தபடி நீதானும்
 குட்டியே குறளிக்குப் பிரணவத்தைக் கூறி
 குட்சமுடன் அட்சரத்தைச் சுறுக்கிமாறே.

3086

மாறப்பா வஞ்சமாய் வீட்டுக்குள்ளே
 மன்னவனே நடுமையம் நின்று கொண்டு

கூறப்பா செத்தவரைக் காணவென்று
 குறிப்புடனே பட்சம் வைத்துக் காண்பதற்கு
 நேரப்பா வந்தவர் பேர்ஊர் தானென்ன
 நிலையான இருப்பிடமும் ரூபம்என்ன
 ஊரப்பா முன்னிருந்த ரூபமென்ன
 உத்தமனே இறந்தபின்பு ரூபம்கேளே.

3087

கேளவே வடிவத்தின் வர்ணம் கேளு
 கெடியான வாடை யென்றரூபம் கேளு
 நீளவே ஆபரணப் பெயருங் கேளு
 நிலையான கைத்தொழிலை இன்னம் கேளு
 மீளவே மரபினிட குலாச்சாரந்தான்
 மிக்கா வொழுக்க மென்ற ஆசாரங்கேள்
 மாளவே மாண்டதோர் வருஷங் கேளு
 மன்னவனே மாதமென்ற முடிவுங் கேளே.

3088

கேட்கையிலே இறந்ததோர் நாளுஞ் சொல்லும்
 கெவனமுடன் நாழிகையும் முன்னேகூறும்
 நீட்கமுடன் அடையாளம் சொல்லும் போது
 நிஷ் களங்கமாக அல்லோ உண்மை தோன்றும்
 சூட்சமுடன் குறளிக்குத் திலக வித்தை
 சுத்தமுடன் சொல்லுகின்ற தன்மையுண்டு
 வெட்கமுடன் பில்லைதனை வசியஞ் செய்து
 லோகமதில் வெகுசித்து ஆடலாமே.

3089

ஆடலாம் வெகுதந்திரம் குறளிக்குண்டு
 அப்பனே குனியமுமிதனால் உண்டு
 தேடவே குட்டியது மலைக் குட்டிதானும்
 தெளிவுடனே நாம் சொன்ன காரியத்தை
 ஊடவே ஒளித்திருந்து வதையச் செய்யும்
 உத்தம னேயிருள் மாளி காணலாகும்
 நாடவே ஜாலக்காள் மோகினி யுந்தான்
 நலமான குட்டியென்ற வீரியனுந்தானே.

3090

தானான வீரியனும் ஆரினாய் வேண்டும்
 தகமையுள்ள வீரியனாய் இருப்பான் ஆனால்
 வேனான மந்திரத்தை மிகவே பேசும்
 மிக்கான கிரமவிதி தான் நடத்தும்

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

பானானகுரு முறைபோல் யாகஞ் சொல்லும்

பாலகனே யாகமதுதற்கு உறுதி கூறும்

தேனான யீரியானங்குட்டி தன்னை

தெளிவுபெற லோகமதில் வசியஞ்செய்யே.

3091

செய்யவே குட்டியெனும் வசியமானால்

ஜெகத்திலே கோடிவித்தை யாடலாகும்

பையவே மாந்தர் மேல் ஏவலாகும்

பாங்குடனே கல்லதனை எறியலாகும்

மெய்யுடனே ஜெகஜால வித்தையப்பா

மேதினி யில்ஆருந்தான் செய்யவில்லை

பெய்யவே சங்கிலியன் கறுப்பன்தானும்

பேரான அண்ணன்மார் ஏழுமாமே.

3092

ஏழான அண்ணன்மார் காவலாளர்

எழிலான ஜாலமென்ற மாளி தன்னில்

பாழான ஐயன்மார்ப் பிடாரி தானும்

பச்சையென்ற தேவதையும் காளியோடு

வாழாத குமரிகளாம் சத்த கன்னி

வளமுடனே பச்சையென்ற பல்லக்குதன்னை

தாழாமல் தோள்அதனில் எடுத்துக் கொண்டு

தகமையுடன் காளிதனைத் தூக்குவாரே.

3093

தூக்கியே ஜாலமென்ற மாளிதன்னில்

துப்புரவாய்க் காவலுடனிருந்து கொண்டு

நோக்கமுடன் தேவதையை வசியம் செய்து

நொடிக்குள்ளே கோடி வித்தை ஆடலாகும்

பார்க்கவென்றால் லோக மாந்தர் யாவும்

பதைபதைத்து நடுநடுங்கித் தருவார்கள்

வாக்குடனே வரமுனக்கு பதமுணர்ந்து

வாகுடனே செல்லுமென செப்புந்தானே.

3094

சொல்லவென்றால் இன்னம் வெகு கூத்துகேளீர்

செயலான நாதர் முனிரிஷிகள் தாமும்

வெல்லவே பூதமதை வசியம் செய்து

வேணுபசாரமது வதன் கையாலே

புல்லவே ஏவல்தனைச் செய்யவென்று

புகழாக வசியம்அது செய்து கொண்டு

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

மெல்லவே தம் பணிக்கி ஆளதாக்கி

மேன்மையுடன் சித்துகளாம் ஆடினாரே.

3095

ஆடினார் வெகு கோடி காலமப்பா

அவனியிலே சித்தர்களும் முனிவர் தாமும்

கூடியே பில்லியென்ற பூதந்தன்னை

குணப்படுத்தித் தம்வசமாய்ச் செய்துகொண்டு

தேடியே வெகு கோடி நிதிகள் தன்னை

தேகமதில் பூதத்தின் வசியத்தாலே

நீடியே கல்பாந்த காலம்மட்டும்

நீணிலத்தில் தாமிருந்தார் சித்தர் தாமே.

3096

சித்தான சித்து வகையின்னஞ் சொல்வேன்

ஜெகதலத்தில் அநேகவித பூதமுண்டு

முத்தான வேதாள பூதமப்பா

மூதுலகில் ராஜர்களும் வசியஞ் செய்வார்

நித்தமுடன் வேதாளமுந் தானும்

நேர்மையுடன் விக்கிரமதித்தனுக்கு

சுத்தமுடன் வாகனமாயிருந்து கொண்டு

தொல்உலகில் வெகுகாலம் இருந்ததாமே.

3097

இருந்துமே யின்னம் வெகு வினோதங்கேளு

யெழிலான ஜாலம்என்ற மானிதன்னில்

பொருந்தவே யெல்லவரும் பார்க்கவேதான்

பொலிவான எக்காள ஜாலம் தன்னை

திருந்தவே எழுநூற்றி இருபதுக்குள்

திறமான மானிகையாம் பக்கோரத்தில்

வருந்தியே தானிருந்து ஜாலமானி

வாகுடனே குடியிருப்பு கண்டோம் பாரே.

3098

கண்டோமே இன்னம்ஒரு கருமானம் கேள்

கருவான நகார்க்கன் ஆசிரமத்தில்

தண்துளவ மாலைஅணி பூண்டு கொண்டு

தக்கனுட யாகமதில் தான்இருந்து

கொண்டல் வண்ணன் அச்சதனும் கோமான்தானும்

குடியிருப்பு கோட்டைதனில் காவல் நின்ற

துண்டரிகமான தொரு ராட்சத பூதம்

துடியான தேவனார் பூதமாமே.

3099

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

ஆமேதான் பூதமது தன்னைத் தானும்
 அப்பனே ஜாலமென்ற மாளிதன்னில்
 போமேதான் நடுமையம் மத்திவாசல்
 பொங்கமுடன் கருவீரன் பத்திரகாளி
 வேமேதான் கறுப்பண்ணன் டாகினிதானும்
 மிக்கான காட்டேரி சங்கிலி நாயன்
 தாமேதான் சொன்னபடி மசான வீறி
 சட்டமுடன் தெய்வங்கள் அனேகம் உண்டே. 3100

உண்டான தெய்வங்கள் அனேக முண்டு
 உத்தமனே சர்வகலைக்கியான முண்டு
 பண்டான பொய்களவு குதுமுண்டு
 பண்பான விசுவாசம் இல்லைகண்டர்
 திண்டான ராட்சதமாம் பூதந்தன்னில்
 திறளான நவகோடி ரிஷிகளெல்லாம்
 கண்டிதமாய் யித்தாதி பூதந்தன்னில்
 காசினியில் கோடி வித்தையாடலாமே. 3101

ஆடலாம் பல பேத பூதந்தன்னால்
 அப்பனே அஷ்டகர்ம வித்தையாவும்
 நீடவே ஜாலமென்ற மாளிதன்னில்
 நேர்புடனே கோடிவரை ஆடலாகும்
 பாடவே பூதங்கள் தன்னினாலும்
 பாங்குடனே சங்கீதங் கூறலாகும்
 தேடவே எக்காள ஜாலந்தன்னை
 தெளிவுடனே யாட்டிவைக்கும் பூதம்பாரே. 3102

பூதங்கள் பல வாத்தியங்களை வாசிக்கும் ஜாலம்

பாரேதான் அஷ்டவித மாளிதன்னில்
 பாங்குடனே அஷ்டவித வாத்தியங்கள்
 நேரேதான் ஒரு மாளி சின்னமாகும்
 நேர்ப்புடனே ஒருமாளி திரிச்சங்காகும்
 வேரேதான் ஒரு மாளி பிரம்மதானம்
 வேகமுன் ஒருமாளி துத்தாரியாகும்
 சேரேதான் ஒரு மாளி தம்புரும் ஆகும்
 சிறப்பான ஒரு மாளி மத்தளமும் ஆமே. 3103

ஆமேதான் ஒருமாளி கைத்தளமும் ஆகும்
 அப்பனே ஒரு மாளி தம்பறையும் ஆகும்
 வாமேதான் எட்டு வித மாளிதன்னில்
 வாகுடனே பலபேத வாத்தியங்கள்
 நாமேதான் நிருமித்த வண்ணமாகும்
 நலமுடனே மாளிதனில் சென்றுமேதான்
 பாமேதான் மாந்திராட்சரத்தை ஓத
 பாடுமே பலவித வாத்தியங்கள் தானே.

3104

தானான வாத்தியங்கள் கேட்கும் போது
 தகமையுடன் மாந்தரெல்லாம் பிரமிப்பாகும்
 கோனான மாளிதனில் குடியிருப்பு
 கொற்றவனே யாருந் தான் இல்லை கண்டர்
 தேனான அமிர்தமது போலேயல்லோ
 தெளிவான வாத்தியங்கள் கூறலாகும்
 பானான பலபேத தொனிகள் தோற்றும்
 பாரினிலே மாந்தரெல்லாம் பிரமிப்பாரே.

3105

போகர் கோகர்ண ஜாலம்

பாரேதான் எழுநூற்றி இருபத்துக்குள்
 பகருவேன் கோகர்ண ஜாலந் தன்னை
 நேரேதான் நெடுஞ்சாலை மாளிகைக்குள்
 நேர்மையுடன் கிடையொன்று நாட்டியே தான்
 வாரேதான் நெடுங்கம்பி நாலுபக்கம்
 வாகுடனே தான்நிறுத்தி விட்டம் பூண்டு
 சேரேதான் மேல்வட்டங் கயர்கள் மாட்டி
 சிறப்புடனே கீழ்வட்டம் மணிகள் மாட்டே.

3106

மாட்டவே நடுக்கம்பந் தன்னிலேதான்
 மதிப்புடனே மேல்சிகரம் நின்கொண்டு
 ஓட்டமுடன் கயறுதனைப் பிடித்துக் கொண்டு
 ஓங்கார சப்தமுடன் சுத்தி வந்து
 நாட்டமுடன் தரணிதனை அண்ணாந்து பார்த்து
 நயமுடனே குளிகைதனை வாயிற் பூண்டு
 தேட்டமுடன் துதிக்கையிலே சரணம் தன்னை
 தெளிவாகக் காணுதற்கு ஜாலங் கேளே.

3107

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

கேளேதான் அஞ்சனமாம் மையை தீட்டி

கெவனமுடன் லாடமதில் வசியம் பூண்டு

பாளேதான் போகாமல் கருவுதன்னை

பாங்குடனே தேகத்தில் பூசக்கேளு

நாளேதான் வாணரூபங் கெஜ ரூபமாக்கி

நானிலத்தின் மேலிருந்து குதிப்பாயானால்

குளேதான் சகஸ்திரமாம் யானை தோற்றம்

சந்தரனே பார்வைக்கு வாதாயந்தானே.

3108

தானான சகஸ்திரமாம் யானை ரூபம்

தகைமையுடன் மாந்தரெல்லாம் காணலாகும்

பானான பராபரத்தைக் காணமாட்டார்

பாரினில் கோகர்ண வித்தை காண்பார்

தானான விந்தையது கோகர்ண வித்தை

தேசத்தில் கிட்டாது மாந்தருக்கு

வேனான சீனபதி தேசத்தார்கள்

விருப்பமுடன் செய்கின்ற ஜாலமாமே.

3109

ஆமேதான் மச்சென்ற மாளிதன்னில்

அப்பனே கோகர்ண வித்தை செய்வேன்

தாமேதான் கயர்தனிலே மேலே நின்று

தாக்கான வுசியென்ற காந்தந் தன்னால்

வாமேதான் வுச்சாணி தன்னில் அப்பா

வேகமுடன் நின்று கொண்டு கரத்தை வீச

சாமேதான் சகத்திரமாங் கரங்கள் தானும்

சரஞ்சரமாய் வந்து விழக் காணலாமே.

3110

காணலாம் வஞ்சனமாம் கருவினாலே

காசினியில் வெகுகோடி வித்தை காண்பீர்

பூணலாம் மந்திரத்தின் வசியத்தாலும்

போக்கான பிரணவத்தின் வாறலாலும்

தோணவே தேவதையும் வசியத்தாலே

தோற்றமுள்ள கருவிட பேத்தாலும்

நாணவே சதாகாலம் மாளி சென்று

நாட்டமுடன் ஜால வித்தையாடலாமே.

3111

ஆடலாம் ஜெககோடி பதிகள் கோடி

அப்பனே வெகுகாலம் இருந்து கொண்டு

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

தேடலாம் சின் மயத்தின் கேசரமாம் வித்தை
தெளிவுடனே ஆடுதற்கு இன்னம் கேளு
கூடலாம் கேசரத்தில் இருந்து கொண்டு
கோடானு கோடி வித்தை ஆடலாகும்
நீடலாம் வானரத்தின் வித்தை கேளு
நெடிதான அங்குதனார் வித்தையாமே.

3112

வித்தையிலே யின்னம் ஒரு வித்தை கேளும்
வீரனாம் அங்குதனார் அனுமார்தானும்
நித்தமுடன் அஞ்சனமாம் மையைத் தானும்
நீடுறவே உள்ளங்கை தன்னில் தாக்கி
சுத்தமுடன் கேசரத்தில் இருந்து கொண்டு
துப்புரவாம் அட்சரத்தை ஒதும்போது
மத்துபத்தில் நடுமையம் இருந்துகொண்டு
மானிலத்தில் அஞ்சனத்தைப் போடுவாரே.

3113

போடையிலே ஜாதிவர்ணஞ் சொல்லக் கேளும்
பொலிவான நீலவிழி தானுமாக
நீடையிலே பூனையென்ற நேத்திரமாகும்
நீடாழி அஞ்சனத்தைப் பார்க்கவென்றால்
கூடையிலே குபேரன் என்ற பட்டணம்தான்
குவலயத்தின் நிதிகளெல்லாம் காணலாகும்
தேடையிலே அனுமானும் முன்னே நிற்கும்
தெளிவான தேவதையும் காணலாமே.

3114

காணயிலே பிரணவத்தை ஒதும்போது
கருவான மைதனிலே மகிமை கேளு
தோணவே வீரபத்ரன் முன்னே நிற்பான்
தோற்றுகையில் அனுமாருங் கொண்டு செல்லும்
பூரணவே ஸ்ரீராமர் வைத்த பொன்னை
பொங்கமுடன் பாதாள அஞ்சனத்தில்
நாணவே அனுமாரும் மிகவே சொல்லும்
நாட்டமுடன் நிதியெடுக்க ஜாலமாச்சே.

3115

போகர் அஞ்சனத்தில் ராமர் திரவியத்தை எடுத்தது

ஆச்சென்று விடுகாதே இன்னங்கேளு
அப்பனே யான்கண்டவரைக்கும் சொல்வேன்

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

நாச்சலுடன் எழுநூற்று சொச்சம் வீட்டில்
நடுவான் மத்திமத்தில் சதுரம்போடு
வீச்சுடனே பதினைந்துவறை தான்போடு
விவரமுடன் குறுக்கும்வறை பதினைந்தாகும்
ஏச்சலுடன் நெடுகுவறை பதினைந்தாகும்
எழிலான நூத்தியம் பதறையும் ஆச்சே.

3116

அறையான வீடுமுனை குலம்போடு
அப்பனே ரீங்காரம் கொண்டு மாறு
திரையோடு ஒங்கார முள்ளடக்கி
திட்டமுடன் எட்டியென்ற பீடமதில்
முறையோடு மௌனமதாய் இருந்துகொண்டு
மூன்றெழுத்தும் ஐந்தெழுத்தும் ஒதித்தீரு
சிறையான வைரவனும் முன்னே நிற்பான்
சீரலுடன் பிரணவத்தை யோதுவீரே.

3117

ஓதுகையில் அஞ்செழுத்தை உள்ளடக்கி
உத்தமனே நவ்வெழுத்தை மவ்வெழுத்திலுனி
தீதுரவே பகையாளி தன்னை நோக்கி
திட்டமுடன் கற்பூரஒளி தான் கொண்டு
காதலுடன் அட்சரத்தை உள்அமர்த்தி
கருவாகச் செய்பவனே சித்தனாகும்
நோதலுடன் அஞ்சனத்தைக் கையில் தீட்டி
நோக்கமுடன் செய்பவனே சித்தனாமே.

3118

ஆமேதான் பிரணவத்தை உச்சரித்து
ஆண்டவனைத் தான்நினைந்து அருளும் ஒதி
தாமேதான் பாதாள அஞ்சனத்தை
தாரணியில் எல்லவருங் கண்டுமெச்ச
வேமேதான் சத்துரு மித்துருவு தானும்
வேகமுடன் சென்றுமல்லோ உறவுபேசி
நாமேதான் ரீங்காரம் உள்ளடக்கி
நாட்டமுடன் ஒங்காரம் உள்ளே பூட்டே.

3119

பூட்டுகையில் பிரணவத்தை ஓதும்போது
பொங்கமுடன் சத்துருமித்துருவு மாகும்
நாட்டுகையில் நசிமசிமிசி யென்றே யோத
நாசமடா அஞ்சினத்தின் தயிலத்தாலே

வாட்டுகையில் குறளிமுதல் பூதபேதம்
 வஞ்சனாதேவி முதல் வசியமாகும்
 குட்டுகையில் காலனவன் எதிரே நிற்கான்
 துரைராஜ அஞ்சனஃதின் மையின் போக்கே. 3120

போக்கான காலாங்கி நாதர் பாதம்
 பொங்கமுடன் யான் வணங்கி சீனதேசம்
 நோக்கமுடன் காடுமலை வனாந்திரங்கள்
 நொடிக்குள்ளே சென்றுமல்லோ வேதை பார்த்தேன்
 தாக்கவே சீனபதி தேசத்தார்கள்
 சட்டமுட நெந்தனையுங் குருவாய் எண்ணி
 வாக்குடனே குருமொழி யாம் சீடன்என்று
 வசனித்தார் கோடியுதம் வசனித்தாரே. 3121

வசனித்தார் சீனபதி மாந்தரெல்லாம்
 வறைகோடி திசைகோடி வகுக்கக்கோடி
 நிதமுடனே யென்வாக்கு மெய்யென்றெண்ணி
 நீடாழி யுலகமெலாம் வசனிப்பார்கள்
 தசமுடனே தாரணியில் அஞ்சனத்தைத்
 தாக்குடனே வெகுமாந்தர் செய்து பார்த்து
 பிசகில்லாப் பிரணவத்தை மெய்என்றெண்ணி
 பேருலகில் மாந்தரெல்லாந் துதித்திட்டாரே. 3122

துதித்தாரே காலாங்கி நாதர் தம்மை
 தோற்றமுடன் யென்னாளும் வாசீர்மித்து
 மதிப்புடனே அவர் பாதம்தான் வணங்கி
 வகையுடனே எப்போதும் கருணை கூர்ந்து
 கதிப்புடனே சமாதிதனில் இருந்துகொண்டு
 சதாகாலம் லாடமதில் மையே பூண்டு
 விதிப்பயனைத் தான் எண்ணி விண்ணின் மீதில்
 வெகுகாலம் தானிருந்தார் மாந்தர்தாமே. 3123

வைத்திய சூட்சுமப்படி

தாமான இன்னதொரு மார்க்கம் பாரு
 தயவுடனே மாணாக்கன் பிழைக்க வென்று
 கோமானாம் பங்குனி சித்திரையில் அப்பா
 கொற்றவனே பூநீறுவிளையும் காலம்

மானான பூநீரைத் தான்எடுத்து

மார்க்கமுடன் செப்புகிறேன் மைந்தா கேளு

பானான பூநீரைப் படிதான் ரெண்டு

பாகமுடன் வாரிவந்து செப்பக்கேளே.

3124

செப்பவென்றால் கற்கண்ணம்படிதான் நான்கு

தெளிவான அனரியது படிதான் பத்து

ஒப்பமுடன் நல்லெண்ணை படிதான் ஐந்து

உத்தமனே இரண்டையும்தான் கலக்கிக்கொண்டு

நெப்பமுடன் தெளிவுஇறுத்துப் பின்னுங் கேளு

நேர் புடனேதான் காய்ச்ச உப்பேயாகும்

துப்பறவே உப்பதுவும் மிகவே பூக்கும்

துறையாக உப்பதுவைப் பத்துமுறை காய்ச்சே.

3125

காச்சிடவே சாம்பலது செப்பக் கேளு

கருவான சாம்பலது எருச்சாம் பலப்பா

நீச்சென்ற எருச்சாம்பல் கொண்டு வந்து

நிசமான குழம்பதுவைத் தானெடுத்து

பாச்சியே சல்லாவை மேலே போட்டுப்

பாகமுடன் குழம்பதுவை மேலே ஊத்து

ஏச்சலென்ற வுண்டதனை யெடுத்துக் கொண்டு

எழிலான ரவிதனிலே காயப்போடே.

3126

காய்ந்தபின்பு பாண்டமதில்இட்டு மைந்தா

கவனமுடன் வரைப்பாண்டம் போட்டுமேதான்

தோய்ந்திடவே மல்லியென்ற இலையை மைந்தா

சித்தமுடன் அதன்மேலே வைத்துக்கொண்டு

தோய்ந்திடவே மேல்சட்டிக் கொண்டு முடித்

தெளிவாக சீலையது வலுவாய்ச் செய்து

பாய்ந்திடவே தீயெரிப்பாய் நாலுசாமம்

பதமுடனே தான்எடுப்பாய் பின்னுங் கேளே.

3127

பின்னுங்கேள் ஏரியிலே வளர்ந்த பிண்டம்

பேரான இறைச்சியுடன் அதிகங் கொண்டு

வின்னமுடன் துவாரமது விட்டு மைந்தா

விவரமுடன் வீரமது ஒன்றேயாகும்

கன்னலுடன் பச்சையென்ற பூரந் தானும்

கருவான பூநீரும் சரியாய்ச் சேர்த்து

பன்னவே சிப்பிக்குத் துவாரமிட்டுப்
பாலகனே இம்மருந்தில் குன்றிபோடே.

3128

குன்றியா மருந்துதான் போட்டபின்பு
குமுறவே தளவாயாஞ் சட்டி தன்னில்
வென்றிடவே அடுக்கடுக்காய்ப் பரப்பி மைந்தா
மேல்முடி காற்றில்லா ஒடுக்கந்தன்னில்
பன்றிடவே வைத்தவுடன் சலம்இறங்கும்
பட்சமுடன் ஜெயநீரை யெடுத்துப் பாலா
துன்றிடவே மேற்சொன்ன பூநீர்சேர்த்து
சாங்கமுடன் தான் அரைப்பாய் சாமம் நாலே.

3129

நாலான சாமமது அரைக்கும்போது
நலமான உரவண்டு குழியானை தானும்
காலான குதமுடன் பச்சைபூரம்
கருவான ஆறுபுள்ளி வண்டுஞ் சேர்த்து
பாலான சீனமுடன் சாரஞ்சேர்த்து
பாகமுடன் தான்அரைப்பாய் லகுவதாக
வேலான பில்லையது தட்டி மைந்தா
வேகமுடன் ரவிதனிலே காயப்போடே.

3130

போடேதான் பில்லையது காய்ந்த பின்பு
பொங்கமுடன் பேரண்டஞ் சுத்திசெய்து
நீடேதான் அகல்தனிலே கீழ்பரப்பி
நேர்மையுடன் பில்லைதனை மேலே வைத்து
தூடேதான் மேலும்அந்தப் பொடியைப் போட்டு
துப்புறவாய் மேல்முடி சிலைசெய்து
காடேதான் ரவிதனிலே காய்ந்தபின்பு
கனமாகக் கோழியென்ற புடந்தான் போடே.

3131

புடமதுதான் தீயாறி எடுத்துப்பாரு
பொங்கமுடன் சுண்ணாம்பா மட்டிபோலாம்
திடமுடனே பத்துமுறையிப்படியே போடு
திறமான சுண்ணம்அது ஆகும் பாரு
தடமான சுண்ணம் அது எடுத்துக் கொண்டு
தகமையுடன் பேரண்டம் சிற்றண்டத்தோடு
கடமான சிப்பியொடு நண்டு தானும்
கருவான நத்தையொடு சமனதாமே.

3132

நத்தை யுடனிலை யெல்லாம் ஒன்றாய்க் கூட்டி
நலம்பெறவே சிற்றண்டக் கருவால்ஆட்டி
முத்திபெற மூசையிட்டு ஊதிப்பாரு

உத்தமனே சுண்ணாம்பாய் இருக்கும் பாரு
பக்தியுடன் உலையில் வைத்து ஊதும்போது
பாங்கான சுண்ணாம்பாய் இருக்கும் பாரு
வெத்தியுடன் சுண்ணமதை யெடுத்துக் கொண்டு
வேதாந்தத் தாயினது அருளைப்போற்றே.

3133

போற்றியே சுண்ணாம்பைத் தான்எடுத்துப்
புகழாக மூசைஒன்று பிடித்துமேதான்
ஆற்றியே முன்சொன்ன முப்புச்சன்னம்
அப்பனே தானெடுத்து மூசையிட்டு
தூற்றியே தேவதைக்குப் பூசைசெய்து
துறைபோல முறைபோல சீலைசெய்து
மாற்றியே சுண்ணாம்புச் சீலைசெய்து
மயங்காமல் புடம்போட நீறிப்போமே.

3134

நீறியதோர் பற்பத்தை யெடுத்துக் கொண்டு
நினைவாக யிப்படியே பத்து முறைபோடு
கூறியதோர் பற்பமது குருபற்ப மாச்சு
குணமான காரமென்ற காலனாகும்
மீறியதோர் சரக்கெல்லாங் கொல்லுங்காலன்
மிக்கான பற்பமது குருவுமாகும்
தேறியதோர் பற்பமதில் எந்தபாகம்
தெளிவாகச் செய்தாலும் தாக்கிடாயே.

3135

தாக்கவென்றால் கிரதங்கள் லேகியங்கள்
தகைமையுள்ள செந்தூரம் பற்பம்யாவும்
நோக்கமுடன் குளிகைகள் பாடம் யாவும்
நுணுக்கமுடன் மாத்திரைகள் கட்டுவகை யாவும்
குட்சமுடன் தயிலங்கள் எண்ணெய் முதல் யாவும்
சுளுவான சூரணங்கள் ரசாயனங்கள் முதலாய்
தூக்கமுடன் கடுகளவு பட்டால் போதும்
துரையான மருந்தெல்லாம் வீறுமாமே.

3136

வீறான அவுடதங்கள் முப்பூபட்டால்
விடுபட்டுப் போகுமடா பிணிகள் ஏது

கூறான அவுடதங்கள் காரம் மெத்த
 குடிலமுடன் நோய் எல்லாம் சுண்ணும்பாரு
 நீரான நேத்திரங்கள் சிவந்து காட்டும்
 நெடிதான மேனியது கறுப்புமாகும்
 தாரான நோயெல்லாங் காடே போகும்
 துப்புறவாய் முப்பூவின் மகிமைதானே.

3137

தானான முப்பூவின் மகிமையாலே
 சட்டமுடன் சரக்கெல்லாங் கட்டும்பாரு
 பானான சூதமது துள்ளிஓடும்
 பாங்கான கெந்தியது நீறிப் போகும்
 தேனான லிங்கமது செந்தூரிக்கும்
 தோற்றமுடன் பூரமதைப் பொருமிக்கொல்லும்
 கோனான வீரமது பற்பமாகும்
 கொடிதான பாஷாணம் சாகும் பாரே.

3138

பாரேதான் நவதாது முப்பத்திரண்டும்
 படு முன்னே சரக்கெல்லா மடிந்துகொல்லும்
 நேரேதான் லவணவகை இருபத்தைந்தும்
 நேரான கற்பவகை முன்னூற்றுச் சொச்சம்
 கூரேதான் சொன்னபடி சூட்சு முப்பு
 குன்றியிடை பட்டாக்கால் எல்லாம் மாளும்
 வீரேதான் சரக்குக்கு நெடுங் காலனாகும்
 மிக்கான துருசுக்கு குருவுமாவே.

3139

குருவான கண்டரது குருவுமானால்
 குவலயத்தில் கோடி வித்தை ஆடலாகும்
 திரிவான வாலையவன் முன்னே நிற்பான்
 திக்கெல்லாம் மெச்சுதற்கு சித்தனாவாய்
 மருவான நாதாக்கள் ரிஷிகள் தாமும்
 மதிப்புடனே உந்தனுக்கு வரமும்ஈவார்
 கருவான உளவரிந்த சித்தனாவாய்
 காசினியில் உன்னைப்போல் சித்தன் உண்டோ

3140

உண்டோதான் வையகத்தில் சித்தனுண்டோ
 ஓகோகோ உந்தனையும் ரிஷிதானென்பார்
 திண்டான தேவமுனி உன்னையென்பார்
 திறமையுள்ள நாதாக்கள் குருவேயென்பார்

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

சண்டாள மானதொரு கருமி மாண்பர்
சட்டமுடன் பொய்நாதனென்பார் கண்டர்
கண்டாலும் விடுவாரோ சித்துரூபம்
காசினியில் சபித்திடுவார் உண்மை பாரே.

3141

(சித்தர்கள் முப்புவைக் கேட்குதல்)

பார்க்கவென்றால் நாதாக்கள் சித்தரூபம்
பட்சமுடன் உந்தனுடன் அருகில் வந்து
திர்க்கமுடன் வருந்தியல்லோ முப்பு கேட்பார்
திகமுடனே குருஎனக்கு வேண்டும் என்பார்
கார்க்கவென்று மஞ்சாடி குரு கேட்டாலும்
கர்த்தனே உந்தனிட கட்டாட்சமென்று
மூர்க்கமது வாராமல் முன்னேநின்று
முடிவணங்கியபடி பணிந்து மொழி சொல்வீரே.

3142

மொழியான வார்த்தைக்கு முன்னே நின்று
மோசமது வாராமல் முடிவு சொல்லி
வழிவான துரையோடு மார்க்கஞ் சொல்லி
வகையுடனே யவர்தமக்குத் தொண்டு செய்து
பழியான வார்த்தைக்கு இடங்கொடாமல்
பட்சமுடன் அவர்மீதில் கிருபை வைத்து
சுழியான வாசிமுனை தன்னை நோக்கி
சூட்சாதி சூட்சமதைக் கேட்டிடரே.

3143

கேட்டளவில் உன்மீதில் கிருபை வைத்து
கேள்விக்கு உத்தரவிடையும் சொல்லி
நாட்டமுடன் பரிபோக மிகவும் செய்து
நயமுடனே சரச முறைதாம் உறைத்து
தேட்டமுடன் மனதிறங்கச் செய்து கொண்டு
தெளிவான சூருவதனையடைந்து கொள்ள
வாட்டமுடன் லகுவுடனே பின்னுங் கேட்பார்
வகை மோசம் போகாதே மன்னா கேளே.

3144

சித்தர்கள் மகிழ லேகியம்

கேட்கவே யவர் தமக்கு களிப்பு கொள்ள
கெவனமுடன் குளிகையென்ற லேகியங்கேள்

குட்சமுடன் மாணாக்கன் பிழைக்கவென்று
தொல்லுலகில் அடியேனுங் கருணை கூர்ந்து
நீட்டமுடன் கோரக்கர் மூலிதன்னை
நேர்மையுடன் தான்எடுப்பாய் சேர்தான் ரெண்டு
வாட்கமல வாட்டம்என்ற பாண்டந் தன்னில்
வாகையுடனே காலாங்கி சொற்படிக்கே.

3145

சொல்லான சொல்லுக்கு குறைநேராமல்
தோற்றமுடன் ஆவின்பால் படிதான் கொண்டு
புல்லான சிலைதனை வேடுகட்டி
புகழான கெஞ்சாவை மேலே வைத்து
கல்லான பாண்டமதை மேலேமூடி
கடியான வாலுக்கையால் மேலே வைத்து
வெல்லவே தீயெரிப்பாய் சாமம் ரெண்டு
விருப்பமுடன் சுண்டமட்டும் எரித்திடாயே.

3146

எரிக்கவே யிப்படியே பத்துமுறை தானும்
எழிலான கெஞ்சாவைச் சுத்தி செய்து
வெரிக்கவசம் போவதற்கு இன்னுஞ்சுத்தி
வேகமுடன் சொல்லுகிறேன் மைந்தாகேளு
பொரிக்கவசம் நிம்பழத்தின் சாற்றினாலே
பொருந்தவே பத்துமுறை முன்போல் தீட்சை
சரியுமே செய்யுகையில் கெஞ்சா சுத்தி
சட்டமுடன் காலாங்கி யுரைத்ததாமே.

3147

தாமான கெஞ்சாவை எடுத்துக் கொண்டு
சட்டமுடன் ரவிதனிலே காயப்போடு
காமான கல்உரலில் போட்டு மைந்தா
கருவாகத் தூள் இடித்துப் பொடிப்பொடியாய்ச்செய்து
வேமான மானதொரு அபினி தன்னை
வேகமது போவதற்குப் பின்னும் கேளு
சாமான மாகவேதான் இளநீர் தன்னால்
சட்டமுடன் தீட்சையது பத்து செய்யே.

3148

செய்யவே அபினுக்கு தீட்சையப்பா
செப்புகிறேன் அருள்மைந்தா இன்னம்பாரு
துய்யவே பசும்பாலாம் பசுமோராகும்
துப்புரவாய் சுத்தியது நன்றாய்ச் செய்து

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

செய்யவே பத்துமுறை தீட்சை தானும்

பேரான அபினிக்குச் செய்ய வேண்டும்

உய்யவே தீட்சையது ஆனபின்பு

உத்தமனே கடைசரக்கு செப்பக்கேளே.

3149

கேளேதான் சுக்குடனே வால்மிளகுதானும்

கெடியான கெசகெசா மராட்டிமொக்கு

வேளேதான் லவங்கமுடன் லவங்கப்பட்டை

வேகமுடன் ஜாதிக்காய் சாதிப்பத்திரி

கோளேதான் நேராமல் ஜஜிராவும்

குணமான ருமஸ்தி பாஜி பந்து

பாளேதான் போகாமல் பேதானாவும்

பாங்கு பெற லவங்கமென்ற பட்டைதானே.

3150

தானான பட்டையுடன் இம்பூராவும்

தாக்கான மாசிக்காய் தான்றிக்காயும்

மானான கடுக்காயும் மகரப்பூவும்

மாசற்ற ஏலமுடன் நெல்லிக்காயும்

கோனான குமட்டியின் விரையினோடு

கொடிதான ஊமத்தின் விரையுந்தானும்

பானான கெஞ்சாவின் விரையுந் தானும்

பளிங்கான கொடிவேலி மூலியாமே.

3151

ஆமேதான் மூலியொடு குரைவித்து

அப்பனே வேலியென்ற பருத்திதானும்

தாமேதான் வலம்புரியும் இடம் புரியுமாகும்

தாக்கான அமுக்கராவின் தோல்தானும்

வேமேதான் தாதுமாதுளையின் வேரும்

மிக்கான வாத்தலரி சுருளிதானும்

நாமேதான் சொன்னபடி இருவேலி கூட்டி

நயம் பெறவே குரணமாய்ச் செய்து கொள்ளே.

3152

கொள்ளவே கற்கவகை யின்னம் சொல்வேன்

கோளாறு நேராமல் குருபதத்தால்

விள்ளவே தக்கோலம் பரங்கிப்பட்டை

விருப்பமுடன் வாலுளுவை திப்பிலியுமாகும்

மெள்ளவே யிருசீரங் காட்டுச்சீரம்

மேலானவாய் விளங்கம் ஓமந்தானும்

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

அள்ளவே ரோஜனையும் பூலாவாகும்
அப்பனே பூமிசக் கரையுமாமே. 3153

சக்கரையுஞ் சீந்திலொடு சதா வேலிதானும்
தாக்கான பெருவாகை சிறுவாகையாகும்
ஒக்கவே தண்ணீரின் மிட்டானாகும்
உற்பனமாம் தம்பலப் பூச்சிதானும்
சிக்கவே பாதிரி முல்லை தானும்
சீராவாஞ் செங்கழு நீர்ப் பூண்டுமாகும்
தக்கவே சிவகரந்தை விஷ்ணுகரந்தை
சட்டமுடன் சாட்டரணைக் கூடச்சேரே. 3154

சேரவே வசிவாசி மிளகுதானும்
சிறப்பான வோமமுடன் ரேவல் சின்னி
திறவே விச்சியுடன் ஆலம் வித்து
திறமான பேயத்தி விரையுமாகும்
பாரமுடன் கடலாஞ்சிப் பட்டைதானும்
பாங்கான வெண்நாகன் பட்டை கூட்டி
வாரவே விளாம்பழத்தின் வித்துக்கூட்டி
வகுப்பான கலுமிச்சன் வித்துவாமே. 3155

வித்தான நரிமிரட்டி வேருங்கூட்டி
விதமான கரும்பசளை செம்பசளையாகும்
முத்தான வெள்ளையென்ற குன்றிதானும்
முளையான அரசனிட வித்து தானும்
சித்தான குறிஞ்சாவின் வித்துங் கூட்டி
சிறப்புடனே எட்டி யென்ற வித்துமாகும்
சுத்தான வித்தாதி சரக்கையெல்லாம்
குட்சமுடன் களஞ்சியது எடுத்துக் கொள்ளே. 3156

எடுக்கவென்றால் சரக்கெல்லா மொன்றாய்க்கூட்டி
எழிலான குரணமாய்ச் செய்து கொண்டு
தொடுக்கவே முன்சொன்ன சரக்கோடு ஒக்க
துறையோடும் முறையோடும் சேர்வைகண்டு
கொடுக்கவே சீனியது பாவு செய்து
கொற்றவனே குரணத்தைப் போட்டுமேதான்
விடுக்கவே நெய்தேனும் விட்டுக்கூட்டி
விருப்பமுடன் மெழுகுபதந் தன்னில் கிண்டே. 3157

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

கிண்டையிலே மதுரமாம் திராட்சி தானும்

கிளையான கதலியிட தேனுமாகும்

பண்டுடனே கொடிமுந்திரி ரசமாகும்

பாங்கான குங்குமப்பூ கஸ்தூரிதானும்

விண்டிடவே வாலுக்கையாய் அடுப்பிலேற்றி

வீரான ஜலமதுவும் போகக்கிண்டி

கண்டிடவே மெழுகுபதம் தனில்இறக்கி

கணபதியைத் தான் நினைந்து கருத்தில் நில்லே.

3158

நிற்கையிலே கணபதியும் கந்தன்தானும்

நிறுவாணி மஹேஸ்வரியும் எதிரில் நிற்பாள்

துர்க்கையெனும் பத்திர காளியம்மன்

துரைமுகமாய் நின்றுகொண்டு காட்சியீவாள்

பற்குணனாம் அர்ச்சுனற்குத் தந்த காட்சி

பாலகனே உந்தனுக்கு மீவாள் பாரு

வில்பிடித்த மன்னரெல்லாம் காளிக்கல்லோ

விண்ணுலகில் தான் நடுங்கி விடுபட்டாரே.

3159

பட்டாரே ராஜர்முடி மன்னரெல்லாம்

பத்திகாளியம்மன் சாபத்தாலே

கெட்டலைந்து மாண்டதொரு வேந்தரெல்லாம்

கெடியான எந்தனது குருவினாலே

விட்டகுறை இருந்ததொரு நேர்மையாலே

வேதாந்த காலாங்கி நாதர் தம்மால்

பட்டமுடி மன்னரெல்லாம் மீண்டும் இந்தப்

பாரினிலே நெடுங்காலம் வாழ்ந்திட்டாரே.

3160

வாழ்ந்திட்ட காலம்அது தன்னிலேதான்

வாகுடனே மாந்தரெல்லாம் ஒன்றாய்க்குடி

தாழ்ந்திட்ட ரிஷிகோடி முனிவருக்கு

தகைமையுடன் லேகியத்தைச் செய்யவென்று

ஆழ்ந்திடவே தம்கருத்தில் மனதில்உன்னி

அப்பனே சீனபதி மார்க்கஞ்சென்று

குழ்ந்திட்ட போகரைதான் அடி வணங்கி

குட்சுமுடன் பாகமதை அறிந்தார் தாமே.

3161

அறிந்துமே காயகல்ப லேகியத்தை

அன்புடனே நாதாந்த ரிஷிகளுக்கு

செரிந்துமே பாகமுடன் செய்துமேதான்
 சிறப்புடனே உண்பதற்குக் கற்பம் ஈந்தார்
 முறிந்துமே யான்அந்தக் கற்பம்தன்னை
 முப்பொழுதும் உண்டுமல்லோ களித்துமேதான்
 வெறிந்துமே சினமதுவும் ஒடுங்கியேதான்
 வெட்ட வெளிதனிலிருந்து கும்பித்தாரே.

3162

கும்பித்து நிற்கையிலே சிவயோகி தானும்
 குவலயத்தில் மானிடர் மேல்இச்சை கொண்டு
 தம்பனங்கள் முதலான வசியமார்க்கம்
 ஜெகத்திலே அஷ்டவித கருமம் யாவும்
 சும்பனமாம் கொக்கோக லீலையாவும்
 சூட்சாதி சூட்சமெல்லாஞ் சுளுவாய்ச் சொல்லி
 சம்பத்திலிருந்துகொண்டு சதா நிஷ்டையாவும்
 சட்டமுடன் தாமறிந்தார் பலமாந்தர்தாமே.

3163

தாமான சித்தர்களும் முனிவர்தாமும்
 சதகோடி சூரியர்போல் பிரகாசித்து
 பூமானாங் கருவாளி யான பேர்க்கு
 புகழுடனே இப்பாதம் சொன்னாரல்லோ
 காமான மாகவேதான் காயகற்பம்
 கருத்துடனே செய்தார்கள் மனுக்கள் கோடி
 நாமேதான் சொல்லிவிட்டோம் மறுப்பையெல்லாம்
 நலமுடனே நாதாக்கள் செய்வார்பாரே.

3164

லேகியத் தத்துவம்

பாரேதான் லேகியத்தின் பெருமை கேளு
 பாருலகில் அறிந்த மட்டும் சொல்வேன் பாரு
 நேரேதான் தூதுளங்காய்ப் பிரமாணந்தான்
 நேர்மையுடன் உண்டவர்க்கு முறைமைசொல்வேன்
 சேரேதான் ஆவின்பால் கொள்ள வேண்டும்
 செம்மையுடன் அவர் தமக்குக் காட்சிமெத்த
 கூரேதான் கெவனமுடன் குளிகை கொண்டு
 கொற்றவனே அதிசயங்கள் சொல்வார்தானே.

3165

காணவே வானுலகில் போகுஞ்சித்தர்
 கண்ணுக்குத் தோன்றுவது மெய் போலாகும்

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

பூணவே சூரியனும் எதிரே நிற்பான்
 பொங்கமுடன் சந்திரனும் தூரே நிற்பான்
 வேணவே லாகிரிகள் உண்டபோது
 வெகு வானவினோதவகை சொல்லலாகும்
 தோணவே நேத்திரங்கள் இருந்து கொண்டு
 தொல்உலகில் கண்டதெல்லாம் பினத்துவாரே. 3166

பினத்துவார் ஆகாச மார்க்கந் தன்னை
 பெருமையுடன் அதிசயங்கள் மிகவுஞ்சொல்வார்
 நினப்புடனே கண்ணுக்கு தோற்றம் யாவும்
 நிலையான வதிசயம்போல் கூறுவார்கள்
 புனப்புடனே பித்தமது மேலே சொக்கி
 புகழான கபாலத்தை வரட்சி செய்யும்
 தினப்புடனே சரீரமெங்கும் தினவுண்டாகும்
 திரளான தேகமது சொக்கிப் போமே. 3167

சொக்கவே காயாதி பூரணத்தால்
 தொல்லுலகில் அதிதவகை மெத்தக் கூறும்
 மிக்கவே மலை குகைகள் வனாந்திரத்தில்
 சிறப்புடனே சித்தர்களைக் கண்டேன் என்பார்
 மிக்கவே அவர்களிடம் கூடியிருந்து
 உத்தமனே காயகல்பம் கொண்டே னென்பார்
 தக்கவே கைலங்கிரி கண்டேன் என்பார்
 சாயுச்சிய போதையிலே யிருந்தார்பாரே. 3168

போதையிலே ஞானமுண்டு அருளும் சொல்வார்
 பொங்கமுடன் அதிசயங்கள் வினோதம் சொல்வார்
 தீதையிலே கல்பம்அது வுண்டபோது
 திரளான தத்துவங்கள் மிகவும் சொல்வார்
 பாதையிலே இருந்துகொண்டு கண்ணை மூடி
 பாரினிலே பரியாச வார்த்தை சொல்வார்
 வாதையிலே அன்னமது தேவையில்லை
 வைகுண்டப் பதிதனிலே கேட்பார் பாரே. 3169

கேட்கையிலே லாகிரிகள் மிகவும்மிஞ்சி
 கெடியான அடிதடிகள் மிகவுண்டாக்கி
 மூர்க்கமுடன் கீழ்விழுந்து பிரண்டெழுந்து
 முனையான கும்பத்திலிருப்பேன் என்று

தாட்கமல பீடமதில் வீற்றிருக்கும்

தாயான மஹேஸ்வரியைக் காண்பேன் என்றும்
சூட்சமுடன் சுந்தரனார் தான் என்றும்

சொல்லுவார் பலதுதியும் சொல்லுவாரே.

3170

சொல்லுவார் பரிபூரண ஆனந்தத்தை

சூட்சமுடன் ஞானவெளி சோதியென்பார்
வெல்லுவார் லாகிரியைக் கடந்தோம் என்பார்

வேதாந்த வெட்டவெளி அறிந்தோம் என்பார்
புல்லுவார் பூவுலகை மறந்தோம் என்பார்

பூதலத்தில் என்னை விடக் குருவோ என்பார்
அல்லலற்று மாய்கைதான் மறந்தேன் என்பார்

அப்பனே குளிகையுட வேகம்தானே.

3171

போகர் சிறுகற்பம்

தானான இன்னமொரு கருமானங் கேள்

தகமையுடன் காயாதி கற்பந் தன்னை
பானான காலாங்கி நாதர் பாதம்

பாரினிலேதான் பணிந்து அடியேன்தானும்
தேனான கற்பமது சிறுகல்பம்தான்

தேசத்தில் மாந்தர்கள் பிழைக்க வென்று
மானான அபினியது சேர்தான் அப்பா

மார்க்கமுடன் கெஞ்சாவின் சேர்தான் ஒன்றே.

3172

ஒன்றான இரண்டையும்தான் தேனை ஊட்டி

உத்தமனே கல்லுரலில் இடித்துத் தீரு
நன்றான புகையிலையை மேலேசுத்தி

பாங்குடனே அறுக்கிலையை அதன் மேல்சுத்தி
நன்றான பனைவெல்லங் கவசம் செய்து

நலமாகப் பூமிதனில் புதைத்துப் போடு
வென்றிடவே மண்டலந்தான் சென்ற போது

விருப்பமுடன் தானேடுத்துச் செப்பக் கேளே.

3173

செப்பவென்றால் கவசமதை நீக்கிப் போடு

தெளிவுடனே அபினியது காரமாகி

ஒப்பமுடன் கோரக்கர் மூலியாலே

ஓகோகோ மகிமைகளும் மிக உண்டாகும்

வெப்பமது அபினிக்கு மிக உண்டாகி

வீறுடனே பித்தமது அதிகங் காட்டும்

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

தப்பிதங்கள் நேராமல் அபினிக்கே தான்
சாத்துகிறேன் சுத்திவகை சொல்லக் கேளே.

3174

சொல்லவென்றால் பன்னீரால் மைந்தா நீயும்
சுத்தமுடன் தானரைப்பாய் நாலுசாமம்
வெல்லவே திராட்சியென்ற பழரசத்தால்
மேன்மைபெற எண்சாமம் அறைப்பாய்அப்பா
புல்லவே மலைத்தேனில் இரண்டு சாமம்
புகழுடனே தான் அறைப்பாய் புதல்வா நீ கேள்
செல்லவே மைபோல அரைத்துமேதான்
சீர்பெறவே சிமிழ்தனிலே பதனம் பண்ணே.

3175

பண்ணவே குளிகையது தூதுளங்காய்
பாகமுடன் தான்எடுத்து அருந்தும்போது
நண்ணவே காயாதி கல்பமாகும்
நலமான கண்ணிரண்டுஞ் சொருவல் கொஞ்சம்
எண்ணவே மயக்கமது அதிகம் காணும்
எழிலான புன்னகையும் மிகுதியாகும்
திண்ணமுடன் தேகமது காந்தலாகும்
சதாகாலம் நிஷ்டையிலே இருப்பார்தாமே.

3176

தாமான செபந்தனிலே இருந்து கொண்டு
சதாகாலம் நிஷ்டையிலே வழியுந்தேடி
சேமமுடனும் தமக்கு மொழியுஞ் சொல்லி
சிறப்புடனே யாசிர்மப் பேருறைத்து
வேகமுடன் சோடவுபசார மோதி
வேகமுடன் பிரணவத்தை மனதில்எண்ணி
நாமமுடன் காலாங்கிதனை நினைந்து
நவின்றிட்டேன் போகரிஷி நவிலத்தானே.

3177

காயகல்ப சூரணம்

தானான யின்னமொரு கருமானங் கேள்
சாற்றுகிறேன் மாணாக்கர் பிழைக்கவென்று
கோனான எனதுஐயர் காலாங்கி நாதர்
குருபதத்தை அடியேனுந் தாள்பணிந்து
வேனான காயகல்ப சூரணத்தை
விரும்பமுடன் யான்உரைப்பேன் பின்னுங்கேளீர்

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

மானான மகதேவ ரிஷிகள் தானும்

மானிலத்தில் மறைத்துவைத்தார் பான்மையாமே

3178

பான்மையாம் கொங்கணரு நிந்தபாகம்

பாரினிலே களங்கமறச் சொல்லவில்லை

மேன்மையுடன் அகஸ்தியரும் புலஸ்தியருக்கப்பா

மேதினியில் விளக்கமறச் சொல்லவில்லை

வாண்மையுடன் புலிப்பாணிக்கிந்த பாகம்

வசனித்தார் ஆயிரத்துவன் னூருக்குள்

நோன்மையுட னெனைப்போலச் சொன்னாரில்லை

நுட்பமதை மாந்தார்க்குச் சொன்னேன் பாரே.

3179

பாரேதான் சுக்குடனே வாய் விளங்கம்

பாங்குடனே திப்பிலியும் வசவாசி தானும்

நேரேதான் மிளகுடனே தான்றிக்காயும்

நேரான கடுக்காயும் நெல்லிக்காயும்

கூரேதான் சித்திரமாம் மூலத்தோடு

கொடிதான சிவதைவேர் சித்திரமூட்டி

வீரேதான் வாலுளுவை சோம்பு ஏலம்

விருப்பமுடன் செந்தோன்றி வேரும் ஆமே.

3180

வேரான வெட்டிவேர் துத்திமூலம்

வெளியான ஆவாரை பஞ்சமூலம்

கூறான தாது மாதுளையின் வேருங்

குணமான சேங்கொட்டை சிவனார் வேம்பு

நாறான செங்காலி வேறினோடு

நறுங்கள் தம்பீனாறி பட்டைதானும்

பாறான பூதமாம் விருட்சத்தோடு

பாங்கான கருங்குன்றி வேருமாமே.

3181

ஆமேதான் கருங்காலிப் பட்டைதானும்

அப்பனே செனாமறை வேறினோடு

தாமேதான் வெம்பாடம் பட்டைதானும்

தாக்கான கொழிஞ்சியிட பட்டைமூலம்

வேமேதான் விராலியிட மூலந்தானும்

விரையான பேய்மிரட்டி பட்டைமூலம்

நாமேதான் சொன்னபடி அகில்கட்டை தானும்

நலமான சந்தனமும் செஞ்சாந்துமாமே.

3182

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

சாந்தான பூவந்திப் பட்டை தானும்
 சதுரான வெண்நாவல் பட்டையோடு
 காந்தமெனும் வேங்கையுட பட்டைதானும்
 கருவான வுதிர்மாம் மூலத்தோடு
 பாந்தலெனும் விராலியிடமூலத்தோடும்
 பளிங்கான விராலியிட மூலந்தானும்
 வேந்தர் கைக்கோ லூன்றி விருட்ச மூலம்
 விரைவான பட்டையுட மூலந்தானே.

3183

மூலமொடு கரும்பசளை செம்பசளை தானும்
 முஷ்டியுடன் கருவாகை பெருவாகைதானும்
 சீலமுடன் பற்படாம் யிம்பூராவும்
 சிறியானின் நங்கையுடன் பெரியா நங்கை
 காலமெனும் புளியாரை சிறியாரை தானும்
 தகமையுள்ள நிலவேம்பு கருவேம்புதானும்
 பாலமெனும் பொடுதலையாஞ் சீந்திலோடு
 பசுமையாம் பொற்சீந்தில் நற்சீந்திலாமே.

3184

சீந்திலோடு செவ்வாழை கருவாழை தானும்
 சிறப்பான உப்பதுவும் தானுமாகும்
 சாந்தி மலர்நந்தியாவட்ட மூலம்
 சார்புடனே கொன்றைவேர் புன்னை வேரும்
 தாந்திகமுஞ் செங்கமுநீர்ப் பூண்டுதானும்
 தகமையுள்ள வட்டாரி துத்திமூலம்
 ஏந்தலெனு மயிற்கொன்றை இருவாட்சி தானும்
 யென்மகனே வகைக்கு ஒரு பலமாய்த்தூக்கே

3185

தூக்கையிலே தூக்கமது அதிகங்காணா
 தொல்லுலகில் மூலிவகை சமனதாக
 ஏக்கமுடன் மூலவகை ரெட்டிப்பாக
 எழிலான சூரணமாய் செய்து கொள்ள
 நோக்கமுடன் ரவிதனிலே காயப்போடு
 நுணுக்கமுடன் கல்லுரலில் மாவதாக்கி
 பாக்கவேதான் சூரணத்தைச் சுத்தி செய்து
 பசும்பாலில் புட்டாவி செய்திடாயே.

3186

செய்யவென்றால் கைபாகஞ் செய்பாகங்கேள்
 செப்புகிறேன் தளவாயாஞ் சட்டிதன்னில்

பையவே ஆவின் பால் பாண்டமிட்டு
 பாகமுடன் குரணத்தைச் சீலை மேலே
 மொய்யவே புட்டுபோல் பிசறிவைத்து
 முசியாமல் மேல்சட்டி கொண்டு முடி-
 வெய்யவே தானெறிப்பாய் கண்ட மட்டும்
 என்மகனே தானெறிப்பாய் புகலக் கேளே. 3187

கேளேதான் ரவிதனிலே காயப்போடு
 கெணிதமுட னிப்பாகம் பத்து போடு
 கோளேதான் வாராமற் குரணத்தை
 கொப்பெனவே தானெடுத்து செப்பக் கேளு
 பானேதான் நேராமற் சீனி சேர்த்து
 பதமுடனே மண்டலந்தான் கொண்டாயானால்
 நானேதான் தேகமது கல்துண்ணாகும்
 நளினமுடன் போகரிஷி நவின்றவாரே. 3188

வாரான கற்பமென்ற குரணத்தை
 வாகுடனே கொள்பவனும் சித்தனாவான்
 நேரான சீனபதி மாந்தருக்கு
 நேர்மையுடன் நான்உரைத்த கல்பமாகும்
 சீரான கல்பமது வுண்டபேர்க்கு
 தேசத்தில் வயதல்லோலக்கோ யில்லை
 காரான கடந்தமுனி சித்தனென்பார்
 காயாதி கல்பத்தின் பான்மைதானே. 3189

தானான கல்பமது உண்ணும் போது
 சதாகாலம் நிஷ்டையிலே இருக்கலாகும்
 வேனான கல்பத்திற்கு உறுதி சொல்வேன்
 யெளியரங்க மாகவல்லோ திரியவேண்டாம்
 பானுமதி குரியனும் பார்க்கவொண்ணா
 பாலகனே ஒடுக்கமதில் இருக்க வேண்டும்
 தேனான புளி புகையும் தள்ள வேண்டும்
 தேகமதில் காயத்தை நிறுத்துவாயே. 3190

நிறுத்துகையில் அஷ்டாங்க யோகம் வேண்டும்
 நிலையான சமாதிதனில் இருக்க வேண்டும்
 பொருத்துமே சிவயோகந் தன்னில் சென்று
 போக்கான வாசியைத் தான்நிறுத்த வேண்டும்

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

கருத்துமே வாத்துமத்தின் நிலையைக் காண
 கலியுகத்தில் வெகுகாலம் இருந்தார் தாமும்
 மறுப்புடனே பிறவியது காணாமற்றான்
 மானிலத்தில் மடிந்தவர்கள் கோடியாமே. 3191

கோடியாஞ் சித்தர்களு முனிவர்தாமும்
 குவலயத்தே கற்பமுண்டு இருந்தார்தாமும்
 பேடியாம் சிலமாந்தர் அவரைப் பார்த்து
 பேரின்ப நிலைதனையே ஒழித்தார் போலும்
 நாடியே யவர்களிடம் சென்றுமேதான்
 நயனமுடன் லகுவார்த்தை மிகவும் பேசி
 வாடியே அவர்பதத்தில் கிட்டி நின்று
 வாகுடனே கற்பமதை முறை கேட்டாரே. 3192

முறையுடனே கல்பம்அதை வாங்கிக் கொண்டு
 மூதுலகில் வெகு பேர்கள் செய்யவெண்ணி
 கரைகண்ட வயித்தியன் போல் மனதில் எண்ணி
 காசினியில் முறைகெட்டுத் தாறுமாறாய்
 துறைமுறையும் தெரியாமல் தேர்ந்தோன் போல
 திறமையுடன் அனுபோகம் தெரியாமற்றான்
 குறைமனதாய் சூரணத்தை செய்துமேதான்
 குவலயத்தில் கெட்டவர்கள் கோடியாமே. 3193

கெட்டலைந்து போனவர்கள் கோடாகோடி
 கெவனமுடன் செய்யாதார் கோடாகோடி
 சுட்டலைந்து போனவர்கள் கோடாகோடி
 சூட்சமுடன் வயித்தியத்தைக் காணார் கோடி
 பட்டலைந்து கெட்டவர்கள் பாடுபட்டு
 பதமிழந்து போனவர்கள் கோடாகோடி
 திட்டமுடன் சாத்திரத்தைப் பாராமல்தான்
 திடங்குலைந்து நலிந்துமே போனார் தாமே. 3194

போனாரே மூதுலகில் பெரியோர் யாவும்
 பொலிவான சாத்திரத்தைப் பொய்யென்றெண்ணி
 ஏனோதான் மானிலத்தில் தட்டுக் கெட்டு
 யேனி தங்களாக வல்லோ மாண்டு போனார்
 நானேதான் கண்டமட்டுஞ் சாத்திரத்தை
 நன்குடனே ஆராய்ந்து பலநூல்கண்டு

பானுமதி கடர்போலே திரட்டியல்லோ

பாடிவைத்தேன் சத்தகாண்டம் பண்பாய்த்தானே.

3195

பண்பான சாத்திரத்தைப் பாடி வைத்தேன்

பாரினிலே மாண்பரெல்லாம் மறந்து போனார்

திண்பான சீனபதி மார்க்கத் தோர்கள்

திறமுடனே கண்டறிந்து எடுத்துக் கொண்டார்

நண்பான சாத்திரத்தை மெய்யென்றெண்ணி

நயமுடனே பலம் விளையுமென்று உகந்து

கண்பான நூல் கோர்வை யாவுங்கண்டு

காசினியில் மாந்தருக்கு கருதினோமே.

3196

செப்பிடு வித்தை

கருதவே இன்னமொரு கருமானங் கேள்

காசினியில் மானிடர்கள் பிழைக்கவென்று

துருதமுடன் ஜாலமென்ற வித்தை சொல்வேன்

தொல்உலகில் செப்பிடு வித்தை கண்டர்

பருவமுடன் கன்னியென்ற பெண்ணைத் தானும்

பாங்குடனே ஜோடினைகள் மிகவே செய்து

உருவமுடன் கைச்சிலையும் கையில்ஈந்து

உத்தமனே வாளுமொரு கையில்ஈயே

3197

ஈயவே லோகமென்ற வாய்வினாலே

எழிலான பிரதமைகளொன்று செய்து

மெய்யுடனே ரூபமதை தான்அமைத்து

மேன்மையுடன் காந்தமென்ற சத்தைத்தானும்

கைதனிலே தானுருக்கி சேர்வை கண்டு

கசடறவே இரும்புக்குக் காரமேத்தி

பெய்யவே இடைகண்டு இனமும் கண்டு

பேரான கருக்குருவும் தானும்காணே.

3198

காணவென்றால் பிரதமைக்கே உயிரேயில்லை

காசினியில் வாவென்ற ரூபமப்பா

தோணவே ரூபமது வார்த்தையில்லை

தோற்றமுடன் பார்வையது ஒளியேயில்லை

வேணவே கண்ணுக்கு வினோதவித்தை

வேடிக்கைப் பார்த்தவருக்குப் பகடியாகும்

ஊணவே வடகரத்தில் பதுமையேந்தி

உத்தமனே இடகரத்தில் வாளைஈயே.

3199

வாளுடனே கேடகமும் கையிலேந்தி

வளமையுடன் இடப்புறத்தில் வாளினாலே

தாளுடனே பூமிதனி லிருந்து கொண்டு

தகமையுடன் கேடகத்தைப் பதுமை மீதில்

மாளுவது போலாக வாளை வீசி

வல்லுயிரை வாங்குகின்ற வீரனைப் போல்

கோளுகளு நேராமல் குமரிதன்னால்

கொற்றவனே வாளுதனை சக்கரத்திலீயே.

3200

சக்கரமாய் வாளுதனை கேடகத்திலேந்தி

சட்டமுடன் முன்பின்னாய் பிரட்டியேதான்

மிக்கவுடல் கீழ் விழவே வாளும் மேலே

மேலான வாளுமது பகைகீழே

தொடக்கவுல் பதுமையது மேலேயாகும்

தொல்லுலகில் வாளுமது கீழேயாகும்

தக்கபடி செப்பிடுமொஞ் சலந்தன்னில்

சட்டமுடன் பதுமையது தோரொண்ணாதே.

3201

தோர்க்காது பதுமையது வாளினாலே

தொல்லுலகில் பதுமையது மேலே நோக்கும்

பார்க்கவே லோகத்து மாந்தருக்கு

பாங்கான செப்பிடு ஜெகஜாலந்தான்

ஏர்க்கவே அதிசயத்தை மிகவே காட்டும்

எழிலாக பிடிப்பார் மாந்தர் கண்டர்

மார்க்கமுடன் மாந்திரிகம் என்பார் காணீர்

என்மகனே ஜாலமென்ற வித்தைத்தானே.

3202

வித்தான வித்தையது ஜாலவித்தை

மேதினியில் ஜெகஜால வித்தை அப்பா

சித்தான சித்தர்முனி ரிஷிகள் தாமும்

சிறப்புடனே பூவுலகில் ஆடும் வித்தை

சுத்தான கோட்டையிது இன்னம் சொல்வேன்

சுருபம்என்ற காந்தமது கோட்டையப்பா

குத்தான நல்லதுதான் நடுமையத்தில்

கொற்றவனே சங்கிலிகள் அணியாய் மாட்டே.

3203

மாட்டையிலே நடுக்கம்பம் மீதிருந்து
 நடு வானகுத்துக்கால் மீதிறங்கி
 கோட்டையது வாசலது காந்தக்கோட்டை
 கொப்பெனவே நடுவாசல் வந்து நின்று
 நீட்டமுடன் கன்னி கையில் வாள் கொடுத்து
 நீளமுடன் நெடுக்குவரை சுத்தி வந்து
 மூட்டமுடன் கேடகத்தைக் கோட்டை மீதில்
 முனை நடுவாம் மத்திபத்தில் முன்னே வையே. 3204

வைத்துமே தலைகீழாய்ச் சுத்தி வந்து
 வளமுடனே குத்துக்கல் மீதிருந்து
 குத்துடனே பிரதமையை கேடகத்தால்
 குறிப்புடனே நேர்பார்த்து பாரின் மீது
 எத்தலுடன் கேடகத்தை கையிலேந்தி
 எழிலான பிரதமையை மேலே வைத்து
 சுத்திய கோட்டை வழிதான் நடந்து
 குட்சமுடன் பிரதமையைக் கீழ் வையே. 3205

கீழான பதிதனிலே பிரதமையும் நிற்க
 கிர்த்தியுடன் கேடகமும் தழுவி விளையாட
 தாழான பூமிதனில் கேடகமும் நின்று
 சட்டமுடன் பிரதமையும் எகிரிக்குத்த
 சாலான கோட்டைக்குள் சண்டையதி வேகம்
 சாங்கமுடன் பத்மயுகம் சரிமுறிதலாக
 நீழான செகஜால வித்தையிது தானும்
 நீணிலத்தி லதிகமெனும் பதுமைவித்தைதானே. 3206

பதுமையாம் கோட்டைக்குள் காவல் அதிகாரி
 பாங்குடனே எதிர் நின்று பேசும் படைதன்னை
 புதுமையுடன் பிரதமை தான் எழுந்து
 புகழ்ச்சியின் கேடகத்தின் கீழிருந்து
 கதுமையுடன் கேடகத்தை தலைமேல் கொண்டு
 களிப்புடனே சதாகாலம் நடிக்கச் செய்யும்
 மதுரமுடன் யெட்சணியால் பேசச் செய்யும்
 மகாகோடி வினோதங்கள் இன்னங் கேளே. 3207

பிரதமையைக் கன்னிப்பெண் பிரம்பாலடித்தது

கேட்கையிலே கன்னிகையாள் பிரம்பெடுத்து
 கிருபையுடன் வசனிக்கும் போது மங்கே
 நீட்கமுடன் பிரதமையும் வாய்திறந்து
 நிட்சயமாய் முன்னின்று பேசும் பாரு
 வாட்கையுடன் கேடகத்தின் யுத்தம் கண்டு
 வளமையுடன் கைதொடுத்து வார்த்தை கூறும்
 வேட்கமுடன் குறளியின்தன் வசியத்தாலே
 வேடிக்கை வினோத வித்தை பேசும்பாரே. 3208

பேசுகையில் மாந்தரெல்லாம் பிரமை கொண்டு
 பேருலகில் செப்பிடுகைவித்தை போல
 வீசதமிழ்க்கவி வாணர் முனிவர் தாமும்
 விண்ணுலகில்இம் முறைபோல் சொன்னதில்லை
 காசுபணம் செலவழித்தோர் கோடியுண்டு
 காசிளியில்என் முறை போல் செய்ததில்லை
 மாசுமறையில்லாமல் போகர் தாமும்
 வசனித்தோம் மானிடர்கள் பிழைக்கவென்றே. 3209

மகா காயகற்ப செந்தூரம்

பிழைக்கவென்றால் இன்னமொரு கருமானங்கேள்
 பேரான சீனபதி மாந்தருக்கு
 தழைக்கவே காயாதிகல்பம் சொன்னேன்
 தாரணியில் திரேதாயின் யுகத்திலப்பா
 முழக்கமுடன் காலாங்கி நாதர் தாமும்
 முனிவருக்குத் தான்உரைத்த காயகல்பம்
 வழக்கமது பிசகாமல் யானுமல்லோ
 வசனித்தேன் கலியுகமாய் முதலில் தானே. 3210

தானான கலியுகத்தில் அடியேன் தானும்
 தகமையுடன் குளிகையது பூண்டு கொண்டு
 கோனான எனது ஐயர் காலாங்கி தம்மை
 குருபதத்தை எந்நாளும் மனதில் உன்னி
 தேனான சீனபதி மார்க்கம் என்று
 தெளிவுடனே யானுரைத்தேன் முறைமையோடு
 வேனான வெளிஅரங்கமாக வல்லோ
 விருப்பமுடன் பாடி வைத்தேன் போகர்தாமே. 3211

தாமான சீனபதி மார்க்கத்தோர்கள்

தாரணியிலிவ் வேதை அதிகமென்று

பூமானாம் யோகிகளும் ரிஷிகள் தாமும்

பொங்கமுடன் செய்வதற்கு மனதில் உன்னி

காமான மாகவேதன் சத்துருவைக் கண்டு

கவனமுடன் மித்துருவை ஒன்றாய்ச் சேர்த்து

நாமேதான் சொன்னபடி சோதித்தல்லோ

நலமுடனே சீனத்தார் கண்டார்கானே.

3212

காணவென்றால் வெகுகோடி காலந்தானும்

கருவான நூல்எல்லாம் உளவுபார்த்து

தோணவே சரக்கெல்லாம் கண்டு ஆராய்ந்து

தோற்றமுடன் சோதித்தார் மித்துரு தன்னால்

காணவே குகைதோறும் சோதித்தல்லோ

நலமுடனே சத்துருக்கள் மிக ஆராய்ந்து

பூணவே ஓரளவாய்ச் சத்தையெல்லாம்

புகழுடனே தான்எடுக்கும் விபரம் கேளே.

3213

அயச் சத்து

கேளேதான் அயத்தினுட சத்து சொல்வேன்

கெவனமுடன் அயமதுதான் சேர்தான்ஒன்று

பாளேதான் போகாம லோகந்தன்னை

பக்குவமாய் பொடியாக எடுத்துக்கொண்டு

கோளேதான் நேராமல் நிம்பழத்தால்

கொற்றவனே நாற்சாமம் அறைத்தபோது

வீளேதான் களிம்பற்று வெளுக்கும் பாரு

விருப்பமுடன் அமுரியினால் கழுவிப்போடே.

3214

போடேதான் அயப்பொடிக்கி திரட்டி மைந்தா

பொங்கமுடன் சாரமது காரமாகும்

நீடேதான் சீனமது கல்லுப்பாகும்

நெடிதான் நிம்பழத்தின் சாற்றினாலே

கூடேதான் தானரைப்பாய் ரெண்டு சாமம்

குமரவே சலமதனால் கழுவிப்போடு

பாடவே அயமதுவும் சுத்தியாச்சு

பாலக்னே சத்தெடுக்க வகையைத் தேடே.

3215

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

வகையான காரமது பலம் பத்தாகும்

வளமுடனே செவ்வல்லிப் பூச்சாற்றாலே

தொகையுடனே பத்துநாள் அரைத்தபோது

துறையோடு வெண்கார மெழுகும் ஆகும்

பகையான எரிகாலன் பாலினாலே

பாகமுடன் தான் அரைக்க விபரம்கேளு

சிகையுடனே வரைப்பொடியும் ஒன்றையாகும்

சீரான காரமது நேர்தான் சேரே.

3216

சேர்த்துமே எரிகாலன் பாலினாலே

சிறப்புடனே தான்அறைப்பாய் நாலுசாமம்

பார்த்துமே வச்சிரமாங் குகையில் தானும்

பாங்குடனே தான்எடுத்துச் சீலை செய்து

பூர்த்தியுடன் ரவிதனிலே காயவைத்து

புகழாக சரஉலையில் வைத்துஊது

தீர்த்துமே அயமதுவும் உருகியல்லோ

திறமான சத்ததுவும் ஆகுந்தானே.

3217

தானான சத்துக்கு இன்னம்கேளு

தகமையுடன் வெங்காரம்கூடச் சேர்த்து

பானான முன் சொன்ன சத்தை தானும்

பாகமுடன் தான் அரைப்பாய் எரிகாலந்தான்

தேனான தேனதுவும் கூடச் சேர்த்து

தெளிவாக முன்போல் அறைப்பாயப்பா

கோனான எனதுஐயர் காலாங்கிநாதர்

குரு சொன்ன சொல்படியே செய்திடாயே.

3218

செய்யவே வச்சிரமாம் குகையில் வைத்து

செம்மையுடன் ஓட்டை வைத்துச் சீலைசெய்து

பையவே ரவிதனிலே காயவைத்து

பான்மையுடன் சரஉலையில் வைத்து ஊது

துய்யநல்ல அயம் அதுவும் கலங்கு ஆகும்

துப்புரவாய் மூசைதனை உடைத்துப் பாரு

பொய்அல்ல அயமதுவும் மணிபோல் நிற்கும்

பொலிவான சத்தென்ற மணியை வாங்கே.

3219

வாங்கியே மணிஎடுத்து அலைய வேண்டாம்

வளமுடனே மணிதனையே உடைத்துப்பாரு

தாங்கியே திரியாதே மாண்பா கேளு
 துய்ய நல்லஅயம் அதுவும் சத்தே யாச்சு
 ஒங்கியே மணிதனையே பதனம் பண்ணு
 உத்தமனே இன்னமொரு மார்க்கம்பாரு
 ஏங்கியே நிற்காதே இன்னம் சொல்வேன்
 எழிலான அப்ரேக சத்தை வாங்கே.

3220

அப்ரேக சத்து

சத்தான சத்ததுவும் இன்னம் சொல்வேன்
 தாரணியில் நாதாக்கள் முனிவர்தாமும்
 சித்தான ரிஷிதேவர் சொன்னதில்லை
 சீர்பெறவே தொகுப்புடனே அடியேன்தானும்
 முத்தான நூல்எல்லாம் கண்டு ஆராய்ந்து
 மூதுலகில் கீர்த்தியுடன் சொன்னேன் யானும்
 புத்தான கிருஷ்ணாப்பிரேகர் தன்னை
 புகலுகிறேன் மாணாக்கர் பிழைக்கவென்றே.

3221

பிழைக்கவே நவநீதம் சேர்தான் ரெண்டு
 பிழைமோசம் வாராமல் எடுத்துக் கொண்டு
 தழைக்கவே முன்சொன்ன காரமப்பா
 சாங்கமுடன் நாலுக்கு ஒரு பாகம்தான்
 கழைக்கவே குழிக்கல்லு தன்னிலிட்டு
 கருவான தேனதனில் ஆட்டி மைந்தா
 உழைக்கவே வச்சிரமாங் குகையில் வைத்து
 உத்தமனே குகையில் வைத்து சீலைசெய்யே.

3222

சீலையென்றால் சீலையது கார்ச்சீலை
 சீரான சுண்ணாம்புச் சீலையப்பா
 வேலையெனும் ரவிதனிலே காயவைத்து
 விருப்பமுடன் சரஉலையில் வைத்துஊது
 காலையது சாமமதுதான் துவக்கி
 கருவுடனே சத்ததனை ஊதித்தீரு
 மாலையிலே மூசைதனை உடைத்துப்பாரு
 மன்னவனே சத்தென்ன அருணனாமே.

3223

அருணனாம் ஆதித்தன் இதற்கு ஒவ்வாது
 அப்பனே அப்ரேக சத்துமாச்சு

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

தருணமது தப்பாமல் பின்னும் கேளு

தகமையுடன் சத்துதனை எடுத்துக் கொண்டு

கருணையுடன் முன்சொன்ன சத்துதானும்

களிப்புடனே தான்எடுத்துக் கல்வம் இட்டு

வருணன்உப்பு கரிஉப்பு பொட்டில்உப்பு

வகையுடனே தான் போட்டு அரைத்திடாயே.

3224

அரைக்கையிலே ஆறுவகை செயநீர் தன்னாள்

அப்பனே தான் அரைப்பாய் நாலு சாமம்

திரைக்கையிலே மெழுகுபதம் தன்னில் ஆட்டி

திறமையுடன் வச்சிரமாம் குகையில் வைத்து

குறைக்கையிலே சில்லிட்டுச் சீலை செய்து

கொற்றவனே ரவிதனிலே காயப்போடு

முறைப்படியே ரவிதனிலே காயவைத்து

முன்போல சரஉலையில் ஏத்திடாயே.

3225

ஏத்தியே தீ மூட்டி இருக்கும் போது

எழிலான முசையது அழுகியேதான்

நாத்தமுடன் நவநீதவாசம் வீசும்

நலமான சரக்கதுவும் உருகிப் போச்சு

காத்திமரம் குகைதனையே யுடைத்துப்பாரு

கருவான அப்ரேகசத்து மாச்சு

குத்திரமாம் இப்பாகங் கண்டு அறிந்து

சுளுக்குடனே பாடி வைத்தேன் காண்டம் நான்கே

3226

நாலான காண்டமது இன்னம் கேளு

நலமான சத்ததும் முன் போலேதான்

காலான குழிக்கல்லில் இட்டு மைந்தா

கருத்துடனே தேன்விட்டு அறைப்பாய் நீயும்

பாலான வச்சிரமாம் குகையில்இட்டு

பாலகனே சீலையது வலுவாய்ச் செய்து

மேலான ரவிதனிலே காயவைத்து

மேன்மையுடன் தான்எடுத்து செப்பக் கேளே.

3227

செப்பஎன்றால் சரவுலையில் வைத்து ஊது

செம்மையுடன் நவநீதம் சத்துமாகும்

ஒப்பமில்லை உனக்கீடு ஒருவர்உண்டோ

உத்தமனே நீயும்ஒரு சித்தனல்லோ

தப்பிதங்கள் வாராது சத்துதன்னால்

தகமையுடன் மூசைதனை யுடைத்துப்பாரு

மெப்புடனே சத்துமது வெளியே வீசும்

மேன்மையுடன் இப்பாகம் பத்து முறை தீரே.

3228

தீரவென்றால் நவந்த சத்துமாகும்

நிறமையுடன் சத்துதனை எடுத்துக் கொண்டு

காரமுடன் பூநீரு சரியாய்ச் சேர்த்து

கருத்துடனே தேன்விட்டு அரைப்பாய் பின்னும்

சாரமுடன் வச்சிரமாம் குகையில் வைத்து

பாலகனே சில்லிட்டு சீலைசெய்து

ஈரமது போவதற்கு ரவியில் வைத்து

என்மகனே காய்ந்தபின்பு எடுத்துக் கொள்ளே.

3229

கொள்ளவே சரஉலையில் வைத்துஊது

கொற்றவனே சத்ததுவை என்ன சொல்வேன்

மெல்லவே மூசைதனை உடைத்துப் பாரு

மேலான சத்தது தான்என்ன சொல்வேன்

விள்ளவே சத்துதனை எடுத்துக் கொண்டு

விருப்பமுடன் பீங்கானில் பதனம்பண்ணு

எள்ளவும் குறைஒன்றும் நேராத்பா

எழிலான சத்தினுட வேகந்தானே.

3230

கெந்தகச் சத்து

வேகமாம் இன்னம்ஒரு கருமானம்கேள்

விருப்பமுடன் கெந்திஎன்ற சத்து சொல்வேன்

பாகமாம் கெந்தியது சேர்தான் ஒன்று

பாங்கான பூனாகம் சேர்தான் ஒன்று

சாகமுடன் பூனாகம் மண்ணைப் போக்கி

சட்டமுடன் எரிகாலன் பாலால் ஆட்டு

மேகமென்ற வர்ணம் போல் இருக்கும்பாரு

மேன்மையுடன் காரமது காலாய்க் கூட்டி.

3231

கூட்டியே தான் அரைப்பாய் நாலுசாமம்

குமுறவே வச்சிரமாம் குகையில் வைத்து

மாட்டியே சில்லிட்டுச் சீலை செய்து

மயங்காமல் ரவிதனிலே காயப்போடு

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

குட்டியே வாலுக்கையாம் எந்திரத்தில்

குட்சமுடன் நடுமையம் மூசை வைத்து

நாட்டமுடன் சத்துக்குத் துருத்தி நாலு

நயம் பெறவே ஊதிடவே சத்துமாமே.

3232

சுத்தான மூசைதனை உடைத்துப் பார்க்க

சார்பான கெந்தியது சத்துமாகி

வித்தான பூநாகச் சத்தினாலே

வீறான கெந்தியது சத்துமாச்சு

சுத்தான கெந்தியது சத்துமானால்

சுந்தரனே வெகுகோடி வித்தையாடும்

உத்தான பூனாகந்தன்னில் அப்பா

பொன்னவனே கெந்தியது சத்தும் ஆச்சே.

3233

ஆச்சென்று விடுகாதே இன்னம் கேளு

அப்பனே காலாங்கி நாதர் வாக்கு

போச்சென்று உலகத்தில் பொய்யாதப்பா

பொலிவாக சித்தர்முனி ரிஷிகள் தாமும்

நீச்சென்ற பூநாகம் மறந்தார் அப்பா

நீணிலத்தில் காலாங்கி தான் ஆராய்ந்து

மாச்சலுடன் இனிப்பாகம் சொன்னார் ஐயா

மண்டலத்தில் கண்டவர்கள் இல்லை தானே.

3234

தானான வேதமுனி ரிஷிகள் தாமும்

தாரணியில் அநேகவிதம் சொன்னார் ஐயா

கோனான எனது ஐயர் காலாங்கி நாதர்

குரு சொன்னபடி அளவாய் யானும் சொன்னேன்

பானான சத்துவகை சாத்திரத்தில்

பாடினார் பலபேத வண்ணமாக

தேனான இன்னூல் போல் ஆரும் சொல்லார்

தெளிவாகப் பாடி வைத்தேன் காண்டம் நான்கே.

3235

காண்டம் ஏழாயிரத்தில் நடுக்காண்டந்தான்

காசினியில் மாண்பர்கள் பிழைப்பதற்கு

தூண்டுகோல் போலவே இந்நூல் தன்னை

துறையோடு முறையோடுஞ் சொன்னேன் யானும்

வேண்டியதோர் கருமானம் இன்னூல் தன்னில்

விருப்பமுடன் பாடி வைத்தேன் நான்காம் காண்டம்

*ஆண்தகையாம் எனதுஐயர் காலாங்கி நாதர்
அருளிருந்தால் பொருள்வாய்க்கும் அன்பாய்த்தானே. 3236

அன்பான கெந்தியது சத்துதன்னை
அப்பனே யாம்உரைப்போம் இன்னும்கேளு
தென்பான பிரிதிவியின் விளைவு மார்க்கம்
தேசமுடன் செம்மண்ணில் பூனாகந்தான்
முன்பாக முன்சொன்ன முறையால் தோனும்
முக்கியமாய் கெந்தியிட சத்தைத் தானும்
சன்பாக பூநாகம் சரியாய்ச் சேர்த்து
சட்டமுடன் தான்அரைப்பாய் சாமம் நாலே. 3237

நாலான எரிகாலன் பாலினாலே
நயமுடனே தான்அரைக்கும் போதும்அங்கே
பாலான பால்அதுவும் கூடச் சேர்த்து
பாகமுடன் சத்துதனை உறவதாக்கி
சேலான செம்பினுட சத்துதன்னால்
செம்மையென்ற பூனாகங் கெந்தி சத்து
மாலான கெந்தியது சத்துமார்க்கம்
வையகத்தில் ஆர்எடுப்பார் அதிகம்தானே. 3238

அதிகமாய் கெந்தியது சத்துதன்னை
அப்பனே வச்சிரமாம் குகையில் வைத்து
கதிதமுள்ள மூசைதனில் அடைத்து மைந்தா
கவனமுடன் சில்லிட்டுச் சீலைசெய்து
பதிதமுள்ள ரவிதனிலே காயவைத்து
பளிங்குபெற சரஉலையின் நடுமையத்தில்
துதிதமுடன் கரிபோட்டு ஊதும்போது
துடியான துருத்தியது நாலுமாட்டே. 3239

மாட்டடா நாற்சாமம் உருக்கித் தீரு
மன்னவனே சத்தாறியெடுத்துப் பாரு
நீட்டடா மூசைதனை யுடைத்துப் பாரு
நிலையான கெந்தியது சத்துமாச்சு
கூட்டடா இப்படியே பத்துமுறை தீரு
குணமான பாகமிது சத்து பாகம்
தீட்டடா கெந்தியுட சத்துதன்னை
தீரமுடன் பீங்கானில் பதனம் பண்ணே. 3240

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

நாகச் சத்து

பண்ணவென்றால் இன்னம்ஒரு பாகம் பாரு
பாரினிலே நாதாக்கள் செய்ததில்லை
நண்ணமுடன் மானிடர்கள் பிழைக்கவென்று
நயமுடன் காலாங்கி நாதர்பாதம்
எண்ணமுடன் யான் வணங்கிப் பணிந்து போற்றி
என் மகனே உங்களுக்காய்ச் சொன்னேன்பாரு
வண்ணமுள்ள நாகமது சேர்தான் ஒன்று
வளமையுடன் தான் எடுத்து செப்பக் கேளே.

3241

செப்பஎன்றால் நாகமது சேர்தான் ஒன்று
சிறப்பான சூதமது சேர்தான் ஒன்று
ஒப்பமுடன் காரமது சேர்தான் பாதி
ஒகோகோ பூனீர்தான் சேர்தான் பாதி
நெப்பமுடன் குழிக்கல்லில் ஒன்றாய்ப் போட்டு
நேர்மையுடன் ஆறுவகை செயநீர் தன்னால்
தப்பிதங்கள் வாராமல் அரைப்பாய் மைந்தா
தகைமையுடன் தான்அரைப்பாய் சாமம் நாலே.

3242

நாலான சாமமது அரைக்கும் போது
நாயகனே நாகமது வீறடங்கி
மாலான மயினமது போலேயாகும்
மகத்தான தாளகமும் கூடச் சேர்த்து
சூலான நாகமது கற்பத்துள்ளே
சூதமென்ற ராசாவுங் கூடச் சேர்த்து
காலான கதிர் மேகம்தன்னைப் போல
கண்ணுக்குத் தோன்றிடுமே மயினமாமே.

3243

ஆமேதான் மயினமதைத் தான்எடுத்து
அப்பனே வச்சிரமாம் குகையில் வைத்து
தாமேதான் சில்லிட்டுச் சீலை செய்து
தகமையுடன் ரவிதனிலே காயவைத்து
போமேதான் சரவுலையில் வைத்து ஊது
பொங்கமுடன் துருத்தியது ரெண்டேயாகும்
நாமேதான் சொன்னபடி நாகச் சத்து
ராசாக்கள் கண்டதில்லை நளினம் தானே.

3244

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

நளினமாம் சத்துதனை எடுத்துப் பாரு
 நலமான நாகத்தின் சத்தேயாகும்
 பளிளமுடன் சத்துதனை முன்போல் மைந்தா
 பாலகனே பின்னும் அதைக் கல்வமிட்டு
 துளிதமுடன் தாளகமும் குதம் சேர்த்து
 துகளறவே பூற்றுக் கூடச் சேர்த்து
 மளிளமுடன் ஆறுவகை செயநீர் தன்னால்
 மார்க்கமுடன் தான்அரைப்பாய் மன்னாகேளே.

3245

மன்னா நீ மயங்காதே இன்னம்கேளு
 மதிப்புடனே தான்அரைப்பாய் நாலுசாமம்
 தென்னா நீ திறமுடனே மெழுகது ஆக்கித்
 தீரமுடன் வச்சிரமாம் குகையில் வைத்து
 பொன்னா நீ சீலையது வலுவாய்ச் செய்து
 பொங்கமுடன் ரவிதனிலே காய வைத்து
 என்னா நீ சொன்னபடி முன்போல அப்பா
 எழிலுடனே சரவுலையில் ஏத்திடாயே

3246

ஏத்தியே நடுமையம் தான்நிறுத்தி
 எழிலுடனே சரவுலையை ஊதும்போது
 சாத்திரத்தில் உள்ளபடி தப்பாகாது
 தகைமையுடன் சத்ததும் ஈயமாகும்
 கூத்தனுமே தான்நடுங்கும் வேதைமார்க்கம்
 குவலயத்தில் ஒருவரால் கூறப்போமோ
 நேத்தியுடன் சத்ததுவை எடுத்துப் பாரு
 என்ன சொல்வேன் மக்களே இன்னும் கேளே.

3247

கேளேதான் நாகமது சத்துவாங்கி
 கெவனமுடன் முன்போல் அறைப்பாய் நீயும்
 கோளேதான் வாராமல் குற்றம் நீங்கி
 கொற்றவனே நாகமது சத்துவாங்கி
 பாளேதான் போகாமல் இன்னம்கேளு
 பாகமுடன் முன்சொன்ன சரக்கையெல்லாம்
 துளேதான் பொடிபண்ணிக் கல்வமிட்டு
 துப்புறவாய் செய நீரில் அரைத்திடாயே.

3248

அரைத்துமே ஆறுவகைச் செய நீர் தன்னால்
 அப்பனே மயினம்போல் மெழுக தாக்கி

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

குறைத்துமே வச்சிரமாம் குகையில் வைத்து
கொற்றவனே சில்லிட்டுச் சீலை செய்து
திறைத்துமே ரவிதனிலே காயவைத்து
தீரமுடன் வாலுக்கையாம் எந்திரத்தில்
முறைத்திடவே நடுமையம் தான்நிறுத்தி
முசியாமல் கரியதனைக் கொட்டிடாயே.

3249

கொட்டியே சத்துதனை ஊதும் போது
குறிப்புடனே துருத்தியது ரெண்டதாகும்
திட்டமுடன் நாற்சாமம் ஊதித்தீரு
திறமான குகைதனையே உடைத்துப்பாரு
வட்டமென்ற பில்லையதாம் உருகி நிற்குங்
வளமான சத்ததுவும் சொல்லப் போமோ
நட்டமில்லை நாகத்தின் சத்துதானும்
நலமான தாரத்தின் ஈயமாமே.

3250

ஆமேதான் நாகமது ஈயமானால்
அப்பனே கோடான கோடி வித்தை
நாமேதான் சொன்னபடி இந்த மார்க்கம்
நலமுடனே பத்துமுறை செய்யவேண்டும்
தாமேதான் சத்தெடுத்துப் பதனம் பண்ணு
சாங்கமுடன் இன்னம்ஒரு கருமானம் கேள்
வேமேதான் வங்கத்தின் சத்து சொல்வோம்
விபரமுடன் மாணாக்கள் பிழைக்கவென்றே.

3251

வங்கச் சத்து

பிழைக்கவே வங்கமது சேர்தான் ஒன்று
பேரான சிங்கியது சேர்தான் ஒன்று
வழக்கமுடன் மனோசிலையும் சேர்தான் பாதி
வாகுடனே தான்உருக்கி கல்வமிட்டு
பழக்கமுடன் தேன்அதுவை விட்டு ஆட்டு
பளிங்குடனே வச்சிரமாம் குகையில் ஏந்தி
தழைத்திடவே சில்லிட்டுச் சீலை செய்து
தகமையுடன் ரவிதனிலே காயவையே.

3252

காய்ந்தபின்பு வச்சிரமாம் குகையைத் தானும்
கனமுடனே சரஉலையில் வைத்து

தீய்ந்திடவே குகையதுவு அழுகியேதான்
திறமான வங்கமது உருகிநிற்கும்
பாய்ந்திடவே வங்கமது களங்குமாகும்
பாரினிலே சித்தர் செய்யும் வேதையாச்சு
தோய்ந்திடவே வேதை முகம் யாரும் காணார்
தொல்லுலகில் கருவாளி காண்பான் பாரே.

3253

பார்க்கவே வங்கமது எடுத்துக் கொண்டு
பரிவாக கல்வமதில் பொடியாய்ச் செய்து
தீர்க்கமுடன் முப்பூவுங் காலதாக
திறமுடனே தேன்விட்டு அரைத்தாயானால்
மார்க்கமுடன் மெழுகதுவும் வெண்ணை போலாம்
மயங்காமல் வச்சிரமாம் குகையில் வைத்து
ஏர்க்கவே மேல்முடி சிலை செய்து
எழிலாக ரவிதனிலே காயவையே.

3254

காயவே மூசைதனை எடுத்துக் கொண்டு
கவனமுடன் சுண்ணாம்புச் சிலை பின்னும்
தோயவே ஏழு சிலை பின்னுஞ் செய்து
தோராமல் ரவிதனிலே காய வைத்து
நேயமுடன் சரவுலையில் வைத்துஊது
நேர்மையுடன் சத்ததுவும் மணியாய் போகும்
உபாயமுடன் மூசைதனை யுடைத்துப் பாரு
உத்தமயனே வெள்ளியென்ற மணிபோலாமே.

3255

ஆமென்ற மணிஎடுத்து சொல்லக் கேளு
அப்பனே குதமது நேரேயாகும்
காமென்ற பாஷாணம் நேரேயாகும்
கருவாக இரண்டையுந்தான் அரைத்துமல்லோ
நாமென்ற வங்கத்துக்கு அங்கிபூட்டி
நாயகனே சுண்ணாம்புச் சிலை செய்து
தாமென்ற ரவிதனிலே காய வைத்து
சட்டமுடன் குழல்தனிலே உருக்கிடாயே.

3256

உருக்கியே மூசைதனை யுடைத்துப் பாரு
உத்தமனே களங்கமது என்ன சொல்வேன்
நருக்கியே பின்னுமதை மூசையிட்டு
நயமுடனே உருக்கிப்பார் களங்குமாகும்

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

பெருக்கியே களங்கெடுத்துப் பின்னும் கேளு
பேரான மூசைதனை உருக்கிப் பாரு
செருக்கமுடன் களங்கதுவுமென்ன சொல்வேன்
சிறப்பான போகரது பாகந்தானே.

3257

தாம்பரசி சத்து

பாகமாம் இன்னம்ஒரு கருமானம் கேள்
பாலகனே மாணாக்கர் பிழைக்க என்று
யூகமாம் தாம்பரத்தின் சத்து சொல்வேன்
உர்ப்பனமாம் அதின் சுத்தி பின்னும் கேளு
நாகமென்ற சில் விஷத்தை நீக்குதற்கு
நலமாகப் பூநீரில் சுத்தி செய்து
சாகமுடன் தாம்பரத்தை சுத்தி செய்ய
சார்பான முறையோடு கதை சொல்வேனே.

3258

சொல்லவென்றால் தாம்பரமாம் கொடிய காலன்
தொல் உலகில் ஊரலது போவதற்கு
வெல்லுகின்ற பூநீரு சேர்தான் ஒன்று
வினோதமுள்ள செம்பதுவும் சேர்தான் ரெண்டு
கொல்லுகின்ற வீரமது சேர்தான் காலாம்
குணமான சீனமது சேர்தான் காலாம்
புல்லுகின்ற கருங்குன்றி சேர்தான் காலாம்
புகழான சிற்றண்டம் சேர்தான் காலே.

3259

காலான சரக்கெல்லாம் ஒன்றாய்க் கூட்டி
காட்சிபெற கல்வமதில் இட்டு மைந்தா
பாலான செயநீராம் சாரநீராம்
பக்குவமாய்த் தான் அரைப்பாய் சரக்கை எல்லாம்
மேலான செய நீரால் சாமம் நாலு
மேன்மையுடன் தான் அரைப்பாய் மைந்தா கேளு
கோலான மாத்திரை போல் செய்து கொண்டு
கொற்றவனே நிம்பழத்தின் சாற்றால் ஆட்டே.

3260

ஆட்டவென்றால் விதிசொல்வேன் மதிமாயக் கேளு
அப்பனே சுத்தித்த தாம்பரத்தை
நீட்டமுடன் மருந்தையெல்லாம் தாம்பரத்தில்
நீதியுடன் கீழ்மேலும் பூசிப்போடு

வாட்டமுடன் ரவிதனிலே காய்ந்த பின்பு
வகையுடனே ஓட்டிலிட்டு சீலைசெய்து
தேட்டமுடன் கோழியென்ற புடத்தைப் போடு
தெளிவாகப் புடம் ஆறி எடுத்துப் பாரே.

3261

பார்க்கையிலே செம்பதுவும் பொருமிக் காட்டும்
பதமதுதான் சரியாச்சு தாம்பரங்கள்
தீர்க்கமுடன் பனைதனிலே அடித்தபோது
நிறமுடனே செம்புக்கு அதர்தான் போகும்
மூர்க்கமென்ற ஊரலது அற்றுப் போச்சு
முழுமக்கள் தாம்அறியார் செம்புஊரல்
சேர்க்கையிலே இந்த முறை பத்து பாகம்
செம்மையுடன் புடம்போட்டு எடுத்துப்பாரே.

3262

எடுத்து மிகப்பார்க்கையிலே என்னசொல்வேன்
எளிதாமாம் செம்பதுவும் ஏத்த மெத்த
அடுத்துநின்ற பேர்களுக்கு மிந்த பாகம்
அறியாமல் செய்பவனே புத்தியுள்ளான்
தொடுத்தகுறி தன் முறைபோல் செய்யும் ஆசான்
தோற்றாமல் கண்ணுக்குச் செய்வான் பாரு
கெடுத்துமே முறைபோலச் செய்து காட்டி
கெவனமுடன் உட்கருவைக் காட்டான் தானே.

3263

தானான தாம்பரத்தை எடுத்துக் கொண்டு
தன்மையுடன் குரு சொன்ன நேர்ப்பாகந்தான்
கோனான எனதையர் காலாங்கி நாதர்
குரு சொன்ன வாக்கதுபோல் தாம்பரத்தை
மானான தாம்பரத்தைச் சேர்தான் கொண்டு
மாட்ட வச்சிரமாம் குகையில் தானும்
வேனான செம்புநின்று உருகும் போது
விருப்பமுடன் அதில் போட சரக்குகளே.

3264

சரக்கென்றால் வீரமது வெள்ளையாகும்
தாக்கான பாஷாணம் கெவுரியாகும்
திரக்கமுடன் காரமது பூரமாகும்
திகழான குதமது சரிநேராகும்
உரக்கமுடன் சரக்கெல்லாம் சரியாய்தூக்கி
உத்தமனே கல்வமதில் பொடியாய்ச் செய்து

இரக்கமுடன் தாம்பரத்துக்கு இவை சேர்பாதி
எழிலுடனே கிராசமது நினைவாய்ப் போடே.

3265

போடவே செம்புருக்கிக் கிராசம் ஈவாய்
பொங்கமுடன் லகுவதாய் தாக்கிக் கொண்டு
நீடவே செம்புதனை ஆறிப் பின்பு
நினைவாக மூசைதனை உடைத்துப் பாரு
கூடவே செம்பதுவுங் களங்கமாகும்
குணமான ஊரலது அற்றுப் போச்சு
வாடவே திரியாதே மைந்தா கேளு
வகுப்புடனே இப்பாகம் செய்து பாரே.

3266

பார்க்கையிலே செம்பதுவும் களங்கமாகி
பரிசுத்த களங்கமது என்ன சொல்வேன்
தீர்க்கமுடன் களங்கதனை எடுத்துக் கொண்டு
தீரமுடன் கல்வமதில் இட்டு மைந்தா
ஏர்க்கவே பொடிசெய்து மை போலாக்கி
எழிலான தேன்அதனில் அறைத்துமேதான்
தீர்க்கமுடன் மூசைதனில் அடைத்து மைந்தா
சிறப்புடனே சீலை செய்து ரவியில் தாக்கே.

3267

தாக்கவே மூசையது காய்ந்த பின்பு
தகமையுடன் சரஉலையில் வைத்து ஊது
நோக்கமுடன் செம்பதுவும் ஊரல்அற்று
நொடிக்குள்ளே களங்கமென்ற பேருமாச்சு
தூக்கவே செம்பென்ற களங்கு தானும்
துரையான வேதைமுகம் தன்னில் தோன்றும்
வாக்கதுதான் தப்பாது போகர் தாமும்
வரமுடனே பாடிவைத்த வண்மையாமே.

3268

காயகல்ப செந்தூர சத்து வகை

வண்மையாம் சத்தெல்லாம் சமனதாக
வளமுடனே தான்உருக்கி யெடுத்துக்கொண்டு
தண்மையுடன் தங்கமது நாலுக்கு ஒன்று
தாக்கவே களங்குடனே தங்கம் சேர்த்து
திண்மையாம் களங்கமதுவும் ஒளியும்வீசும்
தீர்க்கமுடன் களங்குக்கு எட்டில் ஒன்று

உண்மையாம் கெந்தியது கூட்டியேதான்
உத்தமனே தான் அரைப்பாய் சாமம் நாலே.

3269

பொற்றலைக் கையாந்தகரை

நாலான சாமமது அரைக்கும் போது
நலமான சூதமதை எட்டில் ஒன்று
வேலான பொற்றலையின் சாற்றால் ஆட்டி-
விருப்பமுடன் பில்லையது லேசாய் தட்டி-
மாலான ரவிதனிலே காயப் போடு
மார்க்கமுடன் ஓட்டில் இட்டுச் சீலை செய்து
தாலான கெஜபுடத்தில் போட்டாய் ஆனால்
தளர்ச்சியுடன் வெந்ததுவும் கறுப்புமாமே.

3270

கறுப்பான செந்தூரம் தன்னை எடுத்து
கருவான தகையாளின் சாற்றினாலே
உறுப்பாக தான்அறைப்பாய் நாலு சாமம்
உத்தமனே முன்போல பில்லை தட்டி-
தெறுப்பான பில்லையது காய்ந்த பின்பு
தேற்றமுடன் ஓட்டில் இட்டுச் சீலை செய்து
குறிப்பான கெஜபுடத்தில் போட்டாயானால்
கொற்றவனே செந்தூரமாகுந் தானே.

3271

தானான செந்தூரம் சிவப்பதற்கு
தன்மையுள்ள புடமதுவும் ஐம்பதாகும்
கோனான எனதையர் காலாங்கி நாதர்
குரு சொன்னபடி யாகப் புடமே போடு
மானான புடமதுவும் ஐம்பதானால்
மகத்தான செந்தூரஞ் சிவப்பு மெத்த
தேனான செந்தூரத் தனை யெடுத்து
செப்புகிறேன் பின்னும்ஒரு பாகங் கேளே.

3272

பொடுதலை மூலி

பாகம்போம் எண்ணாதே கெந்தி தாரம்
பகருமந்த செந்தூரம் நாலுக்கு ஒன்று
வேகமுடன் சரக்கதனை ஒன்றாய்ச் சேர்த்து
விருப்பமுடன் சூதமது எட்டில் ஒன்று

சாகமுடன் சரக்கெல்லாம் ஒன்றாய்ச் சேர்த்து
 சட்டமுடன் தான் அரைப்பாய் நாலுசாமம்
 நேசமுடன் பொடுதலையின் சாற்றினாலே
 நேர்ப்பாகத் தானரைத்து பில்லைதட்டே.

3273

தட்டியே ரவிதனிலே காய வைத்து
 தகமையுடன் ஒட்டிலிட்டுச் சீலை செய்து
 சட்டமுடன் கெஜபுடமாய் போட்டாயானால்
 சார்பான செந்தூரம் சிவப்பு காணும்
 நட்டமில்லாப் புடமதுவும் ஐம்பதாகும்
 நயமுடனே பாகமது ஃபறிடாமல்
 இட்டமுடன் புடம்போடச் செந்தூரிக்கும்
 எழிலான செந்தூரம் சொல்லொணாதே.

3274

சொல்ல வென்றால் நாவில்லை பாவுமில்லை
 சந்தரனே சித்தர் செய்யும் வேதையாச்சு
 வெல்லவே செந்தூர மார்க்கந் தனை
 விருப்பமுடன் காரமது கொள்வதற்கு
 புல்லவே பின்னும்ஒரு பாகங் கேளு
 புகழான செந்தூரம் சிவப்பு காண
 கொல்லவே விலாரியின் தயிலத்தாலே
 கொற்றவனே தான்அரைப்பாய் சாமம் எட்டே.

3275

விலாரி முனி

எட்டான சாமமது அரைத்த போது
 எழிலான செந்தூரம் மெழுகு போலாம்
 திட்டமுடன் தான்அரைத்து பில்லைதட்டி
 தீர்க்கமுடன் ரவிதனிலே காயப் போடு
 சுட்டமது பில்லையாய் தட்டியே தான்
 குறிப்புடனே சீலை செய்ய வகையைக் கேளு
 வட்டமென்ன ஒட்டில்இட்டுச் சீலை செய்து
 வளமை பெற கெஜபுடமாம் போட்டுத் தீரே.

3276

தீர்வென்றால் புடம்ஆறி யெடுத்துப் பாரு
 திரளான செந்தூரம் சொல்லப் போமோ
 சாரவே செந்தூரம் தனை எடுத்து
 சாங்கமுடன் விராலியிட தயிலத்தாலே

பாரமுடன் தான் அரைப்பாய் நாலு சாமம்
 பதறாமல் மெழுகது போல் ஆகவேதான்
 நேரமுடன் பில்லையது லகுவாய்த் தட்டி
 நேர்ப்புடனே ரவிதனிலே காயப் போடே.

3277

போடவே ஓட்டிலிட்டுச் சீலை செய்து
 பொங்கமுடன் கெசுபுடமாம் போட்டுத்திரு
 நீடவே இப்படியே ஐந்துபத்து
 நினைவாகப் புடம் போடச் செந்தூரிக்கும்
 தேடவே செந்தூரம் எடுத்துப் பாரு
 தேசிகனே காரமது கூறொண்ணாது
 பாடவே யின்னம் வெகு மூலி சொல்வேன்
 பாலகனே நீ அறிவாய்ப் பண்பாய்த் தானே.

3278

வல்லாரை மூலி

பண்பான மூலிகைதான் சொல்லக் கேளு
 பாரினிலே மெத்த உண்டு காயகல்பம்
 திண்பான மூலிவல்லாரை கல்பம்
 திறமான மூலியது சார் பிழிந்து
 நண்பான செந்தூரம் கல்வமிட்டு
 நயம்பெறவே மூலியிட சாற்றால் ஆட்டி
 வண்பாக நால் சாமம் அரைத்த போது
 வளமாக மெழுகது போல்ஆகும் பாரே.

3279

பாரேதான் மெழுகதனை பில்லைதட்டி
 பாகமுடன் ரவிதனிலே காயப்போடு
 சீரேதான் ஓட்டில்இட்டுச் சீலை செய்து
 சிறப்பான கெஐபுடம்தான் போட்டுத்திரு
 நேரேதான் செந்தூரம் காரம்ஏறி
 நெறியான காயகல்ப உருவும்ஆச்சு
 தீரேதான் பின்னும்இந்த செந்தூரத்தை
 தீர்க்கமுடன் புடம் போட வகையைத் தேடே.

3280

தேடயிலே செந்தூரம் ஐம்பதாகும்
 தேற்றமுடன் புடமதுவும் அதிகங் கொண்டால்
 கூடயிலே செந்தூரங்காரம் ஏறி
 குறிப்புடனே காயாதிக்க உறுதியாச்சு

நீடயிலே இப்படியே தீர்த்தாயானால்
 நீணிலத்தில் நீயுமொரு சித்தனாவாய்
 பாடயிலே ஒருத்தருந்தான் சொல்லவில்லை
 பாரினிலே இன்னூல்போல் ஒருநூல் உண்டோ. 3281

புளியாரை மூலி

உண்டேதான் வையகத்தில் பல நூலுண்டு
 உத்தமனே சாஸ்திரங்கள் கோடி உண்டு
 கண்டேனே நானும் வெகு நூல்கள் தன்னை
 கவடற்ற நூலிதுதான் மெய்நூலாகும்
 திண்டான வேதமுனி நூல்கள் சொன்னார்
 திகழுடனே காசினியில் அநேகம் உண்டு
 கொண்டான கொண்டபடி வினோதம் சொன்னார்
 குவலயத்தில் இன்னூல் போல் இல்லை தாமே. 3282

தானான செந்தூரம் சாற்றைக் கேளு
 தகமையுடன் புளியாரைச் சாற்றினாலே
 பானான செந்தூரம் அரைத்துமேதான்
 பதமுடனே பில்லை தட்டிக் காய வைத்து
 வேனான ஓட்டில்இட்டுச் சீலை செய்து
 விருப்பமுடன் கெஜபுடத்தில் போட்டாயானால்
 கோனான குருநாதர் சொன்னவாக்கு
 குவலயத்தில் பொய்யாது மெய்யாம் பாரே. 3283

பாரேதான் செந்தூரம் காரம்ஏறி
 பாகமுடன் காயாதி கற்பமாகும்
 நேரேதான் ஐந்துபத்துப் புடமே போடு
 நெறியான புடமதுவும் தப்பா வண்ணம்
 கூரேதான் சொன்னபடி செந்தூரிக்கும்
 கூர்பான காரமது சொல்லப் போமோ
 வேறேதான் இன்னமொரு மார்க்கம் சொல்வோம்
 வேதாந்தத் தாயினது அருள்தான் காணே. 3284

பொன்னாவரை மூலி

காணவென்றால் இன்னும்ஒரு மார்க்கம் பாரு
 கருவான செந்தூரப் போக்கு சொல்வேன்
 தோணவே செந்தூரம்தனை எடுத்து
 துறையுடனே கல்வமதில் இட்டு மைந்தா

பூணவே பூநீருமுப்புச் சுண்ணம்
 புகழாகத்தான் போட்டு எட்டில் ஒன்று
 வேணவே பொன்னினா வாரையாலே
 விருப்பமுடன் தான்அரைப்பாய் சாமம் நாலே.

3285

நாலான சாமமது அரைத்தபோது
 நயமுடனே வெண்ணையது போலேயாகும்
 பாலகனே வெண்ணையதும் இதற்கு ஒவ்வாது
 பாலகனே சித்தர் முகம் வேதையாச்சு
 சேலான வனமுலி தன்னை அப்பா
 செம்மையுடன்தான் கூட்டி அரைத்தபோது
 மாலான சத்தெல்லாம் மடிந்துமேதான்
 மகத்தான செந்தூரம் முடியலாச்சே.

3286

ஆச்சென்று விடுகாதே மைந்தா கேளு
 அப்பனே பில்லையது தட்டியே தான்
 காச்சலென்ற ரவிதனிலே காயப்போடு
 கருவான ஓட்டில்இட்டுச் சீலை செய்து
 பாச்சலுடன் கெசபுடமாம் போட்டுத்தீரு
 பாலகனே ஆறிய பின்எடுத்துப் பாரு
 மூச்சடங்கிப் புடமதுதான் வெந்துதானால்
 மோசமில்லை தோஷமது வாராதன்றே.

3287

வாராது தோஷமது தேராதல்லோ
 வகுப்பான செந்தூரம் உறுதி காணும்
 நேரான செந்தூரம் தனைஎடுத்து
 நேர்மையுடன் கல்வமதில் இட்டுப் பின்னும்
 சேரான பொன்னின் ஆவாரை மூலி
 சேரவே தான் விட்டு அறைத்துமேதான்
 நீரான மைபோல அறைத்துமல்லோ
 நிஷ்களமாய்ப் பில்லையது தட்டிப் போடே.

3288

போடவே ரவிதனிலே காய்ந்த பின்பு
 பொங்கமுடன் ஓட்டிலிட்டுச் சீலை செய்து
 நீடவே கெசபுடமாய்ப் போட்டாய் ஆனால்
 நீரான செந்தூரம் என்ன சொல்வேன்
 கூடவே யிப்படியாய் ஐந்து பத்து
 கொற்றவனே புடமதுதான் தீர்ந்தாயானால்

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

நாடவே செந்தூரம் என்ன சொல்வேன்
நாதாக்கள் கைமறைப்பு கண்டுபாரே.

3289

பாரேதான் சித்தர்முனி ரிஷிகள் தாமும்
பாருலகில் செய்வது தான் அதித மார்க்கம்
நேர்மையுடன் பல நூலுங் கண்டு ஆராய்ந்து

சீரேதான் அனேக வித காயகற்பம்
சிறப்புடனே தான் முடித்தார் லக்கோயில்லை
வேறேதான் அனேக நூல் யானும் கண்டேன்
உற்பனத்தை யுளவறிந்து சொல்லார் தாமே.

3290

தாமான கருவெல்லாம் மறைத்துப் போட்டார்
தகமையுடன் திருமூல வர்க்கத்தார்கள்
நாமேதான் சொன்னபடி நூல் ஆராய்ந்து
நாட்டிலுள்ள வளப்பமெலாம் கண்டார் பரதி
தேமேதான் காயாதி கற்ப சாங்கம்
தெளிவாகச் சொன்னவர்கள் ஒருவரில்லை
பூமானாங் காலாங்கி நாதர் தாமும்
புகழுடனே பாடிவைத்தார் கோடியாமே.

3291

கோடியாஞ் சித்தர்களி லொருவருண்டு
கூறினார் பலபலவாய்க் கண்டாராய்ந்து
தேடியே மானிடர்கள் பிழைக்க என்று
தெளிவாகப் பாடி வைத்தார் சித்தர் தாமும்
பாடியதோர் நூலெல்லாம் பழுதாராய்ந்து
பாரினிலே பலபலவாம் பேதஞ் சொன்னார்
நாடியே போகரிஷி அடியேன்றானும்
நயம் பெறவே உலகமதில் நவின்றிட்டேனே.

3291

நவின்றிட்டே னின்னமொரு கருமானம் கேள்
நாட்டிலுள்ள மாணாக்கர் பிழைக்கவென்று
தவின்றிட்ட சாத்திரத்தின் யுத்தாயுத்தம்
தன்மை பெற வெகுசுளுவாய் ஆராய்ந்தேதான்
புகன்றிட்டேன் பொன்னினுரமத்தை தன்னால்

கருவாகத் தானரைப்பாய் சாமமெட்டே.

3293

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

பொன்னுமத்தை முனி

எட்டான சாமமது செந்தூரத்தை

எழிலாகத் தான்அரைப்பாய் மைந்தா நீயும்
திட்டமுடன் மைபோலே தான்அரைத்து

தீர்க்கமுடன் பில்லையது லகுவாய்த் தட்டி
சட்டமுடன் ரவிதனிலே காயவைத்து

சாங்கமுடன் ஒட்டில்இட்டுச் சீலை செய்து
வட்டமென்ற குழிதனிலே எருஅடுக்கி

வாகுடனே புடமதுவும் போடுபோடே.

3294

போட்டவுடன் தீஆறி எடுத்துப்பாரு

பொலிவான செந்தூரம் என்ன சொல்வேன்
நீட்டமுடன் செந்தூரம் காரம் ஏறி

நீணிலத்தில் காயாதி கற்பமாச்ச

வாட்டமுடன் செந்தூரம் இந்த பாகம்

வண்மையுடன் ஐந்து பத்துப் புடம்தான் போடு

தாட்டிகமாய் செந்தூரம் அருணன் போலாம்

தாரணியில் ஒருவருந்தான் செய்யார்தானே.

3295

தானான செந்தூரமதீத வித்தை

தாரணியிலொரு வரும்தான் செய்ததில்லை

கோனான எனதுஐயர் காலாங்கி நாதர்

கொற்றவனார்தம் பதியில் அடியேன் சென்று

வேனான சாத்திரத்தின் உளவு பார்த்து

வேகமுடன் சீனபதி சென்று யானும்

பானான குளிகைதனைப் பூண்டு கொண்டு

பறந்திட்டேன் சீனபதி தேசங் கானே.

3296

காணவே சீனபதி சென்றேன் யானும்

கமலமுனி சீர்பாதங் கண்டு போற்றி

வேணவே உபசாரமது மிகவும் செய்து

வெற்றியுடன் குளிகையது பூண்டுகொண்டு

பாணமது போல்எழும்பி அடியேன்தானும்

பக்கலென்ற சமாதியது நின்றேன்யானும்

நாணவே தலைகுனிந்து நின்றபோது

நாதராம் கமலமுனி விடை சொன்னாரே.

3297

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

விடையொன்று சொல்லுகையில் அடியேன்றானும்
 விருப்பமுடன் உத்தாரஞ் சொல்லல் உற்றேன்
 தடையில்லா வாக்கதுவும் கமலர்தாமும்
 தாட்சியுடன் எந்தனுக்கு உரைத்ததாலே
 மடைபோன்ற செந்தூர காய கல்பம்
 மகதேவர் மகிழ்ச்சியுடன் சொல்லல் உற்றார்
 இடையூறு வாராமல் எந்தனுக்கு
 எழிலான வாக்கதுவும் கொடு என்றேனே.

3298

கொடுஎன்று கேட்கையிலே சித்துதாமும்
 கொப்பெனவே யெந்தனுக்குச் சாபந் தீர்ந்து
 படுமுன்னே சரக்கெல்லாம் கட்டிப் போக
 பாரினிலே காயாதி கல்பம்தானும்
 தொடுகுறி போல்எந்தனுக்கு உளவும் சொல்லி
 தோஷமது போவதற்கு முறையும் சொல்லி
 விடுவகலும் பிணிநீங்கக் காயகல்பம்
 விருப்பமுடன் வாக்களித்தார் முறையுந்தானே.

3299

தானான கமலமுனி நாதர் தாமும்
 தகமையுடன் எந்தனுக்கு வாக்களித்தார்
 கோனான காலாங்கி நாதர் பாதம்
 கும்பிட்டு அடியேனும் தாள் பணிந்து
 தேனான சாத்திரத்தைக் கண்டுஆராய்ந்து
 திரட்டி வைத்தேன் போகர் ஏழாயிரம்தான்
 பானான காலாங்கிதனை நினைந்து
 பாடிவைத்தேன் சத்தகாண்டம் பண்பாய்த்தானே.

3300

செந்தூரப் பெருமை ரோக நிதானம்

தானேதான் செந்தூரப் பெருமைதன்னை
 சாத்துகிறேன் மாணாக்கன் பிழைக்கஎன்று
 மானேகேள் அனுபானம் இனம் அறிந்து
 மயங்காமல் மானிடர்கள் கொள்வதற்கு
 தேனேதான் பசும்வெண்ணை நெய்யுமாகும்
 தேற்றமுடன் பாலாகும் சூரணம்தான்
 ஊனான லேகியங்கள் கிரதமாகும்
 உத்தமனே இஞ்சிரசம் ஸாலப் பாலாமே.

3301

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

ஆமேதான் சக்கரையும் மெழுகுமாம்

அப்பனே இந்தவித அனுபானங்கள்

நாமேதான் சொன்னபடி சிகிச்சை செய்தால்

நாடாது தேகம் பல பிணிகள் போகும்

போமேதான் பொல்லாத நோய்கள் போகும்

பொலிவான ரோகத்தின் மார்க்கம் சொல்வேன்

வேமேதான் பிணிக்குறிப்பு உளவு சொல்வேன்

வேகமுடன் காயாதி கல்பம் கேளே.

3302

தீரும் வியாதி

கேளேதான் வாயுவென்ற எண்பதும்போம்

கெடியான பித்தமது நாற்பதும் போம்,

நாளேதான் கிரந்தி பதினெட்டும் போகும்,

நாடாது ஜன்னிபதின்மூன்றும் போகும்

பாளேதான் பாண்டுவகை ஆறும்தீரும்

பாலகனே மூலமிருபதுவும் போகும்

வீளேதான் அதிசார ரோகம் போகும்

வீரான கிராணி என்றது ஆறும் போமே.

3303

ஆறான வாதமென்ற ரோகம் போகும்

அப்பனே சிலேத்மமது தொண்ணூற்றாறு

காரான கொடிய ரோகம் பதினெட்டும்போம்

கருவான காசமென்ற ரோகமெட்டும்

வேறான உளமாந்தை ரோகம் போகும்

விருப்பமுடன் பிரமியங்கள் அனைத்தும்போகும்

கூறான மேகம்என்ற இருபத்தொன்றும்

கொற்றவனே சடலம் விட்டு ஏகும்பாரே.

3304

பாரேதான் குட்டமது பதினெட்டும் போம்

பாங்கான சோகையென்ற ரோகம் போகும்

நேரேதான் மகோதரங்கள் எட்டும் போகும்

நெடிதான விஷபாகம் ஆறும் போகும்

சேரேதான் குலை பதினெட்டும் போகும்

செழிப்பான குன்மமென்பத் தெட்டும் போகும்

பேரேதான் பெரும்பாடு ரோகம் போகும்

மேலான கல்லடைப்பு ஆறும் போமே.

3305

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

போமேதான் விப்புருதி ரோகம் போகும்

பொலிவான கரப்பான் பதினெட்டும் போகும்
வேமேதான் பவுத்திரங்கள் அனைத்தும் போகும்
விருப்பமுடன் நேத்திர நோய் தொண்ணூற்றாறும்
நாமேதான் சொன்னபடி அதிரோகங்கள்
நாட்டிலுள்ள வதிகுரியெல்லாம் போகும்
தாமேதான் பீநிசங்கள் எட்டும் போகும்
தாக்கான சிரசில் நோயனைத்தும் போமே.

3306

சிரமான நோயுடனே இன்னம் சொல்வோம்

சீரான தாகமென்ற ரோகம் போகும்
வரமான விக்கல் வலி ரோகம் போகும்
வகையான சுவாசமென்ற ரோகம் நீங்கும்
உரமான வாந்தியென்ற ரோகம் போகும்
உத்தமனே மார்புநோய் தனை விட்டேகும்
பரமான கம்மல்என்ற ரோகம் போகும்
பார்த்திபனே சகலவிஷ ரோகம் போமே.

3307

போமென்று விடுகாதே இன்னம் சொல்வோம்

பொலிவான ஆண்குறியின் ரோகம் போகும்
தாமெனவே பெண்குறியின் ரோகம் போகும்
தாக்கான மருந்துவகை வீரும் போகும்
நாமெனவே மலட்டு வலி ரோகம் போகும்
நாடாது காசரோகமெல்லாம் நீங்கும்
வேமெனவே காயாதி கல்ப மார்க்கம்
விருப்பமுடன் செய்கின்ற வீரந்தானே.

3308

வீரமாம் சிலவிஷங்களற்றுப் போகும்

வேகமென்ற பிளவையென்னும் கட்டிபோகும்
சாரமாம் ரத்த விஷம்அற்றுப் போகும்
சதாகாலம் மேல்இளைப்பு தீர்ந்துபோகும்
தூரமாம் காதவழி நடக்கலாகும்
நடந்தாலும் வாசியது கீழே நோக்கும்
பாரமாம் தேகமது கல்தூண் ஆகும்
பாரினிலே வெகுகாலம் இருக்கலாம்.

3309

இருக்கலாம் கோடியுக் கற்பகாலம்

இருந்தாலும் நரை திரையும் ஒன்றுமில்லை

சுருக்கமுடன் மேனியது தளர்ந்திடாது
 தளர்ந்தாலும் நரம்புக்கு வலுவும் உண்டு
 பெருக்கமுடன் காயாதி கற்பகாலம்
 பேருலகில் நீயும் ஒரு சித்தனாவாய்
 உருக்கமுடன் செந்தூரங் கொண்ட பேர்க்கு
 உலகத்தில் வயது கணக்கில்லைதானே.

3310

கணக்கில்லை காலன் வந்துஅணுக மாட்டான்
 காசினியில் வெகுகாலம் இருக்கலாகும்
 பிணமாகி முச்சடங்கி இருந்திட்டாலும்
 பேருலகில் உன்னை ஒரு சித்தன் என்பார்
 கூண நேரம் வாசியை நீ நடத்திட்டாலும்
 சதாசிவன்தான் நீயென்று சொல்லுவார்கள்
 மணமுடனே பூமிதனில் வாழலாகும்
 மண்ணுலகில் வேந்தரெல்லாம் நடுங்குவாரே.

3311

நடுங்குவார் உனைக்கண்ட சீடவர்க்கம்
 நாள்தோறும் உந்தனுக்குப் பணியே செய்து
 ஒடுங்கியே உந்தனிட பக்கம் சென்று
 உபசார வார்த்தைகளு மதிகம் பேசி
 கொடுந் தவசியான தொரு உந்தனுக்கு
 கோபமது வாராமல் முன்னே நின்று
 படுந்துயர மிகவாகி மனதிலெண்ணி
 பட்சமுடன் சதாநித்தம் சேவிப்பாரே.

3312

சேவிப்பார் தவநிலையில் ஒடுங்கி நின்று
 சேர்வையுடன் காட்சி தனைக் காணஎன்று
 கோவிப்பு வராமல் குருவைத் தானும்
 கொற்றவனும் என்னாளும் பணிந்து நின்று
 தாவிப்பாம் சோட சோபசாரத் தோடு
 தண்மையுடன் ஏவலுக்கு முதலாய் நின்று
 சாவிப்பு வாராமல் புனிதவானாய்
 சதகோடி காலம் வரை பணி செய்வாரே.

3313

பணியான நீயும்ஒரு சித்தனைப் போல்
 பாலகனே என்னாளும் இருப்பதற்கு
 அணியான சிவயோகம் தன்னில் சென்று
 ஆத்தானை சதா நித்தம் பூசித்தேதான்

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

துணிவோடு சமாதிநிலை நின்று கொண்டு
துப்புரவாய் மேல் மூச்சுதனை அடக்கி
மணியான பூரகத்தை மேலே நோக்கி
மார்க்கமுடன் அனாகதத்தைப் பூட்டிப்பாரே. 3314

பூட்டிமிகப் பார்க்கையிலே பொலிவு தோன்றும்
பொங்கமுடன் சுழுத்திதனை மேல்இருத்தி
ஆட்டுமந்தை தனில்ஓநாய் புகுந்தாற் போல
அப்பனே அஷ்டாங்கந் தன்னில் சென்று
கூட்டுமுறை வகைஅறிந்து சிவயோகி தானும்
குணமுடனே அங்கசித்தி பெற்றுக் கொண்டு
பாட்டுநய மறிந்துமல்லோ பாரின் மீது
பாரமுடன் தவசிருத்தல் மெத்தநன்றே. 3315

நன்றான யோகமதைப் புரியவேண்டும்
நாயகனே எந்நாளும் பூசை வேண்டும்
குன்றான மாய்கைதனை அறுக்க வேண்டும்
கெடிதான பொருளாசை நீக்க வேண்டும்
பன்றான சாத்திரத்தைப் பலவும் பார்த்து
பாரினிலே கோளாறு அறிய வேண்டும்
சென்றாலும் ராசருடன் செல்ல வேண்டும்
செயலான பாக்கியத்தை நீக்கல் நன்றே. 3316

நீக்கவே பொருளாசை யவர்க்குச் சொல்லி
நிதியெலாந் தான்அழிக்க மதியுஞ் சொல்லி
போக்கவே கர்மானுபவத்தை நீக்கி
பொங்கமுடன் எந்நாளும் ஞானம்ஓதி
வாக்கதுவும் பிசகாமல் வறியோருக்கு
வண்மையுடன் தானமது செய்யச் சொல்லி
நோக்கமுடன் அவரவர்க்குத் தக்கபாகம்
நுண்மையுடன் கொடுப்பதுவே தருமமாமே. 3317

காயாதி கற்பமுண்டவர்கள் அஷ்ட சித்தி பெற

தருமமாம் காயாதி கற்பம் உண்டோர்
சதாகாலம் சாயுச்சியம் பெறுவதாகும்
கருமமாம் அஷ்டானபீடை தானும்
காசினியில் வெறுப்பதுவே யோகமார்க்கம்

சருமமுடன் காயமது பூமிதன்னில்

சட்டமுடன் இருந்தாலுங் கரிப்பேறாது

மருமமுடன் சித்தாதி சித்தரெல்லாம்

மானிலத்தில் இப்படியே வழங்கினாரே.

3318

வழக்கமுடன் தானிருந்தார் சித்தாசித்து

வையகத்தில் காயாதி கல்பம் உண்டு

பழக்கமது மிகவாகி பாரினிற்குள்

பதுங்கி இருந்தார் வெகுகோடி காலந்தானும்

முழக்கமுடன் ஆண்டுக்கோர் கோஷ்டி காட்டும்

முதுலகில் கண்டவர்கள் பிரமிப்பார்கள்

பழக்கமுடன் சீடவர்க்கம் இதுவேயாகப்

பாரதனில் வெகுசித்து ஆடினாரே.

3319

சீடிகள் ஆசானுக்கு அஞ்சலி செய்தது

ஆடினார் சித்தர்முனி ரிஷியைப் போல

அவனிதனில் கோடி மனு தவசியோர்கள்

தேடியே சமாதியிட நிலையைக் கண்டு

தேற்றமுடன் பெரியோரை அடுத்துமேதான்

கூடியே கும்பல் கும்பலாய்ச் சேர்ந்து

குருவான தவநிலையைக் காண

நாடியே சொரூபம்என்ற நிலையைக் காண

நயமுடனே காத்திருந்தார் அநேகம் பேரே.

3320

பேரான வருதனிலே வதிதம் பூண்டு

பேருலகில் நீயுமொரு சித்தனைப் போல்

தூரான கெட்டவழி செல்லாமல் தான்

துரைராஜ சுந்தரன் போல் இருந்து கொண்டு

வாரான சாத்திரத்தின் வண்மை பார்த்து

வண்மையுடன் வாதமதை அறிந்து கொண்டு

தேரான யோகமதை நிலை நிறுத்தி

தேற்றமுடன் யோகநிலைக்கு இடமும் தேடே.

3321

தேடயிலே விட்டகுறை நேர்ந்துதானால்

தெளிவுடனே உந்தனுக்கு லபிக்கும் பாரு

கூடயிலே வாசான்தான் இல்லா விட்டால்

கொற்றவனே காயாதி கல்பம் போதும்

பாடையிலே சென்றாலும் திரேகம் போமோ
 பாரினிலே தெரியாமல் இருந்தோர் கோடி
 நீடையிலே காயாதி செந்தூரந்தான்
 நிலைத்ததடா தேகமது கல்தூண் ஆச்சே. 3322

கல்தூண்ஆம் பொன் தூண்ஆம் கருங்கல்லாகும்
 காசினியில் காயாதி கல்பமாச்சு
 நல்தூண்ஆம் காயாதி செந்தூரம் தான்
 நாயகனே முக்கோடி தவம் செய்தாலும்
 பற்குணன்ஆம் வீராதி வீரன் போலும்
 பாரினிலே சதகோடி குரியன் போல்
 துர்க்குணங்கள் தான் அகன்று சித்தனாவாய்
 துரைராஜ சிவயோகி நீயாவாயே. 3323

ஆகையிலே செந்தூரம் உண்ட பேர்க்கு
 அவனிதனில் நரையில்லை திரையுமில்லை
 சாகையிலே சேத்துமங்கள் அணுகிடாதே
 செத்தாலும் ஆவியது வெளிப்போகாது
 போகையிலே தனஞ்செயனும் சிரசுக்குள்ளே
 பொங்கமுடன் தான் வசித்துக் கற்பகாலம்
 வேகையிலே தீயதனில் வெந்திட்டாலும்
 வெகு சுறுக்காய் தேகமது துள்ளும்பாரே. 3324

பாரேதான் தேகமது துள்ளும்போது
 பாரினிலே ஜெகஜால வித்தை என்பார்
 நேரேதான் சவமுகத்தில் நிற்கும் போது
 நெறுப்பான தண்டதுவும் விந்துபோகும்
 கூரான மானிடர்கள் சொல்வதென்றால்
 குவலயத்தே ஜெகஜால வித்தையென்பார்
 தூரேதான் மசானமதில் இருந்துகொண்டு
 துப்புரவாய் சவமதனைப் பழி சொல்வாரே. 3325

பழியான செந்தூரம் காயகல்பம்
 பாருலகில் உண்டவர்க்கு காயம் போகா
 வழியான செந்தூரம் யார்தான் செய்வார்
 வண்மையுள்ள சிவயோகி தானே செய்வான்
 மொழிவான கருவாளியான மாந்தர்
 மோசமின்றி காகதனைச் செலவு செய்து

கழியான செந்தூரப் போக்குதன்னை
கனமுடனே செய்பவனே புனிதனாமே. 3326

புனிதனாம் இன்னமொரு மார்க்கம் பாரு
புகழான செந்தூரம் செப்பக் கேளும்
வனிதமுடன் வெள்ளிசெம்பில் பத்துக் கொன்று
வாகுடனே தான்உருக்கி குரு ஒன்று ஈய
கனவான கரியோட்டில் ஊதிப்போடு
கருவான செம்பதுவும் கொஞ்சம் நீங்கி
தனியான வெள்ளியது வர்ணமேறி
தகமையுடன் பொன்னென்ற மாற்றுமாச்சே. 3327

ஆச்சப்பா குடவனிலே பத்துக் கொன்று
அப்பனே பாய்ச்சிடவே மாற்று எட்டாகும்
மாச்சப்பா செம்புதனில் பத்துக் கொன்று
பாங்கு பெற மாற்றுஅதுவும் எட்டதாகும்
பேச்சப்பா பிசகு என்றும் இல்லை தானும்
பேரான தங்கமது பத்துக்கு ஒன்று
மூச்சப்பா இருசாமம் உருக்கியேதான்
முதன்மையுடன் தான்எடுக்கக் களங்குமாமே. 3328

களங்கான தங்கமது எடுத்துக் கொண்டு
கருணையுடன் வெள்ளிதனில் பத்துக்கு ஒன்று
விளங்கவே தான்உருக்கி எடுத்துக் கொண்டு
வேகமுடன் வாரடித்துப்புடத்தைப் போடு
அளங்கமுடன் தங்கமது விளையும் பாரு
அப்பனே சிவத்துக்கு உருக்கித் தங்கம்
நளங்கமுட சிவராஜ யோகஞ் சென்று
நாட்டிலே தாம்இருந்தார் கோடியாமே. 3329

கோடியாம் தவகோடி ரிஷிகள் கோடி
குவலயத்தில் சத்துவகை அறியாமல்தான்
தேடியே சுட்டலைந்து கெட்டார் கோடி
தெரிசனங்கள் காணாமல் மாண்டார் கோடி
வாடியே மனம்தளர்ந்து வழி காணாமல்
வகைகெட்டு நூல்பார்த்து மறந்தார் கோடி
கூடியே யொருவரிடம் முறைகள் கேட்டு
கூர்மையுடன் பாராமல் கெட்டார் தாமே. 3330

கொங்கணவர் காயகல்பம்

தாமான பின்னமொரு கருமானங் கேள்
 தகமையுள்ள சித்தர் முனி கொங்கணவரப்பா
 சாமான்ய மானதொரு சாத்திரத்தை
 சதுரான சங்கமதில் கொண்டு சென்று
 பூமான்கள் சித்துவகை இருக்கும் கூட்டம்
 புகழ்ச்சியுடன் வழிபாடு செய்தும் ஆங்கே
 சாமான்ய மானதொரு கொங்கணவர் தாமும்
 மதிப்புடன் சபைநடுவே சென்றிட்டாரே. 3331

சென்றிட்ட கொங்கணவர் சித்து தாமும்
 சிறப்புடனே சித்தர் முனி தம்மைக்கண்டு
 வென்றிட்ட சாத்திரத்தை வாது பேசி
 விருப்பமுடன் சத்துவகை மிகவும்பேசி
 கன்றிட்ட கருக்குருவை தெரிந்து கொண்டு
 கருத்துடனே குருமுடிக்க மனதில் எண்ணி
 பன்றிட்ட சாத்திரத்தைத் தோஷஞ் சொல்ல
 பாரினிலே பத்துவகை முடித்தார் கானே. 3332

காணவே பத்துவகை எடுக்கும் மார்க்கம்
 கடந்ததோர் ஞானி முதல் சித்தர் தாமும்
 தோணவே பாஷாணம் முப்பத்தி ரெண்டும்
 துறையோடும் முறையோடுஞ் செப்பக் கேளு
 பூணவே வகை வகைக்குப் பலமதாக
 புகழுடனே தேனதனில் நாலுசாமம்
 வேணவே தானரைப்பாய் மைந்தா கேளு
 விருப்பமுடன் வெண்ணையது போலே ஆட்டே. 3333

ஆட்டியே ரவிதனிலே காயவைத்து
 அப்பனே மூசைதனில் அடைத்து மைந்தா
 பூட்டியே வாலுக்கையாம் எந்திரத்தில்
 புகழாகத் தான் அரைப்பாய் மைபோலாக
 நாட்டியே மூசைதனில் அடைத்து மைந்தா
 நலம் பெறவே சில்லிட்டு சீலை செய்து
 நீட்டமுடன் சரஉலையில் வைத்து ஊது
 நேரான சரக்கெல்லாம் புகைந்து போமே. 3334

போகுமே சரக்கெல்லாம் சத்தேயாகி
பொங்கமுடன் ஈயமது போலேயாகும்
சாகுமே பாஷாணம் புகைந்துமல்லோ
சத்துபோல் சத்தாகி களங்கமாகி
வேகுமே சரஉலையில் புகையுண்டாகி
வேகமுடன் அஞ்சனத்தின் கல்போலாகும்
பாகுடனே உருக்கியதோர் மூசைதன்னை
பதமுடனே தான்எடுத்து வுடைத்துப்பாரே.

3335

பாரேதான் பாஷாணம் சரக்கு சேர்ந்து
பாகமுடன் தான்உருக்கி கரியாய் நிற்கும்
நேரேதான் பூனாகம் மண்ணைப் போக்கி
நேர்மையுடன் சத்துக்கு நேர்நேரா
கூரேதான் வினயமுடன் ஒன்றாய்ச் சேர்த்து
கொற்றவனே கல்வமதில்இட்டும் பின்பு
வேரேதான் ஆவின்றெய் தன்னால் ஆட்டி
வேகமுடன் மூசைதனில் அடைத்திடாயே.

3336

அடைக்கவென்றால் வச்சிரமாங் குகையில் வைத்து
அப்பனே சில்லிட்டு சீலை செய்து
தடைஅறவே ரவிதனிலே காய வைத்து
சாங்கமுடன் சரஉலையில் வைத்து ஊது
மடைபோன்ற தீயதனால் வெந்து சத்தாய்
மார்க்கமுடன் ஈயம்போல் உருகி நிற்கும்
இடைநடுவே களங்கமதை யெடுத்துக்கொண்டு
எழிலான தங்கமது நேர்தான் கூட்டே.

3337

கூட்டியே தான்உருக்கி எடுத்துக் கொண்டு
கொற்றவனே கல்வமதில் இட்டு மைந்தா
தூட்டிகமாம் பொற்றலையின் சாற்றினாலே
தன்மையுடன் தானரைப்பாய் நாலுசாமம்
நீட்டமுடன் தான்அரைத்துப் பில்லை தட்டி
நேர்புடனே ரவிதனிலே காய வைத்து
வாட்டமுடன் ஓட்டில் இட்டுச் சீலை செய்து
வளமையுடன் சரஉலையில் ஏற்றிடாயே.

3338

ஏற்றியே உருக்குமுகம் தன்னிலேதான்
என்மகனே துருத்தியது நாலதாகும்

(

போற்றியே வாலாம்பிகைதனை நினைத்து
 பொங்கமுடன் மூசையது நெருப்பிலிட்டு
 தூற்றியே கரியதனை மேலே கொட்டி
 துப்புரவா மூசையது அமுகு மட்டும்
 நாற்றிசையும் தீ பறக்க ஊது ஊது
 நாயக சத்தெல்லாம் முத்துமாமே.

3339

முத்தான சத்ததுவும் சொல்லப் போமோ
 மூதுலகில் யாரேனும் கண்டதுண்டோ
 சித்தான முனிரிஷிகள் செய்யும் வேதை
 தேசத்தில் மற்றவரால் செய்யப் போமோ
 வித்தான களங்கமது கல்பம்
 விண்ணுலகில் கருவாளி செய்வான் பாரு
 சத்தான சத்துதனை எடுத்து மைந்தா
 சார்புடனே மூசைதனை உடைத்துப்பாரே.

3340

உடைத்து மிகப்பார்க்கையிலே என்ன சொல்வேன்
 ஓகோகோ நாதாக்கள் ரிஷிகள் வேதை
 புடைத்துமே சத்துகளை தான் எடுத்து
 புகழாக கல்வமதில்இட்டு மைந்தா
 புடைப்புடனே வீரமென்ற செயநீர் தன்னால்
 களிப்புடனே தானரைப்பாய் சாமம் நாலு
 படைப்புடனே பில்லை தட்டிக் காயவைத்து
 பாங்குபெற ஒட்டில் இட்டுச் சீலை செய்யே.

3341

சீலையென்றால் எழுசீலை வலுவாய்ச் செய்து
 சிறப்புடனே செம்மண்ணை மேலே பூசி
 காலையதனில் கெஜபுடத்தில் போட்டுமல்லோ
 கருவாக மூன்றுநாள் பொறுத்த பின்பு
 மாலையென்னும் மூன்றாநாள் மாலையப்பா
 மயங்காமல் தான்எடுப்பாய் மைந்தா நீயும்
 வாலையென்னும் திரிபுரையாம் புவனவாலை
 தன்மையுடன் தாள் நினைத்து எடுத்திடாயே.

3342

எடுத்து மிகப்பார்க்கையிலே என்ன சொல்வேன்
 எழிலான செந்தூரம் மெத்த மெத்த
 அடுத்துநின்ற பேர்களை நீ தூரத்தள்ளி
 அப்பனே செந்தூரம் எடுத்துக்கொண்டு

தொடுத்தகுறி தப்பாமல் பின்னுங் கேளு
தோராமல் கல்வமதில் இட்டு மைந்தா
கொடுத்துமே முன் சொன்ன செயநீர் தன்னால்
கொப்பெனவே தான் அரைப்பாய் சாமம் எட்டே. 3343

எட்டான சாமமது அரைக்கும்போது
எழிலான வெண்ணைய் அது போலேயாகும்
கட்டான சூதமது நாலாய்ச் சேர்த்து
கருவாக தான் அரைப்பாய் சாமம் ரெண்டு
மட்டான பில்லையது சிறுகத் தட்டி
மதிப்பான ரவிதனிலே காய வைத்து
தட்டான பதிதனிலே குழிதான் வெட்டி
தகமையுடன் புடம்போட வரிசை கேளே. 3344

வரிசையென்றால் வரிசையது செப்பக் கேளும்
வாகுடனே குழிதனிலே மணல்தான் கொட்டி
சரியான மண்மேலே உப்பைக் கொட்டி
சார்பாக பில்லைதனை மேலே வைத்து
பரிவுடனே மேலும் அந்த உப்பைக் கொட்டி
பண்புடனே மணல்தனை மேல் பரப்பி
குறியான குறிப்பதுபோல் உமிதான் கொட்டி
கொற்றவனே மேல்தனிலே எருவு போடே. 3345

போட்டவுடன் தீழுட்டிப் புடம் தான்போடு
பொன்னவனே மூன்று நாள் ஆறு மட்டும்
தாட்டிகமாய் தனை எடுத்துப் பார்க்கும்போது
சட்டமுடன் செந்தூரம் அருணன் போலாம்
மாட்டிமையாய் இந்தமுறை புடம்தான் பத்து
மயங்காமல் தான் போட வரிசை கேளு
பாட்டினது முறையேனும் பொய்யுமாகா
பாரினிலே கொங்கணவர் பாகமாமே. 3346

பாகமாங் கொங்கணவர் பாகந் தானும்
பாரினிலே யாரேனும் செய்தது உண்டோ
கோபமாய் முனி சொன்ன வாக்குப் பொய்யோ
கொற்றவனே கொங்கணவர் வார்த்தைபொய்யோ
ஏகவழிதனைக் கடந்த ஞானவசித்து
ஏற்றமுடன் மானிடர்கள் பிழைக்கவென்று

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

சாகமுடன் செய்து வைத்தார் இந்த பாகம்
சட்டமுடன் கொங்கணவர் நாதர்தாமே.

3347

தானான செந்தூரம்என்ன சொல்வேன்
தாரணியில் மாமுனிவர் ரிஷிகள் தாமும்
தேனான பாகமிது கைபாகந்தான்
தேற்றமுடன் ஆராய்ந்து கேள்வி கேட்டு
கோனான எனதையர் காலாங்கி நாதர்
சொன்ன அளவாக் குணமும் கண்டு
பானான செந்தூரப் பாகங் கண்டு
பாரினிலே சந்தேகம் நீங்கினரே.

3348

நீங்கினார் கொங்கணவர் கைபாகத்தில்
நீடாழி காலம்வரை நுணுக்கம் பார்த்து
தூங்கியே திரியாமல் சித்து தாமும்
துறையோடு முறையோடும் செய்து கொண்டார்
ஒங்கியே பாகமது கைவிடாமல்
உத்தமனே செய்துமல்லோ குளிகைபூண்டு
ஏங்கியே போகாமல் மைந்தா நீயும்
எழிலுடனே இப்பாகம் செய்திடாயே.

3349

செய்யன்றால் வெகுகோடி மாந்தர்தாமும்
செம்மையுடன் செய்து மல்லோ முறைதான்காணார்
பைபுவே கருவாளி செய்வான் பாரு
பாரினிலே மற்றவரோ காணார் காணார்
நையவருங் கோபத்தாற் செய்ய மாட்டார்
நாட்டிலுள்ள சாத்மீகர் செய்வார் பாரு
துய்யவே வாதவித்தை செய்வார் பாரு
துப்புறவாய் செல்வதுவும் திண்ணமாமே.

3350

போகர் சீபதியின் நவனித வர்ணம் செய்தது

திண்ணமாம் இன்னமொரு கருமானம்கேள்
திகழான வர்ணமென்ற போக்கு சொல்வோம்
வண்ணமுடன் பஞ்சவர்ண விதங்கள் சொல்வோம்
வகுப்புடனே அதில் பிறந்த வர்ண நான்காம்
நண்ணமுடன் வாயுஎன்ற இரும்புதன்னில்
நலமான வர்ணமது ரூபபேதம்

கண்ணபிரான் வர்ணமது போலேயாகும்
காசினியில் சித்தர் செய்யும் வேதையாச்சே. 3351

வேதையிலே இன்னமொரு போக்கைக் கேளும்
வீறான சிறிய கண்நாகம் தானும்
தீதையிலே தான்உருக்கி மதிஉப் போடு
திகழான களங்கு போல்உருகும் பாரு
போகமுடன் சூதமதைக் கூடச் சேர்த்து
பொங்கமுடன் தான்அரைப்பாய் நாலுசாமம்
நாகமுடன் சாரமென்ற செயநீர் தன்னால்
நளினமுடன் தான் அரைத்து செப்பக் கேளே. 3352

செப்பவென்றால் வளையலுப்பு கூடச் சேர்த்து
சிறப்புடனே நிம்பழச்சார் தானும் விட்டு
ஒப்பமுடன் வென்னீரில் கலக்கிக் கொண்டு
ஒங்கு பெற செம்புஎன்ற தகட்டைதானும்
நெப்பமுடன் தகட்டித்து சலத்திற் போடே
நேரான வர்ணமது மேலே தாவி
துப்புரவா ஒளிவீகம் தகட்டின்மேலே
சூரியன்போல் தங்கமென்ற வர்ணமாமே. 3353

ஆமேதான் வர்ணமொரு சிவப்பு பச்சை
அப்பனே கிலமென்ற கதுப்பு காணும்
தாமேதான் ரசமதனைக் கூடச் சேர்த்து
தன்மையுடன் சீசாவில் அடைத்து மைந்தா
வேமேதான் தகடதனைத் தோய்க்கும்போது
விதமான சுஞ்சாய வர்ணங் காணும்
நாமேதான் சொன்னபடி ரூபாவர்ணம்
நயமுடனே தகடதனில் ஏறும்பாரே. 3354

பாரேதான் இரும்புக்கு இந்த மார்க்கம்
பாகமுடன் செய்து வந்தால் பண்பதாகும்
நேரேதான் வங்கமது தகட்டித்து
நேரான முன்சொன்ன சரக்கிலேதான்
வாரேதான் வங்கமதை உருக்கியேதான்
வளமுடனே காய்ச்சியல்லோ தோய்ச்சிப்பாரு
கூரேதான் துருசியிட காரத்தாலே
கொற்றவனே பலபேதம் விளையும்தானே. 3355

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

விளையுமே சகலவித ரூபா பேதம்

வேகமுடன் தோன்றுவது உண்மை பாரு
களையுடனே சூதகத்தால் எல்லாம் தோற்றும்
காமரூப வடிவமெல்லாம் இதிலே தோன்றும்
தளைவுடனே தாளகத்தின் புகையினாலே
தகைமையுள்ள கெந்தியது காரத்தாலும்
களையுடனே பூத்ததுபோல் புகையெழும்பி
சொர்ணமென்னும் வேகமென்ற வர்ணமாமே.

3356

கருவங்க பற்பம்

வரணமாய் இன்னமொரு போக்குச் சொல்வேன்
வாகான கருவங்க பற்பம் கேளு
கரணமாங் கருவங்கஞ் சேர்தான் ஒன்று
தகைமையுடன் தகட்டித்து செப்பக்கேளு
முரணமாங் கருங்காலி கிழங்கு தன்னை
முதன்மையுடன் தான்அரைத்து மூசை செய்து
திரணமாங் குகைக்குள்ளே தகடைவைத்து
தீர்க்கமுடன் முன் சொன்ன முப்புபோடே.

3357

போட்டுமே சில்லெட்டுச் சீலை செய்து
பொங்கமுடன் ரவிதனிலே காய வைத்து
காட்டென்ற எரு அதனை கெஜமதாக்கி
கருவாகக் குழிவெட்டிப் புடைத்துப் போடு
மூட்டென்ற புடம்ஆறும் மூன்றாநாள் தான்
முக்கியமாய் நிருவாணி பூசை செய்து
தாட்டிகமாய்ப் புடம்தனையே திறந்துபாரு
தளுக்கற்ற கருவங்க பற்பமாமே.

3358

ஆமேதான் பற்பமதை எடுத்துக் கொண்டு
அப்பனே சிற்றண்டம் செலவு போக்கி
தாமேதான் பற்பம் எடை சரியாய் தூக்கி
தகைமையுள்ள சிற்றண்டம்கூடச் சேர்த்து
போமேதான் வெண்கருவால் மிகவே ஆட்டி
பொங்கமுடன் தான் அரைப்பாய் நாலுசாமம்
நாமேதான் சொன்னபடி பில்லை தட்டி
நலமாக ரவிதனிலே காயவையே.

3359

வைத்தொரு பில்லைதனை ஒட்டில்இட்டு
 வண்மையுடன் சீலையது வலுவாய்ச் செய்து
 நைத்தொரு குழிதனிலே புடமேபோடு
 நலமான கெஜபுடத்தில் வெந்து நீறும்
 தைத்தொரு புடம் ஆறியெடுத்துப் பாரு
 தளர்ச்சியுள்ள பற்பமது சொல்லப்போமோ
 மெத்திடவே பற்பமதைப் பதனம் பண்ணு
 மேதினியில் சித்தர் செய்யும் வேதையாச்சே.

3360

ஆச்சென்ன விடுகாதே இன்னம் கேளு
 அருமையுள்ள பாலகனே பின்னும் சொல்வேன்
 மாச்சலென்ற கற்பமதை அனுபானத்தில்
 மார்க்கமுடன் பணவிடைதான் கொண்டபோது
 மேச்சலென்ற மேகமது இருபத்தொன்று
 மேதினியில் கண்காணாதுஓடும் பாரு
 வீச்சலென்று பிரவீச்சு சன்னி போகும்
 வீரமுடன் தாதுவிர்த்தி அதிகம்ஆமே.

3361

அதிகமாம் குன்மம்என்றது எட்டும் போகும்
 ஆண்மையுடன் குறிநோய்கள் அனைத்தும்போகும்
 சதிரான குஷ்டமது பதினெட்டும் போம்
 சட்டமுடன் நீரிழிவு மாறும் போகும்
 மதிமேகம் என்றதொரு ரோகம் போகும்
 மாசற்ற தேகமது வன்னிநீரும்
 துதியுடனே தாரணியில் சதாகாலந்தான்
 துப்புரவாய் யோகநிலை சமாதி தேடே.

3362

தேடையிலே சமாதிநிலை தன்னைக்கண்டு
 தெளிவாக கேள்விகளில் நேமங்கேட்டு
 கூடையிலே சிவயோக நிலையில் நின்று
 குணமான வழிபாடு தனைஎடுத்து
 மடையிலே சினமென்ற கோபம் தள்ள
 மதிப்புடனே தாரணியில் இருந்து கொண்டு
 நீடையில் கரிவங்க பற்பம் தன்னை
 நீள்நிலத்தில் உண்பவனே சித்தனாமே

3363

சித்தனாய்ப் பிறந்தாலும் மதிகள் வேண்டும்
 சீறலென்ற சினமதுவைத் தள்ள வேண்டும்

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

பத்தியுடன் பதாம் புயத்தை எந்த நாளும்
 பட்சமுடன் மனந்தனிலே நினைக்கவேண்டும்
 நித்தியமும் பரவெளியில் நிற்க வேண்டும்
 நீடாழி உலகஆசை ஒழிக்க வேண்டும்
 முத்தியுடன் அஷ்டமா சித்திதன்னை
 மூதுலகில் பெறுபவனே யோகியாமே.

3364

வெள்வங்க பற்பம்

யோகமென்றால் போகமதைத் தள்ள வேண்டும்
 ஒருவருடன் வீண்வார்த்தை கூறலாகா
 போகமதை நீக்கிவிட்டு பூமிதன்னில்
 புகழாக வாசியோகம் தன்னில் சென்று
 தாகமுடன் கானப்பால் தன்னைக் கொண்டு
 சதாகாலம் நிஷ்டையிலே அனுமானித்து
 வேகமுடன் விட்டகுறை வந்தபோது
 வெறுப்பன்றி பொறுப்பலுடன் மீள்வர்தாமே.

3365

மீளுவது இன்னமொரு கருமானம் கேள்
 மிக்கான வெள்வங்க பற்பம் சொல்வேன்
 தாளுமையாய் வெள்வங்கம் சேர்தான்ஒன்று
 தகமையுடன் சவுட்டுப்புச் சேர்தான் பாதி
 கோள்அகற்றி தகட்டித்து மேலே பூசி
 கொற்றவனே ஆவாரை பஞ்சாங்கத்தில்
 மாள்உறையாய் வெள்வங்கம் நீற்றுதற்கு
 மானிலத்தில் பஞ்சாங்கப் புடத்தைப் போடே.

3366

போடவே வெள்வங்கம் பொருமி நிற்கும்
 பொலிவான சோளமது போலே ஆகும்
 நீளவே சோளம்என்ற பொரி எடுத்து
 நீட்சியுட கல்வமதில் இட்டு மைந்தா
 கூடவே ஆறுவகை செயநீர் தன்னால்
 கொற்றவனே தான்அரைப்பாய் சாமம் நாலு
 சாடவே மைபோலே வெண்ணையாக்கிச்
 சட்டமுடன் தான் அரைத்து பில்லைதட்டே.

3367

தட்டியே ரவிதனிலே காயவைத்து
 சதுராக ஒட்டிலிட்டுச் சீலை செய்து

திட்டமுடன் குழிவெட்டிப் புடத்தைப் போடு
 திறமான புடமதுதான் கெஜமேயாகும்
 மட்டமென்ற புடமதுவும் ஒன்றேயாகும்
 மறவாமல் மூன்றாநாள் பொறுத்த பின்பு
 சட்டமுடன் தான்எடுத்துப் பார்க்கும்போது
 தவளனிறம் போலாக இருக்கும் பாரே.

3368

பாரேதான் பற்பமது தனைஎடுத்து
 பாகமுடன் கல்வமதில் இட்டுப் பின்பு
 நேரேதான் கிளிமூக்குக் கிழங்குதன்னை
 நேர்புடனே சார் பிழிந்து சொல்லக் கேளு
 சீரேதான் வெள்வங்க கற்பம் தன்னை
 சிறப்புடனே தான் அரைப்பாய் நாலுசாமம்
 கூரேதான் வெண்ணையது போலேமைந்தா
 குறிப்பாக தான் அரைத்து வில்லைதட்டே.

3369

பில்லையென்றால் பில்லையது காசதாக
 பொறுமையுடன் தட்டியல்லோ ரவியில்போடு
 கல்லுபோல் தான்உலர்த்தி எடுத்துக் கொண்டு
 கருவாக ஓட்டில்இட்டுச் சீலை செய்து
 அல்லலின்றி கெஜபுடத்தில் போட்டாயானால்
 அப்பனே பற்பமது தவளம் போலாம்
 வெல்லவே பற்பமதை எடுத்துக் கொண்டு
 விருப்பமுடன் கிழங்குச் சார் தன்னால் ஆட்டே.

3370

கிழங்கென்றால் கிழங்கதுவும் கொல்லன் கோவை
 கொடியான சாரதனைப் பிழிந்து கொண்டு
 பழக்கமுடன் தானரைத்து பில்லைதட்டி
 பாகமுடன் ரவிதனிலே காயவைத்து
 புழங்கவே ஓட்டிலிட்டுச் சீலை செய்து
 புகழாக கெஜபுடத்தில் போட்டாயானால்
 விழங்கவே பற்பநிறம் கொக்கு போலாம்
 விண்ணுலகில் செய்பவரும் அருமைதானே.

3371

அருமையாம் பற்பமதை எடுத்துக் கொண்டு
 அப்பனே சிமிழ்தனிலே பதனம் பண்ணு
 பெருமையுடன் பணவிடைதான் சர்க்கரையில் கொள்ள
 பேரான நவமூல மொன்பதும் போம்

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

சிறுமை படச் செயரோகம் எல்லாம் போகும்
சேர்மான மானதொரு காசரோகம் போம்
ஒருமையுடன் தேகமது கல்தூண்ஆகும்
உத்தமனே உனக்கீடு சொல்வார் உண்டோ

3372

உண்டோதான் வையகத்தில் எனக்கீடு உண்டோ
உத்தமனே ராஜபதியு நீதான்
கண்டபடி பலபலவாம் சாத்திரத்தை
கருத்திலே சற்றேனும் நினையாமல்தான்
விண்டபொருள் ஒன்றைக் கொண்டு
விட்ட குறை தொட்டகுறை இல்லையென்று
சண்டியென்னும் மானிடரைப் போலே நீயும்
சதாகாலம் இருப்பது நன்கல்ல தாமே.

3373

நன்கல்ல சாத்திரத்தைத் தாறுமாறாய்
நலமுடனே பாராமல் கெட்டலைந்து
புன்கவிகள் ஒன்றிருக்க ஒன்றைப் பார்த்து
புராதனத்தின் பொருள் அறியார் மட்டி மாண்பர்
வன்கொடுமை செய்பவரோடு இணங்கிச் சென்று
வாதாடி பல நாளும் வார்த்தை பேசி
தென்பொதிகை தனில்இருக்கும் சித்தர் நூலைத்
தெளிவாகப் பாராத மட்டி மாடே.

3374

மாடான மாடிதுதான் சென்மமாடு
மானிலத்தில் நூலறியா மட்டிமாடு
கூடான கூழியும் சண்டிமாடு
குவலயத்தில் மெத்தஉண்டு கூறப்போமோ
தேடான பாக்கியம் இங்கிருக்க
தேசத்தில் கெட்டலைந்தோர் கோடாகோடி
பாடான வழியறிந்து காணாமல்தான்
பாரினிலே விட்டகுறைக்கு ஆளாவாரே.

3375

குதச் செந்தூரம்

ஆவாமே யின்னமொரு கருமானம் கேள்
அப்பனே குதமென்ற ராசன் தன்னை
சாவான கள்ளியென்ற மரத்தில் தானும்
சட்டமுடன் தான்குடைந்து சொல்லக் கேளும்

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

பூவான சூதமதை அதனில் விட்டு

துப்புரவாய் அதன்தூளை மேலே கொட்டி

நாலான சீலையது வலுவாய்ச் செய்து

நலமாக ஆறுதிங்கள் கழித்துப் பாரே.

3376

பார்க்கையிலே சூதமது காரமேறி

பாலகனே வெண்ணையது போலேயாகும்

நீர்க்கமுடன் வெண்ணைதனை எடுத்துக்கொண்டு

திறமுடனே கல்வமதில் இட்டுக் கேளு

ஏர்க்கவே முன்சொன்ன முப்பூதானும்

எழிலாகக் களஞ்சியது கூடப் போட்டு

நீர்க்கவே சூதமென்ற வெண்ணை தன்னில்

நிலையான துருசு பலம்தன்னைப் போடே.

3377

போடவே பற்பமது கூடச் சேர்த்துப்

பொங்கமுடன் கெந்தியென்ற செயநீர் தன்னால்

நீடவே தான்அரைப்பாய் சாமம் நாலு

நீட்கமுடன் வெண்ணையது போலே மைந்தா

கூடவே பில்லையது தெல்லுபோலே

குணமாகத்தான் செய்து ரவியில் வைத்து

தேடவே ஓட்டில்இட்டுச் சிலைசெய்து

தெளிவுடனே புடம் போட பற்பமாமே.

3378

பற்பமாங் கெசுபுடத்தில் நீறும்பாரு

பாலகனே சிமிழ்தனிலே பதனம் பண்ணு

அற்பமென்று விடுகாதே புண்யவானே

அன்புடனே வெண்ணைதனில் குன்றியுண்ண

கெற்பமே ரோகமதில் இருக்கும் நோய்கள்

குலையோடே போகுமடா பின்னும் கேளு

துர்ப்பலத்தை நீக்கியல்லோ வலுவைக் காட்டும்

துடியான பற்பத்தின் நேர்மைதானே.

3379

நேர்மையாம் மேகமென்ற ரோகம் போகும்

மேனியது பளபளக்கும் சிவந்து காட்டும்

சுர்மையாம் கபரோகம் சில விஷங்கள்

கொடி தானவயிற்று வலி மேல்இளைப்பு

நீர்மையாம் பௌத்திரமாம் முளை மூலங்கள்

தீமைசெய்யும் கண்டகத்தின் மாலை போகும்

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

வார்மையுடன் கைன்னோசை கன்னக்குத்து
வளமான கிரந்தி முதலற்றுப் போமே.

3380

அற்றுமே பீசமதில் நின்ற ரோகம்
அப்பனே கால்வீக்கம் கைவீக்கம் போம்
முற்றுமே நரம்புகளும் முறுக்குமீறு
முனையான தாதுவிர்த்தி யதிகமாகும்
பற்றாது அரையாப்பு கொறுக்கு மூலம்
படருமே தாமரையும் அற்றுப் போகும்
வற்றுமை தேகமது வலுத்துக் காட்டும்
வண்மையுடன் மேனியது மின்னும் தானே.

3381

மேகரோகத் தயிலம்

தானான இன்னம்ஒரு குட்சஞ் சொல்வேன்
தகமையுடன் மானிடர்கள் பிழைக்கவென்று
கோனான எனதையர் காலாங்கி நாதர்
குருபதத்தை அடியேனுந் தான் பணிந்து
பானான பராபரியை மனதில் எண்ணிப்
பாடினேன் காண்டம் ஏழாயிரம்தான்
தேனான இன்னுல்தான் குரு நூலாகும்
தேசத்தில் கிட்டது சிவயோகிக்கே.

3382

சிவயோகி யானவர்க்கு எல்லாங் கிட்டும்
தேசத்தில் மற்றவர்க்குக் கிட்டாதப்பா
தவயோகி என்றாலே கற்பம் கொள்வான்
தாரணியில் மற்றவர் கொள்ளமாட்டார்
நவயோகம் பெற்றவரும் சிவயோகிஆவார்
நாட்டிலே மற்றவரும் ஆவாரோதான்
பவமகற்றும் புண்ணியர்க்கு எல்லாம் எய்தும்
பாரினிலே சித்தனைப்போல் வாழலாமே.

3383

ஸ்நான விதி

வாழலாம் வெகு கோடி காலமப்பா
வரிசை பெறத் தலைமுழுக விவரங்கேளு
நீழவே நெல்லியுடன் மிளகுதானும்
நெடிதான கடுக்காயும் மஞ்சள்கூட்டி

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

காழவே பரிசில் ஐந்தும்சூட்டி

கருவாக சமளடையாய் எடுத்துக் கொண்டு

தாழவே கையாஞ் சாற்பாலும் சூட்டிச்

சாங்கமுடன் தான் அரைப்பாய் சாமம் நாலே.

3384

நாலான சாமமது அரைத்து மைந்தா

நலமுடனே ஸ்நானமது செய்யும் போது

காலான காலனுக்கு இடமே யில்லை

கண்ணிரண்டும் குளிர்ச்சியது மிகவே யாகும்

பாலான விழியிரண்டும் எரிச்சல் நீங்கி

பாலகனே சிரகவலி தானே போகும்

மாலான மண்டையிடிக் கபாலத்துக்கு

மார்க்கமுடன் சடலம் விட்டேகும் பாரே.

3385

ஏகுமே கண்ணோய்கள் தொண்ணூற்றாறும்

எழிலான மண்டையிடிக் கபாலக் குத்து

போகுமே வாதபித்தம் தலைகட்டோடும்

பொலிவான வாசியது கீழ்நோக்காகும்

வேகுமே ஆவியது மயிர்க்கால் பற்றி

வெளிதனிலே காற்றோடே சேரும் பாரு

பாருடனே தேகமது கல்தூண்ஆகும்

பாலகனே காயாதி கற்ப மூழ்கே.

3386

மூழ்கினபின் பெண் ஆகாமது பாணந்தான்

முக்கியமாய் மூன்று மண்டலந் தான்அப்பா

மாழ்கியே சேராதே மனம் கொள்ளாதே

மன்னவனே மூன்று முறையிப்படியே காரு

தாழவே கற்பமது கொண்டபோது

தாரணியி லுன்னைப் போல்ஒருவனுண்டோ

வாழ்கவே கற்பகோடி காலமப்பா

வளமையுடன் தான்இருந்து கற்பம் கொள்ளே.

3387

சாரணை குரு மூலி

கொள்ளவே இன்னமொரு கருமானங்கேள்

கொற்றவனே யாம் கண்டவரைக்கும் சொல்வோம்

மெள்ளவே சாரணையா மூலியப்பா

மேன்மையுடன் சேரதுதான் கொண்டுவந்து

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

துள்ளவே பொடியாக்கி மைந்தா நீயும்
துரையுடனே நிழல்தனில் உலர்த்திக் கொண்டு
கள்ளவே சூரணமாய் செய்து கொண்டு
கற்பனையாய் சுத்தியது செய்து கேளே.

3388

கேளேதான் பிட்டாவி செய்து கொண்டு
கிருபையுடன் மூன்றுமுறை சுத்தி செய்து
பாளேதான் போகாமல் சூரணத்தைப்
பாங்குபெற ரவிதனிலே காயவைத்து
வீளேதான் திப்பிலியும் மிளகுதானும்
விருப்பமுடன் சீரகமும் ஒன்றாய்க் கூட்டி
நாளேதான் போகாமல் சீனிசேர்த்து
நலமுடனே சூரணமாய்க் கொண்டு பாரே.

3389

கொண்டவுடன் வாயுவென்ற குன்மம் போச்சு
கொடிதான குலையொடு வாதம் போகும்
பண்டுடனே கால்குடைச்சல் பறந்து போகும்
பாரினிலே என்னுலை வெளிவிடாதே
திண்டுடனே சிலேத்துமத்தை யறுத்துப் போடும்
திறமான உளைமாந்தை யேகும் பாரு
அண்டமுடன் காயாதி கற்பமாகும்
அப்பனே மூலியிட வேகங்காணே.

3390

தாம்பிர பற்பம்

காணவென்றால் இன்னமொரு மார்க்கம் பாரு
கருவான தாம்பிரத்தின் மார்க்கம் சொல்வேன்
தோணவே தாம்பிரத்தின் துட்டுவாங்கி
துப்புரவாய் லேசாகத் தகடுதட்டி
மாணவே செய்ய கொடுவேலி தன்னை
மயங்காமல் தான் அரைத்து வுண்டை செய்து
வேணபடி குகை பிடித்து தாம்பரத்தை
மெதுவாக அதில் பொதிய விபரம்கேளே.

3391

கேட்கவென்றால் சிலையது வலுவாய்ச் செய்து
கெவனமுடன் ரவிதனிலே காயவைத்து
நீட்டமுடன் குழிவெட்டி ஒரு அடுக்கி
நிஷ்களமாய்ப் புடம்போட வெந்துநீறும்

பூட்கமுடன் புடம்ஆறிஎடுத்துப் பாரு
 பொன்னவனே துட்டதுதான் பொருமிவெள்ளை
 தாட்கமல நாயகியாள் பாதத் தானை
 தப்பாது பற்பத்துக் குறுதியாச்சே.

3392

ஆச்சென்று விடுகாதே பின்னும் கேளு
 அப்பனே கல்வமதில் இட்டு மைந்தா
 பேச்சொன்றும் பேசாதே பொடியதாக்கிப்
 பேரான முன்சொன்ன முப்பு சேர்த்து
 மாச்சலென்ற சாரத்தில் செயநீர் தன்னால்
 மாளவே மூன்றுநாள் மெழுகரைத்து
 பாச்சலுடன் பில்லையது லகுவாய்த் தட்டி
 பாலகனே ரவிதனிலே காயவையே.

3393

காய்ந்த பின்பு சில்லோட்டில் சீலை செய்து
 கனமான கெஜபுடமாய் போட்டுத் தீரு
 மாய்ந்துமே தாம்பரமும் ஊரல்அற்று
 மாசற்ற பற்பமது தவளம் போலாம்
 தீய்ந்துமே ஊரல்அது மாண்டு பின்பு
 திரமான பற்பமது குருவுமாகி
 சாய்ந்தலுடன் வாதத்திற்கு உறுதியாச்சு
 சார்பான குருபற்பம் இதுவென்பார்கள்
 வேய்ந்துமே சிமிழ்தனிலே பதனம் பண்ணு
 வேதாந்த தாய் நமக்கு அருள் சொல்வாளே.

3394

சொல்லவென்றால் வெள்ளிதனில் எட்டுமாற்று
 சொர்ண மறுபிறவிக்கு ஈடுமாச்சு
 நல்லதொரு பிறவியிடத் தங்கமென்பார்
 நாதாக்கள் செய்கின்ற வேதையாச்சு
 புல்லறிவு உடையதொரு பத்திமாண்கள்
 பூதலத்தில் செய்துமல்லோ யோகம் செய்வார்
 வில் அணிந்த வேந்தர்களும் செய்யலாகும்
 விருப்பமுடன் வாதத்தின் பெருமை பாரே.

3395

பார்க்கவென்றால் தாம்பரத்தின் பற்பம்தன்னைப்
 பாங்குடனே நெல்லிடைதான் கொண்டபோது
 தீர்க்கமுடன் அனுபான மறிந்து கொண்டால்
 திறமுடனே தேகமது கல்தூண் ஆகும்

சேர்க்கமுடன் வாயுவென்றது எண்பதுவும்போம்
 செயலான பித்தமது நாற்பதுவும் போம்
 மூர்க்கமுடன் சேத்துமங்கள் தொண்ணூற்றாரும்
 முட்டோடே ஏகுமடா முடிவுதானே.

3396

தானேகேள் பற்பமது கொண்டபோது
 தாக்கான வாசியது கீழ் நோக்காகும்
 மானேகேள் சிவராஜ யோகம் கிட்டும்
 மன்னவனே நீயும்ஒரு சித்தனாவாய்
 வேமேதான் சொன்னபடியோக மார்க்கம்
 வெளிப்படையாய் எப்போதுங் காணலாகும்
 நாமேதா னுரைத்த படிஏழு காண்டம்
 நடுக்காண்ட மிதில் அதிகம் காணலாமே.

3397

தங்க பற்பம்

காணலாம் இன்னமொரு மார்க்கம் பாரு
 கனமான மாணாக்கள் பிழைக்கவென்று
 பூணலாம் தங்கமென்ற காகதன்னைப்
 புகழாகத் தான்எடுத்துச் செப்பக் கேளு
 தோணவே மூலியது கவுழ் தும்பைதான்
 தோற்றமுடன் முன்சொன்ன முப்பு சேர்த்து
 வேணவே தான்அரைத்து மூசைசெய்து
 விருப்பமுடன் காசதனை யுள்ளேவையே.

3398

வைத்துமே சீலையது வலுவாய்ச் செய்து
 வளமை பெற ரவிதனிலே காயவைத்து
 தைத்தமுடன் குழிவெட்டிப் புடமே போடு
 தாக்குடனே கெஜபுடத்தில் வெந்துநீறும்
 பைத்தவிழா மூசைதன்னை எடுத்துப் பாரு
 பாலகனே தங்கமென்ற காகதானும்
 கைத்தவமாய் பொருமியது நொறுங்கி நிற்கும்
 காவலனே தான்எடுத்து செப்பக் கேளே.

3399

செப்பவென்றால் நாவில்லைப் பாவுமில்லை
 செயலான பாக்கியமும் இதனால் ஆகும்
 ஒப்பமுடன் தான்எடுத்துக் கல்வமிட்டு
 உத்தமனே கவுள்தும்பைச் சாற்றினாலே

கொப்பெனவே தான்அரைப்பாய் நாலுசாமம்
 கொற்றவனே வெண்ணையது போலேயாகும்
 எப்படியும் வெண்ணையது போலேயானால்
 எழிலான பற்பத்துக் காதியாச்சே.

3400

ஆதியாம் பூமியுட நாதத்தாலே
 அப்பனே தங்கமது பற்பமாகும்
 சோதியாம் தங்கமென்ற வெண்ணை தன்னைச்
 சுருதியுடன் பில்லையது லகுவாய்த் தட்டி
 வாதிகள் செய்பாகம் போல மனதில்ஊணி
 மயங்காமல் ரவிதனிலே காயவைத்து
 சாதியாமோர் எருவில் புடத்தைப் போடு
 தப்பாது கெஜபுடத்தில் நீறுமாமே.

3401

நீறியதோர் பற்பமதை இன்னும் கேளு
 நேர்மையுடன் தான்எடுத்துக் கல்வமிட்டு
 கூறியதோர் வாக்கதுவும் பிசகாமல் தான்
 குணமாக தானரைப்பாய் செயநீர் தன்னால்
 மாறியதோர் சாரமென்ற கெந்திநீறு
 மார்க்கமுடன் தான்அரைப்பாய் மைபோலாக
 மீறியே போகாமல் வெண்ணையாக்கி
 மிதியுடன் பில்லை தட்டிக் காயப் போடே.

3402

போடேதான் ரவிதனிலே காயவைத்துப்
 பொங்கமுடன் ஓட்டிலிட்டுச் சீலை செய்து
 நாடேதான் குழிவெட்டிப் புடத்தைப் போடு
 நலமுடனே கெஜபுடத்தில் நீறும்பாறு
 கூடேதான் புடமதுவைத் திறந்து பார்க்க
 குணமான பற்பமது தவளம் போலாம்
 தேடேதான் பற்பமதைப் பதனம் பண்ணு
 தேசத்தில் கிட்டாது சிவயோகிக்கே.

3403

கிட்டாது பாவிகட்கும் கருமிகட்கும்
 கீர்த்தியுள்ள உத்தமார்க்குப் பலிக்கும்பாரு
 எட்டாத பொருள் எல்லாம் இதிலே தோற்றும்
 எழிலான உடல் ஆவிப் பொருள்கள் எல்லாம்
 விட்டாளும் விடுகறைகள் எல்லாம் காணும்
 எழிலான விதியிருந்தால் லபிக்கும்பாரு

முட்டாளா யிருக்காமல் முடிமன்னா நீ
முறையோடே செய்து மல்லோ முடிவுகானே.

3404

அனுபாமை

காணவென்றால் பற்பமதை யுண்ணக்கேளு
கருவான லேகியங்கள் கிரதமாகும்
தோணவே நெய்தேனும் வெண்ணையாகும்
தோற்றமுடன் இஞ்சிரசம் முலைப்பாலாகும்
பூணவே இந்தவித அனுபானங்கள்
புகட்டினால் காயகற்பமாகும்
நாணவே கைபாகம் செய்பாகங்கள்
நலமுடனே தாமறிந்து உண்ணுவீரே.

3405

உண்ணையிலே சேத்துமங்கள் தெண்ணுற்றாறும்
உத்தமனே பித்தமது நாற்பதும்போம்
நண்ணமுடன் வாயுவென்றது என்பதும் போம்
நயமான மேகவகை இருபத் தொன்றும்
குண்ணவே குன்மமென்றது எட்டும்போகும்
கூரான கிரந்தி பதினெட்டும் போகும்
வண்ணவே குலை பதினெட்டும் போம்
வாகாக நீரிழிவு ஆறும் போமே.

3406

ஆறான கலமேகும் அகன்று போகும்
அப்பனே உளமாந்தை கவிசி போகும்
வாரான குஷ்டம் பதினெட்டும் போகும்
வாகான அண்டத்தின் வாய்வு போகும்
தூறான மேலிளைப்புத் தீர்ந்து போகும்
துடியான நரம்பெல்லாம் முறுக்கேயாகும்
சாறான மூலிகைகள் இதற் கொவ்வாது
சட்டமுடன் போகரிஷி யுரைத்ததாமே.

3407

உரைத்தோமே சீனபதி மாந்தருக்கு
உத்தமனே கண்காணா உணவை யெல்லாம்
நிரைத்துவிட்டேன் வெள்ளையென்ற மாந்தருக்கு
நிறையான கைமுறையும் முழுதும் சொன்னேன்
கரைந்துவிட்டேன் காயாதி கற்பம்தன்னை
கருவாக உளவுதனை யறிந்து கொண்டார்

மரைத்துமே கற்பமது உண்ட போது
பறக்குமடா நோய்ஏது பிணிதான் ஏதே.

3408

ஏதான தங்கபற்பம் உண்டபோது
யெழிலான தேகமது கல்தூண் ஆகும்
வாதான நமனுக்கு அருகியில்லை
வந்தநோய் தீர்ந்துவிடும் வசனித்தேன் நான்
தோதான தங்கமதை உண்ட பேர்கள்
துரைகோடி காலம் வரை இருக்கலாகும்
தீதான பிணிகளது இதிலே தேயும்
திரளான நோய் பிணியும் பறக்கும் பாரே.

3409

பாரேதான் தங்கமதை கொண்டபோது
பாரினிலே நீயும்ஒரு சித்தனாவாய்
வேரேதான் சாத்திரத்தின் உளவு பார்த்து
தெளிவான கைமுறைகள் அறியவேண்டும்
நேரேதான் அறிந்தாலும் ஒன்றுமில்லை
நேர்பான வழியோடு செய்தால் சுத்தி
கூரேதான் குணம்கண்டு குறியும் கண்டு
கொப்பெனவே செய்பவனே ஞானியாமே.

3410

ஆமேதான் தங்கபற்பம் உண்ணும்போது
அப்பனே பத்தியங்கள் உரைக்கக் கேளும்
நாமேதான் சொன்னபடி புளிப்பு ஆகா
நலமுடனே பால்அன்னங் கொள்ள நன்று
தேமேதான் பத்துநாள் இப்படியே கொண்டு
தெளிவாக மண்டலந்தான் கொள்ளக் கேளு
வேமேதான் சுட்டபுளி வறுத்த உப்புஆகும்
வேகமுடன் மண்டலந்தான் உண்டு கொள்ளே.

3411

கொள்ளவே பற்பமது உண்டுகொண்டு
கோடானகோடி முறை சித்து செய்வீர்
விள்ளவே கன்னியென்ற மாயாகற்பம்
வீணிலே அனுபோகம் மிகவும்தள்ளு
மெள்ளவே கைபாகம் செய்பாகத்தை
மேதினியில் கண்டறிந்து பின்னுங் கேளு
எள்ளளவும் பிசகதுதான் வாராவண்ணம்
எழிலுடனே செய்துமல்லோ அருள்தான் கானே.

3412

பொன்னாவாரை சூரனம்

காணவே இன்னமொரு கருமானம்கேள்
 கவனமுடன் யான்உரைப்பேன் கடியமுலி
 நாணவே பொன்னின் ஆவாரை தன்னை
 நலமாகச் சமுலமதைக் கொண்டுவந்து
 பாணமெனும் ரவிதனிலே காய வைத்து
 பாகமுடன் சூரணித்து வடிதான் கொண்டு
 தோணவே பாண்டமதில் பாலைவிட்டு
 துப்பரவாய் வேடுகட்டி சிலைமுடே. 3413

மூடியதோர் சிலைதனில் சூரணத்தை
 முதிராமல் பதமுடனே தானமைத்து
 நீடியே மேல்பாண்டம் தன்னை மூடி
 நினைவாகத் தான்ளரிப்பாய் சுண்டும் மட்டும்
 சாடியே பாண்டமதை திறந்து பார்த்து
 சட்டமுடன் சூரணத்தை யெடுத்துக் கொண்டு
 வாடியே திரியாமல் ரவியில்தானும்
 வளமுடனே சூரணத்தைக் கொட்டியாற்றே. 3414

ஆற்றியே சூரணத்தை ரவியில்போட்டு
 அப்பனே காய்ந்தபின்பு எடுத்துக் கொண்டு
 நேற்றியுடன் முன்சொன்ன முப்பு சுண்ணம்
 நெடிதான களஞ்சியது கூடச் சேர்த்து
 தூற்றியே சீனியது சரியாய்க் கொண்டு
 துப்பரவாய் திரிகடிகை தன்னையப்பா
 மாற்றியே வெண்ணைதனில் கொண்டாயானால்
 மண்டலத்தில் போகுமடா பிணிகள் தானே. 3415

தானான பிணிகளது சொல்லக் கேளும்
 சார்பான ஈளையுடன் இருமல் போகும்
 வேனான குஷ்டம் பதினெட்டும் போகும்
 வேகமுடன் தழுவணையும் மாறிப்போகும்
 தேனான தேனதனில் கொண்டபோது
 தேற்றமுடன் சொரிசிறங்கு பவுத்திரம் போம்
 ஊனான கசரோகம் தீரும் தீரும்
 உத்தமனே சில்விஷங்கள் அனைத்தும் போகும். 3416

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

போகுமே சூலையொடு கரப்பான் போகும்
 பொல்லாத சில்விஷங்கள் அனைத்தும் போகும்
 ஏகுமே தேகமது கல்தூண் ஆகும்
 எழிலான சட்டையது தள்ளும் பாரு
 சாகுமே குழிச்சிலந்தி பிளவையாம்
 சண்ணுமடா உடலைவிட்டுக் காடே போகும்
 பாசுடனே மேல்இளைப்பு தீர்ந்து போகும்
 பாரினிலே இதுவுமொரு கற்பமாமே.

3417

பேய்கள் அட

கற்பமாம் இன்னமொரு பாகம் சொல்வேன்
 கருவாகத்தான் கேட்பீர் கருத்துளப்பா
 அற்பமென்று நினையாதே இந்த பாகம்
 அப்பனே சூரியென்ற நத்தைச் சூரி
 பொற்பமுடன் வெள்ளிநாள் வேர்பிடுங்கிச்
 சுத்தமுடன் பூசைதனில் குளிசமாடி
 சற்பமென்ற ராஜனிட மையைத் தீட்டி
 சட்டமுடன் உருவேற்றித் தீபம் போடே.

3418

போடவே மாடனுமே எதிரே நிற்பான்
 பொங்கமுடன் உருவதுதான் லட்சமாகும்
 நீடவே யங்....சிங்....வங் என்றே ஓது
 நிலைக்குமடா மாரணமும் இதனாலாகும்
 கூடவே நமசிவயஎன்றே ஓது
 குடியோட்டுப் பூண்டுக்குக் காப்புக்கட்டி
 தேடவே லட்சமுரு தன்னைப் போடு
 தெளிவான சித்தி முதலாகும் பாரே.

3419

பாரேதான் அட்சரத்தை யெழுதிஓதி
 பாகமுடன் குளிசமதில் கட்டுவாய் நீ
 நேரேதான் லட்சமுருஓதிப் பின்பு
 நேர்மையுடன் தலைதனிலே நீரைவாரு
 தேடேதான் லாடமதில் கருமையைத்தான்
 தேற்றமுடன் தீட்டியல்லோ குந்தவைத்து
 ஊரேதான் கிழக்கு முகந்தனில் இருத்தி
 உத்தமனே செபித்திடுவாய் பூதந்தானே.

3420

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

தானான பூதமது தலை சுழட்டி

தாரணியில் நின்று விளையாடும் பாரு

கோனான எனதுஐயர் காலாங்கி நாதர்

கொற்றவனார் தன்பாதம் வணங்கியல்லோ

தேனான மனோன்மணியைத் தாபித்தேதான்

தேற்றமுடன் சக்கரத்தில் குந்தவைத்தால்

மானான வேதாளம் பிரமராட்சசாம்

மண் மீதில்இருந்து கொண்டு ஆடும் பாரே.

3421

ஆடுமே கைத்தாளம் அதிகம் போடும்

அப்பனே வேணுமென்ற வஸ்து கேட்கும்

பாடுமே கொண்டாட்டம் மிக அடிக்கும்

பார்த்தவரைக் கண்ணாலே மிக மயக்கும்

ஒடுமே பஞ்சாட்சரம் மேலேபட்டால்

உத்தமனே சிரித்து விளையாடும் பாரு

கேடும் கெதிகளு மிகவே பேசும்

கேட்டதொரு கேள்விக்கு எதிர் சொல்லாமே.

3422

சொல்லாதே பலபலவாய் வார்த்தைபேசி

துரைமுகத்திலிருந்து கொண்டு கூத்துமாடும்

புல்லவே கருவாலே அனேகம் வித்தை

பூதலத்தில் வெகுசாக ஆட்டலாகும்

கொள்ளவே பூதமது வினோத வித்தைக்

கூறினார் பலபலவாம் சாத்திரத்தில்

வெல்லவே நம்முடைய நூல்கள் யாவும்

வெளிப்படையாய்க் காட்டினோம் உலகத்தோர்க்கே.

3423

பெருங்கொடுப்பை நெய்

உலகத்தோர் பிழைக்கவென்று இன்னம்சொல்வோம்

உத்தமனே உறுதிமனங் கண்டு தேரு

பலவகையாம் சாத்திரங்கள் பலவும்பார்த்து

பாரினிலே கெட்டவர்கள் கோடாகோடி

நிலவுபோல் ஏழைகள் பிழைக்கவென்று

நீணிலத்தில் போகர்யாம் பாடிவைத்தோம்

சிலகதைகள் வீணென்று சொல்லிவிட்டாலும்

சிறப்புடன் உட்கருவை விடான்தான் பாரே.

3424

பார்க்கையிலே பெருங்கொடுப்பை கொண்டுவந்து

பாலகனே சார்பிழிந்து சாற்றக் கேளு

தீர்த்தமுடன் சேரதுதான் எடுத்து மைந்தா
 திறமுடனே சுக்கதுவும் சீரந்தானும்
 சேர்க்கவே திப்பிலியுங் கோஷ்டத்தோடு
 செம்மையுடன் கஸ்தூரி கூடச்சேர்த்து
 ஆர்க்கமுடன் கூகைநீர் தன்னோடொக்க
 அப்பனே எடைகளாய் எடுத்துக்கொள்ளே.

3425

கொள்ளவே ஆவின்நெய் சரியதாக
 கொற்றவனே தான் சேர்த்துக் காய்ச்சிக்கொண்டு
 மெள்ளவே மெழுகுபதம் வடித்துக் கொண்டு
 மேன்மையுடன் மண்டலந்தான் கொண்டுவந்தால்
 கள்ளமென்னுங் கோழையது எங்கே போச்சு
 கடிதான கபரோகம் தியங்கலாச்சு
 உள்ளபடி மேகமென்ற ரோகம் போகும்
 உத்தமனே சில் விஷங்களற்றுப் போமே.

3426

அற்றதொரு வரையாப்பு புரைகள் போகும்
 அப்பனே கண்டத்தின் மாலைதீரும்
 உற்றதொரு வருவையென்ற கட்டி தீரும்
 உளமாந்தை குன்ம முதல் அகன்று ஓடும்
 பெற்றதொரு மாதுக்குவயித்தில் ரோகம்
 பேசாமல் ஓடுமடா யின்னங் கேளு
 மற்றதொரு மேகங்கள் கசரோகங்கள்
 மானிலத்தில் நிற்காது திண்ணந்தானே.

3427

வல்லாரை நெய்

திண்ணமாம் இன்னமொரு கற்பம் பாரு
 திறலான வல்லாரை பெரியாவாரை
 நண்ணமுடன் மூலிதான் சேர்தான்நாழி
 நலமுடனே கொண்டுவந்து செப்பக் கேளு
 வண்ணமுடன் திப்பிலியும் கோஷ்டம்தானும்
 வளமான மிளகுடனே மதுரந்தானும்
 எண்ணமுடன் சுக்குடனே கூகை நீரும்
 எழிலான கிராம்புடனே சாதிக் காயே.

3428

காயான வால்மிளகு கூடச்சேர்த்து
 கருத்துடனே சாபத்திரி சரியதாக

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

மாயான வலம்புரியும் இடம் புரியும்சேர்த்து
 மன்னவனே மயங்காமல் குங்குமப்பூ
 தாயான கஸ்தூரி கோரோசனை தானும்
 தகமையுடன் வகைக்கு ஒரு களஞ்சதாக
 தோயாத பாலுடனே இத்தனையும் போட்டு
 துப்புரவாய் தானரைப்பாய் செப்பக்கேளே. 3429

செப்பவென்றால் நெய்அதுவும் சேர்தான் பாதி
 செம்மையுடன் ஒன்றாகக் காய்ச்சியேதான்
 ஒப்புடனே கடுகுபதம் தான்இறக்கி
 உத்தமனே கணபதிக்குப் பூசை செய்து
 தப்பிதங்கள் நேராமல் மைந்தா நீயும்
 தன்மையுடன் அடிபணிந்து சிரங்குவித்து
 மைப்பதுவே சீசாவில் பதனம் பண்ணு
 மகத்தான நெய்யதுவும் காணார் தாமே. 3430

காணாரே நெய்யதனை யார்தான் கண்டார்
 காகினியில் சித்தர்முனி ரிஷிகள் வேதை
 தோணவே காயகற்ப ரோகநெய்யாம்
 தொல்லுலகில் சீனபதி தேசத்தார்க்கு
 வேணவே காலாங்கி நாதர் தாமும்
 விருப்பமுடன் செப்பவென்ற நெய்யுமாச்சு
 பூணவே அறிவுள்ளான் செய்து பார்த்துப்
 பொங்கமுடன் நேமித்த காயமாமே. 3431

காயமாமிந்த நெய்வதீதங் கேளு
 காயாதி கற்பங்கள் உண்ட பேர்க்கு
 நேயமுடன் வாரத்துக் கிரண்டு மார்க்கம்
 நேர்மையுடன் அந்திசந்திக் கொள்ள வேண்டும்
 மாயமெனுங் கள்ளாசை நீக்க வேண்டும்
 மதுபானம் விரும்பினால் காயமில்லை
 தூயமுடன் நெய்யதனைக் கொண்ட போது
 துடியான ரோகமெல்லாம் துலைந்து போமே. 3432

துலைந்து விடும் கரப்பனென்ற ரோகம் போகும்
 துறையான மதுமேகம் விட்டேஓடும்
 அலைந்து கெட்ட கசரோகம் அகன்று போகும்
 அப்பனே அரையாப்பு மேகம் போகும்

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

தலைவலி மண்டையிடி சண்ணல் போகும்

சண்டாள வயிற்றுவலி தாவிஓடும்

கலைந்து விடும் காதுநோய் கண்ணோய் போகும்

கால்வலியு மேல்வலியும் தகைத்து போமே.

3433

தகைத்துமே வாய்ப்புண்ணு வாய் நாற்றம்போம்

தாரணியில் வாதமென்ற ரோகம்போகும்

திகைத்துமே குன்மவலி குன்மரோகம்

தீராத கவுசியென்ற மகோதரங்கள்

பகைப்புடனே பீசத்தின் வாயுவீக்கம்

பாங்கான குடைச்சல் முதல் வலிப்புதீரும்

நகைப்புடைய மாதருட ரோகம் போகும்

நாடாது பிணிமூப்பு நாடா தன்றே.

3434

சதாவேரி நெய்

நாடாது காயகல்பம் கொண்டபேர்க்கு

நலமான நெய்யதுதான் கொள்ள வேண்டும்

தேடான காயத்துக்கு இந்த நெய்தான்

தேற்றமுடன் வாரத்துக்கிரண்டு முறைப்பா

வீடான தேகத்துக்கு உறுதி நெய்யாம்

விருப்பமுடன் பாடி வைத்தேன் போகர்தாமும்

தாடான சதாவேரி சமூலம் கொண்டு

தளர்ச்சியுடன் சார்பிழிந்து சாற்றக் கேளே.

3435

சாற்றவென்றால் சதாவேரி சேரதாகும்

சார்பான முகமுகக்கை சேரதாகும்

கூற்றன்னெனும் குதம்பைச்சார் சேரதாகும்

குணமான மாதளையுஞ் சேரதாகும்

மாற்றமென்ற ஆவின்நெய் சேரதாகும்

மகத்தான தேனதுவும் சேரதாகும்

சீற்றமுடன் கடைச்சரக்கு செப்பக் கேளு

சிறப்புடனே சேர்க்கும் வகை கூறக்கேளே.

3436

கேளேதான் திப்பிலியும் விகவாசி தானும்

கெடியான சுக்குடனே ஓமம்தானும்

வீளேதான் கூகைநீர் பரங்கிதானும்

உத்தமனே கருவாயின் பட்டைதானும்

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

பாளேதான் போகாமல் மதுரந்தானும்

பாங்குடனே நிலவாகை சிவதை வேறும்

தாளேதான் வகைக்கு ஒரு பலமதாகக்

கற்பனையாய்ப் போட்டு மிகக் காய்ச்சிடாயே.

3437

காய்ச்சுகையில் கஸ்தூரி குங்குமப்பூ

கருவான ரோசனையுங் களஞ்சு சேர்த்து

மாய்ச்சலுடன் மெமுகுபதம் தான்இறக்கி

மன்னவனே வடிகட்டி எடுத்துக் கொண்டு

பாச்சலுடன் வாரத்துக்கு இரண்டு முறைதானும்

பாங்குடனே அந்திசந்தி கொண்டாயானால்

மேச்சலென்னும் ரோகமது அகன்று போகும்

மேதினியில் எந்நாளு மிருக்கலாமே.

3438

இருக்கலாம் கற்பாந்த காலம்மட்டில்

எழிலுடனே வாசியோகம் கொள்ளலாகும்

பெருக்கலாம் சிவயோகம் தன்னில் சென்று

பொங்கமுடன் வாசியைத்தான் மடக்கிக் கீழாய்

சுருக்கவே கர்மேந்திரியம் அனைத்தும் போக்கி

சதாகாலம் சின்மயத்தில் இருந்து கொண்டு

வெருப்புடனே மாயாதிரட்சை தன்னை

வெறுப்பதுவே உத்தமற்கு புனிதமாமே.

3439

புனிதமாம் நெய்யதனைக் கொண்ட போது

புகழானகச ரோகம் அகன்று போகும்

வனிதமுடன் வாயுஎன்பது எண்பதும் போம்

வாகான பித்தமது நாற்பதும் போம்

துனிதமுள்ள குலைபதி னெட்டும் போகும்

துலையாத குன்மமென்ற ரோகம் போகும்

பனிதமுடன் பாரிசமாம் வாயு போம்

பறக்குமடா தேகத்தில் ரோகம் போமே.

3440

போமேதான் கிரந்தி பதினெட்டும் போம்

பொல்லாத வயிற்றுவலி பொருமல் போகும்

வேமேதான் கால்வாதம் கைவாதம்போம்

மிக்கான குடல்பிரட்டல் யாவும் போகும்

நாமேதான் சொன்னபடி சேத்துமங்கள்

நாடாது என்னாளும் நாடாதப்பா

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

வேமேதான் காசமொடு ஈளை போகும்

வேகமுடன் வதுவை என்ற கட்டிபோமே.

3441

கட்டியென்றால் கௌசியென்ற கட்டிபோகும்

கருவான உதிரத்தின் கட்டி போகும்

அட்டியில்லா அனலதுவும் பறந்து போகும்

அப்பனே குடைச்சல் முதல் அகன்று போகும்

துட்டமெனுங் கொடி ரோகம் மாந்தை ரோகம்

துடித்துமே கூடுவிட்டுக் காடு போகும்

திட்டமுடன் காயாதிகல்பம் கொண்ட

தேகத்துக்கிந்த நெய் வேண்டும் பாரே.

3442

வேண்டுமே காயாதி செந்தூரத்தை

விருப்பமுடன் கொண்டவர்க்கும் பேதியாகா

திண்டவுமே விஷமதுவும் ஏறலாகா

திகழான வானமது சேரலாகா

காண்டிபனா இருந்தாலும் காயகல்பம்

காசினியில் கொள்ளாவிட்டால் காயம் பாழாம்

தூண்டுமிகக் கருமானம் தான் அறிந்து

துப்புரவாய் உண்பவனே சித்தனாமே.

3443

சித்தனாய்ப் பிறந்தாலும் ஒன்றுமில்லை

செகதலத்தில் உண்மைதனை அறிய வேண்டும்

மெத்தவே வழியோடே காயகல்பம்

வெகுபேர்கள் உண்டுமல்லோ கெட்டுப்போனார்

சத்தேனும் அறிவிருந்து நூலைப் பார்த்து

சதாகாலம் நேர்மையது பாராமல்தான்

பித்தனைப் போல் கெட்டலைந்து பிசாகுபூண்டு

பேருலகில் மாண்டவர்கள் கோடியாமே.

3444

கோடியிலே ஒருவருண்டு கருவாளியப்பா

குணமுடையான் மணமுடையான் மானமுள்ளான்

பேடிகள்போல் வாய்வீணர் மெத்தவுண்டு

பேருலகில் ஒன்றறியார் கழுதை மாண்பர்

தேடியே அலைந்துமல்லோ காயகற்பம்

திறமுடனே உண்டவன்தான் என்று சொல்லி

வாடியே மதிகெட்டு நிலையும் கெட்டு

வாட்டமுடன் மாண்டவர்கள் கோடியாமே.

3445

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

காயகற்பம் உண்டவர்க்கு புகை

கோடியாம் இன்னமொரு கருமானம் கேள்
கொற்றவனே புகையொன்று கூறக்கேளும்
நாடியே கருஊமத்தன் சமூலம் கொண்டு
நலமான பேய்ப்பாகல் மூலிதானும்
தேடியே சிரியாளின் நங்கைதானும்
தெளிவான கெஞ்சாவின் மூலிதானும்
பாடியே பொடுதலையின் சமூலம் தானும்
பாங்கான செருப்படையின் மூலியாமே. 3446

மூலியுடன் தைவேளை சமூலம் தானும்
முனையான வழிஞ்சிட மூலிதானும்
சீலியாங் கொடி வேலி மூலிதானும்
வீறான காட்டின் ஆமணக்கின் மூலம்
சாலியாஞ் செம்பரித்தி மூலிதானும்
சார்பான கதலியிட சாருதானும்
வாலியார்ம் வழுதலையின் மூலந்தானும்
வாகான கையாளின் மூலிதாமே. 3447

தாமான பொன்னின் ஆவாரை சமூலம்
தாக்கான குறிஞ்சாவின் மூலிதானும்
காமான கருஞ்சூரி மூலிதானும்
கருவான பேச்சுரையின் மூலிதானும்
நாமான நத்தையென்ற சூரிதானும்
நலமான பேய்மிரட்டி மூலிதானும்
பாமான மானதொரு திகைப்பூண்டு தானும்
பண்பான பேக்கொல்லி காய்க்கொல்லிதானே. 3448

தானான கரும்பசளை செம்பசளைதானும்
தாக்கான கொடிவிரியன் செவ்விரியன்தானும்
பானான சாரட்டரணை எழில் மூலிதானும்
பாங்குடனே மதிமயக்கம் மிகவே ஆகும்
கோனான எனது ஐயர் காலாங்கி நாதர்
குரு சொன்ன படியாக கவன மூலிதன்னை
தேனான மூலிகைகள் சமூலங் கொண்டு
தேற்றமுடன் தான்எடுக்க வகையைக் கேளே. 3449

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

கேட்கவென்றால் மூலிதனை சமூலங்கொண்டு

கொடிதான் ரவிதனிலே காயப்போடு

நீட்கமுடன் கல்லுரலில் போட்டுக்குத்தி

நேர்மையுடன் பொடியாக்கித் தூளதாக்கி

மீட்கமுடன் வெள்ளாட்டின் பாலினாலே

மேன்மையுடன் தானரைப்பாய் நாலுசாமம்

வாட்டமுடன் தானரைத்து பில்லை தட்டி

வளமாக ரவிதனிலே காயப் போடே.

3450

போட்டபின்பு பில்லைதனை பதனம் பண்ணு

பொங்கமுடன் நாதாக்கள் சொற்படிக்கி

தேட்டமுடன் பில்லைதனைப் பதனம் பண்ணு

தெளிவான காயாதி கற்பஉண்டை

நீட்டமுடன் காயகற்ப செந்தூரத்தை

நீணிலத்தில் கொண்டதொரு ஞானிகட்கு

மூட்டமுடன் கருவாதி மூலியுண்டை

முனையான சிலும்புதனில் வைத்துக் கேளே.

3451

கேளேதான் சிலும்புதனில் மூலியுண்டை

கிருபையுடன் தான் வைத்து சொல்லக் கேளு

பாளேதான் போகாமல் அக்கினியைப் போடு

பாகமுடன் சிலும்பிதனைக் குடித்தபோது

நாளேதான் நாதாக்கள் சொற்படிக்கு

நலமான புகையதுவும் கபாலந்தன்னில்

குளேதான் புகையதுவும் மேலே நோக்கி

சுருக்குடனே லாகிரியைக் காட்டும் பாரே.

3452

பாரேதான் சிலும்புதனில் புகையெழுப்பி

பண்பான லாகிரியை மீட்டும் போது

நேரேதான் காயாதி கற்ப செந்தூரம்தான்

நீடாழிக் காலம் வரைப்பமுது ராது

கூரேதான் நவகோடி ரிஷிகள் தாமும்

குறிப்பான சித்தர்முனி அனேகம் பேர்

சீரேதான் இப்படியே சொல்லாமற்றான்

சீரான செந்தூரம் கொடுத்தார் கானே.

3453

காணவே காயாதி செந்தூரத்தை

காசினியில் இப்படியே கொடுத்தார் தாமும்

தோணவே காயாதி கல்பத்துக்கு

துறைகோடி முறைகோடி தொந்தம்கோடி

பூணவே இப்புகையைச் செய்யாவிட்டால்

புகழான சொந்தாரம் கெட்டுப்போகும்

வாணவே காயாதி கொண்ட பேர்க்கு

வளமுடனே லாகிரிகள் வேண்டும்பாரே.

3454

வேண்டியதோர் கருமான மின்னம் சொல்வேன்

விருப்பமுடன் காயாதி கொண்ட பேர்கள்

தூண்டியே முன்சொன்ன குரணத்தை

துப்புரவாய் கியாழமது செய்து கொண்டு

காண்டியே ஆவின்பால் சீனிதானும்

சட்டமுடன் தூள்போட்டு கியாழம் செய்து

தீண்டியே விஷம் போக அந்திசந்தி

திறமாக குடிப்பதுவே அமிர்தமாமே.

3455

ஆமேதான் கியாழமதை உண்டபோது

அப்பனே காயாதி தேகந்தானும்

நாமேதான் சொன்னபடிக்கு இச்சை செய்தால்

நலமான செந்தூர மேனி ஊறும்

போமேதான் கியாழமது காயாதிக்குப்

பொங்கமுடன் அனுபானம் என்னலாகும்

தாமேதான் இன்னமொரு வயணம் சொல்வேன்

தகமையுடன் கேட்பவனே சீடனாமே.

3456

சீடனாம் மானிடர்க்குச் சொல்வேன் பாரு

சிறப்பான காயாதி கற்பத்துக்கு

பாசமென்ற பசுமூலிஉண்டை தன்னை

பட்சமுடன் நெய் தேனும் கூடச் சேர்த்து

கோஷமென்ற சக்கரையைப் பாகுசெய்து

கொப்பெனவே குரணத்தைப் போட்டுக்கிண்டி

தோஷமது நீக்கியல்லோ மைந்தா கேளு

துப்புரவாய் லேகியம் போல் கிண்டிடாயே.

3457

கிண்டியே லேகியத்தைப் பதனம் பண்ணு

கிர்த்தியுடன் வாரத்துக்கிரண்டு முறைதானும்

தெண்டமுடன் அம்பாளைப் பூசித்தேதான்

தேசிக்காய் தானளவு கொண்டபோது

கொண்டவுடன் காயாதி தேகந்தானும்
கொற்றவனே கல்தூண்ஆம் என்னவாகும்
அண்டர்முனி தேவாதி ரிஷிகள்தாமும்
அன்புடனே லேகியத்தைக் கொள்வார் பாரே. 3458

பாரேதான் காயாதி கற்பஉண்டை
பாரினிலே கொண்டவர்க்குப் பலனைக் கேளீர்
நேரேதான் ஏழானை பலம் உண்டாகும்
நேர்மையுடன் மானிலத்தி லிருக்கலாம் பார்
சீரேதான் சிவயோகம் தன்னில் சென்றால்
சின்மயத்தின் அஷ்டாங்கம் காணலாகும்
வேறேதான் காண்பதுவும் ஒன்றுமில்லை
வேதாந்த சுடரொளியை காணலாமே. 3459

காணலாம் ஞானஒளிப் பிரகாசந்தான்
கடிதான ஏழுவகைத் தோற்றம்தானும்
பூணலாம் தேகாதி காயத்துக்கு
பூட்டலாம் வேதாந்தத் தாயின் சாரம்
பாணமுடன் ஞான உபசாரம் தன்னை
பார்வையுடன் மனக்கண்ணால் காணலாகும்
நாணமுடன் பரவெளியைக் கண்டபோது
நாதாந்தச் சித்தர்களில் ஒருவன் ஆச்சே. 3460

ஆச்சென்ற பெரும்பாதை தன்னில் சென்றால்
அப்பனே சத்துவங்கள் தொண்ணூற்றாறும்
மாச்சலுடன் மானிலத்தில் காணார் சித்தர்
மனக்கண்ணாலே ஒருவர் காண்பார் கண்டீர்
மூச்சடங்கி யோகங்கள் செய்த பேர்கள்
மூதுலகில் ஒரு லாபம் கண்டதில்லை
பேச்சலுடன் வெறுபேச்சப் பேசியல்லோ
பேருலகில் வேந்தரெல்லாம் மண்ணானாரே. 3461

மண்ணானார் ஒருவருந்தான் மண்டலத்தில்
மகிழ்ச்சியுடன் வாழ்ந்தவர்கள் யாருமில்லை
திண்ணமுடன் இறந்தவர்கள் எழுந்தது உண்டோ
தேசத்தில் கட்டு மொழி என்னலாகும்
நண்ணவுடன் நாதாந்தச் சித்துவெல்லாம்
நலமுடனே வேதாந்தம் பேசியேதான்

எண்ணமுடன் வெகுகோடி மனதில் எண்ணி
ஏற்றமுடன் மாண்டதுவு முண்மையாமே.

3462

தத்துவப் புரட்டு

உண்மையாம் வெகுகோடி நூல்கள் தாமும்
உற்பனரும் விற்பனரும் சொன்னார் பாரு
கண்மையுடன் மார்க்கண்ட நாயர் தாமும்
காசினியில் வெகுகால மிருந்தார் என்று
வண்மையுடன் அவர் கூறும் சாத்திரத்தில்
வயது பதினாறென்று கூறினார் பார்
திண்மையுடன் வருமல்லோ மண்ணின் மாண்பர்
தேசத்திலிருந்த துண்டோ பொய்யுமாச்சே.

3463

பொய்யான சாத்திரங்கள் உளவும் சொல்லி
பூதலத்தில் இருந்ததுண்டோ கண்டதுண்டோ
மெய்யான வார்த்தையைப் போல் வினயஞ்சொல்லி
மேதினியில் கட்டுமொழி சொன்னார் கண்டர்
துய்யமுடன் மேதினியில் தருமராஜன்
துப்புரவாய் மேனியுடன் கைலாயத்தில்
பையவே சென்றெழுந்து போனாரென்று
பாரினிலே இதுவுமொரு கதையும் ஆச்சே.

3464

கதையாக கவிவாணர் கட்டுரைத்த தனையே
மேதினியில் மெய்யென்றெண்ணி
பதைபதைத்து வச்சிராங்கம் பாண்டியன்தான்
பாரினிலே வெகுகோடி தவசிருந்தான்
கெதையுடனே ஈசனிடஞ் சென்றுமேதான்
கீர்த்தியுடன் பேருலகில் வந்தானென்று
புகையொத்த மனம் போலக் கனவு கண்டு
பூதலத்தில் நடந்தமொழி பொய்யுமாச்சே.

3465

ஆச்சேதான் இன்னமொரு வயணம் சொல்வேன்
அப்பனே செயமுனியாம் ரிஷிகள் தாமும்
பேச்சேதான் பேசாமல் சிலது காலம்
பேருலகில் மண்மீது இருந்திட்டாராம்
மூச்சடங்கி சிலகாலம் பிணம் போல்தாமும்
மூர்ச்சையது போலிருந்தால் சித்து தாமும்

நேச்சலுடன் சமாதிதனிலிருந்தார் அன்று
நீணிலத்தில் பேராச்ச சிவயோகிக்கே.

3466

யோகத்தை சாதிக்க வெகுகாலம்தான்
உலகத்தில் இருந்தாராம் தேகத்தோடே.
தேகத்தைதான் மறந்து அவரும்மாண்டார்
தேகமது மண்ணோடு மண்ணுமாச்சு
போகத்தி லிருந்தவரும் மாண்டு போனார்
பொங்கமுடன் தேகமது நிலையேயில்லை
யாகத்தை செய்துமல்லோ செய முனிவர்தாமும்
யாக்கைதனை யொழித்தாரே வுலகில்தானே.

3467

தானான யாகமது கூறப்போமோ
தாரணியில் அற்புதங்கள் மிகவுஞ் செய்தார்
கோனான எனதையர் காலாங்கி நாதர்
கொற்றவனார் தானிருக்கும் காலந் தன்னில்
பானான செயமுனியும் பாரிலேதான்
பாடினார் வெகுகோடி தருக்கநூலாம்
தேனான தேகமதை நிறுத்தவென்று
செப்பினார் பலநூலும் பண்பதாமே.

3468

பண்பான நூல்களிலே தேகம் நிற்கும்
பாரினிலே வெகுகாலம் இருக்க லாகும்
திண்பான சமுசார வாழ்க்கை தன்னில்
திகழுடனே காயாதி கற்பகாலம்
நண்பான குடிவாழ்க்கை தனிலிருந்து
நலமுடனே வெகுகாலம் ஆண்டார் தாமும்
கண்பான லோகத்தில் எல்லாம் பொய்யாம்
காசினியோர் வாழ்ந்தார்கள் இப்படியேதாமே.

3469

தாமான கிரேதாயி னுகத்திலப்பா
தாரணியில் அஷ்டபாலர் இருந்திட்டாராம்
கோமானாம் கிரேதாயிரை சான்றானும்
கொற்றவனும் ராச்சியத்தை ஆண்டபோது
பாமான அஷ்டபாலர் எட்டு பேரும்
பாரினிலே சாகாத வரங்கொண்டார் போல்
நாமான மிருந்தவரை அனேகம் பார்த்தோம்
நலமுடனே ஒருவரும் தான் இல்லைதானே.

3470

காணவென்றால் மண்ணுக்கு இறையுமானார்
 காசினியில் சித்துமுனி ரிஷிகள் தாமும்
 மாணவே கோடிவரை திரவியங்கள்
 மகாகோடி ந்திகளெல்லாம் தேடி வைத்து
 நாணமுடன் பிழைப்பதற்கு வழியும் கெட்டு
 நாதாக்கள் காண்பதுவும் அருமையாகும்
 தோணவே தொல்லுலகில் சாத்திரத்தில்
 துறைகோடி முறைகளெல்லாம் மறைத்தார்பாரே.

3471

மறைத்ததொரு பொருளதனை மானிலத்தில்
 மாளாமல் சேர்த்து வைத்து மாண்டுபோனார்
 திரைப்புடனே சாத்திரங்கள் அதிகங் கற்று
 தீராத பல வினையைக் கட்டறுத்து
 முறைப்படியே ஞானவரம் பெற்றேன் என்றும்
 மூர்க்கமுடன் கோபமதை மறுத்தேன் என்றும்
 குறைப்படியே குவலயத்தில் எந்த நாளும்
 கூறியே மானிடர்கள் கெட்டார் அந்தோ.

3472

வழலையறுக்கச் சூரணம்

தந்திவிரை தட்டியெடு பலமிரண்டு
 தக்கதோர் மிளகிரண்டு கொம்பிரண்டு
 முந்தியெடு கடுக்காயும் பலமுமெட்டு
 முனைந்து நெல்லி முள்ளியடை முன்னிடையுங்கூட்டி
 பந்தமுடன் சிந்தாரத்தாதி நீரால்
 பதமாக அரைத்து மைபோல் கதிரில் வைத்து
 சுந்தரமாய்ப் பொடியாக்கி வைத்துக்கொள்ளு
 சுருதி தனைஆய்ந்துணர்ந்த யாதிச் சொன்னார்.

3473

மூவிரல்தூள் எடுத்து வைத்து முன்சிந்தார
 முற்றின தோரிலந்தை விரையளவு வைத்து
 தேவர் தலையிருந்த யிலங்குழைத்து வுண்ணச்
 செப்பமிடத் திரிநாளா மறுநாள் தன்னில்
 காவிழுத்தி னெண்ணை விட்டு மூழ்குமுன்னே
 கருத்தில் நினை புளிதள்ளு மோர் சோருண்டால்
 தாவிவரு நாளெல்லாந் தானே போகும்
 தாஷ்டிகமாய்ப் பித்தமருந் தன்மை தானே.

3474

பித்தவெட்டை பாண்டு மகோதரமும் தீரும்
 பின்புதான் சொரிசிரங்கு மேகவாயு
 குத்தல்அண்ட சூலைமுதல் வெட்டை போகும்
 கூறரிதுஇதன் குணங்கள் கொள்கை மெத்த
 நித்தநித்த மயக்குகின்ற பித்தமாலை
 நீங்குமென்று போகரிஷி சொன்ன நீதி
 புத்தியுள்ள ரிஷிமார்கள் சொன்னநீதி
 புகட்டினேன் ஏட்டிலுரை புகன்றவாரே.

3475

மகோதரங்களுக்கு

பதங்க லிங்க பற்பமது பலமு நாலு
 பதியவெடு கொம்புரி மிளகோடுகூட்டி
 விதம் பெறவே தந்தி விரைகத்தி பண்ணி
 வீதமிடு நெல்லி முள்ளி கடுக்காய் நேராம்
 அதம்பட வேகை யானீரரைத்துச் சாமம்
 அதையெடுத்து குடுக்கைதனி லடைத்துக் கொண்டு
 இதம் படவே பணவிடை நாள் கொள்ளக்கொள்ள
 எந்த மகோதரமும் போம் இதம்அதாமே.

3476

சூலை மகோதரம் போகும்பாம் பல்கட்டி
 துடர்ந்த பித்த மகோதரமும் சொல்லாதுஓடும்
 வேலைதனில் பேரய் விடுங்கானாம் பற்கட்டி
 விடுபடும் சாண் சிலேத்தும் மகோதரமும்போகும்
 ஆலைதனிற் கரும்பாகும் உப்பைபத்தள்ளு
 ஆறுநாள் சென்ற பின்பு ஸ்நானம் பண்ணி
 காலை நேரெல்லாமும் கூட்டிக் கொள்ளு
 கருத்துரைத்தார் போகரிஷி கருணை பாரே.

3477

பாரமுடன் பதங்க பற்பம் பலமும்நாலு
 பதமிடை மிளகு சுக்கு கந்தி கூட்டி
 பாரமுள நெல்லி முள்ளிக் கடுக்காய் நேராய்
 பார்த்து அரைப்பட நீரால் சாமம் ரண்டு
 கோரமுள வுத்தி யளவாக உண்டை
 கொடுத்துவிடு மகோதரங்கள் முப்பத்தொன்றும்
 நேரமில்லை ஓடிவிடும் நிமிஷந்தன்னில்
 நிச்சயமாய் போகரிஷி நேர் சொன்னாரே.

3478

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

குதப்பற்பம் கெந்தி வெங்காரம் நேரே

தூக்கியரை தேள்கொடுக்கு குமரியாலும்

வீதமொரு நாளரைப் பின்னெடுத்து ருட்டி

வியாதியறிந்து அனுபான விதத்தில் ஈய

வாதமுதல் கணரோகம் ருத்திரவாய்வு மார்

வலியுங் குன்மவகை குலையாறும்

சீதமதைக் கொண்டுவரு மந்தரகாசஞ்

செல்லுமது இம்மருந்தின் திறமையாமே.

3479

கண்டுகெடு பணவெடைதான் தேனிலுண்ண

கதிர் மதியாம் தேகமது கலதூண் ஆகும்

தெண்டுசெய்வர் உலகத்தோர் சொல்லவேண்டாந்

தோகையர்கள் வசமாவார் துலங்கத்தானும்

பண்டுசெய்த பழவினைகள் தீர்ந்து நல்ல

பதிவான பிணியகன்று கடலே புக்கும்

வண்டுபோல் மயிராகும் பாகமாக

வழுத்தினார் ரிஷிதேவர் வண்மைதானே.

3480

நாகப்பழம் போலாகும் களங்கு தானும்

நற்சிவப்பு சிந்தாரம் அலரிப்பூப் போல்

பாகமது சுன்னந்தான் மல்லிப்பூப்போல்

பதிவான மெழுகது தான் இலக்குமாகும்

தாகமது தயிலந் தான் நிறங்கறுப்பு

தாட்டிகமாய் நிறங்கள் அறிவறிந்து தன்னை

யோகமது வந்திடும் காண்பாகமாகும்

இத்தொழிலை அறிந்த பதம் சொன்னவாரே.

3481

நல்லறிவாம் உபரசங்கள் நவலோகங்கள்

நாடதிலே பாஷாணம் சாரம்காரம்

சொல்லுமுன்னே குதமுதல் சிந்தாரிக்கச்

சுருதிபெற மால்தேவி சிலைதான் கெந்தி

கல்லான கெவுரி அப்பிரகம் துத்தநாகம்

கடிதான வெடியுப்பு இவைகள் சேரில்

உல்லாசமாக இது சேர்தானாகில்

உண்மையெல்லாம் சிவந்திடுமென்தாய் சொன்னாளே.

3482,

சாயமனஞ் சரக்கதுதான் சாற்றக் கேளு

தடையற்ற உப்பினொடு நாசந் தங்கம்

வாயமதாம் இரும்போடு நிமிளை சூதம்
 வடிவு பெற்ற கவுரியுடன் வர்ணமாகும்
 தாயமாரிதைப் பிரித்துச் சொன்னாரப்போ
 நான் பார்த்து உங்களுக்கு நடத்தச் சொன்னேன்
 காயமது நிலையில்லை கண்டுமுன்னே
 கணக்காக சிந்தாரம் உண்டு தேறே.

3473

எச்சரக்குங் கட்டவொரு சேதி கேளு
 இனிய வெடி சுன்னத்தால் சரக்குக்கட்டும்
 தற்செயலாம் தயிலத்தால் சரக்கு கட்டும்
 தடையற்ற திராவகத்தால் சரக்கு கட்டும்
 இச்சை படச் செய நீரால் சரக்குகட்டும்
 இதமான மெழுகாலே சரக்கு கட்டும்
 நச்சரவா மூலிகையால் சரக்கு கட்டா
 நாகரிக யரிதேவர் நலம் சொன்னாரே.

3484

பீத்த பாண்டுக்கு

அங்குசமும் பலம்பத்து அயமுநேரா
 யதை யரைத்துக் கையானாற் புடமுமிட்டால்
 இங்கிதமாச் சிவந்து விடுஞ்சத்தி சூதம்
 இதமாக முன்கண்ட எடைக்குப் பாதி
 தங்காமல் அரைத்து முன்னீர் தன்னைவிட்டு
 தக்கதொரு குடத்திலிட்டு மேலே மூடி
 பங்கம் வாராது எரித்தெடுக்கச் சிவந்து போகும்
 பதிவான களிகூர்ந்து பலன் சொன்னாரே.

3485

கர்ப்பந் தரிக்க

தட்டியிட்டுக் கொம்மட்டி வித்தெடுத்து
 தாட்டிகமாய்த் தந்தி விரையிடையே சேர்த்து
 மொந்தை தனிலடை நிறைய தூரில் பெலத்து
 முக்கியமாய்க் குழித்தயிலம் வாங்கிச்சட்டி
 சட்டமதா யடைத்து கரங்காசு விட்டுச்
 சரியான மஞ்சளது பொடித்து உண்ண
 வட்டவளை மாதவிடாய் தன்னிலுண்ண
 வையகத்தில் பாலனது உண்டாம் பாரே.

3486

உரிக்குமடல் தாரமதை கன்னத்துள்ளே
 ஒருமுன்று சாமமதை யெரித்து வாங்கி

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

முருக்கிலையும் கரிசாலை பழச்சாற்றிலிட்டு
 மெழுகுபட அரைத்து பழந்துணுயிலாட்டி
 அருக்கனிட காய்ந்த கழி வெண்டிலேறி
 அங்கியிட்டுப் புகைவாங்கி முக்கால் போக
 சுருக்கவே மறைப்பணமும் பிடிக்கவே தான்
 சுவாசமொடு மந்தார காசம் போமே. 3487

சிறுகீரை வேர் தூக்குப் பதக்கும் பில்லும்
 சேர்த்தரைத்து வடித்து ஆவிற்படி நெய்விட்டு
 அரைத் தூக்கு சக்கரையும் மிளகுஞ் சேரு
 அரைப்படி வந்திதனையோர் நிற மாயாவி
 மறக்காமலரைப் பலம்ஓர் பொழுது உண்ண
 மார்பு உண்மை பதினெட்டு வாதம் நீங்கி
 சுருக்கோடே கழந்து நீர் சிறங்கு மேகஞ்
 சுகமாகும் கைகண்ட தொழிலுமாமே. 3488

உள்ளியுடன் மிளகு சுக்கு கல்லுப் போடு
 ஒரு நூறு வெற்றிலையின் காம்புகூட்டி
 கள்ளியின் சாற்றி லிட்டரைத்துச் சார்ந்து நிம்பக்
 காயளவு இரு நேரம் அஞ்ச நாளும்
 கொள்ளுமிகை இருபுரமும் இழுத்துக் கொண்டு
 குத்தலிட்டு அடிவயறு அண்டம் வீங்கில்
 உள்ளுமருல் வலி வீக்கம் வாங்கு மென்று
 முன்னவர்கள் சொன்னதுண்மை மொழியிதாமே. 3489

காட்டினிட ஆமணக்கின் எண்ணை வாங்கிக்
 கசடகற்றி வச்சிரகத்தின் பாலெலிட்டு
 நீட்டுமென நீர்க்கட்டு மலக்கட்டுதான்
 நேராக மெத்தவுந்தான் பேதியாகில்
 வாட்டிடுவாய் ஆவின் பால்தனையே
 உண்ண வைக்ககுணமாம் பேதியது வடிந்துநிற்கும்
 கூட்டிடவே மலக்கட்டி விதுவேயாதி
 குணமாக போகரிஷி குறித்தார் தானே. 3490

ஆமென்ற தவமுறுதிக்கு இன்னமொன்று
 அன்பாகச் சொல்லுகிறோம் நன்றாய்க் கேளு
 நாமென்ற சொல்லகத்தி பூமிநாதம்
 நன்றான நாதமடா சத்திசத்தி

தாமென்ற பிரிதிவியாந் தன்னோடு ஒக்க
தயவான கெவுரியுடன் சிலையுங் கூட்டி
ஊமென்ற நாகரசங் கூட்டிச் சேர்த்து
ஓர் நிறையாய்க் கல்வமதில் நன்றாயாட்டே. 3491

ஆட்டுவது சம்பழத்தின் சாறாலாட்டி
அப்பனே நெட்டங்க நன்றாயாட்டி
கூட்டுவது ஒன்றாக்கி எட்டு பண்ணிக்
குண்டல மாஞ்சட்டி தனில் நடுவே வைத்து
பூட்டுவது தாம்பரத்தின் கிண்ணந் தன்னால்
பொருந்தவே மூடி நன்றாய் மண்ணுப்பும் போட்டு
தாட்டிகமாத் தீயெரித்துப் பாரு
தயவான பதமதனைச் சொல்லுவேனே. 3492

சொல்லுவேன் சொரிந்த மணல் கருகிற்றானால்
சுற்றமுள்ள பக்குவமென்றெடுத்துக் கொள்ளு
வெல்லுவேனிதற்கு ரெட்டி தாம்பரத்தை
விசையாக உருக்கு முகந்தன்னில் மருந்தை
நல்நினைவாய் மருந்துதான் ஈவாயாகில்
நாற்றமுள்ள செம்பதுவுங் கட்டிப் போகும்
கொல்லுவே னென்று சொல்லி வெள்ளியேழில்
குணமுள்ள செம்பு மூன்றொன்றாய்க் கூட்டே. 3493

கூட்டி நன்றாய்க் குகைதனிலே யுருக்கிப் பாரு
குரு வருளால் திருவருளால் மாத்தெட்டாகும்
தாட்டிகமாய்ப் பத்தில்ஒன்று தங்கஞ்சேர்க்க
தயவான தங்கமடா என்ன சொல்வேன்
பூட்டி நின்ற பூட்டனுக்கு சத்தி சிவம்தன்னைப்
பூரணமாய்க் கண்டு மனதறிவினாலே
தீட்டிமுனை மருச்சுழி முனையின் மீதே
திருவான உரு குருவும்தீர் வொளியாமே. 3494

ஆமப்பா யின்னமொரு கருவைக் கேளு
ஆதியென்ற லிங்கமுடன் துருசு கூட்டி
தாமப்பா கண்டிகைக்கு ஆதி சேர்த்து
சம்பளத்தின் சாற்றாலே கல்வத்தாட்டி

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

நாமப்பா சொன்னபடி லட்டு பண்ணி
 நன்மைபெற மண்மறைவில் புடத்தைப்போட்டு
 சாமப்பா சரக்குவகை மூன்று காணும்
 சமரசமாய்க் கட்டவும்தான் திட்டமாமே.

3495

திட்டமுடன் புடம்ஆறி யெடுத்துக் கொண்டு
 செம்மையுடன் செம்புருக்கி மருந்தை ஈவாய்
 இட்டமுடன் செம்பிடைக்கு இரட்டி
 ஈவாய் பிருண்ட கெம்பு உருகியது கட்டி நிற்கும்
 பட்டசெம்பு நாலுடனே வெள்ளியாறு
 பக்குவமாய் உருக்கிப் பார் மாற்றாகும்
 நட்டமென்ன பத்திலொன்று தங்கம்சேர்த்து
 நலமாக எட்டு வயதாகும் பாரே.

3496

பத்திட்டுக் கடுமையாய் எரித்து ஆற்றி
 பதியவெரு பிரித்திடவே மேலேயேறி
 சத்துநிற்கு மயிற் குச்சி தன்னாற்றானே தனைச்
 சுரண்டி பீங்கானில் பனியில் வைக்க
 நித்தியமாய்ச் செய நீராம் ஆறு போலால்
 நிலைக்க வெகு சீசாவிலடைத்து நீயும்
 முத்திபெற துருசதனைத் தோய்ச்செயட்டு
 முதன்பெற வெட்டு நாள் தோச்சுப் போடே.

3497

போட்டுமே சுண்ணாம்பு வீரம் நேரே
 பொருத்த மஞ்சளாந்துருசு மேலே நட்டு
 நாட்டவே கவசமிடு அங்கியிட்டு
 நலமாகக் குக்குடத்தில் நீறிப் போகும்
 கூட்டுமே குதனிலை நீலம் போடு
 கூட்டியரை சாரநீர் தன்னினாலே
 வாட்டும் ரசகற் பூரம் நாலிலொன்று
 வகையாக நிறுத்திட்டு அரைத்துக் கொள்ளே.

3498

நல்லாக வரைத்து எட்டிலொன்று வீரம்
 நல்ல பச்சைக் கற்பூரம் எட்டிலொன்று
 வில்லாக முன்னீரால் அரைத்துச் சாமம்
 விருது படக்குக் குடத்தே போட்டெடுக்க
 செல்லவொரு குருவே குந்து ருசுச் செம்பில்
 திடமாக வுருக்கி யிடைகுருவைத் தாக்கு

வெல்லுமதை வாங்கியது தட்டத் தூளாம்
வெள்ளியதில் கால் சேர்த்து ஊதிப்போடே. 3499

கனகமது இரண்டிடை தான்நிற்கும் அந்தக்
கனகத்தை எடுத்து மெள்ள விற்றுக் கொள்ளு
இனமொத்த விடங்களிலே நின்று வாழு
இனமான ஞானகத்தை இயல்பு பாரு
உணவுடனே ஆறுதல மேறிப்பாரு
உத்தமித்தாய் வந்து நிற்பாள் உலகம்தன்னில்
கனகனருள் பெருவீரா மிந்த வாக்கு
தாஷ்டிகவான் போகரிஷி சொன்னவாறே. 3500

மறுபடியும் தத்துவங் கூறல்

சொன்னாரே இன்னமொரு மார்க்கம் கேளு
சொல்லுகிறேன் பாரினிலே கணேசருண்டு
மன்னே கேள் திரேதாயினுகத்தில் அப்பா
மகாதேவரானவராங் கணேசர் தாமும்
பன்னவே தும்பிக்கை ரூபம் கொண்டு
பாரினிலே பிறந்தாராம் மனுஷ ரூபம்
என்னவே வெகு கோடி காலந்தானும்
எழிலான ஞானி போலிருந்தார் தாமே. 3501

விநாயகர் உற்பவம்

தாமான சமுசார வாழ்க்கையற்று
தகமையுள்ள பேரின்ப வாழ்வு பெற்று
சாமானதொரு உலகவாழ்வை
சச்சனர்க்கு உபயோக விருத்தி போகம்
நாமான சாத்திரங்கட்கு உயிராய் நின்று
நமஸ்கரித்து கணபதியாம் கணேசர் என்னும்
தாமான நூலுக்கு முதற்காப்பாக
தாரணியில் மானிடர்க்குச் சத்தி தானே. 3502

தானான சத்திக்கு முதல்வன் காப்பு
தாக்கான ஈஸ்வரிக்கு முதல்வன் காப்பு
பானான திரிமூர்த்தி முதல்வன் காப்பு
பாங்கு பெற மானிலத்தில் செய்த வேதம்

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

கோனான ரிஷி முனிவர் சித்துதாமும்
கோடான கோடி நூல் செய்தார் பாரு
தேனான நூலுக்கு முதலாய் நின்று
தேர்ந்த பிள்ளையாரு மென்ற பேருமாச்சே. 3503

ஆச்சென்ற நூல்களுக்கு இவரே ஆதி
அரஓம் நமசிவயம் இதற் குள்ளாகும்
பாச்சென்ற ஓங்காரம் இதற் குள்ளாகும்
பாருலகில் வேதமெல்லாம் இதற்குள்ளாகும்
மாச்சலென்ற கவிவாணர் நூலுக்காதி
மகுடமுடி மன்னவர்க்கும் இவரே ஆதி
கூச்சலென்ற வேதமகா கோஷ்டத்தார்க்கும்
குவலயத்தில் விநாயகரும் முதலாம்பாரே. 3504

பாரேதான் விநாயகரைக் காப்பு ஏடாக்கி
பாரினிலே நூலெல்லாம் பாடினார்கள்
நேரேதான் சர்வகோடி பாடலுக்கும்
நேர்மையுடன் வினாயகரை முதல்வனாக்கி
சீரேதான் காவியங்கள் பாவின்ங்கள்
சிறப்பான வசனமென்ற ரூபந்தானும்
கூரேதான் எழுத்தாணிக்கை ரூபத்தால்
கோடான கோடி நூல் எழுதலாச்சே. 3505

எழுதவென்றால் நூலுரையோன் சொல்லும் நீதி
எழிலான ஆக்கியோன்தன் பகரும் நீதி
பழுதறவே எழுத்தாணிக் கைப்பிடித்து
பாங்கு பெறக் கணபதியைக் காப்புமிட்டு
தொழுதுமே சிரம்குனிந்து கைகுவித்து
தொல்லுலகில் வாணரெல்லாங் காப்பிட்டார்கள்
உழுதுபயிரிடும் குடியானர் தாமும்
உத்தமர்கள் மானிலத்தில் தொழுவார்பாரே. 3506

பாருலகில் கணபதியே தேவனென்றும்
பாட்சமுடன் மானிடர்கள் தொழுது போற்றி
சீருடனே அஷ்டாங்கம் தனை நினைந்து
சிறப்புடனே அஞ்சலிகள் மிகவும் செய்து
ஊருடனே குடிமக்கள் மிகவும் கூடி
உத்தமராம் கணபதியைக் கடவுளாக்கி

பேருடனே வையகத்தில் சுவாமியென்றும்
பேரான புகழ் படைத்தார் அதிதமாமே.

3507

அதித மாம்கண பதியுள்ளன்ற நாமம்
அவனிதனில் மனிதரல்லால் வேறொன்றல்ல
துதிதமுள்ள கடவுளாய் இருப்பாரானால்
தொல்லுலகில் உயிரோடே இருக்காரோதான்
பதிதமுள்ள பாடல்களில் சுவாமியென்றும்
பாடினார் வெகு கோடி மாந்தரப்பா
நிதிதமுள்ள கணபதியின் தேகந்தானும்
நிலையாத அனித்தியம் என்னலாச்சே.

3508

என்னவே கணபதியும் நீள்நிலத்தில்
எழிலான தேகத்தை மறந்து போனார்
பன்னவே பாரினிலே தேவனானால்
பாழான தேகமது மண்ணுக்காமோ
துன்னவே காயமது நிலைப்பதற்கு
தொல்லுலகில் கோடான கோடி கற்பம்
முன்னமே காயாதி கல்பம் உண்டு
மூதுலகில் கல்துணாய் இருந்தார் காணே.

3509

காணவே அவர் கூட்டம் தன்னில் அப்பா
கதுமையுடன் இவரும் ஒரு சித்துமானார்
தோணவே வெகு கோடி காலமப்பா
தொல்லுலகில் காயாதி கற்பமுண்டு
ஈணவே சமுசார வாழ்க்கை நீக்கி
எழிலுடனே காயத்தை யிருத்திக் கொண்டு
பூணவே புவிஉளோர்க்கு கவியாக
புகழுடனே வெகு காலம் இருந்தார்தாமே.

3510

வீரபத்திரர் உற்பவம்

இருந்தாரே இன்னமொரு மார்க்கம்கேளு
எழிலான வீரபத்திரன் பாடு சொல்வோம்
பொருந்தவே காலாங்கி நாதர் பாதம்
போற்றியே முடிவணங்கித் தாள் பணிந்து
திருந்தவே சீனபதி தேசத்தார்க்கு
சிறப்பான தேவதாதி மாந்தர் தம்மை

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

வருந்தியே வரலாறு காதை சொல்வோம்
வகுப்புடனே இன்னம் வெகு காதையுண்டே.

3511

உண்டான வீரபத்திரன் படைவீரன்தான்
உத்தமனே அதிவீரன் போர் வீரன்தான்
திண்டான சாத்திரங்கள் பெருநூல் யாவும்
திறைகோடி திசைகோடி திகழ்கள் கோடி
கண்டாலும் பெருநூல்கள் விரிநூல் தன்னில்
காசினியில் அவர் பெருமை மெத்தஉண்டு
அண்டாத சேனை ரதப்படைக் கூட்டத்தை
அவனியிலே தான் செயித்த வீரனாமே.

3512

வீரனாம் தக்கனது யாகம் தன்னை
வீரமுடன் தான் செயித்த வீரபத்திரன்
குரனாம் பத்மாயின் வீரன் தன்னை
சுட்டெரித்த சூட்சாதி கியானமாரன்
கோரமாம் டாகினியைக் கருவருத்த
கொற்றவனாம் என்று இவர்க்குப் பேருமாச்சு
பாரமுடன் இதிகாச புராணமெல்லாம்
பாடி வைத்தார் கவிவாணர் திறமை பாரே.

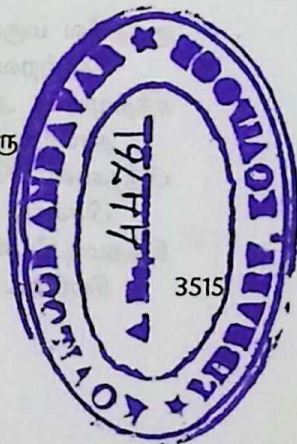
3513

திறமையுடன் சாத்திரத்தில் அதிதஞ் சொல்லி
திரளாக சத்துரு சங்காரர் தன்னை
முறைமையுடன் கதைபேசி உறவுபேசி
மூர்க்கமுடன் வெகுபேரை செயித்தான் என்றும்
குறைமனதாய் தக்கனுடைய யாகம் தன்னை
குவலயத்தில் வேர் அறுத்துச் சுட்டறுத்து
உறமுடனே வெகுகோடி காலம் தானும்
உத்தமனும் இருந்தா னென்று உரைத்தார்பாரே.

3514

உரைத்தாரே வீரபத்திரன் வீரன்தன்னை
ஓகோகோ நாதாக்கள் நம்புவாரோ
நிறைந்தாரே சாத்திரங்கள் புராணமெல்லாம்
நிலையான தேவனென்றுஞ் சொன்னார் பாரு
பறைத்ததொரு காயமிது தேவனானால்
பாரினிலே மற்றொரு தெய்வமேதான்
இரைத்தாரே இவர்தானும் தெய்வமானால்
எழிலான உலகமதில் இருக்க ஒண்ணாதோ.

3515

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

ஒண்ணாது தேகமது கூடுவிட்டு

உலகத்தைத்தான் மறந்து மண்ணாப் போச்சு

நண்ணமுடன் ஆத்மாவுங் காணாதாச்சு

நலமான சடலமது விழலாய்ப் போச்சு

எண்ணமுடன் லோகமதில் இருந்தது உண்டோ

எழிலான தேகத்தால் எடுத்த காயம்

உண்பதுவும் உடுப்பதுவும் என்னலாகும்

உத்தமனே வீரபத்திரன் நரசென்ம மாச்சே.

3516

ஆச்சப்பா சாத்திரங்கள் சொன்னார் கோடி

அவனிதனில் வீரபத்திரன் கடவுளென்று

மூச்சடங்கிப் போனதொரு மனிதன் தன்னை

முசியாமல் தேவனென்று தொழுதார் பாரு

வீச்சலுடன் காசினியில் அவரும் மாண்டார்

விண்ணுலகில் ஆத்மாவும் போனது என்று

ஏச்சான உறுதிமொழி காணலாச்சே

என்மகனே வீரபத்திரன் மண் ஆனானே.

3617

பத்திரகாளி உற்பவம்

மண்ஆனார் இன்னமொரு மார்க்கம்பாரு

மகத்தான சீனபதி பிழைக்க என்று

திண்ஆகவட பத்திர காளியம்மன்

திரளான கூட்டமுடன் சென்றுதானும்

குண்ஆன நதி மலைகள் குகைகள் தேடி

கொற்றவளும் யுத்தமது செய்யவென்று

வண்ணமுடன் மகுடாதி சூரன் தன்னை

மார்பிளந்து வல்லயத்தில் குத்தினாளே.

3518

குத்தவே மகுடாதி சூரன்தானும்

கொற்றவனுங்கிடா வயிற்றில் வந்துதித்தான்

சத்தமுடன் அபயமிட்டுக் கண்பிதுங்கி

தரணிதனில் மலைபோலே விழுந்தான் பாரு

பித்தனைப் போல் மதிமயங்கி வாக்குறைத்து

பிசகாக வார்த்தையது மிகவுஞ்சொல்லி

சித்தமடியேன் என்று தொழுது போற்றி

சிறப்புடனே மண்ணுலகில் மாண்டான்தானே.

3519

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

மாண்டானே காளியிட கைவசத்தால்

மானிலத்தில் கேட்டவரும் சொன்னோர் தாமும்

கூண்டோடே சடம்அழிந்து மண்ணாய்ப் போனார்

குவலயத்தில் இருந்தவரும் யாருமில்லை

பாண்டு மகாபுத்திரரும் இப்படியே மாண்டார்

பாரினிலே மாண்டவரும் இப்படியே உண்டு

காண்டிப முந்தாம் பிடித்த பத்ரகாளி

காசினியில் தான் வளர்ந்து மண்ணானாளே!

3520

மண்ணான தேவியவள் சாமியானால்

மாநிலத்தில் இருப்பதற்கு ஐயம்என்ன

வண்ணமுடன் தேகமது அழிந்து போச்சு

மானிலத்தில் காளியவள் கூளியானாள்

எண்ணிமிகப் பார்க்கையிலே தேகம் பாழாம்

எக்கால மிருந்தாலும் மண்தான் வீடு

நண்ணமுடன் தேகமது மண்ணுமாச்சு

நயமுடனே பண்கூறும் மண்ணுமாச்சே.

3521

ஆச்சென்று பிரிதிவியோடு ஒக்கச் சேர்ந்து

அப்பனே மண்கூடு தானுமாச்சு

மூச்சடங்கி தேகமது போகும் பாரு

மூதுலகில் ஒருவருந் தான் இருந்ததில்லை

மாச்சலுடன் வீராதி வீரர் தாமும்

மகா பத்திர காளியென்று வசனித்தார்கள்

பாச்சலுடன் தேகமது பாழதாகி

பாரினிலே மடிந்தார்கள் கோடியாமே

3522

கிருஷ்ணன் உற்பவம்

கோடியாம் இன்னமொரு கூத்து கேளீர்

கூறுகிறேன் மானிடர்கள் அறிய என்று

நாடியே கிருஷ்ணாவ தாரன் அப்பா

நலமான துவாரகையில் பிறந்தார் கண்டீர்

தேடியே லோகத்து மங்கைமாரை

தேற்றமுடன் சிறையது தானெடுத்தார் என்றும்

பாடியே பன்னீறு ஆயிரம்பேர்

பட்சமுடன் வலதழித்தக் கதைகேட்டோமே.

3523

கதையான மாதர்களைச் சிறையெடுத்துக்
 காசினியில் லீலா வினோதஞ் செய்து
 கெதையுடனே சத்துரு சங்காரம்செய்து
 கெவனமுடன் லீலாவி குளிகை கொண்டு
 சிதைவுபட தாரணியில் அனந்தம்பேரை
 சீரழித்துக் கெடுத்துவிட்ட கோபாலன் தான்
 வதைசெய்யும் கோபாலன் வடிவைப் பற்றி
 வையகத்து மாந்தரெல்லாம் மயங்கினாரே.

3524

மயங்கினார் கோடான கோடிப் பெண்கள்
 மண்டலத்தில் கிருஷ்ணாவ தாரனுக்கு
 தியங்கியே கற்பழிந்து தேகந் தன்னை
 திகழுடனே தத்தமக்காய் செய்து கொண்டார்
 பயங்கமுடன் புராணங்கள் இதிகாசங்கள்
 பலபலவாம் கிருஷ்ணனது காதை தன்னை
 புயங்கமுடன் புலவரெல்லாம் புகழ்ந்துபாடி
 பூதலத்தில் கதையு முண்டாக்கினாரே.

3525

உண்டான சாத்திரத்தில் இன்னம் சொல்வோம்
 உத்தமனார் பஞ்ச பாண்டவர்க்குத் தானும்
 கொண்டான உறவுகளும் மிகவாய்ச் செய்து
 கொற்றவனாம் அருச்சுனர்தன் தமக்கு
 பண்டான மைத்துனராய்ப் பேர் படைத்து
 பண்புடனே தங்கைதனைத் தான் அளித்து
 திண்டான திரவியங்கள் உதவி செய்து
 தீரமுடன் பார்த்தனுக்குத் துணையானாரே.

3526

துணையாக சத்த சாகரங் கடந்து
 துப்புறவாய் லோக அதிசயங்கள் எல்லாம்
 பிணையுடனே இருவருமாய் லோகம் சுத்தி
 பிரியமுடன் சத்த கன்னிகையைக் கண்டு
 பணையமுடன் திரவியங்களில்லா மல்தான்
 பாரினிலே வெகுதீர வானனாக
 கணையோடு ஊர்வனத்தைச் சுற்றி வந்து
 கன்னிகையை மாலையிட்டார் கண்டர்பாரே.

3527

பாரேதான் வடிவமுள்ள கன்னிமாரை
 பார்த்தனென்னும் வடிவழகன் மாலையிட்டு

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

நேரேதான் கீர்த்திப் பிரதாபனாக

நெடுங்காலந் தானிருந்தார் தவசிருந்தார்

ஊரேதான் பதியிழந்து மண்ணிழந்து

உத்தமனார் துரியனிட தீங்குதன்னால்

போரேனாம் என்றுரைத்துக் காட்டகத்தில்

பொங்கமுடன் பரணைதனில் இருந்தார் தாமே.

3528

இருந்தாரே துரௌபதியும் ஐவர் தாமும்

எழிலான காட்டகத்தில் நெடுங்காலம்தான்

பொருந்தாமல் வனம்வனமாய்த்தான் திரிந்து

பொங்கமுடன் வெகுபாடு மிகவும் பட்டு

குருந்தமுடன் நற்குகத்தை விட்டிழந்து

குவலயத்தில் குடிவாழ்க்கை செய்துகொண்டு

வருந்தியே அவர்கள் பட்ட பாடு தன்னை

வைகுந்த கிருஷ்ணனவர் பார்த்திட்டாரே.

3529

பார்த்திட்ட கிருஷ்ணனவர் தெய்வமானால்

பாருலகில் பஞ்சவரை ரட்சிக்காரோ

தீர்த்திட்ட தேகமது மனித சென்மம்

திரளான சேனைகளும் இருந்தும் என்ன

காத்திடவே கிருஷ்ணனவர் வல்லபத்தால்

காசினியில் வெகுகோடி செனங்கள் தம்மை

பூத்திட்டமாக வல்லோ புனிதபாலன்

புகமுடனே ரட்சிக்க முடியார் தாமே.

3530

முடியாது கோபாலன் தன்னாலப்பா

மூதுலகில் வல்லமைகள் இருந்தும் என்ன?

நெடிதான பாவத்துக்கு ஆளுமாகி

நெடுங்காலந்தாம் இருந்தார் பூலோகத்தில்

வடிவான தேகமது மடிந்து போச்சு

மண்டலத்தில் கிருஷ்ணனென்னும் பேரும் போச்சு

முடியான முடிவேந்தர் எல்லாரும் தான்

முனையான தெய்வமென்று தொழுதார்பாரே.

3531

தொழுதாரே ராசாதி ராசரெல்லாம்

தொல்லுலகில் மாந்தர் முதல்அனேகங்கோடி

அழுதாரே தெய்வமென்று காலாகாலம்

அவனியிலே இவரு மல்லோ மண்ணாய்ப் போனார்

பழுதுவரா தென்றுரைத்ததேகந் தானும்
பாரினிலே மண்ணோடே மடியலாச்சு
முழுதுமே இவர் தேகம் அழியாதென்று
முனையான சாத்திரங்கள் சொல்லலாச்சே.

3532

ஆச்சென்ற தேகமது அழியலாச்சு
அப்பனே சாத்திரமும் பொய்யுமாச்சு
வீச்சலுடன் கிருஷ்ணாவ தாரம்தானும்
விண்ணுலகில் மடியவென்ற நாளுமாச்சு
பாச்சலுடன் தேகமது பொய்யே வாழ்வு
பாரினிலே இருந்தவர்கள் ஒருவரில்லை
ஏச்சலுடன் இவர்களெல்லாம் மனிதரல்லால்
எழிலான தெய்வமென்று சொல்லொணாதே.

3533

நந்தி போகர் முன்னிலையாகச் சூதமுனிக்கு உபதேசம் கூறுதல்

சொல்ல என்றால் இன்னமொரு கருமானம் கேள்
சூட்சாதி சூட்சமுடன் செப்பக்கேளும்
வெல்லவே காலாங்கி நாதர் பாதம்
விருப்பமுடன்தாள் பணிந்து விரித்துச் சொல்வேன்
மெல்லவே என் முன்னாய் நந்தி தாமும்
மேதினியில் சூதமுனி சித்தருக்கு
புல்லவே உபதேசஞ் செய்தார் பாரில்
பூவுலகில் சித்துமுனி நந்தி தாமே.

3534

நந்தீசர் வேதமுனி சூதமுனி இவர்கள்
நாதனடி போற்றிசெய்து மகிழ்ந்திருக்கும் வேளை
இந்திலொக்கம் என வாத வித்தை செய்ய
ஏது வகைஎன்று அருள் வேதமுனிதான் கேட்க
தந்தி முகனைப் பணிந்து உரைத்திடுவார்
நந்திதாரணியில் உள்ள வர்க்குச் சாகாத வரமும்
மந்திரத்தால் சத்தி சித்தியாகும் வரலாறு
மாத்ததிக மகத்துவத்தில் வளமாதி பகர்வாம்.

3535

ஆதியானார் உமையாள் தன்னுடனே அன்பாய்
அருளிய சொல்வேத முனிக்கு அறிவித்தார் நந்தி
சாதிலிங்கம் தனில்இருபது களஞ்சி வாங்கித்
தாமாக சிறுபயறுபோல் நறுக்கி

நீதிநெறிஎலு மிச்சம் பழச்சாற்றில் இட்டு

நேராக ஒரு சாமம் வெயில்வைத்து எடுத்து
குதில்லா கொடி வேலி வேர் அதனைக்கொண்டு

தூளாக இடித்து அதையும் வேறு வைத்துக் கொள்ளே. 3536

வைத்தபின்பு தனித்து அகண்டவாய் சேரும் பாணை
வகையேது ரெண்டு கொண்டு வந்ததிலேயொன்றில்

மெய்த்திடவே கொடிவேலிப் பொடி பாதியிட்டு

மேலாக சாதிலிங்கப் பொடிதனையே பரப்பி
சித்தாக அதன்மேலும் கொடிவேலி வேர்ப்பொடியை

சிறப்பாக நிரப்பிப் பின் மறுபாணை தனக்கு

கைத்திடா வாழைப் பழத்தினிலை யுடனே

கானமா முருக்கை இலையுங் கைகோர்த்துப்பிட்யே 3537

பிடித்து இருவகை இலையும் தனிச்சாறாம் எடுத்து

இதமாக மேல்பாணைத் தூரிலே தடவி

வடித்தந்தப் பாணை கொண்டு வாய் சேர்த்துமுடி

வகையாகச் சந்துவாய் ஏழுசீலை மண்ணும்

மடித்து நீ உணர்த்தியதில் வெடித்த இடம் தனக்கும்

மண்தடவி யுணர்த்தி வலுச்செய்து பின்னுமந்த

படித்ததொரு அஞ்செழுத்தால் முன்னவனைப் பணிந்து

பாங்கான உபதேசஞ் செய்து அடுப்பில் ஏற்றே. 3538

ஏத்திஅனல் கமலம்போல் முப்பது நாழிகைக்குள்

எரியிட்டு ஆத்தி அதைஎடுத்து நீர்குருக்கே

பாத்தியல ரெய்வதைத் துங்கச் சீலை மண்திறந்து

பார்க்கவே மேல் பாணைத் தூரிலே இரதம்

வேற்றுமையாய் இருக்குமதைப் பன்றி முடியதனால்

மெதுவாகத் துடைத்து எடுத்து விரும்பி வைத்துக் கொண்டால்

நால்திசையும் பார்க்கவே எடுத்த வகைக்கெல்லாம்

நன்றாகக் கூடுமதில் வகை சொல்லினாட்டே. 3539

நாட்டுவான் திருநாமம் நீலகண்ட வாலை

நந்தியுரைப்படி அரைத்துச் சேர்க்கும்வகைகேளு

கூட்டுவேன் கண்டங்கத்தரியின் பழத்தைக்

கொண்டுவந்து இடித்துஅதனை தனிச்சாராய் எடுத்து

விட்டு வைத்துக் கொண்டிதற்கு முன்னமேயெடுத்த

வேதாந்த சாதிலிங்க இரதத்தை நிறுத்து

ஊட்டு நீ களஞ்சிக் கால்படிச் சாரளந்து
உறையவிட்டு அதனை வைத்தமட்டும் அரையே. 3540

அரைத்தெடுத்து ஒன்றிலே அடைத்துவைத்துக்கொண்டு
அன்பாக சிவகாமி பூசையே செய்து
உரைத்து அரவைத்த வெள்ளித் தகடாக்கி அதிலே
உறவாக நீலகண்ட வாலைதனைப் பூசி
இரைத்து வளர்ந்திடும் கோழிப்புடம் போட்டெடுத்தால்
இடுந்தங்கம் போல மாத்து பத்தரையும் காணும்
வரைத்த அரவைத்த செம்புத் தகட்டிலே பூசி
வளர்கோழிப்புடம் போடமாற்றும் ஆறரையே 3541

ஆறரையும் காணாமல்லால் பின்னும் அதில் வகைதான்
அவனிதனில் மானிடர்க்கு ஆனகற்பம் சொல்வேன்
மாறடைந்த விடத்தலையின் வடக்கான வேரை
வாகாக வெட்டிவந்து சாணைதனிலுரைத்து
வீரான நெல்லிக்காய் அளவிலே உருட்டி
மேலான வாலை ரசம்பணவிடை காணாட்டி
தேராத பிணியாளர்க்கு ஏழுநாள் கொடுக்க
தீருமெனும் பிணிக்கி வகை செப்புவதுமாமே. 3542

ஆமென்ற பணிக்கு வகை சொல்வது கேளப்பா
ஆக்கைதனிலே எழுந்த வாதம் என்பதுடனே
நாமென்று வரும் வாத குலை அறுபதுக்கும்
நாயினும் கேடாக்கும் அந்த கிரந்தி பதினெட்டும்
தாமென்று ஆண்மை செய்யுங் குஷ்ட முடனாப்பும்
தாமளிக்கும் பவுத்திரந்தான் ஈரெட்டும்
ஏமனான் என்னும் அண்டவாதம் ஆறுக்கும் இது
வாலை கற்பமென்று இயம்பவிண்ணில்போமே. 3543

விண்ணில் போய்விடும் மூலவியாதி ஆறும்
வேகமா எழுந்த குன்மம் பதினாறும் கூட
மண்ணில் தான் பிறப்புஅறுக்கும் சயரோகம் மாறும்
மாயம்என வந்து அடுக்கும் சன்னி பதினெட்டும்

சுரமாரல் சுரமும்
எண்ணித் தான் முடியாத ஈசன் அருள் பதத்தில்
இருக்கும் முசல்கண்டன் பதினெட்டும் ஏகும். 3544

ஏகுமே பல பிணியும் சகல வியாதிகளும்

என்றுரைத்த நந்திபின்னும் இயம்பினைதக் கேளு

வாகுடையமானிடர் ஆக்கை எடுத்தோர்கள்

வகையான முன்சொன்ன வாலைதனை செய்தால்

பாகுடைய நிதிகோடி திரவியம் உண்டாகும்

பண்பாகப் பின் உரைத்த வாலைகற்பம் கொண்டால்

போகுமே இன்னும்பிற நோயான தெல்லாம்

பொய்யாது கற்பத்தில் இன்னம் வகை சொல்வோம்.

3545

வகை சொல்வோம் கற்பத்தைச் சமாதியிலிருந்து

வாகாக கொண்டவர்கள் நரை திரையும்மாறும்

திகையாமல் மூன்று கற்பகால மட்டும் தன்பேர்

ஐகமுமுதும் புறக்கஅருள் தேசராயிருப்பார்

நகையாத நந்தி சொன்ன வாக்கிதுதப் பாது

நாதனார் ஆணைநிச மின்னம் வகை கேளாய்

திகையாதி முன் சொன்னவிடத் தலைவின் இலையே

திறமாகப் பறித்துவந்து சாந்தெனவே அரையே.

3546

சாந்தெனவே அரைத்து அதிலே நெல்லிக்காயளவு

சகலகுண முன்சொன்ன நீலகண்ட வாலை

கூர்ந்தரைக்கால் பணவிடையுங் கூட்டி ஆவரையில

குணமுடைய அஞ்சுவகை மருந்தெடுத்துணர்த்தி

நேர்ந்து பொடியாக்கி அதில் வெருகடியும் சேர்த்து

நிறையாக பசுவின் வெண்ணை அனுபானந்தனிலே

காந்தர் நீரிழிவுஎடுத்த தோர்க்கு இரு பொழுது ஏழுநாள்தான்

கையால்கொடுக்க நிற்கும் காசினியோர்க்கு உறையே.

3547

காசினியெல்லாம் பிறக்கப் பின்னும் அந்த முன் ி

கிங்கங் காளிமிர் தப்பம் வகை சொல்வோம் நந்தி

தேசிகனே முன்சொன்ன சாதிலிங்க இரதம்

சிறக்கரைக் களஞ்ச குழிக் கல்லில் இட்டு

மாசில்லாக் கண்டங்கத்திரிப் பழத்தின் சாற்றால்

வாகாய் முக்காற் படியு மூன்று வட்டமாத்தது

ஊறுநீராக விட்டுப் படுமட்டும் அரைத்துச்

சுருணவேஎடுத்து நல்ல குகை தனக்குள்ளாக்கே.

9548

ஆக்கியந்த குகையிலே மணத் துவளை நெய்யை

அரை மட்டும் விட்டு வாய்சில்லே மூடி

நோக்கி இந்த மாயேழு சீலை மண்ணும் செய்து

நொய்தான் யெருவில் வைத்துச் சேவல் புடமாகத்

தாக்கியே தீ மூட்டியதை ஆறிப்பின் எடுத்தால்

தப்பாது படிக்கின்ற பற்பமாயிருக்கும்

வாக்கியஞ் சேர் கணபதிக்குப் பூசைதனை செய்து

வளமாக வயிரவனை அர்ச்சனையும் செய்யே.

3549

பூசைதனை செய்த பின்பு இரத பற்பந்தன்னை

பூராயமாக ஒன்றில் அடைத்து வைத்துக்கொண்டு

காசெனவே எழுந்திருக்கும் ஈயம் ஒரு பலந்தான்

கருகவே உருக்கியது தெளிந்து நிற்குமுகத்தில்

வாசனை சேர் இரதபற்பஞ் சாவடி கொடுக்க

மாத்துயர்ந்த வெள்ளியது காசினிலுமதிகம்

நேசனே தப்பாது நிசவெள்ளி பற்பம்

நேராகு மானிடர்க்கு பின்னுமதில் கேளே.

3550

பின்னுமதில் வகைகேளு மானிடர் தனக்குப்

பிணிவந்தால் திரிகடுகு குரணமே பண்ணி

உண்ணும் வெருகடியளவே குரணத்தைக் கூட்டி

உறவாக இரதபற்பம் பணவிடை கால்சேர்த்து

தன்னுள்ளே அனுபானம் தேனிலாகிலும்

மேலான பனவெல்லந் தனிலேயாகிலுமே

மின்னு நோயாளருக்கு யேழுநாள் கொள்ள

பிகுபிணியுந் தீருமிந்த பாகந் தான் அறியே.

3551

பாகந்தானறியே வகைஎப்படியோ கேளு

பலபிணிக்குத் தக்காது நீ அனுபானம் எடுத்து

வேகஞ்சேர் இரதபற்பம் பணவிடை கால்கூட்டி

விதமாக இருபொழுது ஏழுநாள் கொடுக்க

தாகந்தான்அற ஒழிந்து சகல வியாதிகளும்

தணியுமே பற்பத்திலின்ன வகை கேளு

தேகத்தான் பழுப்பேறி தளர்ந்து மானிடர்கள்

சிறுவாலை மதன்போலே சிறப்பதற்குமாமே.

3552

மதனான வரவென்றால் சமாதியிலே இருந்து

வளமான இரதபற்பம் பணவிடை கால்கொள்ள

அகமீளம் பணிவுடனே கசப்பெல்லாம் நீக்கி

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

நிதம் பெறவே எழுந்ததிரை மாறி வாலையாம்

நீநிலத்தில் நூறுசுறப் காலம்வரை இருப்பார்

சுதன் போலே யிருநூறு யானை வலுவுண்டாம்

சோதி திருவாணை நந்தி சொன்னபடி செய்யே.

3553

ஸ்ரீராமன் செந்தூரம்

செய்யவென்று நந்தி பின்னும் வேதமுனி தனக்கு

செப்புவான் ஸ்ரீராமன் செந்தூரம் வகைதான்

வைய்யக மெல்லாஞ் சுத்தி செய்த யிரதம்

வகையாக அறுபது களஞ்சியது போலே

வெய்யதோர் கெந்தகமும் எடைமுன்போலே கூட்டு

மேலானசாதி லிங்கம் பதினஞ்சுகளஞ்சு

அய்யமெனும் நினையாத பொன்னரி தாரத்தை

அன்பாக அம்பது களஞ்சியது சேரே.

3554

களஞ்சிரண்டு தனித்தஎடை மனோசிலையுங்கூட்டு

கடிதான நாகத்தை ஈரஞ்சு வட்டம்

வளஞ்செய்து இலுப்பை எண்ணைதனில் உருக்கிச் சாய்த்து

வகையாகநாற்பது களஞ்சியத்தில் சேர்த்து

உளஞ் செய்ததங்கத்தில் ஒரு களஞ்சியாக

ஒக்க இருநூத்திருபத் தென்களஞ்சி எல்லாம்

தனஞ்செய்த எருக்கம்பால் தன்னில் ஒரு சாமம்

கசடறவே அரைத்து மறுசாறு புரசிலையே.

3555

புரசிலை தும்பையுடன் செருப்படி செம்முள்ளி

புகழான காதலை யின்இலையுடனே அஞ்சகம்

வறமுறவே கொண்டுவந்து வெவ்வேறே இடித்து

வகையாகத் தனிச்சாறு எடுத்து வைத்துக்கொண்டு

திரமுறவே இச்சாறு வொருசாமந் தீர்க்க

திறமுற்றசொல் முறையாய் சாமம்அஞ்சு அரைத்து

கரமறவே பின்னு மந்த மாதுளையின் பூவும்

கான முருக்கம்பூவும் கலந்து சமன்கூட்டே.

3556

கலந்து சமன் கூட்டியது இடித்ததில் சாறெடுத்து

கைசோரவொரு சாமம் பின்னும் நன்றாய் அரைத்துப்

புலந்த நிழற்குள் ஞ்ணர்த்திப் பொடியாக்கி எடுத்து

பூகமாட கெங்காசலக்குப்பி தனக்குள்ளே

நிலந் தெளியாதே யேழுசீலை மண்ணுஞ் செய்து
 நேரான வெய்யிலிலே யுணர்த்தியெடுத்திடத்தில்
 பிலந் தவறாதே மண்பூசி மெழுகிட்டு
 பேதமறக் குப்பிதனைப் பேணி மருந்தடையே.

3557

மருந்தான பொடி வகையை குப்பியரை மட்டும்
 வாக அடைத்தந்த வாய்வலப் பக்கலில்
 திருத்தவே மூடியதின் மேலுமடை மண்ணை
 திறமாக மூடியொரு தாளிதனை யெடுத்து
 பொருந்தி யதிற்குள்ளே நாலு விரல் கனந்தான்
 பொடி மணலை யிட்டதன் மேல் குப்பிதனை வைத்து
 குருந்தமாய்ப் பின்னுமந்த மணல்தனை போட்டு
 குடமரை அதில் கொட்டி அடுப்பாக்கே.

3558

ஒட்டியதோர் அடுப்பும்இட்டுத் தாளியதன் மேலே
 உள்ளாகப் புதைய வைத்து முன்னவர்க்குப் பூசை
 கிட்டிஅன்பாய்ச் செய்த பின்பு தீபமொரு சாமம்
 எரியிடும் தன்கமலம் போல் இருசாமம் எரித்தால்
 கெட்டியார் கடுகயெரி வொரு சாமந் தனக்குப்
 பேதமுடனிப்படியே சாமம் ஆறுஎரித்து
 விட்டபின்பு ஆறவைத்து மறுநாளில் இங்கே
 இடுமோக வயிரவனைப் பூசைபண்ணிக் கொள்ளே.

3559

வயிரவனைப் பூசை செய்து குப்பிதனை யெடுத்து
 வாகாக உடைத்துள்ளே பார்க்கவே செந்தூரம்
 ஓயிலான முருக்கம்பூ நிறமாக யிருக்கும்
 ஒன்றிலே பத்திரமாய் அடைத்து வைத்துக்கொண்டு
 கயிலாச கிரி தனிலோர் களஞ்சி தனில்உருக்கி
 கடுகவதில் மஞ்சாடி செந்தூரங் கொடுக்க
 பயிலறிய நின்மாற்று ஒன்பதையுங் காணும்
 பற்ற அறவைத்த செம்புக்கு ஆறு குறையாதே.

3560

குறையாது செந்தூரம் விளைவு அதிகம் கண்டால்
 குறிப்பதுதான் கண்டறிந்து குறைவு செய்ய வேண்டும்
 நிறையான விளைவு சற்றே குறைந்து விட்டதானா
 நிறையிலே கால்மஞ்சாடி கூட்டுவது நலமாம்
 மறைநாலும் ஆராயும் நந்திவகையுரைத்தான்
 வாக்கிது தப்பாது நிசமான உண்மை

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

திறமான ஜெகத்தினிலே வாதியென்று வாராமல்
ஜெகத்தினிலே செய்வது நற்கருமம் என்று செப்பின
தொப்பினையே.

3561

ஒப்பறிய குதமுனி நந்திஉறை கேட்டு
உள மகிழ்ந்தங்கி அவனுரைப்பான் உப்பை நீகட்ட
அப்புமிகும் கடல் நுரையைப் பொடியாக்கி அதிலே
அவரை பொடிக்கி மூன்றுபடி உப்பதனைக் கூட்டி
செப்பரிய வெள்ளாட்டு நீரதனை விட்டு
சேர்த்தரைத்தோர் சட்டியிற் குள்ளாக்கியே பின்பு
தப்பாமல் மறுவோடுதான் கவிழ்த்துமுடி
தட்டெருவில் புடம் போட்டு எடுப்பதுவும் ஆமே.

3562

தாம்பரச் சுத்தி

எடுத்திடு பின் செம்பதனை சுத்தி செய்யும் ஆறு
எப்படி என்று எண்ணாதே நீலப் பூவின்
கடுத் தாக்கணாத்தி நிலையரைத்து வாங்கி
களங்கு போலத் திரண்ட செம்பை பொதிவுதனை செய்து
அடுத்த யீரஞ்சுதிரி முருக்கிப் பின்பு
அதிக புங்கன் வேரரைத்து அதிலும்முன் போல்
கொடுத்து உருக்கார் அஞ்சு தினத்திலே செம்புகத்தியென்று
சொன்னவகை சொல்லவும் ஒண்ணாதே.

3563

கெந்தகச் சுத்தி

சொல்லாதே கெந்தகத்தைக் கட்டும்வாறு
தோகையாகையு கிரிதனிலவன் மேலும்
நல்ல மயிலா கஞ்சியிலை தலையரைத்து
காட்டாவின் தயிர்தனிலே கலவை செய்து
வில்லையைப் போலொரு மோட்டில் வட்டஞ் செய்து
வெளி நடுவில் நாலாறு துவாரமிட்டுக்
கொல்லவே கெந்தகமும் ஒட்டிலிட்டு
குளிதனிலே ஒரு கவசம் வைத்துக் காணே.

3564

காணவே வைத்ததனைக் கலவை செய்து
கனதயிரில் குறையவிட்டு கலசவாயில்
தோணவைத்த கந்தக ஒட்டை வைத்து

வேண்படி சீலையது வலுவாகச் செய்து

வேகமுடன் குழிவெட்டிப் புடத்தைப் போடு

பூண வைத்து இப்படி ஈர்அஞ்ச வட்டம்

புடத்திலிட்டு கட்டிய கெந்தகத்தைச் சேரே.

3565

சேரப்பா நாகமஞ்சு களஞ்சு கொண்டு

செப்பெனவே கிண்ண மொன்று செய்த பின்பு

பாரப்பா அரிதாரஞ்சாதி லிங்கம்

பச்சை நிறமாக வுத்த துருகடனே இரதம்

காரப்பா கட்டிவைத்த கெந்தகத்தை கூட்டி

கண்டு கொள்ளும் வகை தனக்கு ஒவ்வொருகளஞ்சி

சாரப்பா களஞ்சி குழிக்கல்லிலே இட்டு

அளவாய் நீர் விட்டரைத்து குழம்பாய்க் கூட்டே.

3566

கூட்டிஅந்தக் குழம்பதனைக் கிண்ண மதிலுள்ளுங்

குவிந்த புறந்தனிலும் அதை சாந்து போல் பூசி

நாட்டுஇயல்பாய் கட்டிவைத்த மூன்று படியுப்பை

நாகவடம் போலக் குளிர்ந்த சட்டிக்குள் இட்டு

வீட்டிமையாய் சட்டியதின் மேலாகக் கிண்ணம்

விளும்பு சற்றே கண்காண வெளிநடுவில் பதித்து

நாட்டிமையாய்க் கிண்ணத்தின் விளும்புதான் மறையச்

சார்வாகச்சீலை மண்ணும் செய்து அடுப்பில் ஏற்றே.

3567

அடுப்பிலே வைத்த பின்பு ஐங்கரர்க்குப் பூசை

அன்பாகச் செய்து கொண்டு நலத்தேக்கினிலையைக்

கடுகவே இடித்ததிலே நவாச் சாரமிட்டு

கசப்பில்லாத தனிச்சாறு மூன்றுபடி யெடுத்து

தொடுப்பாக அனல் மூட்டி எரியிடும் வேளை

சுருக்காகப் படி மூன்றுஞ்சில வறுத்த பின்பும்

எடுப்பாக எரியிடுநீ பதினைஞ்சு நாழிகைக்கு

நன்றாக ஆறியபின் எடுத்திடச் செந்தூரம்.

3568

செந்தூரந் தனையெடுத்து முன்னாக வைத்து

சிவகாமி பூசையும் அர்ச்சனையும் செய்து

அந்தரங்கமாக ஒன்றில் அடைத்து வைத்துக் கொண்டு

அறை வைத்து வெள்ளிஈர்ஏழு பணவிடையும் கூட்டி

சிந்தனையாய் சுத்தி செய்த செம்பினிலே மூன்று

சேர்த்தொரு களஞ்சி ஒன்றாய் உருக்கு முன்பெடுத்து

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

வத்தனையாய்ப் பின்னுமதை யுருக்கி நிறற் தெளிந்தால்
வைத்திருக்கும் செந்துரம் மண்சாடி சேரே.

3569

துருசு செம்பு

மஞ்சாடி சேத்திட மாத்தேழரையும் காணும்

மாதவத்தோன் குதமுனி வாக்கியம் பொய்யாது

அஞ்சாதே பரமகுரு ஆணைஉண்டு நிசமே

அறிவது பின் துருசு செம்பாகும் வகை கேளு

மிஞ்சவே வெண்காரந் துரிசி ஒன்றாய்க் கூட்டி

வெண்ணை தனிலே யரைத்து குடக்கரையில் வைத்து

துஞ்சவே யுருக்க வத்த துருசிலே பாதி

சுத்தியுள்ள செம்பிருக்கும் சொல்ல இன்னங்கேளே.

3570

கேளப்பா இன்ன மைந்தநாக மதில் வகையே

கோதறவே இலுப்பெண்ணைதனை வைத்துக்கொண்டு

நாளொப்ப இருக்குமந்த நாகத்தை யுருக்கி

நாலு வட்டம் எண்ணையிலே சாய்த்தபின்பு எடுத்தால்

தூளப்பாரே கடந்துநாகம் மெழுதுபோல

சுத்தியாயிருக்கும் அதின் அஞ்சு களஞ்சால்

ஆளப்பா வில்லையின் காய் குடுக்கை முடியுமாய்

அளவாக செய்யிரதமிடை யொப்பாயடையே.

3571

அடைத்திய ரூபத்திலொன்று தங்கந்தான் கூட்டி

யதற்கிணங்க குகைதனை யுண்டாக்கி அந்தக் குகைக்குள்

உடைத்த கல்லுப்பு இந்துப்பு நவாச்சாரந்தானும்

உள்ளுறவே முன்னிடையுள் சமனாக கொண்டு

படைத்த யெலுமிச்சம்பழச் சாற்றால் அரைத்து

பூணவே யொருபங்கு குகைக்குள்ளே பூசி

கடைத்திட சந்தே குகையை வெய்யிலிலே வைத்து

தப்பாம லொரு பங்கு வேறு வைத்துணர்த்தே.

3572

உணர்த்தி யெடுத்த மருந்தைப் பொடியாக்கி

குகைக்குள் ஒரு விரலின் கனமாக பொதி பாதியிட்டு

இணக்கமுறக் குடுக்கைதனைப் பொடிமீதில் வைத்து

இரையளவு கண்மேலும் பொடிதனையே பரப்பி

வணக்கமுடன் மண்சில்லால் குகைவாயை முடி

வகையாக்குகையை சீலைமண்ணுஞ் செய்து

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

புணக்காதே உணர்த்தி வெடித்த யிடந்தனக்குப்
பின்னும் மண்பூசியப் புடத்தினிடஞ் செய்யே.

3573

இடமாக ஒரு முழத்தி லத்தினி வாக்கி
நீளயெத்தாதே குளியெடுத்துப் பாதி மட்டும்
எருவை யிடமாக அக்கியதின் மேல்க்குகையை வைத்து
பாங்காக குளிமறைய மேலும் எருப்பொதிந்து
அடவாகயேழு நாள் வரைக்கும் ஆறாத
பீடத்திலிட்டு ஆத்தி நீ யெடுத்தால்
திடமாகச் செந்தூரமிருக்கு மதையெடுத்து
தீர்க்கமுள்ள வயிரவனை பூசனையுஞ் செய்யே.

3574

தீர்க்கமுள்ள வயிரவனைப் பூசை செய்த பின்பு
செந்தூர மதனையன்பாய் சிமிளில் வைத்துக்கொண்டு
ஆரமுள்ள வொரு களஞ்சி வெள்ளிதனை உருக்கி
அதுநிறமாய்த் தெருவினிலே பணவிடை செந்தூரம்
ஏகமாய்க் கொடுக்க மாத்து எட்டரையும் காணும்
ஈசனார் ஆணைஇது தப்பாதுண்டாகும்
நீர்பதம் என்று நினையாதே குதமுனி வரைத்தான்
நிசமாக உண்டாகும் இன்னவகை சொல்லே.

3575

பாம்பாட்டி சித்தர் உற்பவம்

சொல்லவே யின்னமொரு மார்க்கங் கேளு
சொருபமென்ற பாம்பாட்டி சித்தனப்பா
வெல்லவே வெகுகாலம் வனாந்திரத்தில்
வினோத முள்ளசித்துமிக ஆடியிருந்தார்
கொல்லவே அரவங்கள்தான் பிடித்து
கொற்றவனார் சமூகமது சென்றே யேகி
மெல்லவே அரவமதை ஆட்டியேதான்
மேன்மையுடன் பரிசுமிகப் பெற்றார் தாமே.

3576

பெற்றாரே சிலகாலம் மலைகள் மீது
பேருலகில் கீர்த்தியுடன் வாழ்ந்திருந்தார்
புற்றருகில் சென்றுமல்லோ சித்தர் தாமும்
புனிதமுள்ள நவரத்தின பாம்பு தன்னை
வெற்றியுடன் தான் பிடிக்கப் போகும்போது
வேதாந்தச் சட்டமுனி அங்கிருந்தார்

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

சுற்றியே பாம்பாட்டி சித்தர் தாமும்

சொருபமுள்ள சித்தரைக் கண்டார் தாமே.

3577

கண்டாரே கைலாச சட்டர் தன்னை

கருத்தினிலே அவர் பாதந் தொழுகவென்று

தெண்டமுடன் அடிபணிந்து சிரங்குவித்து

தெளிவுடனே அஞ்சலிகள் மிகவுஞ் செய்து

பண்டுடனே காயாதி வர்க்கங் கொண்டு

பாங்கான பாலுடனே பழமுங் கொண்டு

தண்துளவ மாலையணி துளசி கொண்டு

சர்ப்பனையாய் அர்ச்சித்து தமைகண்டார் தாமே.

3578

தாமான நாதாந்த சித்து தம்மை

தகமையுடன் பாம்பாட்டி கண்டபோது

நாமான கைலாச சட்டநாதர்

நலமுடனே பாம்பாட்டி தனை நோக்கி

பூமானமானது ஒரு சித்தைக் கேளும்

புகழுடனே காட்டகத்திலிருந்தீர் காலம்

காமான கடிய தொரு விஷத்தைத் தானும்

கருமான மில்லாமல் கற்றீர்தாமே.

3579

கற்றீரேயுக் கோடி காலந்தானும்

கருத்தினிலே பொய்மெய்கள் காணாமல்தான்

பெற்றீரே காட்டகத்தில் திரிந்து கொண்டு

பேரான பாம்புகளை மடக்கி யாட்டி

சுற்றிலுமே ஞானோபதேசப் பாலை

சொருபமுடன் சித்துதமைக் காணாமற்றான்

பற்றரவே சமுசார வாழ்க்கை தன்னில்

பாருலகில் சிலகாலமிருந் திட்டிரே.

3580

இருந்துமே ஞானவானாகவே தான்

யெழிலான வுபதேசந் தன்னை நோக்கா

பொருந்துமே உபதேசம் பெற்றீரானால்

பூதலத்தில் வெகுகால மிருக்கலாகும்

அருந்தியே ஞானப்பால் தானுமுண்டு

அப்பனே உபதேசம் பெற்றுக் கொள்ள

வருந்தியே கைலாச சட்டநாதர்

திறமுடனேவாக்களித்தார் பாம்பாட்டிக்கே.

3581

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

ஆட்டவென்றால் சித்தருமே ஞானம் பெற்று
 அவனியிலே வெகுகால மிருந்தாரப்பா
 கூட்டமுடன் பாம்பாட்டி சித்தர் தாமும்
 குவலயத்தில் மாந்தரிரு சீடனாகி
 நாட்டமுடன் தாமறிந்த ஞானமெல்லாம்
 நன்மையுடன் சீருக்கு உபதேசித்தார்
 வாட்டமுடன் சீருக்கு உபதேசித்து
 வாகாகச் சமாதியிலே யடைந்தார் பாரே. 3582

பாரேதான் சமாதியிலே அடைந்த பின்பு
 பாலகனே சிலகால மங்கிருந்து
 நேரேதான் திருஷ்டாந்திர மிகவுங் காட்டி
 நேர்மையுடன் கற்பகால மிருப்பேனென்றும்
 ஊரேதான் குடிப்படைகள் எல்லாருந்தான்
 வுத்தமார்க்கு தொண்டு மிக அதிகஞ் செய்து
 சீரேதான் சமாதியிடம் பூசை மார்க்கம்
 தெளிவாகச் செய்தார்கள் கோடியாமே. 3583

கோடியாம் இன்னமொரு மார்க்கங் கேளு
 கூறுகிறேன் பாம்பாட்டி மகிமை தன்னை
 நீடியே பாம்பாட்டி நாதர் தானும்
 நெடுங் காலஞ் சமாதியிலே யிருந்து பின்னும்
 நாடியே பூமிதனில் வெளியில் வந்து
 நாதாந்தக் கூத்துகளும் மிகவு மாடி
 தேடியே வரை கோடி காலமப்பா
 தேசத்திலிருந்தாரே சித்து தாமே. 3584

தாமான பாம்பாட்டி சித்தர் தாமும்
 தாரணியில் சாகாம லிருந்தாரேதான்
 நாமே தானறிந்த வரை இன்னஞ் சொல்வோம்
 நாதாந்த சித்ததுவும் மடிந்து போனார்
 போமேதான் சித்ததுவும் தேகந் தன்னை
 பொங்கமுடன் சிலகாலம் மண்ணிற் சென்று
 தூமான மாகவேதான் வெளியில் வந்து
 துப்புறவாய் தேகமதை மறந்திட்டாரே. 3585

மறந்திட்டார் தேகமது நிலை நில்லாது
 மண்டலத்தி லாரேனு மிருந்ததில்லை

துறந்திட்டார் நாதர் முனி சிந்து தாமும்
 துறையான உலகுதனில் மாண்டு போனார்
 பிறந்திட்ட சித்தர்முனி ரிஷிகள் யாவும்
 பேருலகில் மடிந்துமல்லோ மண்ணாய்ப் போனார்
 இறந்துமே லோகமெல்லாம் மடிந்தார் கண்டீர்
 யெழிலாக யிருந்தவர்களில்லை தானே.

3586

சுப்பிரமணியர் உற்பவம்

தானான இன்னமொரு கருமானங் கேள்
 தாரணியில் மானிடர்களறிய வென்று
 கோனான எனதுஐயர் காலாங்கி நாதர்
 கொற்றவனார் குருவினது கடைச்சத்தாலே
 தேனான வடிவேலர் சுப்பராயர்
 தேசத்திற் பிறந்ததோர் உண்மையாவும்
 பானான சாத்திரா யுத்தம் பார்த்து
 பகருகிறேன் மாணாக்கர் பிழைக்கவென்று.

3587

பிழைக்கவே வடிவேலர் தம்மைத்தானும்
 பேரான பூவுலகில் தேவனென்றும்
 வழக்கமுடன் சாத்திரங்கள் இதிகாசங்கள்
 வளமாகப் பாடி வைத்தார் வினயம் யாவும்
 முழக்கமுடன் வடிவேலர் முருகன் தானும்
 முற்பிறப்பில் பஞ்சதாக்கியனாக
 தழக்கமுடன் பிறந்த தாய் சாத்திரங்கள்
 தாரணியில் கவிவாணர் காட்டினாரே.

3588

காட்டினார் வடிவேலர் முருகன் தானும்
 காசினியில் ஆறுமுக சொரூப மாகி
 திட்டமுடன் பள்ளியிலே ஓதும்போது
 தீரமுடன் அரிநமோவென்று கூறி
 இட்டமுடன் சொல்லெனவே பிரமன்தானும்
 யெழிலான வடிவேலர் சொல்லென்றார்
 சட்டமுடன் அதற்குத் தாத்பரியஞ் சொன்னால்
 சாங்கமுடன் நானுரைப்பேன் சத்தியவானே.

3589

சத்தியமாய்ச் சொல்லுகையில் இந்திரன்தானும்
 சந்தோஷமாக வல்லோ தாமழைத்து

வெத்தியுட அசுரர்களைத் தான் செயிக்க
 விருப்பமுடன் தானழைத்துச் சென்றபோது
 புத்தியுடன் பகவானை நமஸ்கரித்து
 புகழாக அரக்கர்களைச் சங்கரித்து
 நித்தியமுஞ் சூரசங்காரனாக
 நீணிலத்தில் வெகுகால மிருந்திட்டாரே. 3590

இருந்திட்டார் வள்ளிதனை சிறையெடுத்து
 யெழிலாக அவனிதனில் யிருந்தாரென்றும்
 பொருந்தவே உலகுதனில் சுவாமியாக
 பொங்கமுடன் வீற்றிருந்தார் சதாகாலந்தான்
 வருந்தியே கோடிமனு பேர்களெல்லாம்
 வையகத்தில் மகாதேவ னென்று சொல்லி
 திருந்தியே நமஸ்கரித்து தலைகுனிந்து
 திகழுடனே கோடி யுகமிருந்தார் தாமே. 3591

தாமான சாத்திரங்கள் சொன்னதெல்லாம்
 தகைமையுடன் பொய்யாச்சு பொன்னுலோகம்
 நாமேதான் சொன்னபடி வடிவேலர் தானும்
 நாட்டிலே யிருந்தாரோ இல்லை கண்டர்
 வேமேதான் பூலோகம் தன்னை விட்டு
 விடுபட்டுத் தேகமது மண்ணாய்ப் போச்சு
 போமேதான் மண்கூறு மண்ணாய்ப் பேச்சு
 பூவுலகிலிருந்தாராம் கானோம் பாரே. 3592

கெந்தகத் தயிலம்

உண்டாகுங் கெந்தகத் தயில வகை கேளு
 உன்னிய ஞானியண்டம் பத்து தானெடுத்து
 மிண்டாதி வெள்ளாற்றி லிட்டாவி யென்று
 வெண் கருவை நீக்கி மஞ்சள் கருவாக யெடுத்து
 தண்டாத சட்டியிலே இட்டடுப்பிலெற்றித்
 தனிவாக எருமூட்டி தாவியினாலிருக்கப்
 பண்டாதி யருளாலே வருந்தயிலந் தன்னை
 பண்பாக வெடுக்க பின்னை கெந்தகத்தை வாங்கே. 3593

கெந்தகத்தில் முன்றுபங்காம் பசுவின் பாலில்
 கெந்தகம்விட முன்போல சுத்தி செய்தெடுத்து

துஞ்சாதே பொடியாக்கி சீலைதனில் பரப்பி
திரியாகத் திரித்து அண்டத் தயிலத்தை வைத்து
பந்தமாய் அனல் மூட்டி தலைகீழாய் பிடித்து
பாத்திரத்தை கீழ்வைத்துப் பாங்காகயேந்தி
வந்துசேர்ந்த தயிலத்தை யொன்றிலே யடைத்தால்
வாகாகப் பின்னுமதில் வகை பசருவாமே.

3594

கருவாக யிந்தவகைப் பார்த்தெடுத்த பேர்கள்
அகங்கார நிறத்துடனே மாற்று குறைந்திருந்து தானால்
வுருவாகவே யிந்தத் தயிலமதில் பொன்னை
தூளாக்கி யெருவைத்து ஒரு தரந்தானுருக்கத்
திருவாக நிறம் பசுமையாகத் தேறும்
செப்பினோம் பின்னுமதில் செப்பவகை கேளு
துருவான சொரிசிரங்கு நோயாளர் தனக்கு
துளசியிலை தனில்கொடுத்து தொகுத்து நீபாரே.

3595

தொகுத்து நீ பார்க்கவென்றால் வங்கவகை தனிலே
சித்தியுள்ள செந்தூரம் சொல்வேன் கேளு
வகுத்த படிவருஷம் நூத்திருபது வும்சென்று
வளமாக நிற்குமந்த வேம்பினிட பழத்தை
வெகுத்தமுடன் கொண்டு வந்து இடித்ததில் சாறெடுத்து
வெறுப்பில்லாதே விரும்பி வைத்துக் கொண்டு
பகுத்ததிலே பின்னுமொரு பாத்திரத்தில் வாங்கி
பாங்காக கறுத்தவங்க முறுக்கி இதில் சாயே.

3596

உருக்கி யந்தவங்கத்தை மூவேழு வட்டம்
ஒன்றான சாத்திலே அரைத்த பின்பு யெடுத்து
தருக்கிசைந்த வோட்டில் வைத்து தாளகமுங்கூட்டி
தனித்தடுப்பி லேத்தியே நாயுருவிக்கம் பால்
நெருக்கியதை வறுத்து வங்கம் நீராக்கிப் பின்பு
நீள்குமரிச் சாற்றாலே யொரு சாமமரைத்து
திரிக்கிசைந்த குகைக்குளிட்டு யெருவில் வைத்து
சேவலின் புடமாகனானின் இடயாமே.

3597

சேவலின் புடமாகத் தினமும் ரெண்டு வட்டந்
திறமாகச் சாற்றிலரைத்து இருபதுனாளையிலே
யேவலுருபுடம் னாற்பத்தொண்ணு குறையாமல்
யிடவேசெந்தூரம் முருக்கம்பூ நிறமாம்

ஆவலுறு வெள்ளிதனை யொரு களஞ்சியுருக்கி
அது தெளிவில் பணவிடை செந்தூரமதை
கொடுக்கநீ வலுமையாக மாற்று ஏழரையுங்
காணும் நிமலனார் திருவாணை நிசங்கவரை யிதுவே. 3598

இதுதனிலுஞ் சுறுக்கான இன்னமொருவகை கேளு
இன்னிலத்தில்ஆதி மருந்து ஆவரையின் பட்டை
சதிராக கொண்டுவந்து உணத்தியொரு பாணை தனிலிட்டு
பாதாள அஞ்சனத்தில் தயிலமது வாங்கி
யிறக்கியதை இம்மி வைத்துக் கொண்டு
மேலான கோழிமுட்டை வெண்கருவை அதிலே மதுவாக
வுரைத்ததையும் மாட்டிரேகித் துவசமாகச்
செய்தபின்பு அரிதாரம் வாங்கே. 3599

தாள செந்தூரம்

வாங்கியந்த அரிதாரக் கட்டிதனில் தயிலம்
வாகாகவே யுரைத்து வெய்யிலிலே வைத்தால்
பாங்கான செந்தூரமாகும் அதையெடுத்துப்
பசுமையா யாறவைத்த வெள்ளியொரு களஞ்சி
ஏங்கவே யுருக்கியதில் பணவிடை செந்தூரம்
யேற்கையாய் கொடுக்க மாற்றேழு குறையாது
நீங்காதே குத முனியுரைத்த வகையெல்லாம்
நிசமாகுங் கண்டறிந்து தேறிநீ பாரே. 3600

அனுமார் உற்பவம்

பாரேதா னின்னமொரு கருமானங் கேளு
பாலகனே அருள் மைந்தா சொல்வேனப்பா
நேரேதான் அனுமாரின் உற்பவத்தை
நேரான மாணாக்கர் அறிய என்று
சீரேதான் வாய்வினிட தனயன்என்றும்
சிறப்பான நூல்எல்லாஞ் சொன்னார் கண்டர்
கூரேதான் கவிவாணர்எல்லாம் கூடி
குவலயத்தில் கட்டுறை தான்உரைத்தார் தானே. 3601

உரைத்தாரே முன்னோர் சொல் நூல்கள்எல்லாம்
உத்தமர்கள் பாடிவிட்டார் அனுமாரைத்தான்
நிரைத்தாரே தேவன்என்றும் கர்த்தன்என்றும்
நிலையான இதிகாச புராணம்எல்லாம்

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

பரைத்தாரே சிரஞ்சீவிப் பட்டம்என்றும்

பாருலகில் வரம் பெற்ற ஆஞ்சன்என்றும்
வரைத்தாரே மிருகம்என்ற கூட்டம் தன்னை
வலுவான மிருகம்என்றும் வசனித்தாரே.

3602

வசனித்தார் மிருகம்என்ற அனுமார் தானும்

வன்மையுள்ள வானரமாம் கூட்டம் தன்னில்
புசவீர பராக்கிரம வீரானான

புனிதமுள்ள ஆஞ்சனேய ஜாதி கண்டர்
தசகோடி வானரமாய் ஆஞ்சநேயன்
தாரணியில் தேவனாயிருப்பான் ஆனால்
குசமுடய ஸ்ரீராமர் பக்கல் நின்று
குவலயத்தில் மிக யுத்தஞ் செய்தார் தானே.

3603

தானான ஸ்ரீராமர்க்கு உதவியாக

தாரணியில் வெகு யுத்தம் செய்துமென்ன
கோளான ஸ்ரீராமர் மாண்டு போனார்

குவலயத்தில் வான ரங்களெல்லாம் மாண்டார்
பானான பாருலகில் ஆஞ்ச நேயர்

படை கூட்டம் தன்னுடனே மண்ணாய்ப் போனார்
தோனான எனது ஐயர் காலாங்கி நாதர்
தெளிவுடனே உரைத்தார் தாமே.

3604

உரைத்தாரே காலாங்கி சொற் படிக்கி

உத்தமனே அடியேனும்தாள் பணிந்து
வரைக்க மலபதாம் புயத்தைக் கரத்தால் தொட்டு

வாகுடனே யான்உரைப்பேன் இன்னம் கேளீர்
முறைக்கவே ராமருடன் ஆஞ்ச நேயர்

முதுலகில் இருந்து ஒரு கதை மெய்யாச்சு
திரைக்கவே உலகுதனில் இருந்தாரெல்லாம்

திரளுடனே மண்கூறாய் போனார் தாமே.

3605

போனாரே சாஸ்திரங்கள் புராணம் தன்னில்

புகழான அனுமாரைக் கற்பகாலம்
வானோர்கள் முதலான பேர்களெல்லாம்

வையகத்தில் சிரஞ்சீவிப்பட்டம் பெற்றோன்
ஏனோதான் வீணாக மாண்டான் என்று

எழிலான வார்த்தை தன்னை நம்பாமல்தான்

கானான தேவர்முனி ரிஷி கூட்டங்கள்

கட்டுரைத்த வாக்கியமும் பொய்யாய்ப் போச்சே.

3606

பொய்யாகப் பிடாரன் அவன் பாம்புதன்னை

பொங்கமுடன் ஆட்டி வைத்த கதையைப்போல

மெய்யாக ஸ்ரீராமர் அனுமார் தன்னை

மேன்மையுடன் கைப்பழக்கஞ் செய்திருப்பார்

கையுடனே ஆயுதங்கள் தடி கொடுத்து

காசினியில் யுத்தமது பழக்கஞ் செய்து

பய்யவே வானரத்தை வசமதாக்கி

பாருலகில் பழக்கமது செய்தார் காணே.

3607

காணவே உலகமதில் இருந்தோர் உண்டு

காசினியில் ஒருவருந்தான் இருந்ததில்லை

பூணவே பூதலத்தில் பொய்யான வாழ்வு

புகழான மெய்வாழ்வு யாதொன்றில்லை

தோணவே தொல்லுலகில் எல்லா மாண்டார்

தோற்றமுடன் தேகமது மண்ணாய்ப் போச்சு

வேணவே காயாதி கற்பங் கொண்டும்

விண்ணுலகில் மடிந்ததுவும் மெய்யுமாச்சு

3608

ஆச்சப்பா காணவென்றால் ஒன்றுமில்லை

அப்பனே கோடான கோடி செம்பொன்

மூச்சப்பா தேகமதை வருத்தியல்லோ

முனையான கோடி பொருள் படைத்தும் என்ன?

பேச்சப்பா பேசமுன்னே வாசியோகம்

பேரான மகத்துவங்கள் கொண்டும்என்ன

பாச்சலுடன் கூடுவிட்டுக் கூடு பாய்ந்து

பாருலகி லிருந்தாரும் ஒன்றுங்காணே.

3609

ஒன்றுமே காணாமல்உடல் ஆவிதன்னை

ஒழுக்கமுடன் கருவி கரணாதி எல்லாம்

சென்றுமே நவத்துவாரங்கள் எல்லாம்

சேகரமாய்த் தான் அடைத்து இருந்துமென்ன

கன்றுதான் பால்தேடித் தாயைக் கண்ட

கதையைப் போல் ஆச்சுது பொருள்வாழ்வு

வென்றுமே உப்புபவாசம் இருந்தும் என்ன

வேதாந்த கற்பமதைக் கொண்டார் பாரே.

3610

கொண்டுமே காயாதி கற்பம்தன்னை

குவலயத்தில் கோடிவரை உண்டும்என்ன

பண்டான மேனியது பாழாய்ப் போகும்

பாருலகில் உயிர்தனையே காண்பதில்லை

அண்டர்முனி ராட்சதர்கள் எவரானாலும்

அவனிதனில் இருந்தவரும் மெய்யே சொல்வர்

கண்டபடி சாஸ்திரங்கள் மெய்போல் கூறி

காசினியில் ஒருவருந்தான் இல்லைதானே.

3611

சிவ வாக்கியர் உற்பவம்

இல்லையே இன்னமொரு மார்க்கம்கேளு

எழிலான சீனபதிப் பக்கம்தன்னில்

கொள்ளவே கோடானகோடி சூழ்ந்த

கொடுத்த வசிதில்லை வனம் அங்கொன்று உண்டு

எல்லை நகர் சுற்றிலுமே காணார் தாமும்

எழிலான ஓடைகளும் நதிகள்உண்டு

புல்லவே ஐராவதங்கள் போல

புகழான மலையுண்டு குகைகள்உண்டே.

3612

உண்டான மல்லிகார்ச் கனை யொன்றுண்டு

உத்தமனே ரிஷிசூட்டம் முனிவர் சித்தர்

திண்டான கான்ஆறு மத்திபத்தில்

திறளான வாய்க்கால் மண்டபந்தான்

வண்டுடனே கூட்டங்கள் கலந்து மெத்த

வாகான மண்டபத்தை சுற்றியே தான்

திண்டுபோல் குளவிகளும் ஓடிவந்து

திரளான கூட்டமதை சேர்க் கொண்ணாதே.

3613

ஒண்ணாது ரிஷிசூட்டம் முனிகள் கூட்டம்

உத்தமனார் சிவவாக்கிய சித்தர் பக்கல்

கண்ணவிந்த பேர்களுக்கோர் ஊன்றல் போல

கைக்குதவியாய் இருந்தார் சித்தரெல்லாம்

நண்ணமுடன் ஆயக்கால் பக்கம் நின்று

நளினமுடன் சிவ வாக்கிய சித்தருக்கு

வண்ணமுடன் சோடச உபசாரம் மெத்த

வாகுடனே செய்து மல்லோ இருந்தார் பாரே.

3614

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

இருந்தாரே வெகுகோடி காலமப்பா
 எழிலாகச் சிவ வாக்கிய சித்தர் தாமும்
 பொருந்தமுடன் சீடவர்க்க மார்க்கத் தோர்க்கு
 பொங்கமுடன் தான் உரைத்த அதிசயங்கேள்
 திருந்தமுடன் தேகமது கல்தூண் ஆகும்
 தெளிவான சித்தர்முனி கேளும் என்று
 குருந்தமரம் தன்அருகில் பக்கல் சென்று
 கூறினார் உபதேசம் கூறினாரே.

3615

கூறினார் சிலகாலம் சமாதி தன்னில்
 குவலயத்தை யான் மறந்து இருப்பேன் என்று
 தேறியதோர் சித்தர் முனி ரிஷிகளுக்கு
 தேற்றமுடன் கூறியதோர் வண்ணம் கேளீர்
 மீறியதோர் மூன்றுயுகம் இருப்பேன் என்று
 மேன்மையுடன் தான்உரைத்து சமாதி தன்னில்
 சிறியே தானிருந்து சித்தர் தாமும்
 சிறப்புடனே தாமிருந்தார் கோடியாமே.

3616

கோடியாம் இருகோடி வெகுநாள் காலம்
 கொற்றவனார் சமாதிதனில் இருந்ததுண்டு
 நீடியே சிலகாலம் இருந்துமே தான்
 நீதியுடன் பூமிதனில் எழுந்ததுண்டு
 தேடியே அனேகம் பேர் சித்துதாமும்
 தெளிவான சிவ வாக்கிய சித்தர் தம்மை
 கூடியே கூட்டமிட்டு அதிதஞ் சொல்லி
 குவலயத்தில் சித்தரெல்லாம் மதிப்பிட்டாரே.

3617

மதிக்கவே சிவவாக்கிய சித்தர் தாமும்
 மார்க்கமுடன் மண்மீதில் எழுந்த பின்பு
 துதிக்கவே பல பேரும் அஞ்சலித்து
 துறையுடனே மூன்று முறை சமாதி சென்று
 கதிக்கவே அவர் மனது துடிக்கக் கூறி
 காசினியில் சமாதி தன்னில் பின்னும் சென்றார்
 பதிக்கவே சிலகாலஞ் சமாதிருந்து
 பட்சமுடன் பின்னும்ல்லோ எழுந்தார்பாரே.

3618

பாரேதான் சிவவாக்கிய சித்தர் தாமும்
 பாருலகில் சித்தனாய்ப் பிறந்தும்என்ன

சீரேதான் சமாதிகளில் போயும்என்ன

சிறப்புடனே அங்கிருந்து வந்தும்என்ன

நேரேதான் காயாதி கற்பம் கொண்டு

நேர்மையுடன் பூவுலகில் இருந்தும்என்ன

தீரேதான் சித்தர்முனி கூட்டம் யாவும்

திறமான சித்தனென்று சொன்னார் பாரே.

3619

சொன்னாரே சிவவாக்கியர் வல்லபம் போல்

தொல்லுலகிலா ரேனும் இருந்ததுண்டோ

மன்னாகேள் சிவவாக்கிய சித்தர் தம்மை

மானிலத்தில் மதிப்பிட்டார் ரிஷிகள்தாமும்

பன்னவே சிவவாக்கிய நாதர் தம்மை

பட்சமுடன் அஞ்சலிகள் மிகவும் செய்தார்

என்னவே நாதாந்த சித்து தாமும்

எழிலனே பூமிதன்னில் பிறந்தார் பாரே.

3620

இறந்தாரே கற்பாதி கற்பம் கொண்ட

எழிலான சித்துமுனி நாதர் தாமும்

மறந்தாரே தன் தேகம் மண்ணில் அப்பா

மானிலத்தில் அவர் தேகம் மண்ணாய்ப் போச்சு

துறந்தாரே சகல கலைக்கியானம் எல்லாம்

துப்புரவாய்த்தான் அறிந்து மாண்டார் தாமும்

சிறந்ததொரு சிவவாக்கிய தேகந்தானும்

சீரழிந்து மண் தனிலே மக்கலாச்சே.

3621

ஆச்சப்பா தேகமது மண்ணாய்ப் போச்சு

அவனியிலே இருந்தவர்களாரு மில்லை

பாச்சலுடன் பிரிதிவிதான் மண்ணாய்ப் போச்சு

பாங்கான தேகமது நிலை நில்லாது

மாச்சலென்ற வாழ்வதுவும் இவ்வளவே யாச்சு

மானிலத்தில் ஆத்துமமும் பிரிந்து போச்சு

ஏச்சலென்ற பிரிதிவிமண் கூறாச்சு

எல்லாரும் இப்படியே போகலாச்சே.

3622

யுகி முனிவர் உற்பவம்

போகலா மின்னம் ஒரு மார்க்கம் பாரு

பூதலத்தில் அதிசயங்களின்னம் சொல்வேன்

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

வேகமுடன் சித்தர்களில் ஒருவனப்பா
 உலகுதனில் இருந்தாரே யுகி தாமும்
 சோகமுடன் சமுசார வாழ்க்கை தன்னில்
 செருக்குடனே வெகுகாலம் இருந்தாரப்பா
 சாகமுடன் சமதக்கினி முனிவருக்கும்
 சார்பான திறனாக்கிய முனிவர் தாமே. 3623

தாமான முனிவருக்கு குருவேயாகும்
 தண்மையுள்ள குருவின் அதி கீர்த்தி தன்னை
 கோமானாங் காலாங்கி நாதர் தாமும்
 கொப்பெனவே அடியேனுக்கு உரைத்ததுண்டு
 நாமான மாகவல்லோ அறிந்த மட்டும்
 நாதாக்கள் வரலாறை நாம் உரைப்போம்
 தீமான மில்லாமல் அடியேன் தானும்
 திறமுடனே சொல்லுகிறேன் பண்பாய்க்கேளே 3624

பண்பான யுகிமுனி என்போர் தாமும்
 பாருலகில் தட்சணப் பிரதேசத்தில்
 மண்பான மலைவளம் சுத்தும்போது
 கண்டாரே வராககிரி என்ற மேரு
 திண்பான மலைவளத்தை சுற்றியேதான்
 தீரமுடன் நடுமத்தி காடதனில்
 வண்பான குத்துக்கல் கண்டார் அங்கே
 வாசுடனே அதிசயம் ஒன்று இருக்கலாச்சே. 3625

இருந்ததொரு அதிசயத்தைக் கண்டாரப்பா
 எழிலான யுகிமுனி சித்தர் தாமும்
 பொருந்தவே மலையோரம் சமாதி கண்டு
 பொங்கமுடன் தானிருக்கும் காலந் தன்னில்
 திருந்தமுடன் சமாதிபுரம் சத்தம் கேட்டுத்
 திடுக்கிட்டு மெய்மறந்து நிற்கும்போது
 அருந்ததிபோல் சோதியொன்று காணலாச்சு
 அப்போது சித்தொளியைக் கண்டார் பாரே. 3626

கண்டாரே சித்தொளியைக் கண்டபோது
 கண்காணா சோதிமயம்என்ன சொல்வோம்
 அண்டசராசரங்கள் எல்லாம் கிடுகிடுத்து
 அங்கனவே ஒளிதனிலே மயங்கிப் போனார்

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

தெண்டமுடன் கண்திறந்து பார்க்கும்போது

தெளிவான ஸ்ரீ சம்பாரனையுமப்பா

பண்டு மிகப்பிரகாயந்தான்

பாரினிலே தோற்றமது காணலாச்சே.

3627

காணவே யுகிமுனி சித்துபாலன்

கண்டாரே ஸ்ரீ சம்பாரனையர் தன்னை

தோணவே அவர் பாதம் தொட்டுமேதான்

தொல்உலகில் கீர்த்தியுடன் அடிபணிந்து

வேணதொரு வரமெனக்குத் தருகவென்று

விருப்பமுடன் அஞ்சலிகள் செய்து கொண்டார்

பூணவே ரிஷியாரும் முனியாருக்குப்

புகழாக ஞானோபதேசம் செய்து பாரே.

3628

பாரேதான் ஞானோபதேசம் பெற்றுப்

பாலகனும் சமாதிக்கு முன்னதாக

கூரேதான் சிலகால மிருக்க என்று

கொற்றவனும் உறுதியது மிகவுமாகி

தேரேதான் லட்சணங்கள் விதியேற் பாடு

தெளிவான முறையோடு சமாதிக்கேக

நேரேதான் யுகிமுனி சித்து தாமும்

நெடுங்காலம் சமாதிதனில் இருந்தார் தாமே.

3629

யுகிமுனி திருஷ்டாந்தம்

இருக்கவே யுகிமுனி சிலதுகாலம்

எண்ணமுற்று சமாதிக்குப் போகும்போது

உருக்கலென்ற கல்லின் மேல்வரைந்த ரூபம்

உத்தமனே சொல்லுகிறேன் மைந்தா கேளு

பொருக்கவே சிலகாலம் சமாதிருந்து

புவிமீதில் வரும்போது அடையாளந்தான்

கருக்கலாய்ப் பகல்இரவும் இரண்டும் ஒன்றாய்ப்

பாருலகம் இருக்குமென்று எழுதலாச்சே.

3630

எழுதவே சீடவர்க்கந் தன்னைக் கேட்டு

ஏற்றமுடன் சமாதிதனில் அருகிருந்தார்

தொழுதுமே சிலகாலம் இருந்தாரங்கே

தோற்றமுடன் சப்தமது கேட்கலாச்சு

பழுதுபடா தேகமது என்ன சொல்வேன்
பாரினிலே வெகுகாலம் இருந்துமே தான்
விழுதுபோல் ரோமங்கள் மிக வளர்ந்து
விருப்பமுடன் மேதினியில் வந்தார் கானே. 3631

காணவே அதிசயங்கள் சொல்லியேதான்
காசினியில் வெளிப்பட்டார் யுகிதாமும்
பூணவே காயகற்பம் உண்டு மல்லோ
புகழாகச் சமாதிதனில் இருந்து வந்தார்
வேணபடி உபசாரம் அதிகமாகி
மேதினியில் தாமிருந்தார் கோடிகாலம்
தோணவே கூடுவிட்டுக் கூடு பாய்ந்தார்
தோராமல் தேகமது வேறாய்த் தானே. 3632

வேறாகத் தானிருந்த வண்மை சொல்வேன்
வேண்டிய கைவேறாய்க் கால்கள் வேறாய்
நேராக உடல் வேறாய்த் தலையும் வேறாய்
நேர்மையுடன் பூமிதனிலிருந்த சித்து
சீராக லோகமதில் அனேகங் கூத்துகள்
சிறப்புடனே ஆடினது மெத்தஉண்டு
பாராமல் கேட்டவரும் பார்த்தோர் உண்டு
பாரினிலே அதிசயங்கள் மெத்த தானே. 3633

தானான அதிசயங்கள் சாற்றக் கேளும்
தகமையுள்ள குருபரனார் வித்தை கோடி
தேனான நூல்கள் முதல் யாவும் தேர்ந்து
தெளிவுறவே யோக முதல்உளவு கற்று
கோனான எனதுஐயர் காலாங்கி நாதர்
குருபரனார் அருளுடனே பாசங் கொண்டார்
வேனான வெகுசித்து சொருபசித்து
வெளியான நாதவொளி வதீதமாமே 3634

அதீதமாம் வதிசயங்கள் மெத்த செய்து
அவனியிலே இருந்தவர்கள் உண்டோ சொல்லும்
துதீதமுடன் மண் கூறாய்ப் போனாரப்பா
துரைராஜர் உலகுதனில் இருந்தது உண்டோ
கதீதமுள்ள தேகமது நிலை நில்லாது
காசினியில் யாரேனும் இருப்பார் உண்டோ

பதீதமுள்ள பொய் வாழ்வு என்னவாகும்
பாரினிலே எல்லாம் இப்படியே பாறே.

3635

பார்க்கையிலே தேகமது நிலை நில்லாது
பார்லோகமெல்லாம் இப்படித் தானாகும்
திர்க்கமுடன் தேகத்தை நம்பியல்லோ
திறமை கெட்டு மாண்டவர்கள் கோடாகோடி
ஊக்கமுடன் சித்துதமைக் கடவுள்ளன்று
உத்தமர்கள் சோடித்தார் பலருமப்பா
நேர்க்கமலம் வீற்றிருக்கும் வாணி பாதம்
நேர்மையுடன் பாடிவைத்த காண்டமாமே.

3636

காண்டமாம் இன்னுல்தான் சத்தகாண்டம்
கருவான சித்தருட மரபு மார்க்கம்
ஆண்டவனார் நாதாந்த சித்தனென்றும்
அவனியிலே பொய்ஞானி மெய்ஞானியென்றும்
தூண்டியே கருவி கரணாதி யென்றும்
துறையான சமாதியிட பீடம்தானும்
வேண்டிய சித்தருட சொரூபம் யாவும்
வினயமுடன் பாடினதோர் காண்டமாமே.

3637

காண்டமாம் இக்காண்டம் நான்காம் காண்டம்
காசினியில் இருந்தது ஒரு சித்துதானும்
வேண்டியதோர் அற்புதங்கள் மகிமையாவும்
மேன்மையுடன் பாடி வைத்தேன் இக்காண்டத்துள்
தாண்டவம் போல் இன்னம் வெகுசித்து மார்க்கம்
சாற்றுகிறேன் காலாங்கி நாதர் தம்மால்
மாண்டதோர் மானிடர்கள் சித்து தாமும்
மார்க்கமுடன் அறியலாம் இதற்குள் தானே.

3638

புலிப்பாணி உற்பவம்

மானான இன்னமொரு மார்க்கம்பாரு
மேன்மையுள்ள என்சீடன் ஒருவன் அப்பா
தேனான புலிப்பாணி என்னும் சித்தன்
தேசத்தில் வேங்கையை வாகனமதாக்கி
கோனான எனதுஐயர் காலாங்கி நாதர்
கொற்றவனார் தன்னிடத்தில் சென்றுமேதான்

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

மானான உபதேசம் பெற்றுக் கொண்டு

மானிலத்தில் செய்ததொரு வண்மை பாரே.

3639

வண்மையுடன் வெகுகாலம் லோகந் தன்னில்

வளமையுடன் வேங்கையின் மேல்ஏறிக் கொண்டு

நின்மையுடன் வலசாரி இட சாரியாக

நிறமுடனே சுத்தி வந்த சித்தனப்பா

தண்மையாய் சிலகாலம் உபதேசம் பெற்றுக்

காலாங்கி நாதருட கிருபையாலே

உண்மையாய் சமதிக்கு ஏகவென்று

உத்தமனும் மனஉறுதி கொண்டான் காணே.

3640

காணவே காடுமலை சுத்தி வந்து

கடிறான கிட்கிந்தா மலையின் ஓரம்

பூணவே சமதிக்கு இடமும் தேட

புண்ணியனார் போகும்ந்தக் காலந்தன்னில்

வேணபடி சித்துவொரு சமதி கண்டார்

விருப்பமுடன் சமதிக்கு அருகே சென்று

சாணளவு தாரமது நிற்கும்போது

சப்தமொன்று கேட்கல் உற்றார் சித்துபாரே.

3641

பாரேதான் சித்தொளிவு சப்தம் கேட்டுப்

பாருலகில் மெத்த அதிசயம் தானப்பா

நேரேதான் சமதிக்கு முன்னே நிற்க

நேரான சமதியது திறந்துவாங்கே

சீரேதான் நாதாந்த சித்து தாமும்

சிறப்புடனே வெளிப்பட்டார் சோதியாக

கூரேதான் அவர் தன்னைக் கண்டபோது

கொற்றவனார் திடுக்கிட்டுப் பயந்திட்டாரே.

3642

பயந்திட்ட புலிப்பாணி முனிவர் தாமும்

பாரினிலே சித்தொளியைக் கண்டபோது

நயந்திட்ட நமஸ்கார வஞ்சலிகள் செய்து

நவமுடனே சித்தர் தாமும் முன்னெதிரே நின்று

சயந்திட்ட மனதோடு வுபதேசங்கள்

சாங்கமுடன் பெருவதற்கு மனதிலெண்ணி

வயங்கவே சித்தருகில் வந்து நின்று

வண்மையுடன் கேள்விக்கு முன்னின்றாரே.

3643

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

முன்னின்ற புலிப்பாணி தம்மை நோக்கி

முன்யுகத்தில் சமாதியதில் இருந்த சித்து

தன்முகமாம் நின்றதொரு புலிப்பாணி தம்மை

தகடையுடன் சித்து முனியாரென்றென்ன

சொன்ன மொழிகள் தனையே கேட்ட பாணி

சொருபமென்ற சித்துக்குக் கூறலுற்றார்

கன்னவனார் முன்னாளின் சிறந்த சித்து

கைலாச போகரிஷி சீடன் நானே.

3644

நானேதான் போகரிஷி சீடன் என்றால்

நன்மையுடன் சித்துமுனி மனது வந்து

தானேதான் புலிப்பாணி தம்மை நோக்கி

சட்டமுடன் திருவாக்குக் கூறலுற்றார்

வானோர்கள் துதிக்கும் அந்த போகர் தன்னின்

வளமான சீடன்என்று சொன்னதாலே

ஞானோப தேசமது செய்வேன் என்று

வன்மையுடன் தாமுரைத்தார் சித்துதாமே.

3645

தாமான சித்தொளிவு நாதர் தாமும்

தன்மையுடன் புலிப்பாணி நாதருக்கு

நாமேதான் சொன்னபடி உபசாரங்கள்

நலமுடனே செய்துமல்லோ ஆசீர்மித்து

போமேதான் முன்யுகத்தில் பிர்மாவுக்கும்

பொங்கமுடன் அரசனுக்கு நடந்த சாபம்

வேமேதான் மேதினியில் எல்லாருந்தான்

எழிலாகக் கண்டிருப்பார் முனிவர் தாமே.

3646

புலிப்பாணிக்குச் சாபம் தீர்ந்தது

தானான சாபமது தீர்வதற்கு

தனியான ரிஷியொருவர் அங்கிருந்தார்

கோனான பிரமருக்கு தேவேந்திர பட்டம்

கொடுத்துமே சாபமதை தீர்த்து விட்டார்

பாரான பராபரியாளா சீர்மத்தால்

பாருலகில் நீருமென்னைக் கண்டிரிங்கே

கோனான உன்பாட்டன் காலாங்கி நாதர்

கொற்றவனார் பேருரைத்தீர் புண்ணியவானே.

3647

புண்ணியனே பேர் சொன்ன படியாலப்பா

புதலத்தி லுந்தனுக்கு வேங்கை சாபம்

திண்ணமுடன் தீர்த்துமல்லோ உந்தனுக்கு

தீரமுடன் உபதேசஞ் செய்வேன் என்றார்

வண்ணமுடன் உபதேசம் பெற்றுமல்லோ

வானுலகில் எமனுக்கு இடமில்லாமல்

கண்ணபிரான் தன்னைப்போல் வாழ்வு பெற்று

காசினியில் வெகுகாலம் இருவென்றாரே.

3648

இருவென்ற போதையிலே புலிப்பாணி தாமும்

எழிலான சித்துக்கு வணக்கஞ் செய்து

திருதலுடன் முன்நின்று வாய் புதைத்து

தீர்மையுடன் குருவணக்கம் மிகவும் செய்து

பொருதவே வரம்எனக்கு வேண்டுமென்ன

பொங்கமுடன் சித்ததுவுங் கொடுத்தாரங்கே

வருதலுடன் புலிப்பாணி முனிவர் தாமும்

வல்லமைகள் மிகவாகி வந்திட்டாரே.

3649

வந்திட்ட போதையிலே முனிவர் தாமும்

வாகுடனே உலகுதனில் அதிசயங்கள்

தந்திட்டார் லோகத்து மாந்தருக்கு

தாரணியில் வெகு கோடி சித்து செய்தார்

முந்திட்ட சாத்திரத்தில் சொல்லாதெல்லாம்

முனையாகப் பாடிவைத்தார் இந்நூலுக்குள்

தொந்திட்ட மானதொரு வித்தை மார்க்கம்

தொழில்எல்லாம் இப் புவி யில் ஆடலாச்சே.

3650

ஆடினார் கோடான கோடி வித்தை

அப்பனே இப்புவி யில் ஆடலாச்சு

கோடான கோடியுக்ம் இருக்க வென்று

கொப்பெனவே காயாதி கற்பம் கொண்டார்

தாடாண்மை யாகவேதான் சித்து தாமும்

தாரணியில் வெகு கோடி ஜாலம் செய்தார்

கூடான கூடுவிட்டு பாய்ந்துமேதான்

குவலயத்தில் சித்துமுனி இல்லைதானே.

3651

இல்லையே சித்துமுனி பாலன்தானும்

எழிலான மண்ணுக்கு இறையே ஆனார்

அல்லல் மிகப்பட்டு மல்லோ அவனி தன்னில்
 அப்பனே அவருமல்லோ மாண்டு போனார்
 கல்லான தேகமது என்றிருந்தார்
 காசினி யில்அவர் தேகம் மண்ணாய்ப் போச்சு
 புல்லான புல்லோடே புழுதியாகி
 பூதலத்தில் புலிப்பாணி மாண்டார் பாரே.

3652

பாரேதான் உலகமதில் சித்து யாவும்
 பாங்காகக் கற்றுஅறிந்து இருந்தும்என்ன
 நேரான சிவயோகம் தன்னில் நின்று
 நிஷ்டையிலே தான்இருந்து பலனும்என்ன
 கூரான குறிப்பறிந்து குவலயத்தில்
 கொற்றவனே காயபற்பம் கொண்டும் என்ன
 வீரான தேகமது விழலாய்ப் போச்சு
 விருத்தமுடன் இப்படியே மாண்டார் தானே.

3653

கொங்கணவர் உற்பவம்

மாண்டாரே இன்னமொரு மார்க்கம் சொல்வேன்
 மகத்தான சித்தொளியின் வண்மைகேளும்
 தாண்டம் போல் கொங்ணவ சித்து தாமும்
 தாரணியில் ஒரு முனிவர் இருந்தார் அப்பா
 ஆண்ட கையாம் எனது ஐயர் காலாங்கி நாதர்
 அவனியிலே சித்தொருவர் இருந்தார் உண்டு
 பூண்டமனது உறுதினால் சித்து தாமும்
 பொங்கமுடன் வெகுகாலம் இருந்தார்தாமே.

3654

தாமான கொங்கணவர் முனிவர் தாமும்
 தாரணியில் சில நூல்கள் செய்தார் என்றும்
 நாமான கொங்கணவர் முக்காண்டம் அப்பா
 நாட்டினிலே செய்து வைத்த தன்மைதன்னை
 பாமானமாக வல்லோ பாடி வைத்த
 பளிங்கான காண்டமென்னும் சாஸ்திரத்தை
 பூமன்கள் எல்லவரும் பாராமல் தான்
 புகழாக சாஸ்திரத்தில் மறைப்பு என்றாரே.

3655

மறைத்தாரே கொங்கணவர் சாஸ்திரத்தை
 மார்க்கமுடன் கருஎல்லாம் தெரியாமல்தான்

திறைப்புடனே கொங்கணவர் காண்டம் தன்னை
 தீராதசங்கை பிரமாண்டம் என்றார்
 முறைப்படியே முழு மக்கள் பாராமல் தான்
 முனிசொன்ன நூல்அதனை சங்கை என்றார்
 குறையகற்றி உட்கருவை அறிவதற்கு
 குவலயத்தில் புத்தியில்லா மதி போனாரே.

3656

போனாரே வெகுகோடி மாந்தர் தாமும்
 பொங்கமுடன் கொங்கணவர் நூல்கள் தன்னில்
 ஆனாரே கருவி கரணாதியெல்லாம்
 அப்பனே மறைத்து வைத்தார் என்று சொல்லி
 ஏனோதான் மதிமோசம் தானுமாகி
 எழிலான சாஸ்திரத்தில் குற்றம் சொன்னார்
 மானேகேள் மதிசெட்டு இப்படியே நூலில்
 மகா தோஷம் சொன்னாரே மாந்தர் தானே.

3657

காணவே கொங்கண வசித்து தாமும்
 கருவான முக்காண்டம் பாடிக் கொண்டு
 நாணவே நாதாக்கள் முனிவர் தாமும்
 நானிலத்தில் நடுக்கமுடன் திடுக்கிட்டுஏங்க
 வேணபடி நூலுக்குப் பலமும்சூட்டி
 வேகமுடன் கொண்டுமல்லோ வருகும்போது
 தோணவே மகாமேரு தன்னின் பக்கம்
 தொடர்ந்தாரே கொங்கணவ முனிவர் தாமே.

3658

தானான கொங்கணவ முனிவர் தாமும்
 தாக்கான மேருவிடம் தன்னிற் சென்று
 மானான மலை பக்கல் குகையிற் சென்று
 மயக்கமுடன் சமாதிக்கு இடமும்தேட
 பானான பரமுனி மனதில் எண்ணி
 பட்சமுடன் சமாதி தனில்இறங்க என்று
 கோனான கொங்கணரும் எண்ணியல்லோ
 கொப்பெனவே பாறையின் மேல்படுத்தார்தானே

3659

படுத்துமே பாறையின்மேல் நித்திரசங்கம்
 பரிவாகப் பராபரியை நினைந்து கொண்டு
 அடுத்துமே சுழுத்தியிலே சொப்பனமும்கொண்டு
 ஆண்டவனார் தேகமதை மறந்துவிட்டு

தொடுத்துமே பூரணத்தை மனதில் உன்னி
 தோற்றாமல் வாசி யோகம் செய்து கொண்டு
 விடுத்துமே நித்திரைகள் நீங்கியே தான்
 விசுத்தமுடன் கண் விழித்துப் பார்த்தார்தானே.

3660

கௌதம ரிஷியைக் கண்டது

பார்க்கையிலே பலபலவாம் தோற்றம்காணும்
 பாரினிலே அதிசயங்கள் மிகவாய்த் தோற்றும்
 ஏர்க்கையிலே குன்றருகே சப்தம்காணும்
 எழிலான வாத்தியங்கள் மிகவே கேட்கும்
 தீர்க்கமுடன் தேவதா கோஷ்டம்தானும்
 தீரமுடன் செவிதனிலே கேட்கும் பாரு
 ஆர்க்கவே கொங்கணரும் மிகவே கேட்டு
 அப்பனே மதிமயங்கி நின்றார் பாரே.

3661

நின்றாரே குன்றருகே மலையின்ஓரம்
 நீடான சுனையுண்டு உதகம் உண்டு
 குன்றான மலைஓரங் குத்துக்கல் உண்டு
 கூரான மண்டபமும் அங்குஒன்று உண்டு
 வன்றான கான்ஆறு தீர்த்தம் உண்டு
 வகையான புலிஉறங்கும் விடுதி உண்டு
 தன்றான தடாகமது இருக்கும் பாரு
 தன்மையுள்ள சமாதிலுன்று கண்டார் பாரே.

3662

பார்த்துமே கொங்கணவர் முனிவர் தாமும்
 பரிவுடனே சமாதிஇடம் அருகில் சென்றார்
 தீர்த்தமுடன் தடாகமது மூழ்கியேதான்
 திருப்பணிக்கு புட்பமது கையில் ஏந்தி
 நார் கமலப்பட்டு உடுத்தி வினையம் பூண்டு
 நமஸ்கார அஞ்சலிகள் மிகவும் செய்து
 ஏர்க்கமுடன் சமாதிக்கு முன்னே நின்று
 எழிலான கொங்கணரு மர்ச்சிப்பாரே.

3663

அர்ச்சித்து கொங்கண முனிவர் தாமும்
 அட்டாங்கப் பூசையது மிகவும் செய்து
 உச்சிதமாய் சிரம்குனிந்து கரம் குவித்து
 உற்பனமாம் அட்சரத்தை ஒதும்போது

தர்ப்பரனார் கௌதம ரிஷியார் தாமும்
தன்மையுடன் உள்ளிருந்து சமாதி தானும்
கல்பதிந்த பாறையது வெடிக்கவேதான்
கைலாச கவுதமரும் வெளிவந்தாரே.

3664

வந்தாரே சோதிரிஷி போலே அப்பா
மகத்தான கௌதம ரிஷியார் தாமும்
சொந்தமுடன் கொங்கணரைச் சீடன்என்று
சேர்ந்துமே மனதுஉவந்து பட்சம் வைத்து
எந்தவிதம் தனில்அப்பா இந்த நாடு
எழிலான காவனத்தே வந்ததுஎன்ன
அந்தமுடன் எந்தனுக்குச் சொல்லும் என்று
அபயாஸ்தம் தான் கொடுத்தார் ரிஷியார்தாமே.

3665

கௌதமருக்கு கொங்கணவர் வரலாறு கூறல்

கொடுத்தாரே அபயமது தந்த பின்பு
கொப்பெனவே கொங்கணரும் கூறல்உற்றார்
அடுத்தேனே சமாதியிடம் அடியேன்தானும்
அய்யனே பள்ளி கொண்ட பாறைமீதில்
படுத்தேனே நடுச்சாம வேளை தன்னில்
பராபரியைத் தான்நினைந்து ஏங்கும்போது
எடுத்ததொரு கோஷ்டங்கள் வாத்தியங்கள்
எழிலாகச் செவிதனக்குக் கேட்கலாச்சே.

3666

கேட்டவுடன் அடியேனுங் கிடுகிடுத்து
கிருபையுடன் சமாதியுட அருகில்வந்து
நீட்டமுடன் சமாதிதனில் இறங்க என்று
நீதியுடன் தடாகமதில் மூழ்கியேதான்
வாட்டமுடன் புட்பமலர் தான்எடுத்து
வளம் பெறவே சமாதியிடம் வந்தேன்யானும்
தேட்டமுடன் மனோன்மணியைத் தான்நினைந்து
தெளிவாக அட்சரத்தை ஒதினேனே.

3667

ஓதவே சமாதியின்மேல் பாறைதானும்
உத்தமரே வெடிக்கவல்லோ தம்மைக் கண்டேன்
போதமுள்ள ரிஷியாரே அடியேனுக்கு
பொங்கமுடன் காட்சிதர வேண்டும்என்று

நீதமுடன் கௌதம ரிஷியார் தாமும்

நீதியுள்ள கொங்கணனார் பாலனுக்கு
வேதமுதல் ஆகமங்கள் விரிநூல் யாவும்
விரூப்பமுடன் போதித்தார் ரிஷியார் தாமே.

3668

தாமான கௌதமனார் ரிஷியார் தாமும்

சாங்கமுடன் கொங்கணர்க்குக் கூறல் வண்ணம்
கோமானாம் ராஜாதிராசர் தாமும்
குவலயத்தில் கோடிபேர் இருந்தார் அப்பா
பூமான்கள் எத்தனையோ ஞானம்கற்று
பொன்உலகு நாட்டுக்குப் போனார்ஐயா
சாமான்னிய மானதொரு கொங்கணாரே
சமதிக்குள் சென்றாலும் ஒன்றுங்காணே.

3669

காணவே உலகுதனில் கற்பம் கொண்டு

கைலாச மேருவுக்கு இடம்இல்லாமல்
பூணவே ஞான சாகரத்தைப் பூண்டு
பூஉலகு தன்னிலே இருந்தும் என்ன
வேணபடி கற்ப முறையுண்டு நீரும்
வேதாந்த மனோன்மணியைக் கண்டும் என்ன
தோணவே சமுசாரத் தொல்லை விட்டு
தோராமல் சாதியிலே ஒன்றுங்காணே.

3670

ஒன்றுமே இல்லையப்பா உலகு தன்னில்

உயிரோடே சமாதியிலே இறங்கி என்ன
கன்றுதான் தாய்தேடும் கதையைப் போல
காசினியில் அவரவர்கள் சமதி தேடி
தென்திசை யில்அந்தி மலையில் அநேகம்
சித்தர் சீருடனே இப்படியே சமதி கொண்டார்
வென்றிடவே கொங்கணரும் நீரும்இங்கே
வேகமுடன் சமதிக்கு வந்திட்டரே.

3671

வந்திட்ட சித்தருக்கு உபதேசங் கேள்

வளமையுடன் தாம்உறைத்தார் ரிஷியார் தாமும்
தந்திட்ட ஞானோப தேசத்தோடு
தாரணியில் சமதிக்கு இடமும் தந்தார்
நொந்திட்ட கொங்கணரும் விடையும் பெற்று
நோக்கமுடன் சமதிக்குப் போகும் போது

முந்திட்ட ரிஷியாரும் கூறும் வண்ணம்

முதன்மையாய்க் கொங்கணரும் களிகொண்டாரே

3672

களிகொண்ட கொங்கணனார் முனிவர் தாமும்

கௌதமனார் ரிஷியிடத்தில் சாபம் நீங்கி

அளிதனையே நிவர்த்தி செய்து முனிவர் தாமும்

பட்சமுடன் சமாதிக்குச் சென்ற போது

வளியுடனே கௌதமனார் ரிஷியார் தாமும்

வாக்குரைத்தார் சிலகாலம் இருக்கவென்று

துளியுடனே மழை மாரி பொழிந்துமேதான்

துப்புறவாய் சமாதியது மூடலாச்சே.

3673

ஆச்சப்பா சமாதியது மூடிக் கொண்டு

அங்ஙனவே கொங்கணரு முனிவர் தாமும்

முச்சுஅடங்கி சிலகாலம் இருந்தார் அங்கே

முதுலகோர் தான் நடுங்க வந்தார் பின்னும்

பேச்சடங்கிப் பன்னிரண்டு வருடகாலம்

பேசாமல் தானிருந்த சித்துவப்பா

மாச்சலுடன் சமாதியதுதான் வெடித்து

மார்க்கமுடன் கொங்கணரும் வந்தார் பாரே.

3674

கொங்கணவர் சமாதியிலிருந்து வந்தது

பாரேதான் கொங்கணவர் முனிவர் தாமும்

பாரினிலே வந்துமல்லோ யாகம் செய்தார்

நேரேதான் யாகமது செய்யும்பேது

நேரான கௌதமனார் ரிஷியார் தாமும்

சீரேதான் யாகமதுக்கு எதிரே நின்று

செப்புவார்க் கொங்கணருக்கு உபதேசங்கள்

தீரேதான் கொங்கணவர் தன்னைப் பார்த்து

தீரமுடன் சாபமது செப்புவாரே.

3675

கௌதமர் கொங்கணர்க்கு சாபம் கொடுத்தது

செப்புவார் கொங்கணவர் முனிவர் தன்னை

தீரமுடன் யாகமது செய்ததாலே

எப்படி நீ யாகமது செய்யலாகும்

என்போல ரிஷியாரும் செய்யும் யாகம்

ஒப்புடனே யாகமது செய்வதற்கு

உத்தமனே நீர் கொண்ட உறுதியென்ன

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

தப்பான யாகமது செய்ததாலே

தாரணியில் உந்தனுக்கு சாபமாச்சே.

3676

ஆச்சப்பா சாபமது பெற்றுக் கொண்டு

அப்பனே தில்லைவனம் போகஎன்றார்

பாச்சலுடன் கொங்கணனார் முனிவர் தாமும்

பரம ரிஷியாரிடம் சாபம் பெற்று

வாச்சு வந்தான் அழிந்து வனமே ஏகி

வந்துவிட்டார் தில்லைவனம் நாட்டகத்தை

மாச்சலுடன் சிலகாலம் அங்கிருந்து

மானிலத்தில் கொங்கணரும் ரிஷியானாரே.

3677

ஆனாரே கொங்கணனார் முனிவர் தாமும்

அங்ஙனவே ரிஷிபோலே இருந்துகொண்டு

போனாரே தவயோக நிலையில் நின்று

பொங்கமுடன் யாகமது செய்யும்போது

ஞானோபதேசமது பெற்றிருக்கும்

நலமான சித்தொருவர் அங்கிருந்தார்

தேனோடு தினைமாவும் பொசித்திருந்து

தீரமுடன் யாகமதுக் கெதிர் நின்றாரே.

3678

எதிர்நின்ற கொங்கணவர் தன்னைப் பார்த்து

யெழிலான ரிஷியாரும் கூறலுற்றார்

சதுருடனே யாகத்தைப் பார்த்துமேதான்

சட்டமுடன் ரிஷியாருஞ் சொன்னதென்றால்

கதிரோன்போல் யாகமது செய்யுந் தீரா

கனமான கொங்கணரே கேளும் என்றார்

மதிபோன்ற யாகமது செய்வதென்ன

மன்னவனே எந்தனுக்கு உரையென்றாரே.

3679

கொங்கணருக்குப் பராசரிஷி சாபந் தீர்த்தது

உறையென்ற போதையிலே முனிவர் தாமும்

ஓகோகோ நாதாந்த சித்து என்று

சிறையிட்ட சாபமது தீர்க்க வென்று

சித்தொளிவு வந்தாரே என்று சொல்லி

முறையிட்டு அவரிடத்தில் குறைகள் சொல்லி

முத்திபெறும் வழிதனையே அடையவென்றும்

குறையிட்டு கேட்பதற்கு மனதில் எண்ணி
கொப்பெனவே கொங்கணரும் கூறுவாரே. 3680

கூறுவார் கொங்கணரும் வார்த்தை சொல்வார்
கோடி சூரியப் பிரகாசம்ஆன தேவா
மாறுடைய எந்தனுக்குச் சாபம் நேர்ந்து
மானிலத்தில் கௌதமனார் ரிஷியார் தம்மால்
வேறுவினை யாகவல்லோ அடியேனுக்கு
வேகமுடன் சாபமது நேர்ந்ததாலே
தூறில்லா உந்தனுட ஆசீர்மத்தில்
துப்புறவா யாகமது செய்வந் தேனே. 3681

செய்யவே வந்தேன் நான் சுவாமிநாதர்
செகதலத்தில் உந்தனுட கீர்த்தி கண்டு
எய்யதொரு சமாதிபுரம் யாகம் செய்தேன்
உத்தமமே எந்தனுக்கு கிருபை செய்து
பெய்யவே மழையதனை அருட்சித்தேதான்
பேரான உலகுதன்னில் கீர்த்தியே ஓங்க
துய்யதொரு கிருபையால் உந்தனுக்கு
துரைராஜ சுந்தரனே வரம்ஈவாயே! 3682

வரம் எனக்கு கொடுத்தல்லோ புண்ணியவானே
வாகுடனே ஞானோபதேசம் செய்து
புரம்விட்டு எந்தனிட பதிபோகத்தான்
பொங்கமுடன் வாழ்த்துதல் கூறும் என்ன
கரமெடுத்து கைபிடித்த கொங்கணார்க்கு
கர்த்தாவாம் ரிஷியாரும் விடை கொடுத்து
தரமுடனே அனுப்பி விட்டார் சாபம்தீர்த்து
சாங்கமுடன் கொங்கணரும் வந்திட்டாரே. 3683

வந்திட்ட கொங்கணரைக் கௌதமரும் பார்த்து
வண்மையுடன் இரண்டாவது யாகம் செய்து
தந்திட்ட வரமதுவும் பெற்று வந்த
தகமையுள்ள கொங்கணர்க்குப் பின்னுஞ்சொல்வார்
முந்திட்ட சமாதியது சிலது காலம்
முதன்மையுடன் தாமிருந்தீர் மைந்தா நீயும்
பந்திட்டமாக வல்லோ உலகு தன்னில்
பரிவுடனே சிலகாலம்இரு என்றாரே. 3684

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

என்றுமே கோடான அற்புதங்கள்

எழிலாகக் கற்பித்தார் கொங்கணற்கு

வென்றிடவே சித்தர்முனி காணாப் போக்கு

வேணதொரு அதிசயங்கள் யாவும் சொல்லி

துன்றிடவே பிராணாய கற்பம் தன்னை

துறையோடு முறையோடும் சொல்லிப் பின்பு

நன்றுடனே தேகமதைப் போக்கடிக்க

நல்ல வழி உபாயம்அது அருள் செய்தாரே.

3685

செய்யவே கொங்கணரும் முனிவர் தாமும்

செயலான பாக்கியமும் ஆசை அற்று

பையவே உலகமதில் கற்பகோடி காலம்

பண்புடன்தான் இருந்தாலும் என்ன லாபம்

மெய்யதுவும் தான்அழிந்து போகும் அல்லால்

மேதினியில் யாது ஒன்றுங் கண்டதுஇல்லை

எய்யவே தேகமது நில்லாது என்று

நிலையவே சமாதிக் கு இறங்கிட்டாரே.

3686

இறங்கியே போம் போதும்அநேக சீடர்

எழிலான கூட்டமது நிற்கும்போது

உறங்கியே தான்இருந்து பாசம் அற்று

உத்தமரும் கண்மூடி லயித்துக் கொண்டு

திறமுடனே தன் அறிவு இருக்கும்போது

தீரமுடன் விசாரணைக்குச் சரியதாக

குறங்குடைய மனமதுவும் ஞாபகத்தில்

குறிப்புடனே சொக்கியல்லோ குழிசென்றாரே.

3687

சென்றாரே ஓர் கடிகை தன்னில் நேரம்

செம்மையுடன் கொங்கணரும் மறையும் போது

நன்றான சீடவர்க்கம் ஆயிரம் பேர்

நலமுடனே கிட்டிருந்து வேதம் சொன்னார்

வென்றிடவே தேகமது மண்ணால் மூடி

மேன்மையுடன் கற்பாறை கொண்டு சாத்தி

இன்றுமுதல் ஓராண்டு பூசை மார்க்கம்

அருளுடனே நடத்தஎன்ன முடிவும் ஆச்சே.

3688

ஆச்சப்பா சப்தமது சொன்னார் பாரு

அப்பனே முப்பது ஆண்டு பின்பு

பேச்சப்பா யாருக்கும் சொல்ல வேண்டாம்

பேரான சமாதியைத் திறந்து பாரு
மூச்சப்பா இருந்தாக்கால் பின்னும் யானும்
முதுலகில் நான் வருவேன் என்று சொல்லி
ஏச்சப்பா மூச்சடங்கிப் போனாலும்தான்
எழிலான சமாதியது மூடு என்றாரே.

3689

மூடியே கொங்கணரு மாண்டார் என்று

முதுலகில் பேராகும் பேரின்பத்தில்
கூடியே கூட்டமிட்டுப்பேசிக் கொண்டு
பேருலகில் நகைசெய்வார் இந்த வாழ்வு
தேடியே பேரின்ப நிலையும் பொய்யே
தெளிவானது ஒன்றுமில்லை வையகத்தில்
நாடியே பார்த்தாக்கால் எல்லாம் பொய்யே
நாதாக்கள் வாழ்வதும் இப்படித்தான் ஆச்சே.

3690

இப்படிதான் உலகெலாம் பொய் வாழ்வப்பா

எழிலுடனே இருந்தவர்கள் ஆருமில்லை
எப்படித்தான் நம்புவது தேகந்தன்னை
எழிலாக மாண்டார்கள் வையகத்தில்
செப்பவே தேகமது மண்ணாய்ப் போச்சு
தேகத்தி லிருந்தவர்கள் ஆருமில்லை
ஒப்புடனே யாம் கண்டவரைக்கும் சொன்னோம்
உத்தமனே காலாங்கி கடாட்சம் தானே.

3691

தானான காலாங்கி சொன்ன மார்க்கம்

தாரணியில் மெய்அல்லால் பொய் ஒன்று இல்லை
வேனான எனதையர் கூறும் வார்த்தை
மேதினியில் யாவருக்கும் சத்தியம்தான்
பானான பராபரியை மனதில்எண்ணி
பாடினேன் போகர் ஏழாயிரம் தான்
தேனான இந்நூல்தான் நாலாம் காண்டம்
தெளிவுடனே செப்பிவைத்தேன் மாந்தர்தாமே.

3692

ஆமேதான் இன்னம் ஒரு மார்க்கம் பாரு

அப்பனே யாம் கண்டவரைக்கும் சொல்வோம்
போமேதான் சித்தர்முனி ரிஷிகள் யாவும்
பொங்கமுடன் சாத்திரங்கள் கட்டி வைத்தார்

வேமேதான் வெகுநூலின் கருவும்

வெளிப்படையாய்ச் சொல்லவில்லை இந்நூல்போல
நாமேதான் கண்டமட்டும் சொல்லி விட்டோம்

நாதாந்த சித்தொளி யின்அருமை பாரே.

3693

பாரேதான் கபிலமுனி சித்துதாமும்

பாருலகில் வெகுகாலம் இருந்தார் என்று

நேரேதான் கவிவாணர் கட்டு வாக்கியம்

நேர்மையுடன் கட்டிவைத்தார் வெகுநூல் தன்னில்

சீரேதான் காயாதி கற்பம் உண்டு

சிலகாலம் பூமிதனில் இருந்தார் என்று

கூரேதான் சாத்திரங்கள் சொன்ன மார்க்கம்

குவலயத்தில் மெய்யாக உறுதி காணே.

3694

காணவே கபிலமுனி சித்து தாமும்

கானகத்தில் சமாதியது பூண்டுமே தான்

வேணதொரு சீடவர்க்கம் தன்னோடு ஒக்க

விருப்பமுடன் கூட்டமதாய்க்கூடிக் கொண்டு

நாணவே ஞானோப தேசம் தன்னை

நாதாந்த சித்தொளிவு கபிலர் தாமும்

பூணவே உபதேசஞ் செய்யும்போது

பொன்னடிக்குத் தெண்டனிட்டார் கோடியாமே.

3695

கோடியாம் சீடவர்க்கம் கபிலருக்கு

கொப்பனவே அஞ்சலிகள் மிகவும் செய்து

நீடியே சீடவர்க்கம் விடையும் பெற்று

நிலையான சமாதியிடம் அருகில் சென்று

கூடியே கருவி கரணா தியெல்லாம்

குறிப்புடனே தான்அடக்கி கலைதான் மாறி

வாடியே முகம் தளர்ந்து மனதுவாராய்

மயக்கமுடன் கபிலரும்தான் குழி சென்றாரே.

3696

சென்றாரே கபிலமுனி சித்துதாமும்

செம்மையுடன் சமாதிதனில் இறங்கியேதான்

நின்றுமே மூச்சுதனை உள்ளடங்கி

நிலையான படுபள்ளம் தன்னில் சென்று

வென்றிடவே தாம் படுத்தார் பள்ளம்மீதில்

மேதினியில் பாறைதனை மூடச் சொல்லி

இன்று முதல் இருபத்து ஆண்டு ரெண்டும்
எழிலாகச் சமதிக்குப் பூசை பாரே.

3697

கார்க்கவே சீடவர்க்கம் எல்லோருக்கும்
கருத்துடனே தாம்உரைத்தார் கபிலர்தாமும்
திர்க்கமுடன் சீடவர்க்கக் கூட்டத்தார்கள்
திகழுடனே குருவினது வாக்கு போல
பார்க்கவே சமாதியது பூசை தானும்
பாருலகில் செய்து வந்தார் ஆண்டு மட்டும்
ஏர்க்கமுடன் ரெண்டுபத்து வாண்டு போக
எழிலாக சமாதியிடம் சூழ்ந்திட்டாரே.

3698

சூழவே சமாதிக்கு கெடுவுமாகி
சுந்தரமாம் சீடவர்க்கம் ஆயிரம்பேர்
தாழவே சமாதியிட பக்கம் நின்று
சட்டமுடன் சிவபூசை செய்யும்போது
நீளவே கற்பாறை தான் வெடித்து
நேரான கபில முனி சித்துதாமும்
ஆழவே சொருபமுடன் கபிலர் தாமும்
அங்ஙனனே வெளியான அதிதம் பாரே.

3699

பாரேதான் கபிலமுனி சித்து தாமும்
பண்புடனே அதிசயங்கள் எல்லாம் கண்டு
தீரேதான் செகதலத்தில் மாந்தர் தம்மை
திர்க்கமுடன் தான் பார்த்துக் கூறலுற்றார்
தேரேதான் காயாதி கற்பம் கொண்டு
தெளிவுடனே பூமிதனில் இருந்தார் சித்து
நேரேதான் கோடிவரை இருந்துமென்ன
நேர்மையுள்ள தேகமது மண்ணாய்ப் போமே.

3700

மண்ணான தேகமது மரிக்காமல்தான்
மானிலத்தில் சிலகாலம் இருந்தார் சித்து
நண்ணவுடன் ஊர்வனத்தைச் சுற்றவல்லோ
நாதாந்த ரிஷியாரும் வனமே போனார்
விண்ணமுடன் சட்சண யாகங்கள் செய்து
வீரமுடன் காவனத்தே வந்து நின்று
குண்ணான மலைதேடி குகைகள் தேடி
குருபரனார் ரிஷிஒருவர் தனைக் கண்டாரே.

3701

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

கண்டாரே கபிலமுனி சித்து தாமும்
காட்டகத்தே குருபரனார் தம்மைத் தானும்
தெண்டமுடன் அஞ்சலிகள் மிகவும் செய்து
தேவாதி தேவனே என்று சொல்லி
கொண்டனைத்து அவர் பாதம் தொட்டுமேதான்
கொப்பெனவே என்றனுக்கு உபதேசங்கள்
அண்டிவந்த எந்தனையும் ஆதரித்து
அய்யனே கெதியென்று வணங்கிட்டாரே.

3702

வணங்கியதோர் எந்தனுக்கு குருபரனார் தாமும்
வாக்குடனே அபயாஸ்தம் தான் கொடுத்து
இணங்கவே எந்தனது யாகந் தன்னில்
எழிலுடனே நீர்இருந்து நடத்தி வந்தால்
குணங்குடியார் மஸ்தானின் சாகி போல
குவலயத்தில் உந்தனுக்கு வரமும் தந்து
மணமுடனே வாக்களித்து ரிஷியார் தாமும்
வகுப்புடனே உபதேசம் செய்தார் தாமே.

3703

தாமான உபதேசம் செய்து மல்லோ
சதாகோடி காலமது இருப்பதற்கு
பூமான சித்தொளிவர் முனிவர்தாமும்
பூதலத்தில் வெகுகாலம் கற்பம் உண்டு
காமான ஞானோப தேசம் எல்லாம்
கருத்துடனே எந்நாளும் உறுதி கொண்டு
வேமான மாகவேதான் விரும்பிச் சித்து
விவரமுடன் போதித்தார் முனிவருக்கே.

3704

குருபர ரீஷி யாகம்

முனியான கபிலமுனி சித்து தாமும்
முனையான குருபரனார் ரிஷியார் பக்கல்
கனிவுடனே தாம்இருந்தார் சிலது காலம்
காணாத காட்சி எல்லாம் கண்ணில் கண்டார்
பனிமதி சூழ்சடை பூண்ட ரிஷியார் தாமும்
பாரினிலே யாகம்அது செய்யும் போது
தொனிவுடனே சாமரங்கள் வாத்தியங்கள்
தொல்லுலகில் அனந்தமதைக் கண்டோம் தானே

3705

தானான அதிசயங்கள் மெத்தஉண்டு

தாக்கான குருபரனார் தன்தன் பக்கல்

பானான ரிஷிமுனிவர் கூட்டத்தார்கள்

பண்புடனே ரிஷியினுட பக்கல் தன்னில்

தேனான சாஸ்திரத்தில் சொன்ன நீதி

தெளிவாகச் சொல்லிவிட்டேன் மாந்தர்க்காக

பானான பராபரியை மனதில் எண்ணி

பாடி வைத்தேன் பண்புள்ள நீதியாமே.

3706

நீதியாம் இன்னூல்போல் யாரும் சொல்லார்

நீள்நிலத்தில் யாம் கண்டவரைக்கும் சொல்வோம்

சோதியுடன் ரிஷியாரும் சமாதி போக

தோற்றமுடன் யாகமது செய்யும்போது

வாதியாம் கபிலமுனி சித்துதாமும்

வளமையுடன் தாம்இருந்து வரமும்கேட்டு

ஆதியாம் குருபரனார் வாக்குபோல

அங்கெனவே சிலகாலம் இருந்தார் தாமே.

3707

இருந்தாரே கபிலமுனி சித்துதாமும்

எழிலாக ரிஷியினிடம் இருக்கும்போது

பொருந்தவே ரிஷியாரும் அன்பு கூர்ந்து

பொங்கமுடன் சமாதிக்கு இடமும் சொல்லி

குருந்தமுடன் உபதேசம் யாவும் கூர்ந்து

குலவயத்தில் சிலகாலம் காட்சி காண

வருந்தியே குருபரனார் யாகவானும்

வரமதுவும் கொடுத்தாரே புண்ணியவானே.

3708

புண்ணியனாம் சில காலம் அங்கிருந்து

பொங்கமுடன் யாகமது முடிந்த பின்பு

திண்ணமுடன் சமாதிக்குப் போக என்று

திட்டமுடன் வரமதுவும் கொடுத்த பின்பு

வண்ணமுடன் கபிலமுனி சித்துதாமும்

வளமுடனே பின்னுமே சமாதிக்கேக

எண்ணமுடன் தன்மனதில் நினைக்கும்போது

எழிலான சித்து முனி கூறுவாரே.

3709

கூறுவார் வையகந்தனில் இருந்து

கொற்றவனே பலன் ஒன்றுமில்லை அப்பா

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

தேறுவார் மானிலத்தில் சிவயோகம் பூண்டு
 திறமுடனே கருவி கரணாதியெல்லாம்
 மீறுவார் தாம்அதிகம் பெற்றுக் கொண்டு
 மிக்கான சமாதிக்குப் போய்த்தான் என்ன
 ஆறுவார் பிறவியால் என்ன லாபம்
 அப்பனே ஒன்றுமில்லை கண்டிலேனே. 3710

கண்டிலேன் சமாதிக்குப் போய்த்தான் என்ன
 காலனுக்கு உட்படுவது உண்மையாகும்
 வண்டினம் மதுவையுண்டு மயங்கிற் றென்ன
 வையகத்தில் இருப்பதினால் லாபம்என்ன
 தண்டகத்து முனிவர் எல்லாம் மாண்டு போனார்
 தாரணியில் ஒருவரும் தான்இல்லை கண்டிர்
 பண்டிதங்கள் சொன்னபடி யாதொன்றும் இல்லை
 பாரினிலே எப்போதும் பொய் வாழ்வாச்சே. 3711

ஆச்சப்பா பொய்யான வாழ்வை நம்பி
 அப்பனே சமாதிக்குப் போக வேண்டாம்
 மூச்சப்பா கூணநேரம் வாழ்வதாகும்
 மூதுலகில் பின்னும் வருவதில்லை
 ஏச்சப்பா உலகத்தார்க்கு ஏச்சேயாகும்
 எழிலான சடலமது நிலைதான் இல்லை
 பாச்சலுடன் வாழ்வனைத்தும் இப்படியேயாகும்
 பாங்குடனே சமாதிக்குப் போகா நன்றே. 3712

நன்றான வாழ்வல்ல என்று சொல்லி
 நாதாந்த சித்துபரம் சொன்னபோது
 குன்றியே கபிலமுனி தாமும் கேட்டுக்
 கொப்பெனவே மறுவிடையும் கூடலுற்றார்
 வென்றிடவே கபிலமுனி விடையும் கேட்டு
 விருப்பமுடன் சீடவர்க்கம் தனை அழைத்து
 தென்திசைக்குச் சிலகாலம் யானும் சென்று
 செவ்வையுடன் கொஞ்சநாள் சமாதி பூணே. 3713

பூணவே எந்தனுக்கு விருப்பம் உண்டு
 புகழாக எந்தனிட பக்கல் நீங்கள்
 தோணவே எல்லாரும் கிட்டிருந்து
 திறையோடு சமாதிக்கு வருக என்று

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

வேணபடி வார்த்தையதை மிகவும் பேசி
விடைபெற்று தென்திசை வந்துமே தான்
வாணருடன் மலையோரக் குகைகள் கண்டு
வளமுடனே சிலகாலம் இருந்தார் தாமே.

3714

இருந்தாரே சமதிக்கு சிலதுகாலம்
எழிலாகத் தானிருக்கும் வேளை தன்னில்
பொருந்தமுடன் சமாதியது இடமும் கண்டு
பொங்கமுடன் சமாதியது குழிதான் வெட்டி
குருந்த மரமொன்று அங்கே வைக்கச் செய்தார்
கொற்றவர் கள்அப்படியே செய்து வைத்தார்
வருந்தியே தவகடனே சமாதி பூண
வாகுடனே கபிலரங்கே நினைத்தார் தாமே.

3715

கபிலர் சமதிக்குப் போகும்போது அதிசயங்கள்

நினைக்கவே கபிலமுனி சித்து தாமும்
நீடாழி காலம்வரை சமாதி பூண்டு
புனைப்புடனே சீடர்களைத் தாம்அழைத்து
புகமுடனே கூறலுற்றார் வண்ணம் கேளிர்
நினைப்புடனே முப்பத்து மூன்று வாண்டு
தீரமுட னிருப்பதற்கு எண்ணம் கொண்டு
கனைப்புடனே வாக்கதுவும் கூறல்உற்றார்
சீரான கபிலமுனி சித்துதாமே.

3716

சித்தான கபிலமுனி சொன்னவாக்குச்
சிறப்புடனே சமதிக்குச் சென்ற பின்பு
முத்தான அதிசயங்கள் என்ன வென்றால்
முதுலகில் யான் வரும் வேளைதன்னில்
பத்தியுடன் பாறைமேல் எழுதும் எண்ணம்
பாரினிலே இருள் அதுவும் மிகஉண்டாகிச்
சுத்தியே சூரியனார் கண்மறைந்து
துப்புறவாய் மூன்று நாள் இருக்கும்பாரே

3717

பாரேதான் இருள்அதுவும் மிகவும்ஆகி
பாரினிலே சத்த ஒளி மிஞ்சலாகி
நேரேதான் வானுலகு தன்னில் தோன்றும்
நேரான தேவரெல்லாம் காணலாகும்

சீரேதான் கிறிஸ்துவிட நாளைப்போலத்
 தேசமெல்லாம் இருளாகி அதிதங் காட்டும்
 ஊரேதான் காண்பதுவும் இல்லையப்பா
 உத்தாரப் படியாக நடக்கும் தானே.

3718

தானான சமாதிக்குப் பின்னால் அப்பா
 சட்டமுடன் சூதாட்டங்கள் நாலுபேர்கள்
 கோனான குரு சொன்ன வாக்கு போல
 கொற்றவர்கள் எந்தனுக்கு முன்னதாக
 பானான பராபரத்தின் உத்தாரம் தான்
 பதமுடனே முன்நிற் பார்தேவர் வாக்கு
 தேனான மனோன்மணியாள் சித்தருபி
 தேற்றமுடன் எதிர் நிற்பாள் திண்ணமாமே.

3719

திண்ணமுடன் சமாதியது வெடித்த பின்பு
 திறமுடனே அடியேனும் வெளியில் வந்து
 வண்ணமுடன் அதிசயங்கள் மிகஉண்டாகும்
 வாகுடனே சிலகாலம் இருந்துமே தான்
 நண்ணமுடன் வரும்போது லோகமெல்லாம்
 நளினமுடன் அதிசயங்கள் தான்நடக்கும்
 குண்ணமுடன் நமனாரும் எனனை வந்து
 கூப்பிட்டுப் போவான்என்று உரைத்தார் தாமே.

3720

என்றபடி தாம்உறைத்த வண்ணம் போல
 எழிலாகத் தான்நடந்து சிலது காலம்
 வென்றிடவே கபிலமுனி சித்து தாமும்
 வேகமுடன் மண்ணுக்கே இறையுமானார்
 தென்றிசையில் சதுரகிரி பக்கலாகத்
 தேற்றமுடன் சமாதிக்கு இடமும் கண்டு
 அன்றிடமாம் சமாதியது மிகவும் பூண்டு
 அங்ஙனவே மண்ணாகப் போனார் தாமே.

3721

தாமான வாழ்வதுவும் பொய்யுமாகும்
 தாரணியில் இருந்ததொரு சித்துமில்லை
 நாமான சொன்னதொரு மார்க்கம் போகும்
 நாடெல்லாம் இப்படியே பொய்யே வாழ்வு
 சாமான வாழ்வுக்கு வெகு கோடி காலம்
 தகைமை யுடன் ஆசையது மிகவுமாகி

பூமான்கள் எல்லவரும் மண்ணாய்ப் போனார்
பூதலத்தில் வாழ்வெல்லாம் இப்படித்தானாச்சே

3722

ஆச்சப்பா வாழ்வெல்லாம் பொய்யே அல்லாமல்
அப்பனே யாதென்றும் இல்லை கண்டர்
மூச்சப்பா போய்விடும் கடிகை தன்னில்
முதலான பாக்கியமும் ஒழிந்து போகும்
நீச்சப்பா தேகமது இருந்தாலும் தான்
எப்படியும் லாபம்என்ன ஒன்றும் இல்லை
கூச்சமன்றி தேகத்தை மறைத்தாயானால்
குவலயத்தில் மெய்யான சித்தென்பாரே.

3723

மச்சமுனி உற்பவம்

சித்தனாம் இன்னமொரு மார்க்கம் பாரு
சீரான என்மகனே சொல்லக் கேளு
சுத்தமுடன் மச்சமென்ற முனிவர் தாமும்
சொருபராம் என்றொருவர் சித்தர்உண்டு
பத்தியுள்ள சித்தனப்பா மச்சர் தாமும்
புகழாக சமாதிக்கு இடமுங் காண
முத்தியுடன் பெறுவதற்கு காவனத்தை நோக்கி
முயன்றுமே வராககிரி வந்திட்டாரே.

3724

வந்திட்ட போதுமல்லோ சித்து தாமும்
வளமுடனே வராககிரி தன்னைக் கண்டு
பந்திட்டமாக வல்லோ சமாதி பூண
பாங்குடனே சீடவர்க்கம் அனேக பேர்கள்
தந்திட்ட மாகவல்லோ கூட்டங்கூடித்
தமதடியார் ஆசீர்மம் விட்டு வந்து
முந்திட்டுக் குழியது மிகவாய்ச் செய்து
முதுலகில் யோகமது நீங்கிட்டாரே.

3725

நீங்கியே சமாதியது போகஎன்று
நீள்நிலத்தில் மச்சமுனி ரிஷியார்தானும்
நோக்கமுடன் குழிதோண்ட விடையும்தந்து
நுணுக்கமுடன் சீடருக்கு உபதேசித்து
நாற்கமலம் வீற்றிருக்கும் மனோன்மணியாள் தம்மை
நயமுடனே காணுதற்கு எண்ணம் கொண்டு
தூக்கமுடன் சிவயோகம் தன்னில் நின்று
சுத்தமுடன் குழிதனிலே படுத்தார் தாமே.

3726

படுத்தாரே மச்சமுனி ரிஷியார் தாமும்
 பாருலகில் சீடரெல்லாந் திடுக்கிட்டுஏங்க
 தொடுத்தாரே ரேசகபூரணத்தை தானும்
 தோற்றமுடன் லாகிரியில் வகித்துக்கொண்டு
 விடுத்தாரே காவி கஷாயம் தன்னை
 விட்டெறிந்தார் மேதினியில் பலரும்பார்க்க
 கொடுத்தாரே இதிகாச புராணமெல்லாம்
 கொற்றவனார் சீடருடன் கொடுத்தார்தாமே. 3727

தாமான சாத்திரத்தைக் கொடுத்துவிட்டுத்
 தகைமையுடன் சித்தரவர் கண்ணைமுடி
 பாமான பராபரியை மனதில் உன்னிப்
 பாகமுடன் கைஇரண்டும் ஏந்திக்கொண்டு
 சீரான லோகமது வாழ்வு மறந்து
 சிறப்புடனே சின்மயத்தில் இருந்து கொண்டு
 கோமான சீடவர்க்கந் தனை அழைத்துக்
 கொப்பெனவே தாமும் உரைத்தார் உத்தம்தானே. 3728

தானான அதீதமது என்ன வென்றால்
 சாற்றினார் சீடவர்க்கம் எல்லோருக்கும்
 தேனான மொழிஎதுவும் என்னவென்றால்
 தெளிந்த நல்ல சீடர்களே எந்தனுக்கு
 கோனான குரு சொன்னபடியாகத் தான்
 குறிப்புடனே பாரையது மேலே மூடி
 பானான ஈஸ்வரியாள் கடாட்சத்தாலே
 பாரினிலே கீர்த்தியது பிறக்கும்பாரே. 3729

பிறக்கவே காயமது சமாதி பூண்டு
 பேருலகில் பேரின்பம்தன்னைக் கொண்டு
 இறக்கிறேன் சமாதியது தன்னிலப்பா
 எழிலான தேகமது மூச்சடங்கி
 உறக்கமுடன் படுத்திடவே மச்சர்தாமும்
 உத்தமர்கள் கற்பாறை கொண்டுமுடி
 திறக்கவே பனிரண்டு ஆண்டுதானும்
 தீர்க்கமுடன் கட்டளைகள் பிறக்கலாச்சே. 3730

ஆச்சப்பா பனிரண்டும் கடந்து போச்சு
 அப்பனே மச்சமுனி சித்து தாமும்

மூச்சடங்கி இருந்தாரே சித்து தாமும்
முதுலகில் வருவதற்கு நாளுமாச்சே
பாச்சலுடன் மச்சமுனி ரிஷியார் தாமும்
பாங்குடன் எழுவதற்கு முன்னதாக
மாச்சலுடன் சீடவர்க்கம் ஆயிரம் பேர்
மதிப்புடனே சமாதிக்கு வந்திட்டாரே. 3731

வந்ததுவும் சமாதியது வெடித்துமேதான்
வாகுடனே பிரசன்ன சொருபராக
அந்தமுடன் மச்சமுனி சித்துதாமும்
அவனியிலே வந்தவுடன் சீடவர்க்கம்
சொந்தமுடன் ஆயிரம் பேர்ஓடி வந்து
சொருபமென்ற சித்தொளியைக் கண்டபோது
பந்தமுடன் மச்சமுனி ரிஷியார்தாமும்
பாருலகில் அநேகவித வளஞ் சொன்னாரே. 3732

சொன்னாரே பலபலவாம் சித்துதாமும்
தோற்றமுடன் சீடவர்க்கம் அநேகமாக
பன்னியே நாதாந்த சித்துதாமும்
பாருலகில் அதிசயங்கள் கூறும் வண்ணம்
உன்னவே ஆதி சேனாலும்
உலகத்தில் கண்டறிய வாகுமோ சொல்
மன்னவர்கள் முதலானோர் இப்படியே வாழ்வு
மானிலத்தில் யாரேனும் இப்படித்தான் பாரே. 3733

பாரேதான் மச்சமுனி சித்து தாமும்
பாருலகில் இருந்தாரோ மண்ணாய்ப் போனார்
நேரேதான் சித்தொளிவு சிலது காலம்
நேர்மையுடன் பூமிதனில் இருப்பதுண்டு
சீரேதான் சிலகாலம் இருந்து சென்று
சிறப்புடனே மேதினிக்கு வருவதுண்டு
வேரேதான் தேகமது இறப்பும் உண்டோ
வித்தகனே நிச்சயந்தான் இல்லை தானே. 3734

தானேதான் வாக்கியங்கள் கட்டு மொழியுண்டு
தாரணியில் எல்லாநூல் பொய்யுமாகும்
தோனான எனதையர் காலாங்கி நாதர்
திகழுடனே எந்தனக்குச் சொன்ன நீதி

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

பானான முறைப்படியே சாத்திரம்

பார்வையிட்டு செனனம் அது பொய்யென்றெண்ணி
மானாக நானிலத்தில் குளிகை பூண்டு
மார்க்கமுடன் சீனபதி போனேன் பாரே.

3735

பார்த்தேனே சீனபதி தன்னில் மார்க்கம்

பாங்குடனே அவ்விடத்தில் சித்துதாமும்
திர்க்கமுடன் நதிமலைகள் சித்துவாடி

சென்றுமே சீனபதி கடலோரந்தான்
ஏர்க்கவே சமாதியது பூண்டு கொண்டு

எழிலாகத் தாமிருந்தார் அநேகம் பேர்கள்
மூர்க்கமுடன் ரிஷிதேவர் தேகம் தன்னை
மூதுலகில் விட்டுமல்லோ சவமானாரே.

3736

சவமாகிப் பிணமாகி மண்ணில் தானும்

சட்டமுடன் சிலகாலம் இருந்துமே தான்
தவமொழிந்து காயாதி கற்பம் உண்டு

சங்கமுடன் பூவுலகில் இருந்து கொண்டு
பவமகற்றி எந்நாளும் உறுதிபூண்டு

பாரினிலே சித்தரைப் போல் நியமம்பூண்டு
நிலமுடனே பவமகற்றி தேகம்தன்னை

நிச்சயமாய் மறந்திட்டார் சிலது பாரே

3737

பேரான வாழ்வதுவும் பொய்யே வாழ்வு

பாருலகில் பொய்யெல்லாம் மெய்ஒன்றில்லை

நேரான சாஸ்திரமும் இப்படியே ஆச்சு

நிச்சயங்கள் ஒன்றில்லை பூலோகத்தில்

கூரான மண்ணுக்குள் எல்லாம் போவார்

கொற்றவர்கள் ஆருந்தான் இல்லையப்பா

தாரான சாத்திரங்கள் பொய்யல்லாது

தாரணியில் இருப்பார்கள் இல்லை யாமே.

3738

சட்டமுனி உற்பவம்

ஆமேதான் இன்னமொரு மார்க்கம்சொல்வேன்

அப்பனே சட்டமுனிஎன்ற சித்து

தாமேதான் ஒருவரப்பா சித்து தாமும்

தாரணியில் வெகுகாலம் இருந்தாரப்பா

போமேதான் கானகத்தே வெகுகாலம்தான்
பொங்கமுடன் தான்இருந்தார் தவத்தில் யாகம்
நாமேதான் சொன்னபடி கற்பம்உண்டு
நாதாந்த சித்தொளிவும் இருந்தார் தாமே.

373

தாமான சித்தொளிவு சிலதுகாலம்
தாரணியில் சமுசார வாழ்க்கையற்று
காமான மானதொரு கற்பம்உண்டு
காயத்தை எந்நாளும் நிறுத்தஎன்று
வேமானம் இன்றியேதான் சமாதி பூண
வேகமுடன் கானகத்தில் சென்று தாமும்
பூமானா லோகமதில் இருக்கலாகா
புகழ்பெறவே சமாதிக்கு இடம் கொண்டாரே.

374

கொண்டதொரு இடமேது என்னஎன்றால்
நெடுந்தூரம் காசிக்கு மேற்கே அப்பா
அண்டமெனும் குரியரும் காணாக்காடு
அவ்விடமாம் டாகினியாள் இருக்கும்காடு
தொண்டருடன் சீடர்கள் ஆயிரம் பேர்
தொடர்ந்துமே பின்வரத் தான்நடந்தார்
தன்துளப மாலைஅணி பாத்திரங்கள்
சட்டமுள்ள மண்டலமும் செயகண்டியாமே.

374

செயமுடனே வீரமணி வீரசங்கு
செம்மையுடன் மண்டலமும் திருவோடும் தாமும்
பயமில்லாக் குளிகையது கையில் ஏந்தி
பாரினிலே தான்நடந்தார் கூட்டத்தோடு
தயவுடனே சீடவர்க்கம் அநேகம் பேர்கள்
தாரணியில் பின் தொடர்ந்து தயவாய்ச் சென்று
வயலுடனே குன்றொன்று இருக்கப் பார்த்து
வளமுடைய சுனையென்று தங்கிட்டாரே.

374

தங்கியே குகைஆறு நதியும் கண்டு
தகைமையுடன் குன்றருகே வந்து நின்று
மங்கியே மனம்வாடி சித்து தாமும்
மார்க்கமுடன் சமாதிக்கு இடமும் கொண்டு
அங்கமுடன் இவ்வூறு நல்ல ஊராம்
அத்வான கானகமாம் சித்து தாமும்

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

துங்கமுடன் சீடர்களைத் தாம் அழைத்து
துறையான குழியதுவும் தோண்டு என்றாரே.

3743

தோண்டியே சமாதியது கட்டும் என்றார்
தொல்உலகில் ஆசையது விட்டேன் என்றார்
வேண்டியதோர் உடைமானம் மறந்தேன் என்றார்
வேகமுடன் மனைவியையும் துறந்தேன் என்றார்
தூண்டியேதோர் மண்ஆசை அற்றேன் என்றார்
துணையான சோதரரும் இழந்தேனென்றார்
பூண்டிருந்த ஆபரணம் விட்டேன் என்றார்
பூதலத்தில் தனயர்களை மறந்திட்டேனே.

3744

மறந்தேனே வையகத்து ஆசை எல்லாம்
மார்க்கமுடன் தான்இழந்து மண்ணில் சாய
துறந்தேனே காவி கஷாயம் தன்னை
துப்புறவாய் விட்டெறிந்தேன் மண்ணின் மேலே
கறந்ததொரு பால்போல ஆசை அற்றுக்
கயிலாசம் காணுகிற இடமுங் கண்டு
பறந்திடவே எண்ணல்அது கொண்டுமல்லோ
பட்சமுடன் சமாதி போறேன் என்றாரே.

3745

தானேதான் சமாதியிலே சென்ற பின்பு
தகைமையுள்ள சட்டமுனி நாதர் தாமும்
கோனான தமதையர் தட்சணாயன்
குருபரனைத் தான்நினைத்து மனதில் உன்னி
வேனான யெனதையர் சாமிநாதர்
விட்டேனே விண்ணுலகில் ஆசைஎல்லாம்
போனேனே சமாதியிட அந்தரங்கம்
பொன்உலகு நாட்டுக்குச் சென்றேன்நானே.

3746

சட்டமுனி நாதரிடம் அசரீரிவாக்கு பிறந்தது

சென்றாராம் சட்டமுனி ரிஷியார் தாமும்
சிறப்புடனே சமாதிதனில் இருக்கும்போது
நின்றதொரு சீடவர்க்கம் ஆயிரம்பேர்
நிலையான சமாதிதனைப் பாதுகாக்க
வென்றிடவே அசரீரி வாக்கு தானும்
விருப்பமுடன் சீடவர்க்கம் கேட்கலாச்சு

இன்றுமுதல் முப்பத்துஇரண்டு ஆண்டு
முனிவரும் இருக்க என்று வாக்குண்டாச்சே.

3747

ஆச்சப்பா சித்துமுனி சொரூபர் தாமும்
அங்ஙனவே சீடர்கட்கு வாக்குஉரைத்தார்
முச்சப்பா தேகமது அடங்கிப் போச்சு
முதுலகம் காண்பதற்கு வெகுநாள் செல்லும்
போச்சப்பா தேகமது ஒடுங்கிப் போச்சு
பேரான சடலமது மண்உள்ளாச்சு
ஏச்சப்பா தேகமது அழியாதுஎன்று
எழிலுடனே சப்தமது பிறக்கலாச்சே.

3748

பிறந்ததொரு சப்தமதைச் சீடவர்க்கம்
பேரான ஆயிரம்பேர் கேட்ட பின்பு
இறந்ததொரு சட்டமுனி மடிவதில்லை
இனித் திரும்பி வருவதற்கு ஐயமில்லை
திறமுடனே நமதையர் சட்டநாதர்
தீரமுடன் பூவுலகில் வருவாள்என்று
உறமுடனே மாணாக்கர் ஆயிரம் பேர்
உற்றதொரு சமாதியிடம் காத்தார் பாரே.

3749

பாரேதான் சமாதியிடம் காத்தபோது
பாருலகில் நெடுங்காலம் தானுமாச்சு
சீரேதான் சித்துஉணரும் காலமாச்சு
சீரான வாயிரம்பேர் சீட வர்க்கம்
ஊரோடு கூடியல்லோ கும்பலாக
உத்தமர்கள் சீடவர்க்கம் சமாதி சென்று
தேரான சமாதியிடம் நின்று கொண்டு
தோற்றமுடன் வேதங்கள் ஒதுவாரே.

3750

ஓதவே சமாதியிடம் கெடுவுமாச்சு
உத்தமர்கள் வேதபாராயணங்கள்
நீதமுடன் அர்ச்சனைகள் சமாதி பூசை
நித்திலங்கும் பூ முடியார் ஒதும்போது
வேதமுடன் கைலாச சட்டநாதர்
வேதாந்த சித்தொளிவின் சமாதி தானும்
நீதமுடன் பாறையது வெடித்தபோது
திரளுடனே புறப்பட்டார் சித்துதாமே.

3751

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

சித்தான சட்டமுனி நாதர் தாமும்

செகஜோதி காயமது உலகில் துன்ன

பத்தியுடன் காயாதி கற்பம் கொண்ட

பாங்கான தேகமது ஜோதி மின்ன

வெத்தியுடன் மேதினியில் வந்து தாமும்

விருப்பமுடன் சீடர்களை ஆசீர்மித்து

புத்தியது மிகவாகச் சீடருக்கு

போதித்தார் சட்டமுனி நாதர் தாமே.

3752

போதித்த அசரீரி வாக்கு தன்னைப்

பொங்கமுடன் தான்கேட்டுத் தாள் பணிந்து

ஆதித்தன் போல்உதித்த சித்து தம்மை

அடியார்கள் கூட்டம் எல்லாஞ் சிரம்குனிந்து

சோதித்த சட்டமுனி நாதர் தம்மை

சொருபமுடன் முன்நின்று வினயம் கேட்க

போதித்த கைலாச நாதர் தாமும்

பேரான சீடருக்கு உரைப்பார் தானே.

3753

தானேதான் சீடவர்க்கம் தன்னை அழைத்து

தகைமையுள்ள லோக அதிசயங்கள் எல்லாம்

மானேதான் யான் கண்டவரைக்கும் சொல்வேன்

மகத்தான வாழ்வதுவும் பொய்யே வாழ்வு

தேனான சீடர்களே இன்னம் சொல்வேன்

தேகமது உலகுதனில் நிலைநில்லாது

போனவர்கள் கண்தனிலே மடிந்த பேர்கள்

பொங்கமுடன் பூமிதனில் வருவார் தாமோ?

3754

வருவாரோ காயாதி கற்பம் கொண்ட

வரமுடைய ரிஷியாரும் வருவார் உண்டோ

குருவான எனதையர் கடைச்சத்தாலே

கொற்றவனே உபதேசம் பெற்றேன் யானும்

அருளான உபதேசங் கொண்டதாலே

அவனியிலே மறுபடியும் வந்தேன் என்று

திருவான மனோன்மணியாள் கடைச்சம் பெற்று

திரும்பி வந்தேன் மாணாக்க ரென்றிட்டாரே.

3755

என்றுமே சட்டமுனி நாதர் தாமும்

எழிலாகத் தாம்உரைப்பார் சீடருக்கு

தென்திசைக்குச் சிலகாலம் போறேன் என்று

தேர்வந்த சீருக்கு விடையும் சொல்ல
நன்றது என்று சீடவர்க்கம் ஆயிரம் பேர்

நலமுடனே யாங்கூட வருவோம் என்று
அன்றலுடன் பின்தொடர்ந்தார் சீடர்தாமே.

3756

சட்டமுனிநாதர் பொதிகை சார்பில் சமாதியடைந்தது

தொடர்ந்துமே காவனத்தை விட்டு நீங்கி

தோற்றமுடன் பொதிகைக்குச் செல்லும்போது

அடர்ந்ததொரு கான்ஆறு மலைகள் தாண்டி

ஐயமுடன் பின்தொடர்ந்தார் ஆயிரம் பேர்

கடந்துமே மலைகுகைகள் விட்டு நீங்கி

கடிதான பொதிகை மலை சார்பில் சென்று

நடந்துமே கைலாச சட்டநாதர்

நாதாந்தக் கூட்டமுடன் அமர்ந்திட்டாரே.

3757

இட்டாரே சட்டமுனி நாதர் தாமும்

எழிலான குகைஓரம் தன்னில் சென்று

பட்டமரம் ஒன்றைனைக் கண்டார் அங்கே

கண்டதுவும் பட்டமரம் துளிர் உண்டாகி

சட்டமுனி இன்னாளில் சமாதி புண

சாங்கமுடன் மலை ஓரமிது தான் என்று

வெட்டவெளி தனில் நின்று மயங்கும் போது

வேதாந்த குருபரமும் வந்திட்டாரே.

3758

சட்டமுனி நாதர் வேதாந்த ரிஷியைக் கண்டது

வந்திட்ட வேதாந்த ரிஷியார் தம்மை

வாகுடனே சட்டமுனி யாரும் கண்டு

நொந்திட்ட மனதுடனே வினயம் கொண்டு

நுணுக்கமுடன் சித்தொளியைக் கண்ணில்கண்டு

அந்தமுடன் என்சாமி குருவே என்று

அடிபணிந்து கைலாச சட்ட நாதர்

சிந்தனையும் மிகத் தளர்ந்து மெய் மறந்து

சீர்பாதம் தொட்டுமல்லோ பணிந்திட்டாரே.

3759

பணிந்திட்ட கைலாச சட்டர் தம்மை

பரமகுரு வேதாந்த சித்துதாமும்

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

தணிவுடனே வார்த்தையது மிகவும் சொல்லி
தாரணியில் சிலகாலம் இருக்க என்று
அணிஅணியாய் சீடவர்க்கம் பக்கல் நிற்க
அங்ஙனவே சட்டமுனி நாதர் தாமும்
துணிவுடனே உபதேசம் மிகவும் சொல்லி
துப்புரவாய் சமாதிக்கு இடந்தந்தாரே.

3760

தந்தாரே வேதாந்த ரிஷியார் தாமும்
தகமையுடன் சட்டமுனி நாதருக்கு
வந்துமே உபதேசம் மிகவும் சொல்லி
வளமையுடன் சிலகாலம் இருந்த பின்பு
சொந்தமுடன் தன் பக்கல் சமாதி பூண
சுத்தமுடன் சட்டமுனிக்கு உபதேசித்து
இந்த வுலகினில் இருக்க நீதியில்லை
என்றுமே வேதரிஷி மறைந்திட்டாரே.

3761

மறைந்துமே போகையிலே விருட்சந் தானும்
மறுபடியும் துளிர்அதுவும் ஒடுங்கியேதான்
குலைந்துமே பச்சைமரம் பட்டுப் போச்சு
குவலயத்தில் பேராச்சு மகிமை தானும்
திறைந்துமே சமாதியது மூடலாச்சு
திண்மையுள்ள சட்டமுனி மயங்கி நின்று
முறைந்துமே விசனமது மிகவாய்க் கொண்டு
முடிவணங்கி சமாதிதனைப் பணிந்திட்டாரே.

3762

பணிந்துமே சிலகாலம் சென்றபின்பு
பாரினிலே சட்டமுனி நாதர்தாமும்
துணிந்துமே சமாதிக்குப் பின்னும் செல்ல
துறையான சீடவர்க்கம் தன்னை யழைத்து
அணிஅணியாய் என்முன்னே சுற்றிருங்கள்
அப்பனே அதிசயங்கள் பிறக்கலாகும்
மணிபோன்ற ஓசையது கேட்கும் பாரு
மகத்தான சமாதியிட பீடம்தானே

3763

சட்டமுனி சமாதியில் சிலம்போசை கேட்பது

தானான சமாதியிட பீடம்தன்னில்
தன்மையுள்ள சீடவர்க்கம் ஆயிரம் பேர்

தேனான மணிபோலே சீடவர்க்கம்

தெளிவாக முன்றிற்க வேண்டும் என்பார்

மானான வையகத்தில் அதிசயங்கள்

மார்க்கமுடன் தான் காண்பீர் வதீதம் மெத்த

பானான பராபரியாள் கண்ணில் தோற்றும்

பாருலகில் இருள் வந்து மூடிப்போமே.

3764

மூடிப்போம் பகல்தனிலே பரிதி காணார்

மூஏழு மண்டலமும் இருளாய்ப் போகும்

நாடியே சித்தர் முனி நடுங்குவார்கள்

நாதாந்த சித்தொளியு சொருபம் காணார்

கூடியே கூட்டமிட்டு வார்த்தை பேசி

குவலயத்தில் இவர்போலே சித்துண்டோ சொல்

வாடியே மதிகலங்க மனமும் பொங்கி

வையகத்தில் மதிமயங்கி நிற்பார் தாமே.

3765

சட்டமுனி நாதர் மறுபடியும் சமாதிக்கும் போகல்

நிற்பாரே சமாதியிட நடுமையத்தில்

நிலையான தேகமதைத் தானிறுத்தி

கற்போன்ற காயத்தை மூச்சடக்கி

காசினியில் எல்லவரும் பிரமித்து ஏங்க

தற்பரமாம் சொருபமதை உள்ளடக்கித்

தாரணியில் சமதிக்குள் தானிறங்கி

சிற்பரனைத் தியானித்து மனதிலே தான்

சின்மயத்தில் இருந்து கொண்டு செபித்திட்டாரே.

3766

இருந்தாரே மூச்சுஅடங்கி மூன்று நாளும்

எழிலான சிவானந்த அமிர்தம் பூண்டு

பொருந்தியே காயமதை மண்ணில் சாய்த்து

பொங்கமுடன் மேற்பதவி பெறவே எண்ணி

வருந்தியே சீடர்களைத் தாம்அழைத்து

வசனித்தார் உபதேசம் அநேகம்கோடி

திருந்தியே தாம்உரைத்துப் பாறைமூட

திகழான புத்திமதி ஒதிட்டாரே

3767

ஓதவே சீடவர்க்கம் ஆயிரம்பேர்

ஓகோகோ நாதாந்த சித்துதாமும்

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

நீதமுடன் பின்னும் அவர் சமாதியுண்டு
 நீள்நிலத்தில் மண்ணோடே காயம்தன்னை
 தோதமுடன் உள்ளடங்கி இருப்பதற்கு
 தொல்லுலகில் பாசம்அதைச் சுட்டுஅறுத்து
 வேதமுனி வேதாந்த வாக்குபோல
 வீரமுடன் தாம்மறைந்தார் சித்துதாமே. 3768

சித்தான சட்டமுனி நாதர் தாமும்
 சிறப்புடனே மண்ணதனில் மறைந்தபோது
 புத்தான மண்ணதுவும் முடியல்லோ
 பொங்கமுடன் தான் சமைந்து வளர்ந்திருக்கும்
 முத்தான பூசையது மிக நடக்கும்
 மூதுலகில் சட்டமுனி சமாதியென்றும்
 நித்தமுடன் பூசையது மிக நடக்கும்
 நேர்மையுடன் அதிசயங்கள் காணலாமே. 3769

காணலாம் அசரீரி வாக்குண்டாச்சு
 காசினியில் பதினாறு வருடம் மட்டும்
 பூணலாம் சமாதிதனில் இருப்பேன்என்றும்
 புகழான வாக்கியமும் கேட்கலாச்சு
 தோணவே திரிகால பூசை மார்க்கம்
 தொல்உலகில் சீடவர்க்கம் செய்வார் பாரு
 வேணவே கீதங்கள் வாத்தியங்கள்
 விருப்பமுடன் செய்பவர்கள் அனந்தமாமே. 3770

அனந்தமாம் அமாவாசை பருவம்தன்னில்
 அப்பனே ஆண்டுக்கு ஒருநாள் அப்பா
 அனந்தமாம் சிலம்பு ஒலியின்ஒசை கேட்கும்
 அப்பனே நடுச்சாம வேளைதன்னில்
 அனந்தமாம் வேதமுறை கோஷ்டந்தானும்
 அவனியெலாம் கிடுகிடுத்து அதிர உண்டாம்
 அனந்தமாம் சமாதியது கழல் உண்டாகும்
 அப்பனே கோஷ்டமது மிகஉண்டாமே. 3771

உண்டாகும் இவ்வளவு மகிமை தானும்
 உத்தமனே சட்டமுனி சமாதி தன்னில்
 திண்டான அதிசயங்கள் சொல்லப் போமோ
 திகழான சமாதிக்கு உள்ளதாக

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

நண்புடனே அதிசயங்கள் மிக நடக்கும்
நாதாந்த சித்தொளிவன் மகிமையப்பா
கண்பான சித்துமுனி சட்டநாதர்
காசினியில் வருவதற்கு நாளுமாச்சே. 3772

ஆச்சப்பா சட்டமுனி வருகும் காலம்
அப்பனே பதினாறு ஆண்டுமாச்ச
பேச்சப்பா சொன்னபடி திருஷ்டாந்திரிங்கள்
பேருலகில் நடந்துவரக் கண்டார் தாமும்
மூச்சடங்கிப் போனதொரு தேகம்தானும்
முன்போல வருவதற்கு நாளுமாகி
பாச்சலுடன் சட்டமுனி நாதர் தாமும்
பாறையென்ற புத்ததுவும் வெடிக்கலாச்சே. 3773

வெடித்தபின்பு கைலாச சட்டநாதர்
மேன்மையுடன் மேதினியில் வந்தார் அங்கே
நடிக்க வேதாந்தக் கூட்டத்தார்கள்
நன்மையுடன் கிட்டிவைத்து நமஸ்கரித்து
துடிப்புடனே கைலாச சட்டர் தம்மை
தொழுது இறங்கி தெண்டனிட்டு வணக்கம் கூற
கடிப்பிடிபோல் முரசோடு வாத்தியங்கள்
கருத்துடனே தான்இசைத்துத் தொழுதிட்டாரே. 3774

தொழுதுமே சீடவர்க்கம் ஆயிரம் பேர்
தோராமல் பணிவிடைக்கு முன்னே நின்று
பழுதுபடாத் திருமேனி தன்னைப் பார்த்து
பட்சமுடன் தான்உரைப்பார் சீடர்எல்லாம்
வழுவதுவும் நேராத மேனி தன்னை
வளமுடனே தான்பார்த்துப் பிரமை கொண்டு
புழுகுடனே வாசனைகள் கையில் ஏந்தி
பொன் அடிக்கு அர்ச்சனைகள் செய்திட்டாரே. 3775

சட்டமுனிவர் சீடர்களுக்கு புத்திகூறல்

செய்யவே சீடவர்க்கம் ஆயிரம் பேர்
சிறப்பான கதிஎமக்கு என்ன என்று
பையவே தொழுதுஇறங்கி கேட்கும் போது
பட்சமுள்ள கைலாசர் கூறல்உற்றார்

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

மெய்யான தேகமதை நம்ப வேண்டாம்

மேதினியில் இருந்தாலும் லாபம்என்ன

செம்பொன் கோடிமிக வைத்திட்டாலும்

துப்புறவாய் ஒன்றும் வரக்காணேன் பாரே.

3776

பாரப்பா மானிலத்தில் இருத்தும் என்ன

பாங்குடனே மாளிகைதான் கட்டினென்ன

நேரப்பா உலகுதன்னை ஆண்டும்என்ன

நேர்மையுடன் சிவயோகம் செய்தும்என்ன

குரப்பா பல நூலும்கற்றும் என்ன

கொற்றவனாம் மதியூகி ஆனால்என்ன

வேறேதான் காயாதி கற்பம்கொண்டு

விருப்பமுடன் இருந்துஎன்ன லாபம் காணே.

3777

காணேனே லாபம்ஒன்றும் பார்த்ததில்லை

காசினியில் ஆசைக்கோர் அளவும் இல்லை

பூணாரம் பூண்டுஎன்ன காயத்துக்கு

புகழான தேகமது நிலைநில்லாது

வீணாகஉலகு தனில்ஆசை கொண்டு

விருப்பமுடன் கெட்டவர்கள் கோடா கோடி

தோணாத கருவெல்லாம் தோன்றச் செய்து

தொல்லுலகில் இறந்தவர்கள் கோடியாமே.

3778

கோடியாம் யுகாந்தவரை காலமப்பா

கொற்றவனே இருந்தாலும் ஒன்றுமில்லை

நாடியே பராபரத்தை நண்ணல் ஒப்பாம்

நலமுடனே பாரினிலே இருந்து கொண்டு

தேடிய நாள் வருகும் கால் மட்டும்

தேசமதில் பவக்கடலை நீக்கியேதான்

ஓடியே பலவழியில் சென்று நீதான்

உத்தமனே புனிதனாய் இருந்து கொள்ளே.

3779

கொள்ளவே நன்நிலையில்இருந்து கொண்டு

கொடும் பாசம் தனைஅகற்றிக் குவலயத்தில்

விள்ளவே பாசம் என்ற அயத்தை நீக்கி

வேதாந்த நுட்பத்தின் செயலும் கண்டு

மெள்ளவே கும்பத்தில் இருந்துகொண்டு

மேலான சிவயோகம் தன்னில் சென்று

உள்ளபடி ஆத்தும் கந்தனாகி

உலகு தனில் சிலகாலம் இருந்திடாயே.

3780

இருந்தாலும் தேகமது நிலை நில்லாது

எழிலான காயமது மண்ணாய்ப் போகும்

குருந்தவே காயாதி கொண்டிட்டாலும்

கொப்பெனவே மண்ணோடே மண்ணாய்ப் போகும்

பொருந்தவே நான்இருந்தேன் கோடிகாலம்

பொங்கமுடன் காட்சிகளும் அநேகம் கண்டேன்

வருந்தியே பராபரத்தை மனதில்உன்னி

வாகுடனே காண்பதுவே மோட்சம் தானே.

3781

தானான மோட்ச வழிக்கு இடமே தேடி

சதாகாலம் இருப்பது வேசாயுச் சியந்தான்

கோனான எனதையர் சொல் படிக்கு

கொற்றவனே இரண்டுமுறை சமாதி கண்டேன்

தேனான சீடர்களே நீங்களும் தான்

தெரிந்திருந்து பவக்கடலைச் சார வேண்டாம்

மானான வையகத்தில் சிலநாள் தங்கி

மார்க்கமென்னும் மோட்சவழி சேருவீரே.

3782

சேருவீர் என்றலுமே சட்டநாதர்

செம்மலுடன் பூலோக ஆசைவிட்டு

பாருள்ளே மறுபடியும் சமாதிக்குஏக

பட்சமுடன் சீடருக்கு தாமும்உரைத்து

சீருடனே சமாதிக்குள் பிரவேசமாகி

சிறப்புடனே சமாதிதனை மூடும்என்று

தூருடனே சமாதியது திறக்க வேண்டும்

துப்புறவாய்த் தேகமது மண்ணாய்ப் போமே.

3783

போமேதான் சடலமது மண்ணாய்ப் போகும்

பொங்கமுடன் திறக்காதீரென்று சொல்லி

ஏகுமே சட்டரிட வாக்கு தப்பி

எழிலான சமாதியது திறக்க வேண்டாம்

ஆகுமே தேகமது அழிந்து போகும்

அப்பனே யான்வருக மாட்டேன் என்றார்

சாகுமே தேகம் அது சதாகாலம்தான்

சட்டமுடன் இருந்தாலும் பலன்காணேனே.

3784

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

காணேனே காயாதி கற்பம் தன்னை
 கருவாக யான் கொண்ட படியினாலே
 வீணாக தேகமது அழியாதப்பா
 மேதினியில் வெகுகாலம் இருக்கலாகும்
 பூணாத சமாதியது முடியல்லோ
 பொங்கமுடன் சதாகால மிருக்க வேண்டும்
 தோணாது உலகமது முடிவு காலம்
 தோற்றமுடன் வருகுவதும் உண்மையாமே.

3785

சுபிலமுனி உற்பவம்

உண்மையாம் இன்னமொரு மார்க்கம் சொல்வேன்
 உத்தமனே மாணாக்கர் அறிய என்று
 வண்மையாம் கமலரென்ற முனிவர் அப்பா
 வரைகோடி வெகுகால மிருந்த சித்து
 நன்மையாம் திரை கடல்கள்ஏழுஞ் சுத்தி
 நாட்டில்உள்ள வளப்பம்எல்லாங் கண்டுஆராய்ந்து
 தண்மையுடன் சீனபதி வந்துமல்லோ
 தாக்கான பதிதேடி அமர்ந்திட்டாரே.

3786

அமர்ந்தாரே அலைகடலின் ஓரமப்பா
 அங்குள்ள கற்பாறை தன்னிலேதான்
 சுமர்ந்திடனே பிரதமையாம் ஒன்றுதானும்
 சுசீலமுடன் மலைதனிலே சுமந்து கொண்டு
 அமர்ந்திடவே மலைதனிலே குகைதான்உண்டு
 தடாகம் உண்டு கானாறு அதிலே உண்டு
 சுமர்ந்திடவே கமலமுனி சித்துதாமும்
 கருவாக சுனைஓரம் இருந்திட்டாரே.

3787

இருக்கவே கமலமுனி சித்துதாமும்
 எழிலான சிவயோகம் தன்னில் நிற்க
 வருகவே மலைதனிலே சீடவர்க்கம்
 வளமாக நூறுபேர் கூடியிருந்தார்
 பொருக்கவே கமலமுனி அருகில் சென்று
 பொங்கமுடன் சாஷ்டாங்க சரணம்செய்தார்
 தருக்கவே கமலமுனி சித்துதாமும்
 தயவுடனே யார்என்று கேட்டார் தாமே.

3788

கேட்டதொரு விடைதனக்கு உத்தாரம் என்றார்
கெவனமுடன் கமலமுனி சொன்னதற்கு
மீட்டமுடன் சீடவர்க்கம் நூறு பேரும்
நேர்மையுடன் குருதனக்குக் கூறல்உற்றார்
தாட்டிகமாய் மலைதனிலே வந்த சித்து
தாரணியில் புருர சித்து வென்று
நாட்டமுடன் நாங்கள்எல்லாம் தம்மைக் கண்டு
நலமுடனே சுகம் பெறவே வந்திட்டோமே.

3789

வந்தோமே சித்தொளிவின் பதாம் புயத்தை
வாகுடனே கண்டு தெரிசிப்பதற்கு
அந்தமுடன் வந்ததொரு எங்களைத்தான்
ஆதரிக்க வேண்டும் என்று அடிபணிந்து
எந்தவிதம் தன்னிலே தான்எங்களுக்கு
எழிலான உபதேசம் செய்வீர் என்று
முந்தவே குகைதேடி வந்தோம் ஐயா
முன்நின்று காக்கவென வகுத்திட்டாரே.

3790

வகுத்திட்ட சீருக்கு கமலர் தாமும்.
வளம்பெறவே ஞானோபதேசம் சொல்வார்
தொகுத்திட்ட மலைதனிலே இருந்து கொண்டு
தோற்றலுடன் சமாதிக்கு இடமும் சொல்லி
பகுத்திட்டமாகவே தான் சமாதிபூண்டு
பட்சமுடன் தான்உரைத்தார் சீருக்கு
விகுத்திட்டமாக வல்லோ கமலர்தாமும்
பேரான சமாதியிடம் நின்றார் பாரே.

3791

சீருக்கு கமலமுனி புத்திகூறல்

பாரேதான் சீடவர்க்கம் தனை அழைத்து
பாங்குடனே கமலமுனி கூறும் வண்ணம்
நேரேதான் தேகம்அதை மறந்தேனப்பா
நேர்மையுடன் பாசபந்தம் அற்றேன் என்றார்
சீருடனே உயிர்த்தோழன் இழந்தேன் என்றார்
சிறப்பான சீடவர்க்கம் மறந்தேன் என்றார்
தீரேதான் பாருலகும் மறந்தேன் என்றார்
தீரமுடன் மூவாசை அற்றேன் தானே.

3792

கமலமுனி சமதிக்கு ஏகம்போது புஜண்டரை நினைத்தல்

தானான பேரின்ப நிலையில் நின்று
சார்பான சிற்றின்ப நிலை மறந்தேன்
தேனான எனதுஐயர் புஜண்டர் அப்பா
குருவினது வாக்கு பிசகாத வண்ணம்
பானான மனோன்மணியை மனதில் உன்னி
பாருலகில் வாக்கு முறை கூறலுற்றார்
தேனான என் குருவே புஜண்டநாதர்
தேற்றமுடன் சமதிக்குப் போன்றாரே. 3793

போகின்றேன் வையகத்தை யான்மறந்து
பொங்கமுடன் சமதிதனில் இறங்கவேதான்
சாகின்ற சமாதியது அடியேன்தானும்
சட்டமுடன் சிலகாலம் இருப்பதற்கு
நோகின்றேன் எனதுஐயர் புஜண்டநாதர்
நோக்கமுடன் அடியேனும் சமதி பூண
ஆகின்ற அடியேனும் நினைக்குங் காலம்
பட்சமுடன் ஆதரிக்க வேண்டும் பாரே. 3794

வேண்டியே கமலமுனி சித்துதாமும்
வேதாந்த புஜண்டரைத்தான் நினைந்துமல்லோ
கூண்டுனே காயமது அழியாமல்தான்
கொப்பெனவே சமதிதனில் இறங்கும்போது
தூண்டியே சீடர்களைத் தாம்அழைத்து
துப்புறவாய்க் கூறலுற்றார் கமலர் தாமும்
மாண்டுமே சீனபதி தன்னில்அப்பா
மகத்தான சமதிதனில் இறங்கிட்டேனே. 3795

இட்டேனே நெடுங்காலம் இருபதாண்டு
எழிலான சமதிதனில் இருப்பேன்என்று
சட்டமுடன் சரீர வாக்குண்டாச்சு
சதானந்த சீடரெல்லாம் காதில் கேட்டார்
திட்டமுடன் இருபது ஆண்டு பின்பு
தீரமுடன் மேதினியில் வருவேன்என்று
கட்டான வாக்கியமும் பிறக்கலாச்சு
கருவான சீடரெல்லாம் பயந்திட்டாரே. 3796

பயந்திட்டு நடுநடுங்கி நிற்கும்போது

பாருலகில் சப்தமது பின்னுமாச்சு

நயந்திடவே குழிதனிலே பாறை தன்னை

நயமுடனே மூடவென்று வாக்குண்டாச்சு

தயவுடனே சீடரெல்லாம் மௌனங் கொண்டு

தாரணியில் இனி சும்மாயிருக்க லாகா

வியந்துமே கற்பாறை தனை எடுத்து

விருப்பமுடன் சமாதியது மூடிட்டாரே.

3797

மூடியே நிற்கும் அந்தக் காலம் தன்னில்

முசியாமல் கமலமுனி சித்துதாமும்

நாடியே சீடவர்க்கம் யாவும் கேட்க

நளினமுடன் அசரீரி வாக்குஉரைப்பார்

தேடியே சமாதிதனில் இருபதாண்டு

தேற்றமுடன் யான்இருந்து வருகும்போது

வாடியதோர் பயிர்எல்லாம் செழித்திருக்கும்

வளமையுடன் பட்சிமுதல் பேசும் பாரே.

3798

பேசுமே மிருகம்எல்லாம் ஞானம்கூறும்

பேரான மலைதனிலே சோதிகாணும்

ஏசுகின்ற சீடரெல்லாம் எதிர் நிற்பார்கள்

எழிலான குருடரெல்லாம் கண் திறப்பார்

மாசில்லா நிலவதுவும் சூரியன் போல்

மானிலத்தில் ஊமையவன் பேசுவான் பார்

தேசபுகழ் சப்பாணி நடப்பான் பாரு

தேசத்தில் மகிமையது மிகஉண்டாமே.

3799

உண்டான அதிசயங்கள் இன்னம் கேளு

உத்தமனே தான்நடக்கும் மகிமை கோடி

கண்டாலும் லோகமது இருளடைந்து

கதிரோனும் கண்மறைந்து நிற்பான் பாரு

அண்டமுடன் நட்சத்திரம் அதிலே காணும்

அவனியெலாம் கிடுகிடுத்து இடியும் உண்டாகும்

கொண்டல் வண்ண மேகமது கர்ச்சிக்கும்பார்

குவலயத்தில் தேவர்முனி காணலாமே.

3800

காணலாம் தேவாதி தேவர்தானும்

காசினியில் கண்ணுக்குத் தோற்றுவார் பார்

வேணபடி ராட்சத பூதங்கள் எல்லாம்

வேடிக்கையாக வல்லோ கீதம் பாடும்

தோணவே பலபலவாம் தெய்வம் யாவும்

தொல்உலகில் கண்ணுக்குத் தோற்றலாகும்

வேணபடி அதிசயங்கள் மிகவாய்க் காணும்

விண்ணுலகு தத்தளிக்குஞ் சேடனாமே.

3801

சேடனாம் ஆதிஎன்ற சேடன் தானும்

திடுக்கிட்டு மெய்மறந்து மனம் தளர்ந்து

கூடலுடன் கமலமுனி குவலயத்தில்

கொப்பெனவே வருவதற்கு நாளுமாச்சு

தேடவே சீடாதி சீடரெல்லாம்

திடுக்கிட்டு மெய்மறந்து சமாதி பக்கல்

நாடவே சமாதியது முன்னே நிற்க

நலமான பாரையது வெடிக்கலாச்சே.

3802

வெடித்தபின்பு கமலமுனி சித்து தாமும்

விரும்பமுடன் புஜண்டரைத்தான் மனதில் எண்ணி

அடிப்படையில் இருந்து மல்லோ சித்துதாமும்

அவனியிலே பாரையது வெடித்த பின்பு

நடிப்புடனே செகசோதி மின்னல் போல

நாதாந்த சித்தொளிவும் வெளியில் வந்து

துடிப்புடனே சீடவர்க்கம் தன்னைக் கண்டு

திர்க்கமுடன் தாம்உரைத்தார் அதீதமாமே.

3803

அதீதமாம் கமலமுனி சித்துதாமும்

அன்பாக சீடவர்க்கந் தன்னைநோக்கி

பதீதமுள்ள அதிசயங்கள் சொன்னதெல்லாம்

பாருலகில் நடந்ததுண்டோ சீடர்மாரே

கதீதமுடன் மெய்யாச்சு எந்தன்நாதர்

காசினியில் யாவற்றும் கண்டோம் நாங்கள்

பதீதமுடன் குரு சொன்ன வாக்குபோல

பூவுலகில் நடந்தேறிப் போச்சுஎன்றாரே.

3804

போச்சென்று சொல்லுகையில் புனிதனார்

புகழான புஜண்டரைத்தான் நினைத்துமல்லோ

மாச்சலுடன் சிலகாலம் பூமிதன்னில்

மகர கற்பம்உண்டு அல்லோ வாசிபூண்டு

ஏச்சம்இல்லா வையகத்தில் சித்துதாமும்
எழிலாக சிலகாலம் இருந்தார் அங்கே
பாச்சலுடன் மறுபடியும் சமாதிக்கு ஏக
பாங்குடனே புஜண்டரைத்தான் நினைத்தார் தானே. 3805

தானான கமலமுனி நினைத்தபோது
தகமையுள்ள புஜண்ட ரிஷி தாமும் கேட்டு
பானான கமலமுனி நாதருக்கு
பாங்குடனே அசீரி வாக்கு தந்தார்
கோனான எனதையர் காலாங்கி நாதர்
கொற்றவனே துவாபர யுகத்திலப்பா
தேனான சீனபதி சமாதி தன்னில்
தெரிசனைகள் தான்கொடுத்துள் அடங்கினாரே. 3806

அடங்கியே சமாதிதனில் ஒடுக்கமாகி
அவனிதனில் ஆசை தனை விட்டுஒழித்து
தடங்கண்டு சீனபதி சமாதி பூண்டு
தாரணியில் இருக்கும் அந்தக்காலம் தன்னில்
உடங்கொண்டு எந்தனையும் சமாதிக்குஏக
உத்தமனார் தாம்உரைத்தார் எந்தனுக்கு
படமுடனே அவர்பக்கல் யானும் சென்று
பாரினிலே ஆசைஎல்லாம் மறந்திட்டேனே. 3807

மறந்திட்டேன் லோகாசை தனை வெறுத்து
மார்க்கமுடன் அவர் பக்கம் சமாதி பூண்டேன்
திறந்திட்டார் ஞானோபதேசம் எல்லாம்
தீர்க்கமுடன் யான்கேட்டு சமாதி கொண்டேன்
குறந்திட்ட தேகமது நிலை நில்லாது
கொப்பெனவே சீடவர்க்கா நீயுமப்பா
பிறந்திட்ட பூமிதனை விட்டு ஒழித்து
பாங்குடனே சமாதியிடம் சேருவீரே. 3808

சேரஎன்று சொல்லுகையில் புஜண்டர் தாமும்
சிறப்புடனே கமலமுனி கூறலுற்றார்
தீரமுடன் உலகுதனில் பதினாறு ஆண்டு
திறமுடனே யான்கிருந்து வருவேன் என்று
கூறவே கமலமுனி சித்து தாமும்
கொப்பெனவே தான்உரைக்க சீடர் எல்லாம்

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

பாரமுடன் சித்தொளிவின் பக்கம் நின்று
பாங்குடனே வெகுகாலம் பணி செய்தாரே.

3809

கமலமுனி இரண்டாவது சமாதிக் கு ஏகல்

செய்தாரே கமலமுனி ரிஷியாருக்கு
சிறப்புடனே பணிவிடைகள் மிகவும் செய்து
மெய்யாக சீடவர்க்கங் கூடிருந்து
மேதினியில் சித்தொளிக்குப் பணிகள் செய்து
பையவே பதினாறு ஆண்டு மட்டும்
பாருலகில் கூடிருந்தார் சீடர் தாமும்
மெய்யாக தேகமது வருத்தியேதான்
மேதினியில் வெகுகாலம் காத்தார் தாமே.

3810

காத்தாரே சீடவர்க்கம் அனந்தம் பேரும்
காசினியில் சித்தொளிவு நாதருக்கு
பூர்த்தியாய்ப் பதினாறு ஆண்டுமாச்சு
பொங்கமுடன் சீடர்களைத் தாம்அழைத்து
நேர்த்தியுடன் சமாதிக் குச் செல்வதற்கு
நேர்மையுடன் காலமது நெருங்கிப் போச்சு
சாத்திரத்தி லுள்ளபடி தப்பா வண்ணம்
தகமையுடன் போகின்றேன் வன்மைபாரே.

3811

பாரேதான் சமாதியிடம் சென்றாரப்பா
பான்மையுடன் குழிதனிலே இறங்கி நின்று
நேரேதான் கும்பகத்தில் இருந்து கொண்டு
நேர்மையுடன் கண்இரண்டும் முடியல்லோ
சீரேதான் கரங்குவித்து தலைநிமிர்ந்து
சிறப்பான நாதாந்த சித்து தாமும்
கூரவே கற்பாறை தனைஎடுத்து
சிறப்புடனே சமாதிதனை முடிட்டாரே.

3812

கமலமுனி சீடர்களுக்கு அசரீர் வாக்குகூறல்

முடிட்ட சமாதிதனில் அதிசயங்கள்
முதுலகில் கேட்பதற்கு வளமை சொல்வார்
நாடிட்ட நான் வருகும் நாளை தன்னில்
நலமான அதிசயங்கள் மிக நடக்கும்

பாடிட்ட பார்லோகம் இருண்டு போகும்
பகல்இரவு பகலாகத் தோற்றும் பாரு
கூடிட்ட மிருகமெல்லாம் ஞானம் பேசும்
குறிப்பான பட்சிகள்தான் பேசும்பாரே.

3813

பேசுகையில் கமலமுனி வருவார் என்று
பேரான பட்சிகளும் மிகவே கூறும்
வீசுபுகழ் தேவரெல்லாம் புட்பமாரி
மேதினியில் பொழிவதுபோல் தோன்றும்பாரு
மாசுடைய ஞானமது சோதி வீசும்
மகத்தான நட்சத்திரம் அதிரும் பாரு
தேசுடைய சீடவர்க்கமான பேர்கள்
எழிலான சமாதிமுன்னே நிற்பார் பாரே.

3814

பாரேதான் சீடவர்க்கம் நிற்கும்போது
பாங்கான குருடனவன் கண்திறப்பான்
நேரேதான் மனக்கண்ணு அவனுக்குண்டாய்
நீள்நிலத்தில் நடப்பதெல்லாம்முன்னே சொல்வான்
சீரேதான் சப்பாணி ஊமைதானும்
சிறப்பான ரூபமதை மாற்றிக் கொள்வார்
வேறேதான் சப்பாணி ஊமையாவான்
வீறான ஊமையவன் சப்பாணியாமே.

3815

ஆமேதான் இன்னம்வெகு அதிசயங்கள்
அப்பனே தான்நடக்கும் அறிந்து பாரு
நாமேதான் சொன்னபடி பிரளயம் காணும்
நலமான ராசாதி ராசரெல்லாம்
போமேதான் பிரளயத்தில் மாண்டுபோவார்
பொங்கமுடன் வாரிதியும் வற்றிப் போகும்
தாமேதான் அசுரர்கள் கூட்டம் தானும்
தாரணியில் சமாதியிடம் காண்பார் பாரே.

3816

காண்பாரே லோக வதிசயங்களெல்லாம்
காசினியில் வெகு கோடி சித்து வித்தை
வீண்பாக குருவில்லா சீடன் முன்னே
வித்தை என்னும் கவிதனையே கற்றாற்போல

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

மாண்பமைந்த அதிசயங்கள் எல்லாந் தோன்றும்
 மானிலத்தில் அசரீரி வாக்கு தோன்றும்
 ஆண்மையுள்ள சீடரெல்லாம் காதால் கேட்டு
 அவனியே தான் நடுங்கி மயங்குவாரே.

3817

மயங்கியே நிற்கையிலே அசரீரி வாக்கு
 மானிலத்தில் அதிகமதாய்க் கேட்கலாகும்
 தியங்கியே சப்தமது அடங்கிப் போச்சு
 திரளான கூட்டத்தார் சிலதுகாலம்
 புயங்கமுடன் அங்கிருந்தார் சீடவர்க்கம்
 புகழான சித்தொளிவு வருகு மட்டும்
 தயங்கியே காத்திருந்தார் சமாதிதன்னில்
 தாரணியில் சித்துவரும் நாளுமாச்சே.

3818

ஆச்சப்பா சித்துவரும் காலமாச்சு
 அருகிருந்த சீடரெல்லாஞ் சமாதி முன்னே
 மூச்சடங்கிப் போனதொரு சித்துதாமும்
 மூதுலகில் வருகின்ற நாளுமாச்சு
 பாச்சலுடன் மனதில் நினைக்கும் போது
 பளிச்சென்று பாரையது வெடித்துதாங்கே
 கூச்சலுடன் தேவதா கோஷ்டாந் தானும்
 கொப்பெனவே சீடருக்கு கேட்கலாச்சு

3819

கேட்டுமே சித்தொளியை வெளியில் காண
 கெவனமுடன் சீடரெல்லாம் பயந்து ஏங்கி
 நீட்டமுடன் மேதினியில் வந்த போது
 நேர்மையுடன் சீடவர்க்கம் தாள் பணிந்து
 கோட்டமுடன் சித்தொளியைச் சூழ்ந்து கொண்டு
 கொப்பெனவே ஆசீர்மம் மிகவும் செய்ய
 தேட்டமுடன் கமலமுனி சித்துதாமும்
 தேற்றலுடன் ஞானமது ஒதுவாரே.

3820

ஓதியே சீடவர்க்கந் தன்னைக் கேட்டார்
 உத்தமரே அதிசயங்கள் நடந்தது என்ன
 நீதமுடன் அசரீரி வாக்கு வண்ணம்
 நிலை தப்பிப் போகாமல் நடந்ததுண்டோ?
 வேதமொழி தப்பாது யான் உரைத்தேன்
 மேதினியில் அதிசயங்கள் உள்ளதெல்லாம்

சோதனையின் பிரகாசஞ் சூட்சாதாரம்
சொருபமதைத் தான்அறிந்து சொன்னேன் பாரே. 3821

பாரேதான் கமலமுனி சொன்ன வாக்குப்
பாரினிலே மெய்யல்லால் பொய் ஒன்று இல்லை
சீரேதான் சொன்னபடி நடக்கலாச்சு
சிறப்பான உபதேசம் மெய்யுமாச்சு
நேரேதான் வேதமுறை தப்பாவண்ணம்
நேர்மையுடன் ஞானமது பெறுவதற்கு
தேரேதான் நாளாச்சு என்று சொல்லி
தெளிவுடனே கமலமுனி உரைத்தார் தாமே. 3822

தாமான சீடவர்க்கம் தன்னைப் பார்த்து
தகமையுடன் ஞானமது சொல்லும் போது
பூமானாம் சீடவர்க்கம் அனைத்தும் பார்த்து
பூவுலகில் அதிசயங்கள் எல்லாம் தேர்ந்து
நாமான கமலமுனி சொன்ன வாக்கு
நளினமுடன் நடந்தேறிப் போச்சதென்று
ஆமெனவே சீடவர்க்கம் ஒன்றாய்க் கூடி
அடிவணங்கி முடிவணங்கித் தொழுதிட்டாரே. 3823

இட்டதொரு கமலமுனி சொன்ன வாக்கு
எழிலுடனே பின்னும் யான் சமாதி பூண
சட்டமுடன் தாரணியில் நிற்கேன் என்றும்
சாங்கமுடன் தாம்உரைத்தார் கமலர் தாமும்
திட்டமுடன் சமாதிக்குப் போறேன் என்றும்
தீரமுடன் கோடிவரை இருப்பேன் என்றும்
வட்டமுடன் காயாதி கொண்டதாலே
வாகான தேகம்அது அழியாது என்றே. 3824

அன்றான காயாதி கற்பம் தன்னால்
அழியாது தன்தேகம் அழியாது என்றும்
குன்றான மலைபோல இருப்பேன் என்றும்
குவலயத்தில் இன்னம் வெகு அதிசயங்கள்
வென்றிடவே சமாதிதனில் இருப்பேன் என்று
வீரமுடன் தாம்உரைத்தார் சீடருக்கு
சென்றிடவே இனித்திரும்பி வருவதில்லை
சேர்வையது உலகு நாள் முடிவுமாச்சே. 3825

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

ஆச்சப்பா உலகுதனில் முடிவுகாலம்
 அவனியிலே யாவரையுங் காணலாகும்
 பேச்சப்பா இறந்தவர்கள் வருவதில்லை
 பேரான உலகுதனில் மொழி பொய்யாகும்
 மூச்சடங்கிப் போனதொரு தேகம் தானும்
 மூதுலகில் மறுபடியும் வருவதுண்டோ
 பாச்சலுடன் தேகமது முடிவு காலம்
 பாரினிலே யாவரையும் காணலாமே. 3826

காணலாம் என்றலுமே கமலர் தாமும்
 காகினியில் தாம்உரைத்து சமாதி பூண்டார்
 தோணவே தொல்உலகைத் தான் மறந்து
 துறையோடும் முறையோடுஞ் சமாதி பூண்டு
 வேணவே இதிகாச புராணமெல்லாம்
 விருப்பமுடன் தாம்அறிந்து சித்து தாமும்
 பூணவே மிக அறிந்து சீடருக்கு
 புத்திமதி சொல்லியல்லோ மறைந்திட்டாரே. 3827

மறைந்தாரே சீனபதிக் கடல் ஓரம்தான்
 மகத்தான கமலமுனி நாதர் தாமும்
 இருந்தாரே புஜண்டருட சமாதி பக்கல்
 எழிலான கடலோரம் தன்னிலப்பா
 துறந்துமே சீடவர்க்கம் தனைப் பிரிந்து
 தொல் உலகில் சமுசார வாழ்க்கையற்று
 திறமுடனே சமாதிதனில் இறங்கியே தான்
 தீரமுடன் பூமியில் ஐக்கியம் ஆயினாரே. 3828

காலாங்கி நாதருற்பவம்

ஆனாரே காலாங்கி நாதரப்பா
 அப்பனே சமாதியது சொல்வேன் பாரு
 தேன்அமிர்தம் உண்டும் அல்லோ பூமிதனில்
 தெளிவுடனே சிலகாலம் இருந்தார் தாமும்
 கோனான எனதுஐயர் சாமி தானும்
 குவலயத்தில் அதிசயங்கள் மிகவும் பார்த்து
 பாணான சாத்திரத்தின் படியாகத் தான்
 பதனமுடன் சமாதிக்கு நண்ணினாரே. 3829

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

நண்ணவே லோகமெல்லாம் சுத்தி வந்து

நலமான கான்ஆறு மலைகள் தாண்டி
குண்ணதனில் வெகுபேர்கள் சித்து தம்மைக்
குறிப்புடனே கண்டுமல்லோ மிக வாதித்து
எண்ணமுடன் சீனபதிக் கடலோரம் தான்
எழிலாகச் சமாதியது மிகவே பூண
வண்ணமுடன் நாதாந்த சித்து தாமும்
வளமையுடன் சமாதியிடம் வந்திட்டாரே.

3830

வந்திட்ட காலாங்கி நாதர் தாமும்

வண்மையுடன் சமாதிக்குப் போறேன் என்று
நொந்திட்ட தன்மனது உறுதி கொண்டு
நொடிக்குள்ளே சமாதிக்குப் போறேன் என்று
வெந்திட்ட தன் மனது கருகி வேறாய்
வேதாந்த சற்குருவை மனதில் எண்ணி
அந்தமுடன் அவனிதனில் ஆசை அற்றேன்
அன்பான தோழனைத் தான் மறந்திட்டாரே.

3831

மறந்திட்ட காலாங்கி போகர் தம்மை

மார்க்கமுடன் தான்அழைத்துக் கூறல்உற்றார்
சிறந்திடவே சமாதிக்குப் போறேன் அப்பா
ருசியுள்ள காயாதி கற்பம் கொண்டு
திறமுடனே வையகத்தில் இருந்தும் என்ன
தீர்க்கமுடன் தேகமது நிலை நில்லாது
அறம்தழைக்க எப்போதும் புனிதவானாய்
அவனியிலே வாக்குரைத்தார் காலர்தானே.

3832

தானான காலாங்கி நாதர் தாமும்

தாரணியில் வெகுகோடி காலமப்பா
தேனான கற்பமது உண்டு மல்லோ
தேசத்தில் வெகுகாலம் இருந்த சித்து
ஊனான சடலமது வெறுத்த சித்து
உலகுதனில் மாய்கைதனைத் தீண்டா சித்து
கோனான எனதையர் காலாங்கி சித்து
கொற்றவனார் கதைஉரைப்பேன் பண்பாய்த்தானே.

3833

பண்பான காலாங்கி நாதர் தாமும்

பாருலகில் மூவாசை அற்ற சித்து

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

தண்மையுடன் சினமதுவும் இல்லாச் சித்து
தாரணியில் பேதமதைத் துறந்த சித்து
வண்பான வையகத்தோர் துதிக்கும் சித்து
வளமையுடன் சீனபதி அமரும் சித்து
கண்பான சாத்திரங்கள் யாவும் கண்டு
கரைகண்ட காலாங்கி சித்துதாமே. 3834

சித்தான காலாங்கி என்ற சித்து
திறமுடைய காயாதி கற்பம் கொண்டு
முத்தான கூடு விட்டுக் கூடு பாய்ந்து
முறையாக நான்மறையும் உணர்ந்த சித்து
சத்தான சாகரமும் கரை கண்ட சித்து
சாங்கமுடன் சமாதிக்குச் செல்லும் சித்து
சுத்தன் என்னும் கைலங்கிரிநாதர் தம்மை
காட்சியுடன் கண்டதொரு சித்துதாமே. 3835

தாமான ராஜாங்க சித்துஅப்பா
தாரணியில் யாவருமே பணியும் சித்து
சாமான மானதொரு சித்து தானும்
சதாகாலம் வையகத்தில் இருந்த சித்து
கோமான்கள் கொண்டாடும் சித்து அப்பா
குவலயத்தில் ரிஷிகள் முதல் போற்றும் சித்து
நாமான கண்ட மட்டும் சொல்வோம் பாரீர்
நாதாக்கள் பிழைக்க என்று நவிலத்தானே. 3836

போகருக்கு காலாங்கி புத்தி கூறல்

நவிலவே போகரென்ற எந்தனைத் தான்
நாதாந்த சித்தொளிவுத் தான் அழைத்து
புவிமுடன் சித்தொளிவு சொன்ன நீதி
புகமுடனே வண்ணமுடன் யான்உரைப்பேன்
கவிலதமாய் காசினியில் ஆசை விட்டுக்
கர்த்தரிட பதிதேடி போறேன் அப்பா
தவிலமுடன் எப்போதும் புத்திமானாய்
தாரணியில் எந்தன் பேர் கொள் என்றாரே. 3837

கொள்ளவே சன்மார்க்க புத்தி வேண்டும்
குவலயத்தில் மதிப்புள்ள சீடனாக

எள்ளளவும் பிசகின்றி நடக்கும் வண்ணம்

எழிலான சீடனுக்கு உகந்தவானாய்

கள்ளமின்றி பொய் குது கபடு தந்திரம்

காசினியில் அற்றதொரு பூமானாக

விள்ளவே யாவருக்கும் அன்பனாக

மேதினியில் இருப்பது வேபுத்தியாமே.

3838

புத்தியுடன் தான்இருந்து சாயுச்சிய காலம்

புகழாக தாரணியில் கீர்த்தி பெற்று

சத்தியத்துக்கோர் நாளும் தவறு இல்லாமல்

சட்டமுடன் மேதினியில் இருந்து கொண்டு

நித்தியமும் சதாகாலம் குருவைப் போற்றி

நீதியுடன் நிட்டையிலே தான்இருந்து

முத்தியுடன் நாற்பதவி பெறவே வேண்டும்

முதுலகில் இருக்கவென அறைந்திட்டாரே.

3839

அறையவே காலாங்கி நாதர் உரைத்த

அன்பான வார்த்தைக்கு அடியேன் தானும்

குறைகளுந்தான் நேராமல் அடியேன் தானும்

குற்றமற நடப்பேன் நான்என்று சொல்லு

திறையகற்றி அவர் பாதம் தொழுதுபோற்றி

சிந்தனையாம் மெய்மறந்து நமஸ்கரித்து

முறையோடு சோடச உபசாரத்தோடு

முடிவணங்கி தொழுதிட்டேன் காலர் தாமே.

3840

காலரும்என் மீதில் பட்சம் வைத்துக்

கவனமுடன் நடப்பதற்கு மிகவாய்க் கூறி

பாலமுடன் நேசர்கள் மிகக் கொள்ளாதே

பாரினிலே அதர்மிகளும் பலபேருண்டு

கோலமுடன் நல்லவர் போல் இருப்பார் அப்பா

பொங்கமுடன் அவர்களைத்தான் நம்பவேண்டாம்

சீலமுடன் யாவருக்கும் நண்பனாகச்

சிறப்புடனே வாழ்கஎன்று வரம் தந்தாரே.

3841

வரமுடனே தான் கொடுத்துக் காலாங்கிநாதர்

வண்மையுடன் சமாதிக்குப் போகஎன்று

கரமெடுத்துக் கண்ணதனில் ஒத்திக் கொண்டு

கருத்துடனே காலாங்கி நாதர் தாமும்

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

சிரம்குனிந்து கண்ணீருதான் கலங்கி

சிறப்புடனே எந்தனுக்குப் புத்தி கூறி

மரம்போலத் தான்இருந்து காலாங்கிநாதர்

மயக்கமுடன் விடைகொடுத்தார் எனக்குத்தானே.

3842

தானேதான் மனந்தளர்ந்து அடியேன்தானும்

தகைமையுடன் மறுபடியும் கூறலுற்றார்

தேனான என் சீடா போகநாதா

தோற்றமுடன் உந்தனுக்குப் பின்னும் சொல்வேன்

மானான வையகத்தில் கோடி சித்து

மகத்தான நாதாக்கள் இருப்பார் பாரு

பானான மனோன்மணியாள் பாதம் பெற்ற

பட்சமுள்ள சித்துகளும் இருப்பார் தாமே.

3843

இருப்பாரே குவலயத்தில் கோடி சித்து

எதிர்த்து மிகப் பேசாதே எந்தன் சீடா

பொறுப்புடனே அவர்களுக்குப் பணிவாய் நில்லு

பொங்கமுடன் அவர்களுமே வணக்கம் சொல்லி

தருப்புடனே உந்தனுக்கு உபதேசங்கள்

சாத்துவார் அபிமானந் தன்னாலும்தான்

விருப்புடனே சாபமது சொல்வார் ஆனால்

வீரமுடன் எந்தனையும் நினைந்திடாயே.

3844

நினைக்கையிலே சாபமது தவிர்ந்து போகும்

நீணிலத்தில் உந்தனையும் மதிப்பு கொண்டு

பணைப்புடனே காலாங்கி சீடனென்று

பட்சம் வைத்து ஞானமதும் பின்னும் சொல்வார்

தினையளவும் கோபமது வாராதப்பா

திறமையுடன் நீயும்ஒரு சித்தனாவாய்

மனையுடனே சமுசார வாழ்க் கையற்று

மானிலத்தில் வாழ்கஎன்று வசனித்தாரே.

3845

வசனித்த சொல்கேட்டு அடியேன்நானும்

வையகத்தில் வெகுகோடி சித்துவாடி

கசமுடனே பத்துயுகம் இருக்கஎன்று

தாரணியில் காலாங்கி தம்மிடத்தில்

நிசமான குளிகையது பெற்றுக் கொண்டு

நேர்மையுடன் உபதேசம் மிகவுங் கேட்டு

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

குசமுடனே பட்டதிசை செல்லவென்று

கொப்பெனவே உபதேசம் பெற்றேன் பாரே.

3846

போகர் சீடனாகிய புலிப்பாணிக்குக் கூறல்

பாரப்பா புலிப்பாணி மைந்தா கேளு

பாங்குடனே காலாங்கி நாதர் தாமும்

நேருடனே சமாதிக்குச் சென்றபோது

நேர்மையுடன் உபதேசம் பின்னும் சொல்வார்

சீருடனே எந்தன் மேல் பட்சம் வைத்து

சீவிய காலமது உள்ள மட்டும்

பாருடனே எந்தனையும் சித்தர் தாமும்

பட்சமுடன் காக்கவென்று பதம் சொல்வாரே.

3847

**காலாங்கி நாதர் சமாதியிலிருந்து மறுபடியும்
போகருக்கு புத்தி கூறல்**

சொல்வாரே எந்தனது போகநாதா

தொல்உலகில் ரிஷிமுனிவர் அனேகர் உண்டு

வெல்லவே அவர்களிடம் வாய் பேசாதே

வீணாக சித்தர் முனி கருமிஉண்டு

நல்லவர் போல்உந்தனிடம் மிகவும் உறவு பேசி

நாதாந்த சித்தொளிவு நான்தான்என்று

சொல்லவே மனந்தனிலே வினயம் பேசி

கூடிருந்து உந்தனுக்கு வினை செய்வாரே.

3848

வினையான நல்வினையும் உனக்குஇருக்க

விட்டகுறை தீவினைக்கு ஆளதாக்கி

தினையளவு பொன்அதுவும் உனக்குக் கூறார்

தீங்கினையே விளைவிப்பார் கருமி மாண்பர்

சினங்கொண்டு வலியவே வந்து பேசி

சீரான உபதேசம் கிடைப்பதற்கு

மனம்கொண்டு தொடருவர்உந்தன் பக்கல்

மர்மத்தைக் காட்டாதே மன்னா கேளே.

3849

காட்டாதே நானில்லாக் காலமாச்சு

கண்மணியே கலியுகமும் பிறக்கலாச்சு

வாட்டமுடன் வாதனக்கு இதல் உரைத்து

வாகுடனே நல்லவன் போலிருந்து கொண்டு

தேட்டமுடன் சிவயோகம் தன்னில் சென்று

தெளிவான சித்தர்முனி தம்மைக் கண்டு

நாட்டமுடன் அவர் பாதம் தொழுது போற்றி

நலம்பெறவே பூமிதனில் இருப்பாய் தானே.

3850

தானான எந்தனிட போகநாதா

தன்மையுள்ள கண்மணியே இன்னம் சொல்வேன்

தேனான தெள்ளமுர்த சிவராஜ யோகம்

தெளிவான சீனபதிக்கு அரசுள்ள தீரா

பானான மனோன்மணியாள் உகந்த நற்பாலா

பாருலகில் சித்தர் மெச்சும் பண்புடையதேகா

மானான வையகத்தில் எனக்கு உகந்த சீடா

மாட்சியுடன் நான்உரைப்பேன் இன்னுமிகக்கேளே.

3851

கேளேதான் சீனபதி மார்க்கம் தன்னில்

கெவனமுடன் குளிகையது கொண்டுநீயும்

நாளடா கோட்டையதுக் காவல் தாண்டி

நலமுடனேதான் போகும் வழியில் அப்பா

கேளடா சித்தர் முனி அதிக கூட்டம்

கும்பல் கும்பலாக வல்லோ கூடி இருப்பார்

வீளடா குளிகை கொண்டு போகும்போது

விண்ணுலகு சித்தனென்று சபிப்பார் பாரே.

3852

பாரான சித்தர் முனி சபிப்பார் அப்பா

பாரினிலே மகிமையுள்ள சித்தர்உண்டு

தீரமுடன் எந்தனையும் பாராமல்தான்

தீர்க்கமுடன் சபிப்பதற்கு வருவார் அப்பா

கோரமுடன் ரிஷிமுனிவர் வந்தபோது

கோபத்தை அடக்கி யல்லோ இதையும் சொல்லி

சோரமது உன் பேரில் நேராமல்தான்

சொற்சோர்வு நேராமல் துணிவாய் நில்லே.

3853

நிற்கையிலே சித்துமுனி யார்என்றாலே

நீதியுள்ள காலாங்கி சீடனென்று

சொற்பமுள்ள போகரிஷி நான்தான்என்று

சூட்சமுடன் தலைகுனிந்து வணக்கம்சொல்லி

அற்பமுள்ள எந்தனையும் ஆதரிக்க

ஆண்டவனே உன்னைவிட குருதானுண்டோ

துப்புறவாய் அவர் பாதம் தொழுதிட்டாக்கால்
தொல்உலகில் வெகுகாலம் இருக்கலாமே. 3854

இருக்கலாம் கோடிவரை இருக்கலாம்
எழிலான கண்ணியனே போகநாதா
பொருக்கவே எந்தனுக்கு ஞானோபதேசம்
பெருமையுடன் கொடுக்கஎன்று வரமும்கேளு
அருக்கனே எந்தேவர் காலாங்கி நாதர்
அவர்தானே நீயென்று தாள்பணிந்து
பெருக்கமுடன் கரம்குவித்து பதம் பணிந்து
பேரான உபதேசம் செய்குவீரே. 3855

செய்யவென்று கேட்கையிலே போகநாதா
சேரமனதாய் உந்தன்மேல் கிருபை வைத்து
உய்யதொரு கருவி கரணாதி யெல்லாம்
உத்தமனே உந்தனுக்குத் தத்தம் செய்வார்
மைவிழியார் தன்ஆசை அகற்றியேதான்
மானிலத்தில் சமுசார வாழ்க்கை அற்று
பெய்யவே உந்தனுக்கு மனது உவந்து
பேரான உபதேசம் போதிப்பாரே. 3856

போகர் இமயகிரிக்கு போவாரானால்?

போதிப்பார் காலாங்கி நாதர் தாமும்
பொன்னான கண்மணியே புகலக் கேளு
ஆதித்தன் போல்உதித்த போகநாதா
அன்புடைய சீடனே இன்னம் கேளு
சோதியன்னும் மகா மேருபர் வதத்தில்
சுந்தரா குளிகை கொண்டு போகும்போது
பாதிமதி சடையணிந்த தம்பிரான் போல
பாலகனே வேடமது பூணுவாயே. 3857

பூணுவாய் குளிகையது மிகவே பூண்டு
புகழுடனே மேருகிரி தன்னில்சென்று
காணுதற்கு நீயும்அங்கே போவாயானால்
கனமான சித்தொளிவு அநேகர் உண்டு
வேணவே உபசாரம் மிகஅறிந்து
வேகமுடன் குளிகைகொண்டுசெல்லும்போது

முனு ஏழுவரை தனையே காணவென்று
முனையாகப் போம்போது வரிசை கேளே. 3858

வரிசையுடன் ஒவ்வொரு வரைகள் தோறும்
வண்மையுள்ள சித்தர்முனி ரிஷிகள்கூட்டம்
பரிவுடனே யார்என்று கேட்பார்அப்பா
பாலகனே உந்தனையும் எங்கே வந்தாய்
சரியான பித்தனை போல் குளிகை கொண்டு
சட்டமுடன் மேருதனில் வந்தானென்று
மரியாதை தனையும் மாறி வரம்பு மீறி
மகமேரில் வந்தவன் நீயார் என்பாரே. 3859

ஆரென்று கேட்டுமல்லோ உனை மிரட்டி
அப்பனே கண்மணியே போகநாதா
பேர்என்ன என்று உரைத்து உன்னைகேட்டு
பேரான மலைதனிலே வந்தவன் யார்
ஊரென்ன பதியென்ன எவர்தானப்பா
உத்தமனே குளிகை கொண்டு வந்ததுஎன்ன
நீரென்ன அலுவல் கொண்டு இங்குவந்தீர்
நிட்சயமாய்ச் சொல்லும்என வினவுவாரே. 3860

வினவியே கேட்கையிலே போகநாதா
விருப்பமுடன் மனதுஉவந்து சொல்லக் கேளும்
தினகரன் தன்ஒளி வீசும் காலாங்கி நாதர்
திகழ்வேந்த சித்தொளிவின் சீடன்என்று
மனது உவந்து நீர்தான் சொல்வீரானால்
மன்னவனே உன் மீதில் கிருபை வைத்து
சினமதுவை விட்டொழித்து சித்தர் தாமும்
சிறப்புடனே உந்தனுக்கு விதி சொல்வாரே. 3861

விதியான உபதேசம் சொல்லுவார்கள்
விண்ணுலகு அதிசயங்கள் மிகஉரைப்பார்
மதிபோன்ற எந்தனிட போகநாதா
வையகத்தில் நீர்காணும் புத்திமானாய்
துதியுடனே காலாங்கி சீடன் என்று
துப்புறவாய் நீஉரைத்த போதேஅப்பா
கதிபெறவே உந்தனுக்கு யாவும் சொல்லி
கருவான போகர்என்று கருதுவாரே. 3862

கருதவே குளிகைகொண்டு போகநாதா
கடலேழுஞ்சுத்தி வரும் காலம் தன்னில்
நிருதமுள்ள ரிஷிக் கூட்டங் காணும்போது
நித்திலங்கும்பு முடியா சொல்வேன் கேளு
விருதுடைய குளிகைதனை பார்த்தபோது
விண்உலவு சித்தன்என்று மனதில்எண்ணி
துரிதமுடன் குளிகைதனைப் பறிப்பதற்கு
குது முறை செய்வார்கள் சித்துதானே. 3863

சித்தான முனிவருட குது பார்த்து
சீருள்ள கண்மணியே போகநாதா
பத்தியுடன் எந்தனையும் நினைந்தபோது
பட்சமுடன் உந்தனுக்கு முதலாய் நின்று
வெத்தியுடன் மேதினியில் வாழ்வதற்கு
வேதாந்தத் தாயினது கடைச்சத்தாலே
சத்தியமாய் பாதுகாப்பேன்என்று சொல்லி
சமாதிக்கு சத்தியங்கள் கூறினாரே. 3864

இராமதேவர் யாக்கோபு உற்பவம்

கூறவே இன்னமொரு மார்க்கம் சொல்வேன்
குவலயத்தில் ஏந்தனது குருவாம்நாதர்
தேறவே காலாங்கி நாதர் தாமும்
தெளிவுடனே எந்தனுக்கு உரைத்த வண்ணம்
மாறவே ராமரென்னும் பெயர்தான் கொண்ட
மகத்தான யாக்கோ புசித்து தாமும்
ஆறவே சிலக்காலம் பூமிதன்னில்
அநேக வண்ண அதிசயங்கள் செய்திட்டாரே. 3865

செய்திட்டார் என்றலுமே எனக்கு உரைத்த
தெளிவான அதிசயத்தைச் சொல்வேன் பாரீர்
வையகத்தில் வேங்கைதனில் வீற்றிருக்கும்
வளமான புலிப்பாணி சித்தே கேளும்
துய்யநல்ல யாக்கோபு ரிஷியார் தாமும்
துன்ப சாகரம் என்னும் மாய்கை தன்னை
பையவே விட்டுஓழித்துப் பாருமஅப்பா
பாங்குடனே மக்காவுக்கு ஏகினாரே. 3866

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

யாக்கோபு மக்காபுரியில் சமாதியடைதல்

ஏகினார் யாக்கோபு முனிவர்தாமும்

எழிலான மக்காபுரி தன்னைக் கண்டார்

யுகியாம் மதிமந்திரி யோகவானாம்

உத்தமனார் அங்கு ஒருவர் தான்இருந்தார்

யோகியாம் சின்மயத்தில் சேர்ந்த சித்து

ஒளிவான ரிஷிஒருவர் அங்கிருந்தார்

சாகியாம் யாக்கோபுநாதர் தாமும்

சட்டமுடன் உபதேசஞ் செய்தார் பாரே.

3867

பாரான யாக்கோபு நாதர் தாமும்

பண்புடனே சித்தொளிக்கு உபதேசித்து

நேரான தனக்குகந்த சீடனாக்கி

நேர்மையுடன் தான்கற்ற கல்விஎல்லாம்

சீரான சித்தமுனி ரிஷியாருக்கு

சிறப்புடனே வையகத்து மார்க்கம்எல்லாம்

துரான மந்திரமாம் ஞானவர்க்கம்

துறையோடும் முறையோடும் ஒதினாரே.

3868

ஒதியே சிலகாலம் அங்கிருந்து

உத்தமனார் யாக்கோபு முனிவர் தாமும்

நீதியுடன் சமாதிக்குப் போகஎண்ணி

நித்திலங்கும் சீடனைத்தான் மனது நோக்கி

சாதியுடன் மறப்புள்ளோர் எல்லாம் தம்மை

சட்டமுடன்தான் மறந்து சமாதிக்கேக

சோதியுட பரஒளியைக் காண என்று

சுத்தமுடன் மனம்தனிலே எண்ணினாரே.

3869

எண்ணியே தனக்கு உகந்த சீடனுக்கு

எழிலாகத் தாம்உரைப்பார் யாக்கோ பாரும்

தண்ணமுடன் சமுசார வாழ்க்கை அற்றேன்

தகமையுள்ள மைந்தர்களை யான் மறந்து

நண்ணியே இல்லறத்தைத் துறந்து மல்லோ

நாதாந்தப் பேரொளியைக் காண்பதற்கு

வண்ணமுடன் சமாதி தனில்இறங்கி நின்று

வையகத்து ஆசையெல்லா மறந்திட்டாரே.

3870

மறந்தாரே பூலோக ஆசை எல்லாம்
 மார்க்கமுடன் சின்மயத்தின் ஒளிவு காண
 துறந்தாரே மூவாசை அற்றேன் என்றார்
 துறவிக்கு வேந்தரெல்லாம் துரும்பே என்பார்
 சிறந்த அஷ்டபாக்கியம் மறந்தேன்
 செயலான நிதிகளெல்லாம் விட்டொழிந்தேன்
 இறந்தாரே தேகத்தை விட்டுஒழித்து
 எழிலான சமாதிதனில் இறங்கிட்டாரே.

3871

இறங்கியே சமாதிதனில் இருந்து கொண்டு
 எழிலாகச் சீடனுக்கு அதிதம் சொல்வார்
 சுரங்கமென்ற குழிதனிலே போறேன் அப்பா
 சுருதி பொருள் கருவி கரணாதியெல்லாம்
 அரங்கமுடன் உள்ளடக்கி மனதிருத்தி
 வையகத்தின் வாழ்க்கை என்னும் தளைஅகற்றி
 உரங்கமுடன் பத்தாண்டு இருப்பேனென்று
 உத்தமனே யாக்கோபு கூறினாரே.

3872

கூறினார் சமாதிதனில் இருந்துகொண்டு
 கொற்றவனே என்சீடர் குருவாய் எண்ணி
 மாறிடவே கல்பாறை தன்னைமுடி
 மகத்தான சமாதிக்குப் பூசை மார்க்கம்
 தேறிடவே தினந்தோறும் அர்ச்சித்தேதான்
 திறமுடனே நான்வரும் காலம் தன்னில்
 வேறிடவே எந்தனிடம் சமாதி முன்னே
 விருப்பமுடன் காத்திருந்து காண்பீர் தானே.

3873

தானேதான் நான் வருகும் காலம் தன்னில்
 தகமையுள்ள அதிசயங்கள் மிக நடக்கும்
 போனவுடன் மக்காவின் அதிசயங்கள்
 பொங்கமுடன் நாவினால் சொல்லொணாது
 தேன்அமிர்தமானது ஒரு மழைதான் பெய்யும்
 தேசமெல்லாம் தேன்ஆறு ஓடும் பாரு
 மானமிர்த மானதொரு உத்தாரையின்
 மார்க்கம் உள்ள சமாதியது வெடிக்கும் பாரே.

3874

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

நபியின் சமாதியிடம் வாக்கு பிறந்தது

வெடித்தபின்பு அசரீரி வாக்குண்டாகும்
 வேதாந்த யாக்கோபு வருவாள் என்று
 மடிந்துவரும் மாந்தரெல்லாம் கடைசி நாளில்
 வையகத்தில் நாதாந்த நபியாருக்கு
 துடியான குற்றமதைக் கேள்வி கேட்டு
 துப்புரவாய் நாதாந்த நபியாருக்கு
 முடியரசர் முதலானோர் முனிவர் தாமும்
 முன்நின்று கேள்விக்கு விடை சொல்வாரே. 3875

விடையான வார்த்தைக்கு உறுதி சொல்லி
 மேன்மையுடன் பதவிக்கு இடமும் தேடி
 தடையறவே குற்றத்திற்கு ஆளதாகி
 தரணிதனில் வெகுபாவம் தலைமேல் கொண்டு
 கடையான நாளதனில் பாவத்துக் காளாய்ப்
 பாருலகில் படுநரகம் வாய்க்கும் பாரு
 குடையான கர்ணனா யிருந்திட்டாலும்
 குவலயத்தில் பாவத்துக்கு உறுதியாமே. 3876

உறுதியாம் இன்னும் வெகு அதிசயங்கள்
 உத்தமனே சொல்லுகிறேன் அன்பாய்க் கேளும்
 குருடமுடன் அக்கினியாம் ஆறு பெய்யும்
 குன்றின்மேல் காடெல்லாம் எரிந்து கொல்லும்
 சொருபமுள்ள சித்தர்முனி ரிஷிகள் போல
 சொர்ன மழை பெய்வதும் மகிமையாகும்
 அருமையுடன் தானியங்கள் எல்லாந் தங்கம்
 அப்பனே பொன்போலே வீசும் பாரே. 3877

பொன்னான மழை மாரி பொழியும்போது
 பொங்கமுடன் பூமிக்குள் இடி உண்டாகும்
 சின்னமுடன் சமாதிதனில் கோஷ்டந்தானும்
 திறமுடனே பூமிதனில் கேட்கும் பாரு
 மன்னவர்கள் ராசாதி ராசரெல்லாம்
 மானிலத்தில் திசைமாறிப் போவார் கண்டர்
 துன்னவே குரியாள் சந்திராளும்
 துரைகாணார் திசைதனிலே நிற்பார் தாமே. 3878

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

நிற்பாரே அதிசயங்கள் அதிகம் காணும்
 நீணிலத்தில் மிருகம்எல்லாம் ஞானம்கூறும்
 அற்பம்என்று நினையாதே அவனி தன்னில்
 ஆண்டவனார் நபிநாதன் கிருபை தன்னால்
 சொற்பெரிய சமாதி தனில் புத்துண்டாகும்
 சொர்ணம் என்ற ஐந்து தலை நாகமப்பா
 கற்பாறை மேலிருந்து ஞானம் சொல்லும்
 காசினியில் யாக்கோபு வரும் நாள்ஆச்சே.

3879

யாக்கோபு வருவாரென்று ஐந்து தலை நாகங்கூறினது

ஆச்சென்று கூறும்பா நாகம் தானும்
 அவனியிலே யாக்கோபு வருவார் என்று
 மூச்சடங்கிப் போனதொரு சித்து தாமும்
 முதுலகில் வரப்போறார் என்று சொல்லி
 பாச்சலுடன் நாகமது பரிந்து கூறும்
 பாருலகில் பார்த்தவர்கள் பிரம்மை கொள்வர்
 கூச்சலுடன் நபிக் கூட்டமார்களப்பா
 கொற்றவனே சமாதியிடம் வருவார் பாரே.

3880

பாரேதான் பாரெல்லாம் தத்தளிக்கும்
 பாங்கான சமாதியது வெடித்து அங்கே
 நேரேதான் யாக்கோபு முனிவர் தானும்
 நேர்மையுடன் செகசோதி போலே வந்தார்
 சீரேதான் அல்லாவுத் தாலா என்று
 சிறப்புடனே வாய்தனிலே கூறிக் கொண்டு
 சேரேதான் வையகத்தில் வந்தாரப்பா
 சிறப்பான யாக்கோபு முனிவர் தானே.

3881

முனியான யாக்கோபு சித்துதாமும்
 முதுலகில் சமாதிவிட்டு வருகும்போது
 கனியான நவகனிகள் ஒன்பதோடும்
 கடிதான ரொட்டி ஒன்று கையில் ஈந்தார்
 தொனியான வாத்தியங்களோடு தானும்
 தோற்றமுடன் வையகத்தில் வருகும்போது
 தனியான சீடனவர் தன்னைப் பார்த்து
 தண்மையுடன் ஞானமது ஒதுவாரே.

3882

ஓதுவார் யாக்கோபு முனிவர் தாமும்
ஓகோகோ நாதாந்த சீடருக்கு
நீதமுடன் ஞானோபதேசம் தன்னை
நேர்மையுடன் தான்உரைத்துப் புத்திகூறி
போதமுடன் சீடர் முகம் தன்னை நோக்கி
பொங்கமுடன் யாக்கோபு கேட்கலுற்றார்
சாதமுடன் சமாதிக்குச் சென்ற போது
தாரணியில் அதிசயங்கள் என்ன என்றாறே.

3883

என்றுமே யாக்கோபு சொன்னதற்கு
எழிலாகச் சீடரவர் தான்உரைத்தார்
குன்றான எந்தேவா குருவே நாதா
குவலயத்தை விட்டும்அல்லோ சமாதி தன்னில்
அன்றுதான் போனவுடன் அவனி தன்னில்
அனேகமாய் கூட்டமது மிகவாய்க் கூடி
இன்றுதான் யாக்கோபு சமாதி சென்றார்
இனித் திரும்பி வருவதில்லை என்றிட்டாரே.

3884

**யாக்கோபு சமாதியிலிருந்து வந்தவுடன் பூலோகத்தில்
நடந்த அதிசயமென்னவென்று சீடனை வினவல்**

இட்டாரே வெகுமாண்பர் கும்பல் கூட்டி
எழிலாக வேளிதங்கள் மிகவுஞ் சொன்னார்
திட்டமுடன் யாக்கோபு சமாதி சென்று
திரும்பி வரும் காலமது இல்லை என்றார்
பட்டதுஒரு தேகமது மண்ணாய்ப் போச்சு
பாரினிலே யாக்கோபு மடிந்து போனார்
சட்டமுடன் யாக்கோபு மடிந்தா ரென்று
தாரணியில் பெரும்கூச்சல் மிகுதியாச்சே.

3885

ஆச்சப்பா என் தேவா சாமிநாதா
அவனிதனில் அடியேனும் கேட்டிருந்தேன்
பேச்சடங்கிப் போனதொரு யாக்கோபு தானும்
பேருலகில் வருவதும் பொய்யேயாகும்
கூச்சலுடன் வெகுமாண்பர் கும்பல்கூடி
குவலயத்தில் வேகமுடன் வார்த்தை சொன்னார்
ஏச்சாகக் கூறினதோர் மொழிகட் கெல்லாம்
எதிராக யான்ஒன்றும் பேசேன் பாரே.

3886

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

பாரேதான் வெகுகாலம் சமாதி பக்கல்
 பாரினிலே வருவாரும் போவாருண்டு
 நேரேதான் அவர்களிடம் வார்த்தை பேசேன்
 நேர்மையுடன் சமாதியிடம் பள்ளி கொள்வேன்
 கூரேதான் சமாதியிடம் இருந்துகொண்டு
 கொப்பெனவே தேவர் வரும் காலம் மட்டும்
 ஊரேதான் போகாமல் காத்திருந்து
 உறுதியுடன் சேவையது கண்டிட்டேனே.

3887

கண்டிட்டேன் எந்தேவா குருவேஎன்ன
 கருவான யாக்கோபு மனது உவந்து
 பண்டிதங்கள் கொண்டதொரு சீடனுக்கு
 பட்சமுடன் தான்உரைப்பார் தாரணிமீதில்
 வண்டதுவும் மதுதனையே கவிழ்ந்தாற் போலும்
 மானபியாம் யாக்கோபு முனிவர் தாமும்
 தண்டுடலமான தொரு தேகந் தானும்
 தாரணியில் இருந்து என்ன பலன்உண்டாச்சே.

3888

ஆச்சப்பா தேகமது நிலைநில்லாது
 அப்பனே லோகமெல்லாம் பொய்யே ஆகும்
 மூச்சடங்கி சமாதிதனில் இருந்தும் என்ன
 மூதுலகில் பேருண்டாய் வாழ்ந்தும் என்ன
 பாச்சலுடன் சீடர்களும் ஆயிரம் பேர்
 பக்கமதில் தேகமதைக் காத்தும் என்ன
 மாச்சலுடன் மகாகோடி நிதிகளெல்லாம்
 மானிலத்தில் யான்தேடி ஒன்றும் காணேன்.

3889

காணேனே தேகமது காயகற்பம்
 கருவாக யான்கொண்டு பலனும் இல்லை
 தோணவே நாலுயுகம் இருந்தும் என்ன
 தொல்லுலகை ஒரு குடையில் ஆண்டும்என்ன
 வேணவே லாபமது ஒன்றும் காணேன்
 விண்ணுலகு காணுவது மெத்த நன்று
 பூணவே சமாதி கொள்வேன்என்று
 புகழுடனே சீடனுக்கு உரைத்தார் தானே.

3890

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

யாக்கோபு இரண்டாவது சமதிக்கு ஏகல்

தானான சீடனுக்குப்பின்னும் சொல்வார்
தண்மையுள்ள யாக்கோபு முனிவர் தாமும்
கோனான நபிநாயகன் சொன்ன வாக்கு
கொப்பெனவே குவலயத்தில் பொய்யா வண்ணம்
பானான மனோன்மணியாள் கடாட்சத்தாலே
பாரினிலே சமதிக்குப் பின்னும் செல்வேன்
தோனான கண்மணியே சீடர்பாலா
தேகமதை நம்பவில்லை என்றார் தாமே. 3891

தாமேதான் யாக்கோபு சித்துதாமும்
சட்டமுடன் சமதியிடம் பக்கல் வந்து
போமேதான் முன்சென்ற சமதிதன்னில்
பொங்கமுடன் அடைவதற்கு முனிவர்தாமும்
நேமமுடன் குழிதனிலே இறங்கி நின்று
நிட்டையென்னும் சதாசிவத்தை மனதில் எண்ணி
தாமமுடன் அல்லாவுத் தலாலாவை
சாங்கமுடன் மனம்தனிலே எண்ணினாரே. 3892

எண்ணியே யாக்கோபு முனிவர் தாமும்
எழிலான சீடனைத் தாம் அழைத்து
வண்ணமுடன் வையகத்தைத் தான்மறந்து
வாகுடனே சீடனுக்கு உரைத்தார் தாமும்
கண்ணான கண்மணியே சீடாபாலா
காசினியே யான்மறந்தேன் பாறைதன்னை
திண்ணமுடன் முடியல்லோ சமதிதன்னை
திர்க்கமுடன் காத்திருக்க என்றிட்டாரே. 3893

அசிரி வாக்கு கூறல்

என்றதொரு யாக்கோபு முனிவர் தாமும்
எழிலான வார்த்தையது சொல்லக் கேட்டு
நன்றுடனே சீடனவர் பாறை தன்னை
நலமாக முடியல்லோ பக்கல் நின்றார்
குன்றான யாக்கோபு வாக்கு தத்தம்
கூறுவார் சீடனுக்கு ஆசிரி தம்மை

வென்றிடவே ரிஷியாரும் மனது உவந்து
விருப்பமுடன் முப்பத்து ஆண்டு தானே.

3894

ஆண்டான முப்பது வருஷ காலம்
அப்பனே சமாதிதனில் இருப்பேன் என்றும்
மாண்டுமே தேகமது மண்ணில் சென்று
மறுபடியும் சமாதிவிட்டு வருவேன் என்றும்
கூண்டுவிட்டுக் கூண்டடைந்த கதையைப் போல்
கொப்பெனவே மேதினியில் வருவேனென்று
ஆண்தகையாம் தனை நினைந்து முனிவர் தாமும்
அன்புடனே தாம்உரைத்தார் வாக்குதானே.

3895

வாக்கான வாக்கதுவும் கூறியல்லோ
வையகத்தில் யாக்கோபு இன்னும் சொல்வார்
தாக்கான சமாதிதனில் இருந்துமேதான்
தன்மையுள்ள சீடனுக்குப் பின்னும் சொல்வார்
நோக்கமுடன் சமாதிமுன் சென்ற போது
நெடிதான கபடுரைத்த சீடரெல்லாம்
ஆக்கமுடன் தாம்உரைத்த சீடவர்க்கம்
அவனிதனில் குருடாகக் காண்பீர் தாமே.

3896

யாக்கோபு சாபத்தால் சீடர் குருடானது

காணவே இன்னம் வெகு அதிசயங்கள்
கலியுகத்து மாண்பருக்கு மகிமை சொல்வேன்
பூணவே யான் வருங்காலம் தன்னில்
புகழுடனே அந்தரங்கம் வெளிச்சம் காணும்
நாணவே நாதாக்கள் முனிவர் தாமும்
நடுக்கமுடன் நபி தனக்கு அஞ்சியல்லோ
தோணவே அர்ச்சனைகள் மிகவுஞ் செய்து
தோற்றமுடன் சமாதிக்கு முன்நிற்பாரே.

3897

முன்னின் றுயாக் கோபு வருவதெப்போ?
மூவுலகில் சாபமது தவிர்ப்பதெப்போ?
மன்னவர்கள் மாண்பரிடம் வினையை நீக்கி
மானிலத்தில் வரம்கொடுக்கும் காலம் எப்போ
சொன்னதொரு வாக்கு மொழி பிசகாவண்ணம்
தொல்லுலகில் மகிமையதைக் காண்பது எப்போ

நன்மையாய் நாதாந்த முனிவர் தாமும்

நயமுடனே யாக்கோபைத் துதித்திட்டாரே.

3898

துதித்ததொரு சித்தரெல்லாம் மெச்சவே தான்

துரைராஜ சுந்திரராம் யாக்கோபாரும்

மதித்திடவே சமாதிகனில் இருந்துமே தான்

மார்க்கமுடன் செகசோதி பிரகாசம் போல்

கதிப்புடனே சமதிவிட்டு ஏகியேதான்

கனமான யாக்கோபு முனிவர்தாமும்

விதிப்படியே வாக்குரைகள் பொய்யாவண்ணம்

விருப்பமுடன் நிறைவேற்ற வந்திட்டாரே.

3899

வந்ததொரு யாக்கோபு முனிவர் தாமும்

வாகுடனே கபடுஉரைத்த மாந்தர் எல்லாம்

சிந்தனையாய் மனம்கலங்கி மெய்நடுங்க

சிற்பரணார் யாக்கோபு வந்தார் என்று

தந்தமக்குள் பயந்துமல்லோ ஒடுக்கமாகி

தாரணியில் அவர் மயங்கி நிற்கும் போது

நிந்தனையாய் வந்ததொரு சாபத்தாலே

நீணிலத்தி லெல்லவரும் குருடானாரே.

3900

குருடராய்ப் போனவர்கள் சிலது மாண்பர்

குலவயத்தில் அழிந்தவர்கள் சிலது மாண்பர்

திருடராய் ஒளித்தவர்கள் சிலது மாண்பர்

தீர்க்கமுடன் வாய் குளறி சிலது மாண்பர்

இருளதனில் கண்ஒளிவு மங்கியே தான்

இராக் காலம் தெரியாமல் போன பேர்கள்

வருடமாம் வெகுகாலம்இக் கோலம் தான்

வதைபட்டு அழிந்தாரே கோடி பாரே.

3901

கோடியாம் சில பேர்கள் ஞானவான்கள்

குலவயத்தில் வெகுநாளாய்ப் பேருண்டாக

நாடியே சமாதியிடம் கிட்டிருந்து

நாதாந்தப் பேரொளியின் சமதி முன்னே

கூடியே வெகுகாலம் இருந்தார் அங்கே

கொற்றவர்கள் சமாதியிடம் தன்னிலேதான்

வாடியே காத்திருந்த சித்தர் தாமும்

வண்மையுடன் உபதேசம் பெற்றார் தானே.

3902

தானான யாக்கோபு முனிவர் தாமும்

தகமையுடன் உபதேசம் பின்னும் சொல்வார்

கோனான குருதனையே மனதில் எண்ணி

கொப்பெனவே தாம்உரைப்பார் பின்னும்சொல்வோய்

வேனான ரிஷிமுனிவர் சித்தருக்கு

மேதினியில் உபதேசம் செய்துமே தான்

தேனான யாக்கோபு முனிவர் தாமும்

திர்க்கமுடன் முடிவுதன்னைக் கூறுவாரே.

3903

யாக்கோபு கடைசி சமாதி

கூறுவார் யாக்கோபு சித்து தாமும்

குவலயத்தில் தேகமது இருந்தும் என்ன

மாறுபடு பேதனங்கள் செய்தும் என்ன

மகத்தான வசியம் முதல் கற்றும் என்ன

நீறுபுகழ் மோகனங்கள் அறிந்தும் என்ன

நீநிலத்தில் வாதமது செய்தும் என்ன

தூறுடைய அஷ்டமாதி வித்தை எல்லாம்

துறைமுதலும் கற்றென்ன ஒன்றுங் காணேன்.

3904

காணவே பிரபஞ்ச வாழ்க்கை அற்று

காசினியில் இருந்தாலும் ஒன்றும் இல்லை

பூணவே நவகோடி திரவியங்கள்

பூவுலகில் தேடிஎன்ன? லாபம் இல்லை

நாணமுடன் உலகுதனில் வாழ்ந்தும் என்ன

நாதாந்தப் பேரொளியைக் கண்டும் என்ன

வேண்படி உலகமெலாம் ஒரு குடைக்கீழ்

உத்தமனே ஆண்டாலும் ஒன்றும் காணேன்

3905

ஒன்றான தேகமது பொய்யே வாழ்வு

ஒகோகோ நாதாக்கள் யார் இருந்தார்?

குன்றான கல்லதுபோல் தேகம் தானும்

குவலயத்தில் இருந்தாலும் ஒன்றும் இல்லை

தன்றான தேகமது இரும்பானாலும்

தாரணியில் நில்லாது மெய்யேயாகும்

சென்றாலுங் காயமது போவதுண்மை

சடமழிந்து போகுவதும் உண்மைதானே.

3906

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

உண்மையாம் யாக்கோபு முனிவர் தாமும்

உலகத்தில் இருந்ததுவும் போதும் என்று

நன்மையாஞ் சீடவர்க்கம் ஆன பேர்க்கு

நாதாந்த யாக்கோபு முனிவர் தாமும்

வண்மையாம் லோகமதை மறந்தேன் அப்பா

வாகுடனே சமதிக்குப் பின்னும் செல்வேன்

எண்ணமுடன் சீடருக்கு வாக்கு உரைத்து

எழிலாக சமதிக்குப் போவார் தாமே.

3907

போகவே யாக்கோபு முனிவர் தாமும்

பொங்கமுடன் சமதிக்குச் செல்வேன் என்றும்

வாகடங்கள் விதிமுறைப் போல் தப்பாவண்ணம்

வளமுடனே தாம்அறிந்த சித்து தாமும்

வேகமுடன் சமதிதனில் இறங்கியே தான்

வேதாந்த சித்தொளிவு சொரூபம் தம்மை

யோகமுடன் தான்இருந்து முனிவர் தாமும்

உத்தமார்க்கு அசரீரி உரைத்தார் பாரே.

3908

பாரேதான் யாக்கோபு சித்து தானும்

பாருலகில் இதுவரையில் இருந்த கோலம்

நேரேதான் சுகமறிந்த தேகம் தன்னை

நேர்மையுடன் பிரிதிவியில் சேர்ப்பதற்கு

வீரேதான் விண்ணுலக ஆசை அற்று

வேதாந்த யாக்கோபு சித்தருக்கு

சீரேதான் யுகமுடிவு காலமாச்சு

சிறப்பான தேகமது மண்ணாய்ப் போமே.

3909

மண்ணாகிப் போனாலும் காயகற்பம்

மகத்தான தேகமது அழியும் பாரு

திண்ணமுடன் நபிதானும் முடிவு நாளில்

திர்க்கமுடன் கேள்வியது கேட்கும் போது

எண்ணமதில் யாக்கோபு முனிவர் தாமும்

எழிலாக வந்துஉம்மைக் காண்பேன் என்று

நிண்ணயமாய் வாக்குஉரைத்தார் சித்து தாமும்

நீடாழி உலகத்தின் நேர்மை தானே.

3910

புலஸ்தியர் உற்பவம்

நேர்மையாம் இன்னமொரு மார்க்கம் கேளு

நேரான அகஸ்தியனார்க்கு உகந்த சீடன்

பார்மனதாய் உலகுதனில் பெயர் வகுத்த

பண்பான சிவராஜ யோகி என்பார்
தீர்மையுள்ள புலஸ்தியராம் என்ற சித்து

திகழான சமாதிதனை சொல்வோம் பாரு

வார்மையுடன் சீனபதி மேற்கே அப்பா

வளமான தென் பொதிகை சார்பு மாச்சே.

3911

ஆச்சப்பா புலிப்பாணி பாலா கேளு

அன்பான எனதையர் காலாங்கி தானும்

முச்சடங்கிச் சீனபதி இருந்த போது

முதுலகில் வளமை எல்லாஞ் சொன்னார் முன்பு

பாச்சலுடன் பொதிகைமலைச் சார்பு தன்னில்

பாங்கான கடலோரம் பூமிவட்டம்

கூச்சலுடன் சித்தர் முனி ரிஷிகளோடு

குவலயத்தில் சமாதிக்கு வந்தார் தானே.

3912

வந்தாரே சீடனார் தேரையரோடு

வளமாக சீனபதிக் கடலோரம் தான்

அந்தமுடன் பொதிகைமலைக் குன்றின் பக்கம்

அகஸ்தியனார் சீடனது பாலன் தானும்

சொந்தமுடன் சமாதிதனில் இறங்க என்று

சுத்தமுள்ள புலஸ்தியரும் கூறலுற்றார்

வந்தவழி போவதுவே உண்மையென்று

வளமுடனே சமாதியிடம் தேடினாரே.

3913

தேடியே சமாதியிடம் அருகில் சென்று

திரளான சீடவர்க்கக் கூட்டத்தோடு

நாடியே சமுசார வாழ்க்கை அற்று

நாதாந்தப் பேரொளியைக் கண்டு தேர்ந்து

கூடியே குவலயத்தில் நேர்மை எல்லாம்

கொற்றவனார் தான் வெறுத்து சமாதிக்கு ஏக

நீடியே புலஸ்தியரும் சீடர் தம்மை

நீட்சியுடன் தான் அழைத்துக் கூறுவாரே.

3914

கூறுவார் வாய்திறந்து சீடவர்க்கம்

குவலயத்தின் மகிமை எல்லாம்கண்டு ஆராய்ந்தேன்

சீருடனே சிற்றின்ப வாழ்க்கை அற்று

சீரான பேரின்ப நிலையைக் காண

நேருடனே உலகுதனை யான் மறந்து
 நேர்மையுடன் காயமதை நிலைநிறுத்தி
 பாருள்ளே சமாதிகனில் இருப்பேன் என்று
 பட்சமுடன் சீடருக்கு உரைத்தார் பாரே.

3915

புலஸ்தியர் சமாதிக்கு போகும்போது தேரையருக்குக் கூறியது

பாரேதான் தேரையா மைந்தா கேளு
 பாரினிலே சமாதிக்குப் போறேன் யானும்
 சேரேதான் இருபத்து ஆண்டு தானும்
 சிறப்புடனே சமாதிதனில் இருப்பேன் என்று
 நேரேதான் சமாதிதனில் இருந்துகொண்டு
 நேர்மையுடன் அசரீரி வாக்கு சொல்வேன்
 தீரேதான் யான் வருகும் காலம் மட்டும்
 தீர்க்கமுடன் சமாதியிடம் இருந்திடாயே.

3916

இருந்துமே சமாதியது பூசை கொண்டு
 எழிலாக நான் வருகு நாளும்மட்டும்
 திருந்தவே என் சீடா பிராணநாதா
 தெருள் கலையில் தேர்ந்ததொரு சித்துபாலா
 பொருந்தவே உபதேசம் மிகவும் கேட்டு
 பொங்கமுடன் சமாதிதனில் இருந்துகொண்டு
 வருந்தவே நான் வருகும் நாளை எண்ணி
 வளமுடனே நீ நினைத்து நிற்பாய் தானே.

3917

தானான யென் சீடா இன்னும் கேளு
 தகமையுள்ள சித்தர் முனிஉம்மைக் கண்டு
 கோனான உன்குருவு எங்கு என்றாக்கால்
 கொற்றவனே சமாதியிடம் சென்றார் என்று
 தேனான புலஸ்தியரும் வருநாள் மட்டும்
 தேர்வேந்த சித்தருக்குப் பணிதி பூண்டு
 மானான மனோன்மணியைத் தொழுது போற்றி
 மலைஓரம் சமாதியிடம் இருக்கின்றேனே.

3918

இருக்கிறேன் என்று உரைத்து இதவு சொன்னால்
 எழிலான சித்தர்முனி பகடுரைப்பார்
 வெருக்கவே புலஸ்தியரும் மடிந்தார் என்று
 விண்ணுலகில் மறுபடியும் திரும்பாரென்று

பெருக்கமுடன் வழுவுமிகக் கூறுவார்கள்
 பேரான சாமிஎன்ற சித்துதானும்
 உருக்கமுடன் நீஉரைக்கும் போதேஅப்பா
 உத்தமர்கள் பழிக்கூற்று சொல்லுவாரே.

3919

சொல்லுவார் அவர்களிடம் வாய் பேசாதே
 சுந்தரனே சிவராஜ யோகி பாலா
 வெல்லுவார் உந்தனிடம் குது பேசி
 வேகமுடன் கொள்வதற்கு மனமும் கொள்வார்
 புல்லுவார் தூறான வார்த்தை கூறி
 புகழான உச்சிதங்கள் மிகவும் சொல்லி
 அல்லலுடன் உந்தனிடம் குது பேசி
 அப்பனே வதை செய்ய எண்ணுவாரே.

3920

எண்ணுவார் தேரையா எந்தன் சீடா
 எழிலான கண்மணியே இன்னம் சொல்வேன்
 திண்ணமுடன் ஞானமதைக் கேட்பார் போல
 தீர்க்கமுடன் ஞானோப தேசந் தன்னை
 வண்ணமுடன் கரைகண்ட சித்து போலே
 வாரான எழுத்துக்கள் மாராட்டம் சொல்லி
 நண்ணமுடன் செகஜோதி சொருபம் காண
 நான்உரைப்பேன் விதியதனை மகிழ் என்பாரே.

3921

என்பாரே பொய் குதுகபடு தந்திரம்
 எழிலான உன் குருவை தூறு பேசி
 வன்பான வார்த்தைகளும் மிகவுரைத்து
 வளமான சமாதிக்கு இடர்கள் தேடி
 இன்பமுடன் மெய்போலே பொய்யும் கூறி
 எழிலாக உந்தனுக்குப் புகட்சி சொல்வார்
 தென்பாக மகிழாதே சீடபாலா
 நேர்மையுடன் எப்போதும் புகழ்வாய் நில்லே.

3922

புலஸ்தியர் சமாதியிலிருந்து வருகும்போது அதிசயங்கள்

நிற்கையிலே புலஸ்தியராம் முனிவர் தாமும்
 நீடான சமாதிதனில் இருந்து கொண்டு
 அற்புதங்கள் மிகஉரைப்பார் சீடருக்கு
 அன்பான மகிமைகளும் மெத்த உண்டு

தற்பரனார் புலஸ்தியரும் வருகும்போது
தாரணியில் அதிசயங்கள் மிக நடக்கும்
கற்பாறைஆனது ஒரு பொதிகை தானும்
கடல்தனிலே அதிரலுடன் மறையும் பாரே. 3923

அதிருமே நான் வருகும் காலந் தன்னில்
ஆகாயம் கோடைஇடி போலே சத்தம்
சதிரான பொதிகை மலைச் சுழலுண்டாகும்
சப்த ரிஷி தவமுனிகள் நடுங்குவார்கள்
மதிலோடு கோட்டைமுதல் அங்கம் யாவும்
மாறியே தலைகீழாய்க் கவிழ்ந்து போகும்
உதிருமே வானத்து மீன்கள் எல்லாம்
உத்தமனே அதிரல்அது காணும் பாரே. 3924

பாரேதான் சத்த சாகரமும் பொங்கும்
பாரினிலே தேர் வேந்தராஜர் எல்லாம்
நேரேதான் போர் முகத்தில் நிற்பார் பாரு
நேர்மையுடன் திசை மாறி தேவர்களெல்லாம்
வேறேதான் அவரவர்கள் பதிகள் கெட்டு
மேதினி யில்அரசு நிலையாள்வார் பாரு
கூரேதான் வாக்கதுவும் பொய்யாதப்பா
குணமானதேர ரிஷி சொல்லக் கேளே. 3925

புலஸ்தியர் சமாதியிலிருந்து வருதல்

சொல்லவே தேரமுனி சித்து கேளும்
சுகமான புலஸ்தியரும் வரும் நாளாச்சு
புல்லவே சமாதியது திறப்பதற்கு
புகழான புலஸ்தியரும் வருநாளாச்சு
வெல்லவே மேதினியில் சித்துதாமும்
வேதாந்த ஞானப் பிரகாசத்தோடு
நல்லதொரு சமாதிதனில் பாறைதானும்
நலமுடனே தான் வெடித்து வருகலாச்சே. 3926

வருகவே சித்துவரும் நாளுமாகி
வாகுடனே புலஸ்தியரும் வந்துமேதான்
பெருகவே புலஸ்தியரும் வந்தபோது
பேரான தேரைய முனிவர் தானும்
திருதலுடன் புலஸ்தியரைக் கண்டபோது
திர்க்கமுடன் நமஸ்காரம் அஞ்சலித்து

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

தருகவென ஆசீர்மம் கொண்டு அணைத்து
தக்கபடி மனுமுறைகள் கேட்டிட்டாரே.

3927

கேட்டவுடன் புலஸ்தியரும் மகிழ்ந்துமேதான்
கெடியான வார்த்தையது மிகவும்கூறி
நீட்டமுடன் லோகஅதிசயங்கள் எல்லாம்
நேர்மையுடன் தான்உரைத்தார் சீடனுக்கு
வாட்டமுடன் பூலோக அதிசயங்கள்
வளமையுடன் போச்சுதென்று மனதில் உண்ணி
தாட்டிகமாய்த் தேரையமுனிவர் தாமும்
தமியேனைக் காக்கஎன்று பணிந்திட்டாரே.

3928

பணிந்துமே தேரைய சித்து தாமும்
பாங்குடனே குருபதத்தைத் தாள் பணிந்து
துணிவுடனே சொன்னதொரு மொழிகள்எல்லாம்
துரை ராஜ சுந்தரனே நடந்து போச்சு
அணிஅணியாய் சமாதியிட பக்கம் வந்து
அன்புடனே காத்திருந்தார் சீடவர்க்கம்
கனிவுடனே செகசோதி வருநாளாச்சு
கர்த்தனே பதியை விட்டு ஏகினாரே.

3929

ஏகவே அதிசயங்கள் எல்லாம் கண்டு
எழிலான பரமகுரு சித்துதாமும்
போகருட குருவர்க்கம் காலாங்கி நாதர்
பொங்கமுடன் செய்ததொரு அதிசயம்போல்
வேகமுடன் அகஸ்தியனார் சீடர்தாமும்
வேதாந்தப் புலஸ்தியனார் செய்தார் கண்டர்
சாகமுடன் சித்தரெல்லாம் பிரமித்து ஏங்கி
சட்டமுடன் அவர் பதிக்குப் போனார் தாமே.

3930

போனாரே சித்தர்கள்தான் சென்றபின்பு
பொங்கமுடன் தேரைய முனிவருக்குத்
தேனான புலஸ்தியரும் பின்னும் சொல்வார்
தெளிவான என்சீடர் மைந்தா கேளு
கோனான குவலயத்தில் இருந்தும் என்ன
கொப்பெனவே தேகமது நிற்பதில்லை
மானான வையகத்தின் ஆசை விட்டேன்
மன்னவனே சமாதிக்குப் போறேன் நானே.

3931

புலஸ்தியர் இரண்டாவது சமாதிக் கேகல்

போகின்றேன் தேரையமுனி சித்து கேளும்

பொங்கமுடன் வையகத்தை யான் மறந்தேன்
சாகின்ற சடலமது இருந்தும் என்ன

சதாகாலம் நேம நிட்டைக் கொண்டு மென்ன
தாகின்ற பொன்மணியின் சோதி போலுஞ்

சதாகாலம் எப்போதும் துலங்க வேண்டும்

வேகின்ற நெஞ்சமதை இதங்க வைத்து

வேமுடன் சதாநித்தம் பணிய நன்றே.

3932

பணியவே பதாம்புயத்தை நண்ண வேண்டும்

பாங்கான மோட்சமதைக் கருத வேண்டும்

அணியவே மறுபடியும் சமாதிக்கு ஏக

அப்பனே யான் கொண்ட உறுதி தன்னை

துணிவுடனே என்சீடா சித்து பாலா

துணையாக நீஇருந்து சொல்லு மட்டும்

கனிவுடனே உபதேசம் பெற்றுமல்லோ

காசினியில் இருப்பவனே சித்துவாமே.

3933

சித்தான சித்துமுனி தேரையா கேள்

சிறப்புடனே சமாதிக்குப் போறேன் அப்பா

புத்தான மண்மீதில் வருவதில்லை

புகழான தேகமதை மறந்து விட்டேன்

சத்தமது தான்அடங்கி மண்ணாய்ப் போறேன்

சாகின்ற தேகமது விழலாய்ப் போச்சு

பத்தியுடன் உலகு வரை முடிவு நாளில்

பாலகனே எந்தனையுங் காணலாமே.

3934

தன்வந்திரி உற்பவம்

காணலாம் இன்னமொரு மார்க்கம் சொல்வேன்

காசினியில் தன்வந்திரி என்ற சித்து

நீணவே கிரேதாயின் உகத்திலப்பா

நீடான விஷ்ணு அவதாரம் கொண்ட

பூணவே தன்வந்திரி யானசித்து

புகழான மகாவிஷ்ணு அவதாரத்தால்

வேணவே மேதினியில் சித்துமாகி

வேதாந்த தன்வந்திரி என்னலாச்சே.

3935

என்னவே தன்வந்திரி என்ற சித்து

எழிலான காயாதி கற்பம் கொண்டு

தென் பொதிகைதனில் சென்று மேடுதன்னில்

தேற்றமுடன் அகத்தியனார் தன்னைக் கண்டு

வண்பான சாத்திரங்கள் உள்ஆராய்ந்து

அவர் மீதில் பட்சம் வைத்து அன்புகூர்ந்து

சொன்ன மொழி தப்பாமல் நயங்கள் பேசி

குட்சாதி குட்சமெல்லாம் அறிந்தார் தானே.

3936

அறியவே அகஸ்தியனார் செய்த நூலகம்

அண்டம் என்னும் பெருங்கடலுக்கு ஒப்பதாகும்

முறியாமல் தன்வந்திரி செய்த நூலை

மூன்று லட்சம் கிரந்தமென வகுக்கலாகும்

சரியொத்த நூல்களுமே பாடி வைத்தார்

சரியாக அகத்தியரும் அது போல்சொன்னார்

தெரியவே லோகாதி மாண்பருக்கு

தேற்றமுடன் பாடி வைத்தார் நூல்கள்தாமே.

3937

பாடிவைத்த மூன்று லட்சம் கிரந்தம்தன்னை

பாரினிலே வெகு கோடி சித்தர் தாமும்

நாடியே மிகப் பார்த்துக் கண்டு ஆராய்ந்து

நலமுடனே பதினெண்பேர் சித்தர் எல்லாம்

கூடியே வெகுநூல்கள் செய்தார் பாரு

குவலயத்தில் எவராலும் சொல்லப் போமோ

தேடியே தன்வந்திரி பகவான்தானும்

தீர்க்கமுடன் சமாதிக்கு யெண்ணினாரே.

3938

எண்ணினார் காயாதி கற்பம் கொண்டு

எழிலாகத் தாம்இருந்தார் உலகுதன்னில்

நண்ணமுடன் சீடவர்க்கம் அநேகம் பேர்கள்

நாடினார் தன்வந்திரி பகவான்தன்னை

வண்ணமுடன் வெகுகாலம் இருந்த சித்து

வளமையுடன் சதுராதி மார்க்கம் எல்லாம்

கண்ணபிரான் தான்அறிந்த சொருபசித்து

காசினியில் அவர் போலும் சொல்லப்போமோ.

3939

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

தன்வந்திரி சீடர்களுக்கு யோக மார்க்கம் கூறல்

சொல்லவே சீடருக்கு ஞானமார்க்கம்
 செப்பினார் சரிகைகிரியோகம் எல்லாம்
 வெல்லவே விட கம்பம் பிரிதிமார்க்கம்
 வேதாந்த ஆகடியம் செளபாக்கியந்தான்
 புல்லவே சோபனமாம் அதிசண்டமார்க்கம்
 புகழான சுககர்மம் திரிதிபாதை
 மெல்லவே குலமொடு கண்ட பத்திரம்
 மேதினியில் நேர்மையுடன் உரைத்தார்பாரே. 3940

பாரேதான் விருத்தியுடன் துருபம் யாவும்
 பாங்கான வியாகதம் அரிஷ்ண வேதம்
 சீரேதான் வச்சிரமாம் சித்து யோகம்
 சிறப்பான விதி பாகம் அனந்தங் கோடி
 நேரேதான் விரியாகம் பதிகம் யாவும்
 நேர்மையுடன் சிவகண்டம் சித்தபோதம்
 நீரேதான் சாத்திரங்கள் சுவர்ண கர்மம்
 சித்தமுடன் சிவசுப்பிரம் பிரமந்தானே. 3941

தானான பிரம்மமொடு அயிந்திர பேதம்
 தாக்கான வைகிருதி ஒக்கத் தானும்
 பானான யோகமது இருபத்தேழும்
 பாகமுடன் பாலித்தார் சீடருக்கு
 கோனான தன்வந்திரி பகவான் தானும்
 குவலயத்தில் சீடர் மேல் பட்சம் வைத்து
 தேனான யோகம்என்ற மார்க்கம் தன்னை
 தெளிவுடனே தாம்உரைத்தார் மந்திரியாமே. 3942

ஆமேதான் பலமுடனே பாலவமும் தானும்
 அப்பனே கௌலமுடன் கைதுலையும் ஆகும்
 வேமேதான் காசியுடன் வணசிவமுமாகும்
 வெட்டவெளி பத்திரையாம் சகுனியிடமாகும்
 தாமேதான் சதுடரதம் நாகவமும் ஆகும்
 தாக்கான கிமஸ்துவுடன் கரணமாகும்
 போமேதான் கரணமது பதினொன்றாகும்
 போக்கான யோகத்துக்கு உறுதியாச்சே. 3943

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

சீடர்களுக்கு ராசி கூறல்

ஆச்சப்பா ராசியது சொல்வேன் பாரு
அப்பனே மேடமுடன் ரிஷபமாகும்
மாச்சலுடன் மிதுனமது கடகந் தானும்
மகத்தான சிங்கமது கன்னியாகும்
வீச்சப்பா துலாவுடனே விருச்சிகந்தானும்
விரைவான தனுசுடன் மகரமாகும்
பாய்ச்சலுடன் கும்பமது மீனமாகும்
பாங்கான ராசியது பன்னிரண்டுமாமே.

3944

ரெண்டுடனே துலாராசி மெத்த நன்று
யெழிலுடனே கன்னி சிங்க மிருந்தால் நன்று
பண்பான சாத்திரங்கள் யாவுமல்லோ
பாங்குடனே கண்டறிந்த சித்து யோகம்
கண்டாலும் விடுவார்கள் சித்துதான்
காசினியில் தன்னோடே சேர்த்துக் கொள்வார்
உண்டான பொருளெல்லாம் அவர்க்கே ஒதி
உத்தமான சீடர்களாய்ச் செய்வார் தானே.

3945

செய்தாரே தன்வந்திரி பகவான் தானும்
செயலான பாக்கியமும் நூலும் தந்தார்
உய்யவே சீடவர்க்கம் கண்டு ஆராய்ந்து
உத்தமனே தேடினதோர் ஆயிரம் பேர்
நையவே சீடவர்க்கம் ஆயிரம் பேர்
நலமுடனே விட்டகுறை யுள்ள பேர்கள்
துய்யவே தேர்ந்தெடுத்தோர் இவர்களாகும்
துரைராச சுந்தரனே சொல்வேன் பாரே.

3946

பார்க்கவே எனதையர் காலாங்கி நாதர்
பட்சமுடன் எந்தனுக்கு உரைத்த சேதி
திர்க்கமுடன் யானுமல்லோ குளிகை கொண்டு
தேசாதி தேசமெல்லாம் தான் திரிந்து
ஏக்கமுடன் லோக அதிசயத்தை எல்லாம்
எழிலாகத்தான் பார்த்து கண்டு ஆராய்ந்து
மார்க்கமுடன் பாடி வைத்த சத்தகாண்டம்
மகத்தான நடுக்காண்ட மிதுதாமே.

3947

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

தன்வந்திரி சமாதிக் கேகல்

நடுவான காண்டமது ஏழாயிரந்தான்
 நலமான காவியத்துக்கு இணை வேறுஉண்டோ
 வடுவான தன்வந்திரி பகவான் தானும்
 மார்க்கமுடன் சமாதிக்கு ஏக எண்ணி
 அடுமையம்ஆன தொரு சீடவர்க்கம்
 அன்புடனே தான்நகைத்தார் அதீதமார்க்கம்
 படுகுழியில் சமாதிதனில் செல்லவென்று
 பண்புடனே தாம்உரைத்தார் பகவான்தானே.

3948

சமாதியிடம் சீடர்களுக்கு புத்திகூறல்

தானான தன்வந்திரி பகவான் தானும்
 தண்மையுடன் சீடருக்குத் தாம்உரைப்பார்
 தேனான கண்மணியே சீடவர்க்கம்
 தெளிவுடனே எல்லவரும் கேட்டிருங்கள்
 பானான பாரின் மிசை ஆசை விட்டேன்
 பாங்கான சமுசார வாழ்க்கை அற்றேன்
 மானான மனோன்மணியை மனதில் எண்ணி
 வையகத்தின் ஆசைஎல்லாம் மறந்திட்டேனே.

3949

மறந்திட்டேன் காயாதி கற்பம் கொண்டு
 மானிலத்தில் சிலகாலம் இருக்க என்று
 துறந்திட்டேன் சமாதிக்குச் சிலதுகாலம்
 தொல்லுலகையான் மறந்து மண்ணில் சென்று
 கறந்திட்ட பாலது போல் வடிவமாகி
 காசினியில் மறுபடியும் வருவேன் என்று
 உறமுடனே ஞானோபதேசம் தன்னை
 உண்மையுடன் போதித்தார் சீடர்தாமே.

3950

போதித்தநாள் முதலாய் பகவான்தானும்
 பொங்கமுடன் மேருகிரிதன்னில் சென்று
 ஆதித்தன் காணாத அதீத நாடு
 அங்ஙனவே சென்றாராம் பகவான் தானும்
 சாதித்து மனதுறுதி கொண்டுமல்லோ
 சட்டமுடன் சீடவர்க்கம் கூட்டத்தோடு
 பாதிமதி சடையணிந்த தம்பிரான்போல்
 பதி தனக்கு ஏகினார் பகவான் தானே.

3951

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

ஏகவே பொதிகைமலைக் கடலோரம்தான்
 எழிலான தீவுகளில் சமாதிதன்னை
 பாகமுடன் படுகுழிகள் வெட்டினார் பார்
 பாங்குடனே நீரோடும் பாங்குமட்டும்
 ஏகமுடன் சமாதியது கட்டினார்கள்
 எழிலான தன்வந்திரி பகவானுக்கும்
 சாகமுடன் குழிதனிலே இறங்கினாரே
 சட்டமுடன் திரைகொண்டு மூடினாரே.

3952

**தன்வந்திரி பகவான் சமாதியிலிருந்து சீடர்களுக்கு
 அசரீரி வாக்கு கூறல்**

மூடினார் சீடவர்க்கம் ஆயிரம் பேர்
 மூதுலகைக் காணாமல் மறைந்தார் சித்து
 நாடியே சீடரெல்லாம் சமாதிபக்கல்
 நலமுடனே காத்திருந்தார் கும்பலாக
 வாடியே சீடரெல்லாம் இருக்கும்போது
 மகத்தான தன்வந்திரி பகவான் தானும்
 தேடியே சீடருக்குச் சொல்வார் பாரு
 தெளிவுடனே கேட்டிடுங்கள் மாணாக்காளே

3953

கேட்கவே தன்வந்திரி பகவான் தானும்
 கிருபையுடன் சீடருக்கும் கூறினார் பார்
 நீட்கமுடன் அறுபது ஆண்டு மட்டும்
 நிலையான சமாதிதனில் இருப்பேன் என்றும்
 வேட்கமுடன் அசரீரி வாக்கு தானும்
 வீரமுடன் கூறினார் பகவான்தானும்
 தீட்கமுடன் சீடவர்க்கம் கேட்டிருந்தார்
 திரைகோடி வரைகோடி காலமாச்சே.

3954

ஆச்சப்பா யான் வருகும் காலம் தன்னில்
 அவனிதனில் அதிசயங்கள் மிக நடக்கும்
 மூச்சடங்கிப் போனதொரு தேகம் தானும்
 மூதுலகில் வருவதற்கு முன்னதாக
 ஏச்சலுடன் அதிசயங்கள் மிக நடக்கும்
 எழிலான பொதிகைமலை சார்புதன்னில்
 கூச்சலுடன் தேவாதி ரிஷிகளெல்லாங்
 கொற்றவனார் வருங்காலம் தானும் ஆச்சே.

3955

தானுமே ரிஷிக்கூட்ட முனிவர் தானும்
 தன்வந்திரி பகவானும் வருநாளாச்சு
 வானுலகு தேவரெல்லாம் வருந்தியல்லோ
 வருணமழைப் புஷ்பமது பொழிந்தாரங்கே
 தானுலகு ராஜா திராஜரெல்லாங்
 காணிக்கை கொண்டுவந்து பகவானுக்கு
 தேனமுது கனியுடனே புட்பதீபம்
 தேர்வேந்த பகவானுக்குக் கொடு சென்றாரே.

3956

தன்வந்திரி சமாதியை அகத்தியர் காணவந்தது

சென்றாரே சமாதியிட பக்கந் தன்னில்
 சிறப்புடனே சித்தர்முனி நிற்கும்போது
 குன்றான பொதிகைமலைக் கும்பயோனி
 குவலயத்தில் அதிசயத்தைப் பார்க்கவெண்ணி
 தென்திசையில் மலையை விட்டு பகவன்தன்னை
 தேற்றமுடன் காண்பதற்கு முனிவர் தாமும்
 வென்றிடவே சமாதியிட பக்கம் தன்னில்
 வேதாந்த சித்தொளிவும் வந்திட்டாரே.

3957

வந்ததொரு சேதி தன்னை நந்தி கேட்டு
 வண்மையுடன் தன்வந்திரி பகவான் தன்னை
 சிந்தையிலே நற்சீடன் என்று அறிந்து
 சீரான பகவானைக் காண என்று
 பந்தமுடன் நற்சீடன் என்று சொல்லி
 பாரினிலே கண்டு நெடு நேரமாச்சு
 அந்தமுடன் சமதிவிட்டு வருதலுக்கு
 அன்பான நந்தீசர் வந்திட்டாரே.

3958

தன்வந்திரி சமாதியை நந்தீசர் காணவருதல்

இட்டாரே நந்தீசர் முனிவர் தாமும்
 எழிலான சமாதியிட பக்கம் தன்னில்
 விட்டகுறை இருந்ததனால் பின்னும் காண
 விருப்பமுடன் வருவதற்கு வந்தாரல்லோ
 பட்டதொரு தன்வந்திரி பகவான் தன்னை
 பட்சமுடன் காணுகைக்கு நந்தி தாமும்
 கிட்டியே சமாதியிட வலப்பக்கம் தான்
 கிருபையுடன் காண்பதற்கு நின்றார் பாரே.

3959

தன்வந்திரியை காண அசுவனியும் விசுவனியும் வருதல்

பாரேதான் அசுவினியாம் விசுவினியாம் தேவர்
பட்சமுடன் தன்வந்திரி பகவான்தன்னை
நேரேதான் சமாதியிடம் காணஎன்று
நேர்மையுடன் சென்றாராம் சமாதிபக்கல்
கூறேதான் சித்துவரும் நாளுமாச்சு
குவலயத்தில் சித்தரெல்லாம் கும்பலாய் நிற்க
சீரேதான் புவிமீதில் அதிசயங்கள்
சிறப்புடனே தான்நடக்கும் மகிமைதானே.

3960

தானான அறுபது ஆண்டு தன்னில்
தாக்கான சமாதியின் பக்கல் தன்னில்
மானான குருடர் முதல் சப்பாணி தானும்
மகத்தான ஊமை முதல் பேசுவான் பார்
தேனான தன்வந்திரி பகவான் தானும்
தேற்றமுடன் சமாதிவிட்டு வெளியே வந்தார்
பானான பகவானும் பாரின் மீதில்
பரம ஒளி சொருபராய் வந்திட்டாரே.

3961

வந்தாரே பகவானும் பூமி மீதில்
வண்மையுடன் சீடவர்க்கம் தன்னைக் கண்டு
சிந்தனையாய் சீடவர்க்கம் தன்னை நோக்கி
சிறப்புடனே உபதேசம் மிகவாய்ச் செய்து
தந்தமக்கு வரமதுவும் பகவான் தானும்
தண்மையுடன் தான்கொடுத்து ஆசீர்மித்து
வந்தனையாய் உலகினுட மகிமை தன்னை
வாகுடனே தான் கேட்டார் பகவான்தானே.

3962

தானேதான் கேட்கையிலே சீடவர்க்கம்
தகமையுடன் உத்தாரம் கூறுகின்றார்
தேனான தெள்ளமுர்தம் எந்தன் கோவே
தேற்றமுடன் நாம் உரைப்போம் பகவானுக்கு
பானான குருடர் சப்பாணி யாரும்
பாங்குடனே கண்திறந்து நடக்கலாச்சு
வேனான உலகுதனில் தங்கள் வார்த்தை
வேணபடி அதிசயங்கள் கண்டோம் தாமே.

3963

கண்டோமே என்றலுமே சீடர் தாமும்

கருத்துடனே தாம்உரைப்பார் பகவான்தானும்
அண்டம் உலகளந்ததொரு ஆதிபாலன்
அல்லவருங் கேட்டிருக்கத்தாம் உரைப்பார்
விண்ணுலகில் இருந்தும் என்ன சீடமாரே
வினோத வகை மகிமையெல்லாம் கண்டுஎன்ன
சண்ட மாருதமான காயகற்பம்
சட்டமுடன் கொண்டென்ன ஒன்றுங்காணேன்.

3964

காணவே காயாதி கொண்டும் என்ன

கலியுகத்தில் கோடிவரை இருந்தும்என்ன
வேணபடி வேதநூல் செய்தும்என்ன
விட்டகுறை இருந்தென்ன போயும்என்ன
பூணவே சமுசார வாழ்க்கை அற்று
பூவுலகில் இருந்தென்ன மடிந்தும்என்ன
தோணவே சின்மயத்தை கடந்தும்என்ன
தொல்லை எல்லாம் அற்றாலும்ஒன்றும் காணேன்.

3965

ஒன்றான தேகமது பொய்யே வாழ்வு

உத்தமனே லோகத்தில் ஒன்றுமில்லை
பன்றான பொய் களவு யாவும் உண்டு
பாரினில் விகவாசம் அருளும் இல்லை
குன்றான விகவாசம் அருள் கொண்டாலும்
குவலயத்தில் ஒன்றும் இல்லை பாழு பாரே
தன்றான வையகத்து வாழ்க்கை எல்லாம்
தாரணியில் இப்படியே மேவலாச்சே.

3966

தன்வந்திரி மறுபடியும் சுமாதிக் கேகல்

ஆச்சப்பா சீடவர்க்கம் சொல்லக் கேளும்

அப்பனே பின்னுமல்லோ சமாதி செல்வேன்
மூச்சடங்கி சமாதிதனில் இருப்பேன் என்றும்
மூதுலகில் மறுபடியும் வருவனில்லை
மாச்சலுடன் லோகமது முடிவுகாலம்
மகிழ்ச்சியுடன் சீடர்களைக் காணலாகும்
வாச்சுதே விட்டகுறை நேருமானால்
வளமான சீடரெல்லாம் காண்பேன் பாரே.

3967

பாரேதான் என்றாலுமே பகவான் தானும்
பாரின் மிசை ஆசையது விட்டுஒழித்து
நேரேதான் சமாதிக்குச் சென்றார் அங்கே
நேர்மையுடன் பகவானும் மண்ணில் சென்று
போறேன் யான் பொன்உலகப் பதியைத் தேடி
பொங்கமுடன் எந்தனது ஆசையற்று
சீராகத்தான் இருங்கள் சீடவர்க்கம்
சிற்பரனார் பதிபோறேன் என்றார் தாமே.

3968

சுந்தராநந்தரீ உற்பவம்

தாமான யின்னமொரு குட்சம் கேளு
தகமையுள்ள சுந்தரா நந்த சித்து
காமான சித்தினுட பெருமை சொல்வேன்
காசினியில் இவர் போலும் சித்து உண்டோ
வேமான மானதொரு சித்து தாமும்
வெகு கோடி காலம் வரை தாம் இருந்தார்
நாமான மென்றதொரு காயகற்பம்
நாதாந்த சித்துமுனி கொண்டார் தாமே.

3969

கொண்டதொரு சுத்தரா நந்தர் தாமும்
குவலயத்தில் வெகு மாண்பர் சித்தருக்கு
அண்டமுடி யானதுஒரு சாத்திரங்கள்
அநேகமாய்க் கற்பித்தார் சித்தர் தாமும்
கண்டறிந்த சித்துவர்க்கம் ஆயிரம்பேர்
கருவாளிக் கூடிருந்தார் சித்து தாமும்
தொண்டர்எனும் சித்துமுனி சீட வர்க்கம்
துரைராச சுந்தரனைச் சூழ்ந்தார் பாரே.

3970

அயிராவதம் அருகில் சமாதியடைதல்

பாரேதான் சுந்தரா நந்த சித்து
பாரினிலே இருந்த சுகம் போதும் என்று
நேரேதான் வடக்குமுகம் தன்னிலப்பா
நெடுந்தாரமான அயிராவதம் தான்
சீரேதான் எண்ணுறு காதமப்பா
சிறப்பான அயிராவத மலைதான் ஆகும்
ஆறொன்று மலை ஓரம் தன்னிலுண்டு
அழகான மண்டபந்தான் இருக்கும் தானே.

3971

தானான மண்டபம்தான் லட்சும்காலாம்
 தாக்கான வாய்க்கால் நடுமையத்தில்
 கோனான எனதையர் காலாங்கி நாதர்
 கொற்றவனார் சொற்படிக்குக் கண்டேன் யானும்
 தேனான மனோன்மணியாள் கடாட்சத்தாலே
 தேசமெல்லாம் சுத்தி வந்த சொரூப சித்து
 வானான வையகத்தி இருந்த சித்து
 வளமுடனே காலாங்கி என்னு வாரே.

3972

பேரான சுந்தரா நந்த சித்து
 பெருமையுடன் உலகுதனில் வாழ்ந்த சித்து
 சீரான சுந்தரா நந்தர் தாமும்
 சிறப்புடனே சமாதிக்குச் செல்ல எண்ணி
 கூரான சீடவர்க்கக் கூட்டத்தோடு
 கொடிமுடி கைலாசர் போலே தானும்
 சேரான அருங்கடலைத் தேடியல்லோ
 சேனையுடன் வந்தாரே சித்து கானே.

3973

சித்தான சொரூபம் என்ற சித்துதாமும்
 செழுமையுடன் சிலகாலம் இருந்துமேதான்
 முத்தான பவக்கடலை ஒழித்து மல்லோ
 மூதுலகில் சமாதிக்குப் போக என்று
 பத்தியாய் சீருடன் பரமநாதா
 பாருலகு வாசம்தனை விட்டு ஒழித்து
 நித்திய முதலானது ஒரு கடவுள் தன்னை
 நிடைமையத் தான் நினைந்து துதித்திட்டாரே.

3974

துதித்துமே அயிராவதத்தின் பக்கல்
 துறையான ஆற்றோரம் தன்னில் சென்று
 மதிப்பான சங்க நிதி பதுமநிதி தன்னை
 மார்க்கமுடன் கண்டல்லோ சித்துதாமும்
 விதிப்படியே சமாதிக்கு இடமும் தேடி
 விருப்பமுடன் தான்அழைத்து சீடர்தம்மை
 ததியான மாண்பர்களே பின்னும் கேளும்
 தன்மையுடன் சமாதிக்குச் செல்வேன் பாரே.

3975

பாரப்பா சமாதிதனில் இறங்கியல்லோ
 பத்தாண்டு வரை முடிவில் இருப்பேன் என்றும்

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

சீரப்பா சிலகாலம் சென்ற பின்பு

சிறப்புடனே வையகத்தில் வருவேன் என்றும்
காரப்பா சமாதியிடம் வீற்றிருங்கள்

காசினியில் வெடிகோடி அதிசயங்கள்

நேரப்பா அதிசயங்கள் காணப் போறீர்

நேர்மையுடன் சித்துஎனது உரை பொய்யாதே.

3976

சீடனாகிய டமராநந்தருக்குப் புத்தி கூறல்

பொய்யான உலகத்தில் மாந்தரப்பா

பொங்கமுடன் கருமிகளும் மெத்தவுண்டு

மெய்யாக அவர்களிடம் வாய் பேசாதே

வேதாந்த நுட்பமதைக் காட்ட வேண்டாம்

துய்யதொரு காயாதி கற்பம்தன்னை

சூட்சத்து துறையதனைக் கூறவேண்டாம்

வையவே உறவு கண்டு விடையும் கேட்பார்

பகராதே ஒருக்காலும் மகிழ்ந்திடாதே.

3977

மகிழவே உந்தனுக்கு இதவு சொல்லி

மாறாட்டமாக வல்லோ கும்பல் கூடி

நெகிழவே ஞானத்துக்கு உறுதி கேட்பார்

நெடிதான பால்அமுர்த போதை உண்டு

மகிழவே தடுமாட்ட மிகவே கூறி

தருக்கமது செய்துமல்லோ கருவி கேட்பார்

அகிழவே கருவியினால் உன்னைக் கொல்ல

அப்பனே கபடு தந்திரம் செய்வார் பாரே.

3978

பாரேதான் முழுமக்கள் கருமியோடு

பகரா தேஉன்னுக்குள் மருத வித்தை

தீரமுடன் சிவயோக நிலையில் சென்று

தீர்க்கமுடன் சதாநித்தம் பருவமாகி

நேரேதான் தீவழியை விட்டு நீங்கி

நேர்மையுடன் நல்வழிக்கு ஆளதாகி

கூரேதான் குவலயத்தில் அடக்கம் கொண்டு

கொற்றவனே வாழ்வதுவே புத்தியாமே.

3979

புத்தியாம் இன்னம் வெகுமார்க்கம் சொல்வேன்

புகழான கண்மணியே புகலக் கேளும்

சத்தியத்துக்கு ஒரு நாளும் குறை வராது
 தாரணியில் நீயும்ஒரு சித்தனாவாய்
 வெத்தியுண்டு விகவாசம் அருளும் உண்டு
 வேதாந்தப் பெருங்கடலை வெல்லலாகும்
 எத்திசையும் உந்தனையே புகழ்வார் பாரு
 எழிலான சீடவர்க்கம் முதல்வனாமே.

3980

ஆமேதான் அறிவுள்ள டமராநந்தர்
 அவனியிலே நீயுமொரு புத்திவானாய்
 தாமேதான் யான் வருகுங் காலமட்டும்
 தண்மையுடன் சமாதியிடபக்கல் நின்று
 நாமேதான் சொன்னபடி விதியின் மார்க்கம்
 நாட்டமுடன் தானிருந்து பக்தி கொண்டு
 போமேதான் வீண்காலம் கழியாமல்தான்
 பொங்கமுடன் சமாதியிடம் நிற்பீர்தாமே.

3981

டமரா நந்தருக்கு சுந்தராநந்தர் சமாதியில் அசரீரி கூறல்

நிற்கவே சுந்தராநந்தர் தாமும்
 நெடிதான அசரீரி வாக்கு சொல்வார்
 விற்பனமாம் கொண்டதொரு சீடர்தாமும்
 விண்ணுலகில் எல்லவரும் கேட்டிருங்கள்
 சொற்படியே தான் நடக்கும் சுந்தரன் சொல்
 தொல்லுலகில் பொய்யாது மெய்யேயாகும்
 கல்பதைத்தப் பாரையது வெடிக்கும்போது
 கைலாச சுந்தரரும் வருவேன்தானே.

3982

தானான சுந்தரரும் வருகும்போது
 தாரணியில் வெடிகோடி அதிசயங்கள்
 பானான பராபரியும் முன்னேநிற்பாள்
 பாருலகந்தத் தளிக்கும் சோதி காணும்
 மானான வையகங்கள் இருண்டு போகும்
 மகத்தான நாதாக்கள் நடுங்குவார்கள்
 கூனான மொண்டிசப் பாணியெல்லாம்
 குறைநீங்கிப் பிணிநீங்கி எதிர் நிற்பாரே.

3983

எதிரான சூரியனும் மங்கி நிற்பான்
 எழுகடலும் திசைமாறிப் பொங்கி நிற்கும்

சதிரான நாலுயுக அதிசயங்கள்

சார்புடனே எக்காலம் காணலாகும்
மதிபோன்ற சந்திரனும் எதிரே நிற்பான்
மாசற்ற அருந்ததியும் நடுங்கும் பாரு
துதியான அஞ்சலிகள் மிகவே செய்வார்
தொல்லுலகந் தத்தளிக்கக் காணலாமே.

3984

காணலாம் கைலாச மேரு தானும்

கண்ணுக்குத் தோற்றுமே கடினமில்லை
வேணபடி உபசாரம் மிக நடக்கும்
மேதினியில் சுந்தரனார் வாக்கு பொய்யா
தோணவே இத்தியாதி அதிசயங்கள்
தொல்உலகில் தான்நடக்கும் சத்தியம் சத்தியம்
நீணவே எந்தனது சமாதி பாறை
நெடியதொரு அதிசயங்கள் இன்னம் கேளே.

3985

கேளப்பா யான்வருங் காலம் தன்னில்

கெணிதமுடன் பாறையது மீதிலப்பா
நாளப்பா வருகுநான் எழுதலாகும்
நாதாக்கள் புத்தியுள்ளோர் காணுவிர்கள்
ஆளப்பா வாசகத்தைக் கண்டபோது
அப்பனே சமாதியுள் சிலம்பின் ஓசை
வீளப்பா செவிதனிலே கேட்கும் பாரு
விட்டகுறை இருந்தோர்க்கு லபிக்கும் தானே.

3986

தானேகேள் சித்துவரும் நாளுமாச்சு

தாரணியில் வெகுகோடி மகிமை மெத்த
மானேகேள் சொரூபமென்ற சித்து தாமும்
மகத்தான நவகோடி ரிஷிகள் முன்னே
கானமுடன் சமதிவிட்டு வெளியே வந்தார்
கையாய மேருகிரி சொரூபம் போலே
பானமிர்தம் உண்டுமல்லோ பாரின் மீது
பச்சமுடன் சித்தொளியைக் கண்டிட்டாரே.

3987

கண்டவுடன் சீடவர்க்கம் ஒன்றாய்க் கூடி

கருத்துடனே அஞ்சலிகள் மிகவும் செய்து
தெண்டமுடன் சாஷ்டங்கள் மிகவும் பூண்டு
தேற்றமுடன் ஞானோபதேசம் பெற்று

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

பண்டுடனே நவகனியும் அமிர்தம் தானும்
பட்சமுடன் சித்துவுக்குக் கொண்டு சென்று
விண்டதொரு உபதேசம் பெற்றுக் கொண்டு
உத்தமர்கள் தாம்இருந்தார் உண்மை பாரே.

3988

உண்மையாம் இப்படித்தான் இருக்கும் போது
ஒகோகோ நாதாந்த சித்து தாமும்
வண்மையுடன் வையகத்தில் வந்துமல்லோ
மககோடி அற்புதங்கள் செய்தார் பாரு
தண்மையாய் தானுரைத்த வாக்கு யாவும்
தாரணியில் நிறைவேறிப் போச்சுதல்லோ
நண்மை பெறச் சீடவர்க்கம் காணலாச்ச
நாடனைத்தும் சுந்தரனார் கீர்த்தியுண்டே!

3989

உண்டான கீர்த்தியது மிகவுமாகி
உண்மையுடன் கிரியை முதல் அசரீரிதானும்
தொண்டர்கட்குத் தாம்உரைத்த வாக்கு
தொல்லுலகில் அதிசயங்கள் மிகவுமாகி
மண்டலத்தில் நாதாக்கள் சித்து தாமும்
மதித்தாரே சுந்தரரை மதித்தார் பாரு
கண்டமுடி மாண்பரெல்லாம் தலைகுனிந்து
கைலாச சுந்தரரைத் துதித்தார் பாரே.

3990

சுந்தராநந்தர் மறுபடியும் சமாதிக்கேகல்

பாரேதான் இன்னமொரு மார்க்கம் சொல்வேன்
பண்பான சுந்தராநந்தர் தானும்
நேரேதான் நெடுங்காலம் வையகத்தில்
நேர்மையுடன் தாம்இருந்தார் சீடரோடு
சேரேதான் சிலகாலம் சென்ற பின்பு
சிறப்புடனே பூலோக வாழ்வு தன்னை
கூரேதான் பொய்என்று மனதில் எண்ணி
கொப்பெனவே சமாதிசெல்வேன் என்றிட்டாரே.

3991

இட்டாரே சுந்தரா நந்தர் தாமும்
எழிலாகச் சமாதிக்குச் செல்லவென்று
திட்டமுடன் மறுபடியும் சமாதிக்கே
தீரமுடன் சீடருக்கு விடையும் சொல்லி

சட்டமுடன் சமாதிக்குப் போறேனப்பா
தாரணியில் சதாகாலம் நீங்களெல்லாம்
கிட்டிருந்து நான் வருங்காலம் மட்டும்
கிருபையுடன் எதிர்பார்த்து நிற்பீர்தாமே. 3992

நிற்பீரே சிலகாலம் சமாதி பக்கல்
நீடுழி காலம் வரை முடிவு மட்டும்
அற்பமென்ற வாழ்வுதனை மெய் என்றெண்ணி
அவனியிலே மதிமயங்கி நிற்க வேண்டாம்
சொற்படியே சமாதிவிட்டு வருவேனானால்
சுந்தரனே எந்நாளுந் துதித்துக் கொள்ளும்
அற்பசுக தேகமது அழிந்து போனால்
ஆண்டவன் முன் கடைசிவரைக் காணலாமே. 3993

காணலாம் உலகமது முடிவுதன்னில்
கைலாச நாதரிடம் நிற்பேன் யானும்
தோணவே எந்தனையும் காணலாகும்
தொல்உலகு முடிவு வரை நாளிலப்பா
வேணபடி நீதிமனு முறைகள் யாவும்
விருப்பமுடன் தான்நடக்கும் தேவர் பக்கல்
நீணவே சீடவர்க்கம் அனைத்துமே தான்
நீடுழி முடிவுதனில் காணலாமே. 3994

ஆமேதான் உலகுதன்னில் இருந்தும் என்ன
அப்பனே தேகமதை மறந்துவிட்டேன்
நாமேதான் பாசமதைத் துறந்து விட்டேன்
நாட்டினிலே நாதாக்கள் ஆசை விட்டேன்
போமேதான் உலகத்தில் இருந்தாலும்தான்
பொன்னுலகும் எப்போதும் காணியாகும்
தாமேதான் மேகமது பொய்யே வாய்வு
சதா நித்தம் மோட்சமென்ற வீடுதானே. 3995

தானான லோகமதில் எல்லாம் பொய்யே
சட்டமுடன் இருந்தவர்கள் யாருமில்லை
கோனான குரு சொன்ன நூலும் பொய்யே
குவலயமும் ஒரு காலம் அழிந்துபோகும்
தோனான சத்த சாகரமுமப்பா
திரைமேடு வரை காணாதாகிப் போகும்

பாணான உலகமது அழிந்துபோகும்

பாருலகை கண்டவர்களில்லை தானே.

3996

இல்லையே நாதாக்கள் சித்துதாமும்

எழிலுடனே எல்லவரு மாண்டாரப்பா

தொல்லையெனும் பிறவியது அற்றுப் போச்சு

தோற்றமில்லை அண்ட சராசரங்கள்எல்லாம்

வல்லதொரு ஆத்மாவும் காணப் போகா

மகத்தான லோகத்து மார்க்கமப்பா

சொல்லவென்றால் நாவில்லைப் பாவுமில்லை

தொல்லுலகை மறந்தவனே சித்தனாமே.

3997

போகர் திக்கு அதிசயம்

சித்தனாய்ப் பிறந்துமே பாலன்தானும்

சிறப்புடனே காலாங்கி கிருபை தன்னால்

சுத்தமுடன் கிழக்கு தென்கிழக்குதானும்

குட்சமுடன் தென்மேற்கு தெற்குதானும்

பக்தியுடன் மேற்கு வடமேற்கு தானும்

பாங்கான வடகிழக்கு வடக்குதானும்

வெத்தியுடன் சுத்தி வந்தேன் குளிகைதன்னால்

வேதாந்தத் தாயினது ஒளி கண்டேனே.

3998

கண்டதொரு குளிகை தன்னால் கைலை எல்லாம்

காசினியோர் தான் புகழ்ச் சுத்தி வந்தேன்

அண்டமுடன் அதிசயங்கள் எல்லாம் பார்த்து

அப்பனே காலாங்கி கடாட்சத்தாலே

விண்டிடவே லோகாதி அதிசயங்கள்

விருப்பமுடன் பாடி வைத்தேன் சத்தகாண்டம்

சண்டமாருதம் போல ஏழாயிரந்தான்

சாற்றினேன் லோகத்து மாண்பருக்கே.

3999

மாண்பான பெரு நூல்ஏழாயிரந்தான்

மகத்தான நூலிது தான் நாலாங் காண்டம்

காண்பான சத்தகாண்டந் தன்னிலேதான்

கருவி கரணாதியெல்லாம் திரட்டி வைத்தேன்

நீண்பான காண்டமது ஏழுக்குள்ளே

நினைத்ததொரு பொருள்களெல்லாம் காணலாகும்

தாண்பான சீனபதி உலகத்தார்க்கு

தகமையுடன் செப்பினதோர் நூலி தாமே.

4000

நூலான நூலிதுதான் நாலாம் காண்டம்

நுணுக்கமுடன் பாடி வைத்த சத்த காண்டம்

பாலான நூலிதுபோல் யாரும் சொல்லார்

பாலகனே ஆயிரத்துக்கொரு காண்டந்தான்

சேலான காண்டமது ஏழுமாகும்

சிறப்பான காவியம் ஏழாயிரந்தான்

மாலான குரு நாலாம் பெரு நாலாகும்

மகத்தான காண்டமது நான்கு முற்றே.

போகர் சத்த காண்டம் - 7000

நான்காம் காண்டம் முற்றிற்று

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

அரும் பொருள் உரை

அளர்ப்புமி - உவர்மண் நிலம்
 கோழி என்ற புடம் - கோழிப்புடம்
 சத்துரு மித்திரு - பகைச்சரக்கு நட்புச்சரக்கு
 மத்தித்தல் - கலத்தல்
 பரணை - குடுவை, குப்பி, அடுக்கு அடுக்காக
 உச்சாடனம் - அஷ்டகர்மங்களில் ஒன்று
 ஆறு புள்ளி வண்டு
 பேரண்டம் - மனித உடல் (தலை)
 உத்தாரவிடை - பொருத்தமான பதில்
 நிம்பழம் - எலுமிச்சம்பழம்
 கோரக்கர் மூலி - கஞ்சா
 அமுரி - சிறுநீர்
 அப்பிரக நவநீதம் - அப்பிரக வெண்ணெய்
 அனுபானம் - துணைச் சரக்கு (கூட்டு சரக்கு)
 கருவாளி - தொழிலாளி, கர்மத்தை செய்பவன்
 பிட்டாவி - பிட்டுப் போல அவித்த

குளிகை - மருந்து உருண்டை பாதரசத்தைக் கொண்டு செய்யப்பட்ட
 ரசமணியை குளிகை என்றும் குறிப்பதுண்டு, இரசமணி, குருமணி,
 ககனமணி என்றும் ரசக்குளிகை சொல்லப்படும்.

குளிசம் - சக்கரம் வரைந்து மந்திர எழுத்துக்களை அடைத்துக் கட்டும்
 தாயத்து

குருநாதன் - துரிபு

குருநாள் - வியாழக்கிழமை

குரு பதம் - பூநீறு

குரு முடித்தல் - உலோகங்களை நீற்றுவதற்கான மருந்தாகவும்,
 மட்டான உலோகங்களை பொன்னாக்குதற்குரிய மருந்தாகவும் செய்வது.

வாதம் - வாய்வு, காற்று, மூச்சு, உலோகத்தைப் பொன்னாக்குதல்

பூநீர் - உவர் மண்ணில் விளையும் பூத்த நீர் (உப்பு)

திட்சை - ஞானஸ்நானம், வலுவேற்றல், அறிவுத் தன்மை தருதல்

சூதம் - பாதரசம்

வங்கம் - ஈயம்

களங்கு - கெட்டியானது

சவலை - வெளுத்துப் போதல், பலம் இழத்தல்

பூநாகம் - மண்புழு (நாகப்பூச்சி) ஒருவகை ஈயம்

வாசி - வாசியோகம், மூச்சுப் பயிற்சி

கருவி கரணாதி - தொழில் செய்வதற்கு வேண்டிய கருவிகள்

முதலானவை

எரிகாலன்பால் - ஆமணக்குபால்

மயிலம் - குப்பைமேனி

மயிலை - இருவாட்சி

விடத்தலை - யானை நெருஞ்சில்

தூசிகம் - புளியாரை

நிலப்பூ - குவளை

அஞ்சனம் - மறைப்பு, மை, பாஷாணங்களில் ஒன்று

அஞ்சலி - வணங்குதல், வெளவால், ஆடு தீண்டாப் பாளை

அஷ்டகருமம் - மந்திரத்திற்கான எட்டு வகைப் பணிகள், ஆகர்ஷணம், உச்சாடனம், பேதனம், மாரணம், மோகனம், வசியம், வித்துவேடனம், தம்பனம்

அட்டதூர்கை மூலிகை - முருங்கை, தொட்டால்சுருங்கி நாயுருவி, முட்காவேளை, முள்ளி, முகட்டை, வெள்ளெருக்கு, முடக்கொத்தான்

அட்டவர்கம் - (நற்) சீரகம், கருஞ்சீரகம், ஓமம், மிளகு, திப்பிலி, சுக்கு, இந்துப்பு, பெருங்காயம்

அஷ்டாங்கம் - எட்டு அங்கங்களை உடைய லோகங்கள். இயமம் (தீமையை அகற்றுதல்) நியமம் (ஒழுங்கு முறை நடத்தல்) ஆசனம் (அமர்தல்) பிராணயாமம் (மூச்சைக் கட்டுப்படுத்துதல்) பிரத்தியாகாரம் (ஒருமுகப் படுத்தல்) தாரணை (உள்முகமாக ஒரு முனைப்படுத்தல்) தியானம் (ஒடுங்குதல்) சமாதி (அசையாதிருத்தல் இயக்கம் ஒடுங்குதல்) முதல் மூன்றும் உடற்பயிற்சி. பின்னர் மூன்றும் மனப்பயிற்சி, கடைசி இரண்டும் ஆன்மப் பயிற்சியாகும்.

ஆறாதாரம் - ஆறு நிலைகள். (எருவாய்க்கும்) கருவாய்க்கும் இடையில் மூலாதாரம் (உந்தியில்) சுவாதிட்டானம் (நாபியில்) மணிபூரகம் (மார்பில்) அநாகதம் (தொண்டையில்) விசுத்தி (புருவ நடுவில்) ஆக்ளை (உச்சியில்) சகஸ்ராரம்

அண்டக்கல் - பூநீறு உற்பத்தியாகும் இடத்தில் கிடைக்கும் கல் இவை உருண்டை வடிவமாகவும் சிறிது நீளமாகவும், பருவாகவும், பளிங்கு

போகர் ஏழாயிரம் நான்காவது காண்டம்

நிறமாகவும் இருக்கும். இதை சுண்ணக்கல், எட்டாம் மாதத்தின்பிண்டம் என்றும் கூறுவர்.

குருமருந்து - எல்லாவற்றிற்கும் காரணமாக இருக்கும் பொருள் குரு எனப்படும். குருமுறை என்பது ரகசியமான முறை என்று சொல்வதுண்டு.

இவை தனியாக உள்ளாக்கோ - வெளிஉபயோகத்திற்காகவோ பெரும்பாலும் பயன்படுத்துவதில்லை. செயநீர், திராவகம், பற்பம், செந்தூரம் முதலியவைகளில் மிகமிகச் சிறிய அளவே சேர்க்கப்படுகிறதால் அதன் குணம் அதிகமாகி நிலைத்து நிற்கும்.

முப்பு - சித்தர் நூல்களில் மட்டும் சொல்லப்படும் குருமருந்து. மூன்று உப்புக்களின் கலவையைக் குறிப்பது. கறியுப்பு, வெடியுப்பு, இந்துப்பு ஆகிய மூன்றுமே முப்பு. இந்துப்பு, பச்சைக் கற்பூரம், பூரம் சேர்ந்தது முப்பு. பூநீர், வெடியுப்பு, இந்துப்பு மூன்றும் சேர்ந்தது முப்பு. இப்படி பலவித கருத்து வேறுபாடுகள் உள்ளன.

பூநீறு, வெடியுப்பு இரண்டையும் சேர்க்கும் போது உண்டாகும் மாறுதலே முப்பு என்றும் கூறப்படுகிறது.

ஆதி, உப்பு, வழுலை, பிண்டஉற்பத்தி, அம்பு, எரி, பரிதி, மதி, வில் என்ற வேறு பெயர்களாலும் முப்பு அடையாளம் சொல்லப்படுகிறது.

புடம் போடுதல் - வறட்டியின் உதவியால் எரிக்கப் படுகின்ற எரிப்புத் திட்டம் புடம் எனப்படும். புடம் போடுவதற்கு வெட்டப்படும் பள்ளம் புடமிடும் குழி எனப்படும்.

ஒரு வறட்டியைக் கொண்டு புடமிடுவது காடைப் புடம் எனப்படும். மூன்று வறட்டியால் புடமிடுவது கௌதாரிப் புடம் எனப்படும்.

பத்து வறட்டியால் புடமிடுவது சேவற் புடம், குக்குட புடம், கோழிப்புடம் எனப்படும். ஐம்பது வறட்டியால் புடமிடுவது வராகபுடம் எனவும் நூறு வறட்டியால் புடமிடுவது கஜபுடம் (யானைப்புடம்) எனவும் கூறப்படும்.

பழைய அளவுகளும் அதற்கேற்ற தற்போதைய அளவீடுகளும் (சுமாராக)

ஒரு குன்றி எடை - நூற்று முப்பது மில்லிகிராம்

பணவெடை - நாநூற்றி எண்பத்தி எட்டு மிலி

தோலா - பன்னிரண்டு கிராம்

வீசை - ஆயிரத்து நானூறு கிராம்

வராகன் - நான்கு கிராம்

ஆழாக்கு - நூற்றிஅறுபத்திஎட்டு மில்லிலிட்டர்

உழக்கு - முன்னூற்றி முப்பத்தி ஆறு மி.லி

கலம் - அறுபத்தி நாலரை லிட்டர்

தீர்த்தக்கரண்டி - 1.33 மி.லி

நெய்க்கரண்டி

தேக்கரண்டி - நான்கு மி.லி

பாலாடை - முப்பது மி.லி

எண்ணெய்க்கரண்டி - இருநூற்று நாற்பது மி.லி

குப்பி - எழுநூறு மி.லி

அவுன்ஸ் - முப்பது கிராம் அல்லது முப்பது மி.லி

அறுபது நாழிகை - ஒரு நாள்

இரண்டரை நாழிகை - ஒரு மணி

வெருகடி அளவு / மூன்று விரலால் எடுக்கக் கூடிய

திரிகடி அளவு / அளவு

குரளி ஜால மாளிகை (பக்கம் 31) : நாற்பதடி நீளமும் இருபதடி அகலமும் உள்ள சதுரமான இடத்தில் (40+20) 800 அடியில் என்பது அடியை விட்டு விட்டு 720 அடியில் கண்ணாடியால் சுவர் கட்டவும், ஒரு அடிக்கு ஒன்றாக சிறுசிறு குழல் (குழாய்)களை மாட்டவும். நுழைவு வாயிலில் ஒரு குழலை அமைக்கவும். (மேலே) கூரையாகவும் கண்ணாடி தளம்போட்டு அதன் நடுவில் ஒரு குழலை அமைக்கவும். (குழல் என்பதை துளை என்றும் சொல்லப்படுவதுண்டு)

கண்ணாடியை சுற்றி ஓரத்தில் காந்தக் கம்பியைக் கட்டி நடு மையத்தில் உள்ள குழலோடு இணைக்க வேண்டும். உள்ளே செல்லும் வாசல்களில் ஆண், பெண் பொம்மைகள் செய்து அலங்காரம் செய்து ஆடைகள் அணிவிக்கவும். கண்ணாடியில் (கருப்பு) மை பூசவும்.

மாளிகை உள்ளே சென்று பார்த்தால் பயமாக இருக்கும் இமைகொட்டாமல் மேலே உள்ள குழலை மட்டும் பார்த்துக் கொண்டே இருந்தால் ஆகாயத்தில் உள்ளவைகள் தெளிவாகத் தெரியும்.

கண்ணாடியைச் சுற்றி சுத்த கம்பியுடன் நாகக் கம்பியைச் சேர்த்துக் கட்டினால் வெளியே வீசும் காற்றால் சப்தம் மிகவும் பலமாகக் கேட்கும்.

௬ ௬ ௬ ௬ ௬ ௬

